

Sixth Sense

ဆဗ္ဗဘာရ မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

- ◆ မြန်မာ့ရိုးရာ အစွမ်းထက်အင်းကွက်
- ◆ ရိုးရာ အယူအဆများနှင့် တရုတ်နဂါး
- ◆ ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်အတွက် ရှားပါးမန်နန်
- ◆ မှော်အတတ်ဖြင့် လက်ဆွဲနုတ်ဆက်ခြင်း
- ◆ ကြောင်နက်အသုံးချ အမေးအဖြေနည်းအပမ်း
- ◆ အလိုရှိတဲ့ သားသမီး ရွေးချယ်ရယူနည်း
- ◆ ငှက်တောင်မွေး အသုံးပြု မှော်အစီအရင်

Shin Sun
Publishing House

ဆဋ္ဌမအာရုံ စာပေမှတင်ဆက်သည့် သရဲစာရွှေလုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပထမစာအုပ် "လှပြင်သွားတဲ့ တစ္ဆေ" မှာ ပရိသတ်ကြီးအား ချီးမြှင့်ခဲ့သည့် စေတနာ
အိဒုတိယခြောက်သရဲစာရွှေလုံးချင်းစာအုပ်ဖြစ်သည်။

"မတောင်သန်နီပြောင်ဆန်ဆောင်ခြောက်မယ်" စာအုပ်မှာ စွန့်ဦးတီထွင်
လူငယ် တစ်ယောက်၏ ဂုဏ်နိဗ္ဗာန်မှ တစ်ခုမှ ပေါက်ဖွားလာသည့် ကြောက်
စရာကောင်းသော ဇာတ်လမ်း၊ တောင်သန်မရာတဲ့ ပြောင်းဆန်မ သရဲ သရဲ
အစစ်တွေနှင့် ကြုံတွေ့ရသည့် လူငယ်တစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ကျွဲ
ထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။

EDITOR'S LETTER

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းမှ အထူး အစီအစဉ်အနေဖြင့်
အကောင်းဆုံး စာအုပ် (၆)အုပ် ထုတ်ဝေသွားပါမည်။ ယခု
အမှတ်စဉ် (၂၆)မှ စတင်၍ (၃၁)အထိ ဖြစ်ပါသည်။

"ဝတ္ထိရ အသိပညာများ တိုးပွားဖို့ ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း
ဖတ်ကြည့်" ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို ရည်ညွှန်းမည်ဖြစ်ပြီး ဝတ္ထိရ
အတတ်ပညာ၊ ဗဟုသုတများကို ဖော်ညွှန်းသည့် စာအုပ်များ
ဖြစ်မည်။

အထူး ဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်း ဖြစ်အောင် ဇန်နဝါရီ
ထားပြီး ပရိသတ်များအနေဖြင့် လတ်မလွတ်ရလေအောင်
လစဉ် လဆန်းတိုင်း စာအုပ်အရောင်းဆိုင်များတွင် မေးမြန်း
ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ ဖြစ်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပါမည်။

သုတ ဖြစ်ရပ်ဆန်း ကဏ္ဍသစ်

သိသင့်သိအပ်သော ဂန္တီရ အသိပညာများ ပြန်လည်လက်ဆင့် တမ်းနှံ့ရည်ရွယ်၍ "ဆဋ္ဌမအာရုံ" မဂ္ဂဇင်းမှ သုတ ဖြစ်ရပ်ဆန်း ကဏ္ဍ သစ်ကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ပါသည်။ ဖရိုသတ်များထံမှ ပါဝင် ရေးသားပေးကြ ပါရိန္ဒုတောင်ဆိုပါသည်။ ဖရိုသတ်များသာမက ဂန္တီရ နယ်ပယ်မှ မည်သူ မဆို ပါဝင် ရေးသားနိုင်ပါသည်။ လျှောက်လွှာ စာမျက်နှာ တစ်မျက်နှာမှ အများဆုံး သုံးမျက်နှာထိ သုတအတွက် ရည်ညွှန်း၍ ရေးသားနိုင်ပါသည်။

အကြောင်းအရာမှာ -

၁) ရေတွင်ဟောင်း ရေတွင်ပျက်များကို ပြန်လည် တူးဖော်သင့် သောင့်ကို မိမိတို့ သိသလောက် ရေးသား၍ ၂၀၀၆ မတ်လ(၁၀) ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ အရောက်ပေးပို့ကြပါရန်။

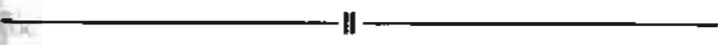

ဂျူဇီတာ အင်းပြားအဆောင်များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ဂျူဇီတာ အင်းပြား အဆောင်များကိုလည်း ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါပြီ။ လုပ်ငန်းများတွင် ထားရှိပါက လုပ်ငန်းများ တိုးတက် ကြီးပွားအဆင်ပြေခြင်း၊ လောက်လောတ ရွှင်လန်းခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းများ ကို ရရှိနိုင်သည့် ဂျူဇီတာ အင်းပြား အဆောင်များ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌမအာရုံ

သိရှိလိုသည်များကို တောင်းဆိုလိုပါက -
ဖုန်းနံပါတ် ၀၉ ၂၅ ၄၄၄ ၅၁၅၂ သို့
ဆက်သွယ်နိုင်ပါပြီ။

ဗီးထောင့်ကြယ် အဆောင်များ
"ဆဋ္ဌမအာရုံ" မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ဗီးထောင့်ကြယ် အဆောင်နှင့် ဆွဲကြိုးကို "ဆဋ္ဌမအာရုံ" စာပေတိုက်- တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါပြီ။ အဆောင်ပစ္စည်းအား အစွမ်းသတ္တိ သိရှိသွင်နည်းကို လည်း "ဆဋ္ဌမအာရုံ" မဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ် (၂၆) တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ သင့် အတွက်ကံကောင်းခြင်းအဆောင်လက်ဖွဲ့တစ်ခုအနေဖြင့် ဆောင်နိုင်ပါပြီ။

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

တစ္ဆောသောက်၊ ပုစွန်ထောင်ထက်ခွဲ၊ ရန်ကုန်မြို့၊

သက်အတောင့်နိမိတ် ၀၀၄၁ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘက်မှ ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။ (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။ ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘက်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၂၀၀၀၀ ကျပ်

(၁၂)လ ၄၀၀၀၀ ကျပ်

စုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ် ပေးပို့ရမည်လိမ့်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် စုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်း ကြား ပေးရပါမည်။

ဘက်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြ ငါ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့ ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့် မည်။

အိမ်အရောက်ပို့ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

သက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ပြန်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

သက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၃၀၀ ၅၅၀၁၆၀

စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာများစွာဖြင့် ဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်အောင် အထူး ကြိုးစားထားပါသည်။ လစဉ် လဆန်းပိုင်းတွင် ထွက်ရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားပါမည်။

ပရိသတ်များအနေဖြင့် မိမိ ဝယ်ယူနေကျ စာအုပ်ဆိုင်များတွင်လည်း ကြိုတင် မှာကြားထားနိုင်ပါသည်။ ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း၊ ထွက်မည့်ရက်ကို လည်း ကြိုတင် ဖုန်းဆက် မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

သင်သည် ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်လျှင် စာပေကို ချစ်မြတ်နိုးသူ၊ စာပေ၏ရသာကို ခံစားတတ်သူ၊ စာအုပ်ဖတ်တတ်သူများ ဖြစ် ကြပါစေ။ စာအုပ်၊ စာပေ လူပီတိဆွေ - စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာ အဖွဲ့

Sixth Sense
Publishing House

ဆဋ္ဌမအာရုံ စာပေတိုက်
အမှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုစွန်တောင်
မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ စုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

www.burmeseclassic.com

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ် (၂၆)	၃၃
ခေတ်သစ်ကို	
မြန်မာ့ရိုးရာ အစွမ်းထက် အင်းတွက်	၄၇
ဝေယံဘုန်းပြည့်	
နမိတ်တောက် အိမ်မြှောင်ကျ	၇၃
စိုးယဉ်ထွန်း	
မိုးရာအလှအဆများနှင့် တရုတ်နဂါး	၇၉
မင်းသက်ဝင်း	
ဆံရှည်ချစ်သူ	၉၂
နတ်လူသစ်	
အိမ်ရောင်းဖို့ အခက်တွေ့နေလျှင်	၁၁၃
သန်လျင် မောင်ကျောက်ခဲ	

မဲဝါ၏ ပရောဂျက်	၁၂၀
စိုးမိုးနိုင်	
စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှနှင့် စိတ်စွမ်းအင်	၁၃၄
ဘညိုကြီး	
အလောင်းအစား	၁၅၄
ရေနံမြေ ခရေ	
ပန်းချစ်ကို ချစ်မိသူ	၁၆၆
မောင်မောင်မိုးအောင်	
သူငယ်ချင်း တာဝန်ကျေပါတယ်	၁၉၂
မောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)	
မျောက်နှင့်တူသော လူ (လူမျောက်)	၂၀၂
မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)	

ဇရာ ဆန်း ထွေ လာ အံ့ ဖွယ် စီ ရင် နည်း များ

ငါးထောင့်ကြယ်အဆောင်အတွက် ရှားပါးမန္တန်	၁၄
မှော်အတတ်ဖြင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်း	၁၈
ငှက်တောင်မွေးအသုံးပြု မှော်အစီအရင်	၂၂
အလိုရှိတဲ့ သားသမီး ရွေးချယ်ရယူနည်း	၂၆
ကြောင်နတ်အသုံးချ အမေးအဖြေ နည်းလမ်း	၃၀

လူ စာ / ရ သ မြစ် ရပ် ဆန်း ကြယ်

သံရောင်းထိုး မီးနင်း၊ မားနင်း၊ ရင်ထုပ္ပများ	၆၆
တန်ခိုးအစွမ်းပြနိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး	၁၁၈
အိမ်မြှောင်အပြီးနှစ်ခွဲ အတက်အဆင်း အင်းစမ	၁၃၂
လူတိုစောင့်ရှောက်တဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ်များ	၁၅၂
မြန်မာ့လောကီပညာနှင့် ဓာတ်သဘော	၁၆၄
စွန့်ပစ်လိမ္မော်ခွံနှင့် ဆေးစွမ်းကောင်း	၁၉၀

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္တိရရပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ မွေးဖွားပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များ ပါဝင်လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန် နေရာ များကိုလည်း ချန်လှပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္တိရ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မရွဲခြားဘဲ ထိုက်တန်သည့် စာမူနှင့်စာအုပ်လက်ဆောင် တို့အား ချီးမြှင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ၏ ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အစိုးရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။ “ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ ထူးထူး ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက် ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။ ဂန္တိရလောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် မွေးဖွားလာ သည့် ခေတ်မီ ဂန္တိရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့် ဂါထာမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊ ဖိစွာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ် သမိုင်းတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္တိရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္တိရဝတ္ထု များ၊ သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့် လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို ကောင်းမွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲတင်ဆက် ပါမည်။

ကိုမှိုး(တောင်ကြီး)
ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း(အယ်ဒီတာချုပ်)

သုမ္မာရုံ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

အကြံပေး အယ်ဒီတာ

ဦးဇွေစို၊ ဒေါက်တာမိ

အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့

နွေသင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်

အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဒေါ်ဇေဌေးလှိုင်

ထုတ်ဝေသူ

ကိုမိုး (တောင်ကြီး) {(၀၀၅၀၈)}

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်သင်း {(၀၀၆၂၆)}

(သံလွင်ဦးပုံနှိပ်တိုက်)

မျက်နှာဖုံး ဒီဇိုင်းနှင့် လိုဂို

အောင်မိုး

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

ရဲရင့်နိုင်၊ မိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်

ကွန်ပျူတာ

ဆဋ္ဌမအာရုံပိုင်းတော်သားများ

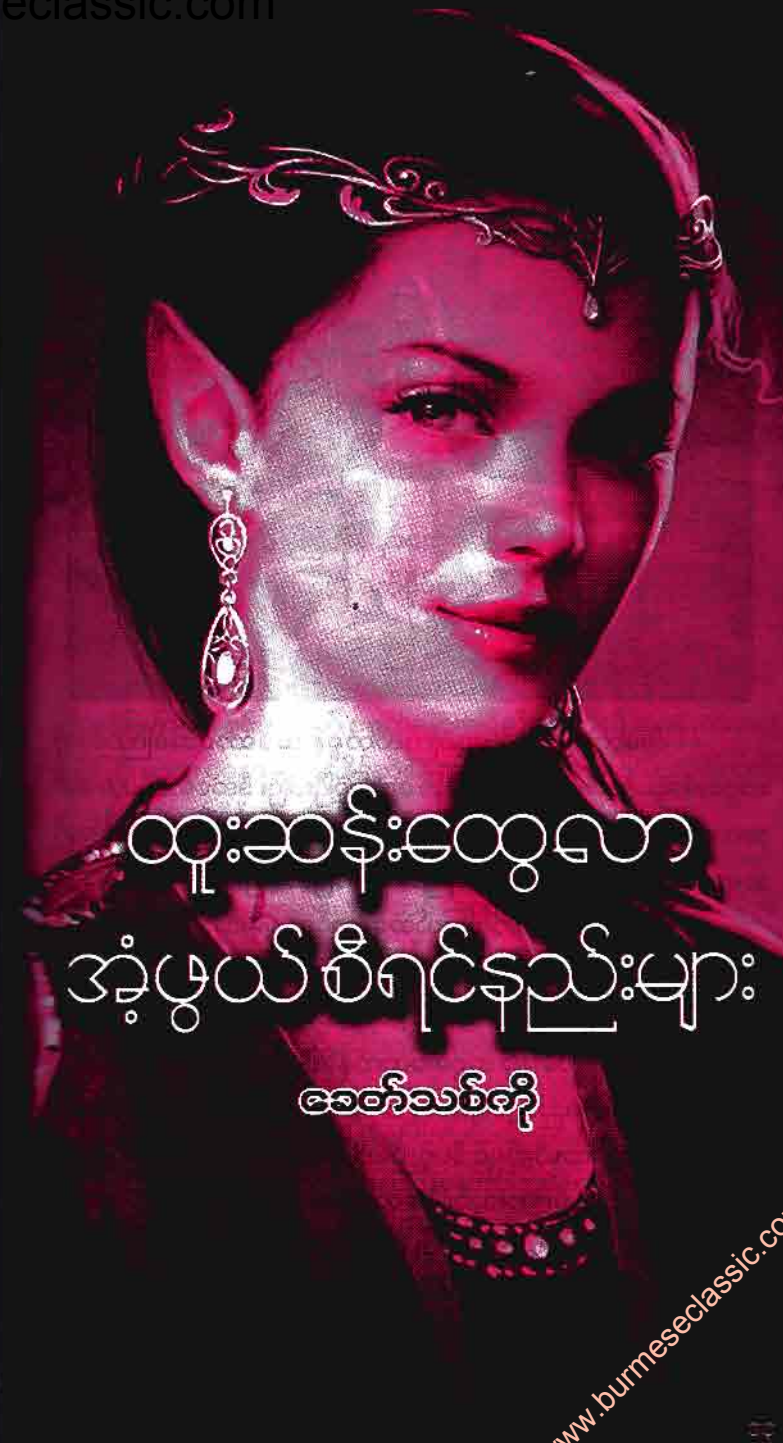
ပြန်ချိရေး

ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်

မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉၃၀၀၅၀ ၁၆၀၊ ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀၊

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ်

ထူးဆန်းတွေ့လာ
အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ
ခေတ်သစ်ကို

ငါးထောင့်ကြယ်အဆောင်အတွက် ရှားပါးမန္တန်

ငါးထောင့်ကြယ် ပဉ္စဂံကြယ်တံရွန် အဆောင်အကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၁၆)မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဒီအဆောင်ဟာ မှော်အတတ်၊ မှော်အစီအရင်များကို အသုံးပြုရာမှာရော၊ ကိုယ့်အတွက် မှော်အဆောင်အဖြစ်ပါ စောင်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားပြီးပါပြီ။

အခုက ဒီငါးထောင့်ကြယ်အဆောင်ကို စွမ်းအားသွင်းနည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အလွန် ရှားပါးတဲ့ မန္တန်နဲ့ လုပ်ဆောင်နည်း မှန်ကန်စွာ စွမ်းအားသွင်းနိုင်မှသာလျှင် အစွမ်းထက်တဲ့ အဆောင်တစ်ခု ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ တခြား ဘယ်နည်းလမ်းနဲ့မှ အစွမ်းမထက်နိုင်ပါဘူး။

လောကီပညာရှင်များဟာ အဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို စောင်ချင်တယ်။ သုံးချင်တယ်ဆိုရင် ဒီပစ္စည်းကို အရင်ဆုံး ကိုယ်တိုင် သိဒ္ဓိတင်ခြင်း (သို့မဟုတ်) စွမ်းအားသွင်းပြီးတော့မှ အသုံးပြုကြပါတယ်။

ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုမယ့်၊ ကိုယ်ဆွဲထားမယ့် အဆောင်ပစ္စည်းကို မိမိကိုယ်တိုင် စွမ်းအားသွင်းခြင်း (သို့မဟုတ်) သိဒ္ဓိတင်ရပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်သူမှ ကိုယ်စား လုပ်ပေးလို့ မရနိုင်ပါ။

ငါးထောင့်ကြယ်ဆွဲကြီး အဆောင်ကို စွမ်းအား သွင်းမယ်ဆိုရင်

လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) ငါးထောင့်ကြယ် မှော်စက်ဝိုင်း
- ၂) ငါးထောင့်ကြယ် စက်ဝိုင်း ဆွဲကြီး
- ၃) အဖြူရောင် ဖယောင်းတိုင် နှစ်တိုင်
- ၄) ပန်းရောင် (သို့မဟုတ်) အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်တို့ လိုအပ်

ပါတယ်။ အစီအရင်အတွက် ပစ္စည်းများရပြီဆိုရင် ကိုယ့်အခန်းထဲမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူသူ မနှောင့်ယှက်နိုင်တဲ့နေရာမှာ ငါးထောင့်ကြယ် ပဉ္စဂံကြယ် ထဲစွန် မှော်စက်ဝိုင်းကို ဖြေဖြူတစ်ချောင်းနဲ့ ဆွဲလိုက်ပါ။

ပြီးရင် ပုံမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း စက်ဝိုင်းရဲ့ အရှေ့နဲ့ အနောက်တို့မှာ အဖြူရောင် ဖယောင်းတိုင် တစ်ချောင်းစီကို စိုက်ပါ။ ထိပ်ဘက်ဖြစ်တဲ့ မြောက်ဘက်အရပ်မှာတော့ အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်ကို စိုက်ပါ။

ဖယောင်းတိုင်များ စိုက်ပြီးရင် မီးမထွန်းခင် ကိုယ့်စိတ်တည်ငြိမ်အောင် အရင်လုပ်ပါ။ ကိုယ့်ခေါင်းထဲမှာ အတွေးအားလုံးကို ထုတ်ထားပြီး စွမ်းအား Power တစ်ခုတည်းအတွက် ဆိုတာကိုပဲ ခေါင်းထဲမှာ ထားပါ။

ပြီးမှ ဖယောင်းတိုင် သုံးတိုင်ကို အရှေ့၊ အနောက်၊ မြောက် အစဉ်လိုက် မီးထွန်းသွားပါ။ မီးထွန်းပြီးရင် ငါးထောင့်ကြယ် ဆွဲကြီးကို ငါးထောင့်ကြယ် မှော်စက်ဝိုင်းကြီးရဲ့ အတွင်းထဲကို ထည့်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် သင်ဟာ အစီအရင်ကို စတင်လိုက်ပါပြီ။

ပြီးရင် ရွတ်ဆိုရမယ့် ရှားပါးတဲ့ ငါးထောင့်ကြယ် စွမ်းအင်သွင်း မှတ်မန္တန်ကတော့ -

ထူးဆန်းတွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ထူးဆန်းတွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

“တံတံ မံ ဟားတစ်
ပိယာ အက်(တ်) အာပိလမ်း
ဒီ ဘီနီဒီကမ် တံတံ ဟာဘီးယပ်စ်
အင်ဒိုကာတိုး မီးနိုက်
အက်(တ်)ကို အေဒီယိုး
ဘိုင်းရက်(စ်) ထရီရာ တာဒီးယက်”
ကို ရွတ်ဆိုပါ။

(၃)ခေါက် ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ဒီမန္တန်ကို
အလွတ်ရအောင် ကျက်ပြီးမှ ရွတ်ဆိုပါ။ နောက်
ပိုင်းမှာ ဒီမန္တန်ကို ငါးထောင့်ကြယ်နဲ့ ပတ်သက်
တဲ့ အိမ်အရင်များမှာ မိမိ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ငါးထောင့် ကြယ် အဆောင် အတွက်
အလွန် အစွမ်းထက်မြက်စေတဲ့ ရှားပါး မန္တန်
ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တန် ရွတ်ဆိုတာတွေပြီးရင်
သင်ဟာ ထွန်းညှိထားတဲ့ ဇယောင်းတိုင်
တွေကို မီးငြိမ်းသတ်ရပါမယ်။

ဒီနေရာမှာလည်း အရေးကြီးပါ
တယ်။ မီးမှုတ်ငြိမ်းတဲ့နေရာမှာ အရှေ့
အနောက်၊ မြောက်အရပ် ဇယောင်း
တိုင် သုံးတိုင်စလုံးကို အစဉ်လိုက်
အတိုင်း ကိုယ့်ပါးစပ်က ထွက်တဲ့
လေတစ်ချက်တည်းနဲ့ မှတ်ငြိမ်းနိုင်
အောင် လုပ်ရပါမယ်။

အသက်ဝအောင် ရှု
ပြီးတော့မှ လေတစ်ချက်ထဲနဲ့
မှော်စက်ပိုင်းမှာ စိုက်ထားတဲ့
ဇယောင်းတိုင်တွေကို ပတ်လည်
မှတ်ငြိမ်းပါ။ ဇယောင်းတိုင်မှာ

မီးငြိမ်းသွားပြီဆိုရင် အဲဒီ
တနေ့ အတွေ့တွေ လွင့်ယုံ
ထွက်လာပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီကအတွေ့တွေ
တိုစွမ်းအား Energy အဖြစ်
သတ်မှတ်ပြီး ကိုယ့်စိတ်ထဲ
မှာ ဒီစွမ်းအားတွေဟာ ငါး
ထောင့်ကြယ် မှော်စက်ပိုင်း
ထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ ကိုယ့်
အဆောင် ငါးထောင့်ကြယ်
ဆွဲကြိုးထဲကို စီးဝင်သွားပြီ
လို့ အာရုံပြု သတ်မှတ်ပါ။

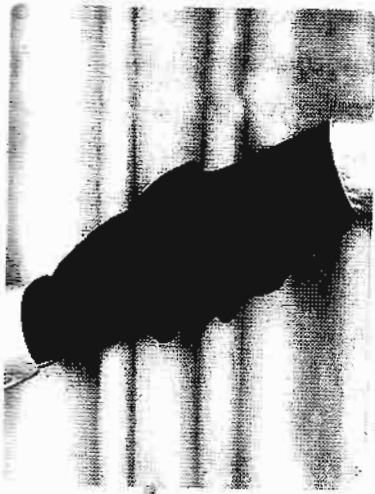
အခုလို လုပ်နည်း
မှန်ကန်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်မှ
သာလျှင် သင် ဆွဲမယ့် ငါး
ထောင့်ကြယ် ဆွဲကြိုးထဲကို တကယ်စွမ်းအားစုတွေ စီးဝင်ပါလိမ့်မယ်။
ပြီးရင်တော့ ကိုယ့်ရဲ့ သိဒ္ဓါငြိမ်း မှော်ဆွဲကြိုးအဖြစ် ဆွဲနိုင်ပါပြီ။

ဒီနေရာမှာ သတိပြုရမယ့် အချက်လည်း ရှိပါတယ်။ သင်ဟာ ဒီ
ဆွဲကြိုးကို ဆွဲမယ်ဆိုရင် ဆွဲထားပါ။ မဆွဲဘူးဆိုရင်လည်း မြင့်မြတ် လုံခြုံ
တဲ့နေရာမှာ ထားပါ။ ဒီဆွဲကြိုးကို သယ်ယူလက်ထဲမှ မရောက်ပါစေနဲ့။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက် ရသွားခဲ့ပြီး ဒီ
ဆွဲကြိုးကို အောက်လမ်းနည်းတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

မှော်အတတ်ဖြင့် ထက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်း

သင်ဟာ ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း၊ ဖတ်သူဖြစ်လျှင် လောကီအတတ် ပညာ၊ မှော်အတတ်ပညာများကို တီးမိခေါက်မိရှိနေပြီးဖြစ်သူလို့ ယူဆ ဖိတယ်။ အခုအစီအရင်က မှော်အတတ်ဖြင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နည်း ဖြစ် ဖိတယ်။

လူတွေမှာ လက်ချောင်း တွေဟာ အလွန် အရေးပါပါတယ်။ ဒီ လက်ချောင်းတွေထဲကမှ လက် ညှိုးဟာ ပိုမိုပြီးတော့ အရေးပါ ဖိတယ်။ လက်ညှိုး ဝေါက်ဝေါက် ထိုးတယ်တို့၊ လက်ညှိုးထိုးပြီး ရန်တွေတယ်။ လက်ညှိုးထိုးပြီး စွပ်စွဲတယ်။ လက်ညှိုးထိုးပြီး ညွှန် ပြတယ် စသည်တို့ကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် ဒီလက်ညှိုးဟာ မိမိရဲ့ ရင်တွင်းက လိုအပ်ဆန္ဒ၊ မိမိ ဖော်ပြ

ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒ တစ်ခုခုကို အပြင် ထွက်အောင် လုပ်ဆောင်တဲ့ နေရာ မှာ လက်ညှိုးဟာ အရော အကျဆုံး လက်တစ်ချောင်းဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

နောက် တစ် ချက် က ညာသန်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သန်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် လက်ညှိုးထိုးပြီးဆိုရင် ညာ သတ်လက်ညှိုးနဲ့သာ ထိုးလေ့ရှိ ဖိတယ်။

လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြပြီ ဆိုရင်လည်း ညာဘက်လက် အချင်း ချင်းသာ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြပါ ထယ်။ အခုက ဒီလို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ရာမှာ သင်ဟာ မှော်အတတ်ဖြင့် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို သုံးရင် ပိုပြီးတော့ ထိရောက်မှု ရှိတာကို တွေ့ နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

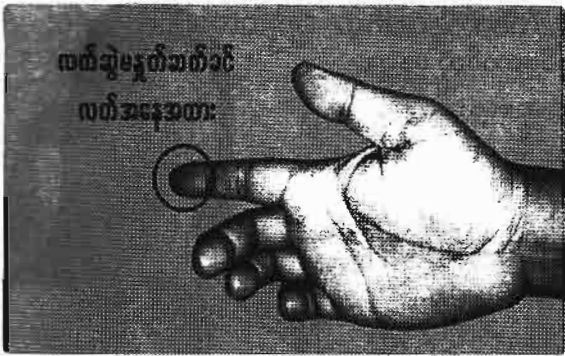

လူတွေဟာ တစ်ယောက် နဲ့ တစ်ယောက် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုခု ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားကိစ္စ တစ်ခုခုကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် တွေ့ကြုံပြီဆိုရင် အရင်ဆုံး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။

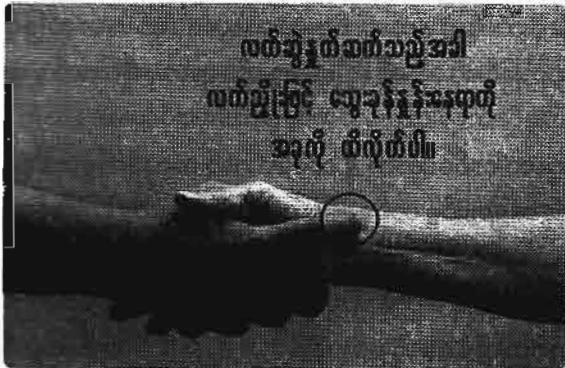
ဒီနေရာမှာ ကျွန်ုပ် ညွှန်ပြသွားမှာကတော့ သင်ဟာ အလုပ် အတိုင်၊ အကြံအစည်တစ်ခုခုကို အောင်မြင်ချင်တဲ့အခါ ဒီလက်ဆွဲနှုတ် ဆက်မှုကို အသုံးပြုပါလို့ ဆိုချင်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် သင်ဟာ လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးတစ်ဦးနဲ့ အလုပ် ထစ်ခု စတင်မယ်ဆိုပါစို့။

ဒီလုပ်ငန်းရှင်ဟာ သင့်အပေါ် ယုံကြည်လာဖို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီ လုပ်ငန်းရှင်က သင့်ကို ယုံကြည်စွာ အလုပ်အပ်ဖို့၊ အလုပ်ခန့်ဖို့အတွက် သူ့နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ မဆွေးနွေးခင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဆွေးနွေးအပြီးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ခင်မင်မှုအနေဖြင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြတဲ့အခါမှာ -

၁) သင်ဟာ ဖော်ပြပါ ပုံအတိုင်း လက်ညှိုးကို ဦးတည် ညွှန်ပြပြီး သူ့ဆီကို လက်ကမ်းပါ။ သူ့ဘက်က စတင်ပြီး လက်ကမ်းလာပြီဆိုရင် လည်း ကိုယ့်ဘက်က ဖော်ပြပါပုံအတိုင်း သူ့ဆီကို လက်ပြန်ကမ်းပါ။ လက်ညှိုးက သူ့ဆီ ဦးတည်ပြီးတော့ ထွက်နေရပါလိမ့်မယ်။

၂) သူနဲ့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့လက်ညှိုးဟာ သူ့ရဲ့ညာဘက်လက်မအောက် သွေးခုန်နှုန်းနေရာကို ကိုယ့်ရဲ့ညာလက် ညှိုးနဲ့ ထိပြီး အဲဒီကနေတစ်ဆင့် ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒ၊ သူက ကိုယ့်အပေါ် ယုံကြည်မှု ရှိစေချင်တာလား။ သူက ကိုယ်ကို အလုပ်အပ်စေချင်တာလား။ အလုပ်ခန့် စေချင်တာလား စသည်တို့ကို သူ့ရဲ့သွေးကြောကနေ တစ်ဆင့် ကိုယ့်ဆန္ဒကို သူ့ဆီရောက်သွားအောင် ညှိုးဓာတ်သွင်းပေးလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာဆိုရင် မှော်အတတ် ဖြင့် ကိုယ့်ဆန္ဒကို သူ့ဆီရောက် အောင် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်နည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ကိုယ်က နှစ် သိမ့်မှ ပေးချင်တာ ဆိုရင်လည်း တိုယ့်ရဲ့ ညာဘက် လက်ညှိုးကနေ တစ်ဆင့် သူ့ရဲ့သွေးခုန်နှုန်းဆီကို ထိ လိုက်ပြီး ကိုယ့်ဆန္ဒ သူ့ဆီကိုရောက် အောင် ဝိုလွှတ်နိုင်ပါတယ်။ သူ့ဘက် တစ်ရပ်မိလောက်အောင်တော့ လက် တိုတော့ အကြာကြီး ကိုင်မထား ပါနဲ့။

ဒီလို လက်ဆွဲမနှုတ်ဆက်ခင်မှာ ကိုယ့်ဘက်ကတော့ စိတ် တည်ငြိမ်မှု စွမ်းအားတစ်ရပ်ကို တည်ဆောက်ထားရမှာ ဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ သွေးခုန်နှုန်းကို ထိမိတာနဲ့ သင်နဲ့ သူ့ရဲ့ဆက်နွယ်မှုဟာ ခုလို တစ်ချက် ထိ ထိတွေ့လိုက်ရုံနဲ့ သူ့အတွက်တော့ လုံးဝဥသံ ငြိသွားပြီဆိုတဲ့ ခံစားမှု တို ထားရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်ဟာ သင့်ရဲ့ညာဘက်လက်ညှိုးကနေတစ်ဆင့် သူ့ရဲ့သွေးခုန် နှုန်းဆီကို နူးညံ့ညင်သာစွာ ထိတွေ့ပြီး ယုံကြည်မှု၊ အချစ်၊ နှစ်သိမ့်မှု စသည်ဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့လိုအင်ဆန္ဒကို သူ့ဆီကိုရောက်အောင် ပန္နက်တင် လိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြိုးစားကြည့်လိုက်ပါ။ သင့်ရဲ့စိတ်စုစည်းအား၊ စိတ်တည်ငြိမ်မှု အား၊ စိတ်စွမ်းအားတို့အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး သင့်ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို တစ် ဇက်က လူဆီကို ဝိုလွှတ်နိုင်တဲ့ ထူးထွေဆန်းပြားသော မှော်အတတ်ဖြင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နည်း ဖြစ်ပါကြောင်း။

ငှက်တောင်မွေးအသုံးပြု မှော်အစီအရင်

ဒီအစီအရင်ကတော့ ငှက်တောင်မွေး အသုံးပြု အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ငှက်တောင်မွေးများတွေရင် ဘယ်လို နမိတ် ကောက်ရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ် (၂၃)မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

အခု အစီအရင်က ငှက်တောင်မွေးများ၊ မြှားသင်္ကေတများကို အသုံးပြုပြီး သင့်အတွက် ချစ်သူ (သို့မဟုတ်) သူငယ်ချင်း (သို့မဟုတ်) လိုအပ်သူ၊ လိုအပ်တာတွေကို ခေါ်ယူတဲ့ အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

Angel များရဲ့ စွမ်းအားနဲ့ ရှာဖွေ ခေါ်ယူမှာဖြစ်လို့ Angel များကြိုက်တဲ့ အမွှေးအကြိုင်လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ ကောင်းကင်ဘုံကို ဆက်သွယ်ပြီး မိမိလိုအပ်တဲ့ အရာကို တောင်းဆိုနိုင်တဲ့ အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအစီအရင်ကို (၃)ရက်လောက် ဆက်တိုက်လုပ်ပေးရင် သင် လိုအပ်တဲ့ သင်တောင်းဆိုတဲ့အရာတွေကို ရရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မှော်စွမ်းအားနဲ့ ကိုယ်အလိုရှိတာကို ယုံကြည်လုပ်တဲ့ အစီအရင် တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ် ကံမကောင်းတွေ၊ အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတာတွေအတွက် အရောင်းအဝယ်တွေ ကောင်းလာအောင်၊ ကံ

ကြမ္မာတွေ ကောင်းမွန်လာအောင်လည်း တောင်းဆိုနိုင်ပါတယ်။

အစီရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အဖြူရောင် ဝေယျာဉ်တိုင် သုံးတိုင်
- ၂) အဖြူရောင် စာရွက်ပိုင်း (၃)ရွက်
- ၃) အဖြူရောင် ငှက်မွေးသုံးချောင်း

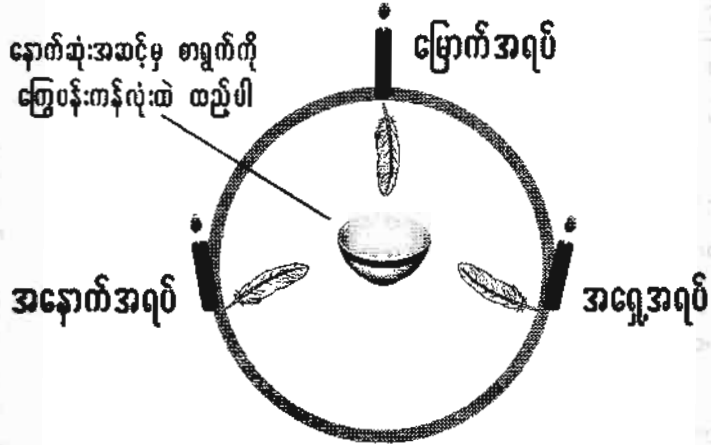
- ၄) မြေဖြူ
- ၅) ဘောပင်
- ၆) နံသာဆီနဲ့ အမွှေးစပရေ တစ်ဘူး
- ၇) ကြွေပန်းကန်လုံး တစ်လုံးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ပစ္စည်းများရရှိဆိုရင် ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက် ဖေးနိုင်တဲ့နေရာ (သို့မဟုတ်) ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ ပြုလုပ်ရပါလိမ့်မယ်။ ခြံစင်းပေါက်ကို ဖွင့်ထားပါ။

လပြည့်ည (သို့မဟုတ်) အစီအရင်နေရာကို လရိပ်ကျနေရင် နီတောင်းပါတယ်။ အပြင်မှာ ထွက်လုပ်ဖို့ ပိုအဆင်ပြေတယ်ဆိုရင် မြေပေါ်မှာ စက်ပိုင်းပိုင်းဖို့အတွက် အုန်းတံမြက်စည်း (အသေး) တစ်ချောင်းနဲ့ စက်ပိုင်းဆွဲပြီး ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။ အုန်းတံမြက်စည်းက အသစ်ဖြစ်ရမယ်။ စက်ပိုင်းရရှိဆိုရင် အဲဒီက စည်းနဲ့ထိပြီး အဖြူရောင် ဝေယျာဉ်တိုင် သုံးတိုင်ကို ကြိတ်ပုံ စိုက်လိုက်ပါ။ စိုက်ရာမှာ အရှေ့ အနောက်၊ မြောက် အရပ်ဆိုပြီး အစဉ်လိုက် စိုက်ရပါလိမ့်မယ်။

ပြီးရင် ငှက်မွေးသုံးချောင်းကို ပုံမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း အပြီးပိုင်းက ဝေယျာဉ်တိုင်အခြေမှာ ရှိပြီး ထိပ်ပိုင်းတွေကိုတော့ အလယ်ကို

ဦးထည်ထားပါ။ ၎က်မွေးချရာမှာလည်း အရှေ့၊ အနောက်၊ မြောက် အစဉ် တိုင်း ချပေးပါ။

အစီအရင်စွည်းများချဲ့အလယ်မှာတော့ ကြွေပန်းကန်လုံးကို ဗဟိုပြု အဲဒီထဲမှာ သင်တောင်းဆိုမယ့် ဆန္ဒကို ရေးသားမယ့် စာရွက်ပိုင်း (၃)ရွက်ကို ထည့်ထားပါ။ ပြီးရင်တော့ ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်ကို မီးထွန်း လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် သင့်ရဲ့အစီအရင် စတင်ပါပြီ။

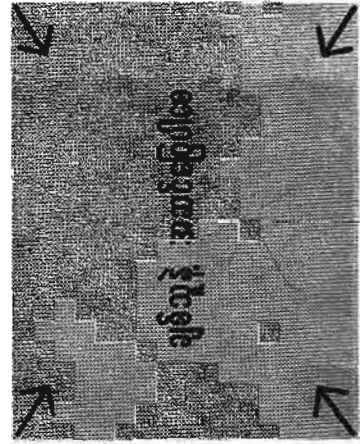
အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အတွေးတွေကို ရှင်း ထုတ်ထားပြီး ကိုယ်တောင်းဆိုမယ့် ဆန္ဒတစ်ခုတည်းအပေါ်မှာသာ အာရုံ ကို စူးစိုက်ထားပါ။ ကိုယ် တောင်းဆိုချင်တာတွေကို အရင်ဆုံး စိတ်ထဲက နေ တောင်းဆိုနိုင်ပါတယ်။

ပြီးရင် အလယ်ဗဟိုမှာ ရှိတဲ့ စာရွက်ပိုင်း (၃)ရွက်ကို ယူလိုက်ပြီး သင့်ဆန္ဒကို ရေးသားမယ့် ဘောပင်ကို စာမရေးခင် ထိပ်ပိုင်းကို နဲ့သာမီ ထဲမှာ အသာနှစ်လိုက်ပြီးမှ ရှိုးရှင်းသော ဝါကျတစ်ကြောင်းတည်းနဲ့ ကိုယ့် ဆန္ဒကို စာရွက်ပိုင်း (၃)ရွက်ပေါ်မှာ ရေးသားလိုက်ပါ။ ဆန္ဒက တစ်မျိုး တည်း ဖြစ်ရပါမယ်။

ရေးပြီးရင် စာရွက်ထောင့်နေရာများကနေ မြှားပုံလေးများကို ပုံမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း ရေးခွဲလိုက်ပါ။ မြှားပုံလေးများရဲ့ ဦးချွန် ဟာ သင့်ဆန္ဒရေးသားထားတဲ့ နေရာဆီကို ဦးတည် ညွှန်ပြနေပါစေ။

ပြီးရင် ဒီစာကို ကောင်းကင် ဆုံတ Angel များဆီ ပို့မှာ ဖြစ်လို့ ဆရေးအမွှေးဘူးလေးနဲ့ ဖြန်းလိုက် ခဲ့ပြီး စာရွက်လေး မွှေးသွားသလို၊ ဆိုသ့်ပတ်ဝန်းကျင်လည်း မွှေးသွား ပြန်ဆိုရင်တော့ စာရွက်လေးကို သုံး၊ ဆေးခေါက်ခေါက်လိုက်ပါမယ်။

စာရွက်ခေါက်တဲ့ နေရာ မှာအရေးကြီးပါတယ်။ စာရွက်ကို စာ သားနဲ့ မြှားလေးများရှိတဲ့ အပြင် သတ်ပေါ်အောင် အပြင်ဘက်ကနေထားပြီး ပုံမှာ ပြထားတဲ့အတိုင်း ခေါက် ပါ နောက်ဆုံး စာရွက်ခေါက်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ မြှားလေးတွေဟာ ပေါ်နေ ပါစေ။

မြှားလေးတွေ ပေါ်နေပြီဆိုရင် မြှားလေးတစ်ဘက်ကနေ ကိုယ် စာတိုင်ပြီး ကျန် မြှားတစ်ဖက်ရှိတဲ့ အခြမ်းကို တြိဂံစိုက်ထားတဲ့အခြမ်း အရှေ့ အနောက်၊ မြောက်ဘက်ဆီကို တစ်ချက်စီ မီးတောက်နဲ့ တို့ပေးပါ။

မီးတောက်လောင်နေတဲ့ စာရွက်ပိုင်းတစ်ခုစီကို ကြွေပန်းကန် ဆုံးထဲသို့ထည့်ပါ။ စာရွက်ပိုင်း သုံးခုလုံး ကြွေပန်းကန်ထဲမှာ မီးတောက် လောင်နေပြီး အငွေ့လေးတွေ ထွက်လာပြီဆိုရင်တော့ သင့်စိတ်ထဲမှာ သင်အလိုရှိတာကို တောင်းဆိုလိုက်တဲ့ ဆန္ဒဟာ ၎က်မွေးများချဲ့အစွမ်း မြှားသင်္ကေတများရဲ့ စွမ်းအားနဲ့ ကောင်းကင်သုံကို ပျံတက်သွားပြီလို့ စိတ်ထဲမှာ သတ်မှတ်ပါ။

မကြာမီမှာတော့ သင်တောင်းဆိုလိုက်တာတွေ ရလာပါလိမ့် မယ်။ မိမိလိုအပ်တာ မှန်သမျှ တောင်းဆိုနိုင်တဲ့ အစီအရင် ဖြစ်ပြီး ဉာဏ် ချီသလို အသုံးချနိုင်ပါတယ်။ ဝိညာဉ်လွှင့်အိပ်မက်အတိုင်း မြင့်မြတ်တဲ့ အလွှာကို သွားချင်သူများ၊ အဲဒီကသူများနဲ့ ဆုံလိုသူများလည်း ကိုယ်တွေ့ ချိတဲ့အတိုင်း လုပ်နိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

အလိုရှိတဲ့ သားသမီး ရွေးချယ်ရယူနည်း

လူတွေမှာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကိုယ်ဝန်ရှိလာတဲ့အခါ သန္ဓေ သားကို တချို့က သားယောက်ျားလေး လိုချင်တယ်။ တချို့ကတော့ သမီး လေး လိုချင်တယ် စသည်ဖြင့် အလိုဆန္ဒတွေ မတူကြပါဘူး။

ဒီအစီအရင်ကတော့ ကိုယ်အလိုရှိတဲ့ သား(သို့မဟုတ်) သမီး ကို ရွေးချယ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းထက် အစီအရင်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ဝန် စရှိစဉ်မှာ အခု အစီအရင်နဲ့ ကိုယ်အလိုရှိတဲ့ ကလေးကို ရွေးချယ်ရယူနိုင်ပါတယ်။

သားလေး ရယူနိုင်မယ့် အစီအရင်

သားယောက်ျားလေး ယူချင်သူ များအတွက် လိုအပ်တဲ့ အစီအရင်ပစ္စည်း များကတော့ -

- ၁) ကော်ဇစ်အိတ် တစ်လုံး
- ၂) အပြာရောင် ကလေးပစ္စည်း

တစ်ခုခု

၃) အပြာရောင် ဇယောင်းတိုင်

၄) နင်းဆီပွင့်ဖတ် (၉) ဇာတ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ သုတ အနေ ဖြင့် ပြောချင်တာက သားယောက်ျားလေးဆိုရင် အပြာရောင်ကို သုံးရတယ်။ သမီးမိန်းကလေး ဆိုရင် ဝန်းရောင်လေးကို သုံးရပါလိမ့် ဟယ်။

အခုက "သား ယောက်ျား လေး လိုချင်တယ်" ဆိုတဲ့ အတွက် ကြောင့် ဇယောင်းတိုင်ကို အပြာ ရောင် ဇယောင်းတိုင်ကို အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

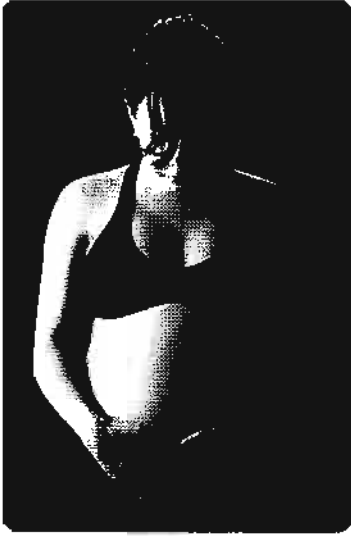
အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများ ရပြီဆိုရင် ပထမဆုံး

နင်းဆီပွင့်ဖတ် (၉) ဇာတ်ရယ်။ အပြာရောင် ကလေးပစ္စည်း (ဥပမာ - ရှိ လိမ်၊ ဦးထုပ်၊ အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ) တစ်ခုခုကို ပုံမှာ ပြထားတဲ့ ကော်ဇစ်ပါတဲ့ အိတ်မျိုး ထဲကို ထည့်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် ရှာဖွေ ရယူထား တဲ့ အပြာရောင် ဇယောင်းတိုင်ကို လေးပိုင်။ လက်နဲ့ ချိုးလိုက်ပြီး ကော်ဇစ်ပါတဲ့ အိတ်ထဲ ထည့်ပါ။

ပြီးတဲ့နောက် သင်ဘက် က ရွတ်ဆိုရမှာက -

“ရင်သွေး ပေးစွမ်းတဲ့
နတ်မင်းကြီးရှင်
ကျွန်ုပ် သင့်ထံကို သား
ယောကျာ်းလေး
လိုချင်ကြောင်း ဆုပန်ဖီ
တယ်။
ကျွန်ုပ် အလိုရှိသော သား
ယောကျာ်းလေးကို
ဆောင်ကျဉ်းပေးပါ” လို့
(၃)ကြိမ် ရွတ်ဆို တိုင်တည်ပါ။
ရွတ်ဆိုနေချိန်မှာ ကိုယ်
လိုချင်တဲ့ သားယောကျာ်းလေးချေ့

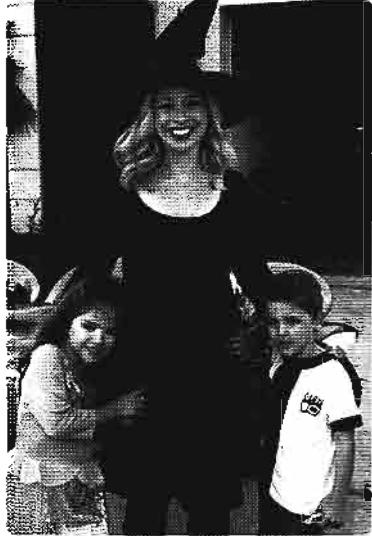
ပုံရိပ် သဏ္ဍာန်ကိုလည်း စိတ်ထဲကနေ မြင်ယောင်ထားပါ။
ပြီးရင်တော့ အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ သင့်အစီအရင်
ကော်စစ်ပါတဲ့အိတ်လေးကို ကိုယ်အိပ်စက်တဲ့ မွေ့ရှာအောက်မှာ ထားပြီး
အိပ်ပါ။ ဒါဆိုရင် သင်အလိုရှိတဲ့ သားယောကျာ်းလေး ရပါလိမ့်မယ်။

သမီးလေး ဂျပူနိုင်ပေယ့် အစီအရင်

သမီးမိန်းကလေး
လိုချင်သူများအတွက် လိုအပ်
တဲ့ အစီအရင် ပစ္စည်းများတ
တော့ -

- ၁) အနီရောင်
ဖယောင်းတိုင် တစ်ချောင်း
- ၂) အဖြူရောင်
ဖယောင်းတိုင် တစ်ချောင်း
- ၃) ပန်းရောင်
စောင်လေးတစ်ထည်

(သို့မဟုတ်) နူးညံ့တဲ့
ပန်းရောင် ကလေးသုံး အဝတ်
အထည်
၄) ဖလားအသေး တစ်
လုံး (သို့မဟုတ်) ရေခွက်အသစ်
ထစ်လုံး
၅) ဘောပင်နဲ့ စာရွက်
ခြုံ တစ်ရွက်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။
အစီ အရင် အ တွ က
လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများရရှိဆိုရင်
အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်နဲ့ အဖြူ
ရောင် ဖယောင်းတိုင်တို့ကို သယ်။

ညာ ဖျဉ်းဖြိုအနေအထားဖြင့် ကိုယ့်ရှေ့မှာ စိုက်ပြီး မီးထွန်းညှိပါ။
ကိုယ်ကတော့ နူးညံ့တဲ့ ပန်းရောင်စောင်လေးအပေါ်မှာ ထိုင်ချ
လိုက်ပါ။ ပြီးရင် စာရွက်ဖြူ အပေါ်မှာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဆန္ဒကို ရေးချပါ။
ရေးပြီးရင် စာရွက်ကို စာသား အပြင်ဘက်ကနေထားပြီး အခေါက်လေး
အဖြစ် ခေါက်လိုက်ကာ -

“ကျွန်ုပ် သမီးမိန်းကလေးသာ
လိုချင်ပါတယ်” ဆိုတာကို (၃)ကြိမ် ရွတ်ဆိုပါ။

ပြီးရင်တော့ မီးလောင်နေတဲ့ စာရွက်ခေါက်လေးကို ရေထည့်
ထားတဲ့ ဖလားအသေး(သို့မဟုတ်) ရေခွက်ထဲကို ထည့်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင်
သင့်အစီအရင် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးပါပြီ။

ကြောင်နက်အသုံးချ အမေးအဖြေနည်းလမ်း

ကြောင်နက်တွေဟာ မှော်အတတ်နဲ့ ဆက်နွယ်နေတဲ့ သတ္တဝါဆန်းတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ကို မေးမြန်းချင်တာတွေ၊ သိလိုတာတွေကို မေးလိုရပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ သူကတောင် ကိုယ့်ထက်ပိုပြီးတော့ မှော်အတတ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ တတ်သိနေတာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။

ကြောင်တွေအကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ်(၁၇) မှာ ဖော်ပြပြီးပါပြီ။ ကြောင်တွေမှာ ဆဋ္ဌမအာရုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှေ့ဖြစ်တွေကို သိနိုင်စွမ်းရှိလို့ မှော်အတတ်ကို အသုံးချသူတိုင်းဟာ ကြောင် (သို့မဟုတ်) ကြောင်နက်တွေကို မွေးပြီး ရင်းနှီးအောင် လုပ်ထားကြပါတယ်။ ကြောင်နက်ရရင်တော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

အရင်ဆုံး ကြောင်နက်တစ်ကောင်ကို သင်ဟာ မွေးမြူရပါမယ်။ ဒီလိုမွေးပြီးရင် သူနဲ့ ရင်းနှီးအောင် လုပ်ရမယ်။ ယဉ်ပါးလာအောင်၊ သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့ အလျဉ်းသင့်လာအောင် လုပ်ပါ။ ရင်းနှီးအောင် လုပ်တဲ့အခါမှာ ပထမဆုံး ကိုယ်ပေါ်မှာ ထားပြီး ပွတ်သပ်ပေးခြင်း၊ သူနေရမယ့် နေရာကို ညွှန်ပြပေးခြင်း၊ သူနှစ်သက်တဲ့ အပြုအမူလေးတွေကို ဂရုတစိုက်နဲ့ ပြုလုပ်ပေးလိုက်ပါ။

သူဟာ ကိုယ်၊ ကိုယ်ဟာ ထည်း သူပဲလို တစ်သားတည်း ဖြစ်နေအောင် လုပ်ပါ။ သူ့ကို အချိန်မှန်မှန် အစာကျွေး။ သူနှစ်သက်တာတွေကို လုပ်ပေးပြီးရင် သူနဲ့ တိုယ်ဟာ ရင်းနှီးမှု ရပါပြီ။ ရင်းနှီးမှု ဖြစ်တဲ့ အခါမှာတော့ ကြောင်နက်နဲ့ တိုယ်ဟာ ဆက်သွယ်မှုတွေ လုပ်ရပါ တော့မယ်။

ဆက်သွယ်တဲ့ နေရာမှာ လူသူလေးပါး အနှောင့်အယှက် ထင်းတဲ့ နေရာကို ရှောင်ပါ။ ပြီးရင် ကြောင်နက်နဲ့ ကိုယ်ဟာ ဆက်သွယ်တော့မယ်၊ စကားပြောကြတော့မယ် လို့ စိတ်ကူးထားပါ။

သူကြိုက်တတ်တဲ့ အစာ (သို့မဟုတ်) အပြုအမူတစ်ခုခုကို လုပ်ဆောင်ပေးပြီးရင် ကြောင်နက်ရဲ့ မျက်လုံးနဲ့ ကိုယ့်မျက်လုံးကို ဆုံအောင် ဖြူစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ပေးပါ။ ကိုယ့်မျက်လုံးမှာ သူ့ကို ညှို့ဝှက်ပြီဆိုတဲ့ ညှို့ဝှက်ကို သွင်းထားပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်စိတ်ဟာ (၁၀၀)ရာခိုင်နှုန်း အာရုံစူးစိုက်မှု အပြည့် ရှိပါမယ်။ ဒီလို စိုက်ကြည့်ပေးနေရင်းနဲ့ -

- (((ကြွက်ရဲ့အငြိုး၊ လင်းနို့တောင်ပံ)))
- (((ကြွက်ရဲ့အငြိုး၊ လင်းနို့ တောင်ပံ)))
- (((ကြွက်ရဲ့အငြိုး၊ လင်းနို့ တောင်ပံ)))
- (((နင်နဲ့ ငါနဲ့ ခုချိန်ကစပြီး)))
- (((ချွတ်ချွတ် ချက်ချက် စကားပြောရအောင်)))
- (((နင်နဲ့ ငါနဲ့ ခုချိန်ကစပြီး)))
- (((ချွတ်ချွတ် ချက်ချက် စကားပြောရအောင်)))
- (((နင်နဲ့ ငါနဲ့ ခုချိန်ကစပြီး)))
- (((ချွတ်ချွတ် ချက်ချက် စကားပြောရအောင်)))

လို့ ရွတ်ဆိုပေးပါ။
တချို့ စုန်းမတွေကတော့ -
“ဟဲ့ . . နင် ငါ့မျက်လုံးကို

သေချာ ကြည့်စမ်း။

နင် ငါ့မျက်လုံးကို သေချာ

ကြည့်စမ်း။

နင် ကြွက် စားမလား။

ကြွက် စားမလား။

ကြွက်ရဲ့ အမြီး၊ လင်းနို့

တောင်ပံ၊

ကြွက်ရဲ့ အမြီး၊ လင်းနို့

တောင်ပံ၊ ငါ့မှာ ရှိတယ်။ နင်နဲ့ ငါနဲ့ ဆက်သွယ်ရအောင်၊ နင်နဲ့ ငါနဲ့ စကားပြောရအောင်” စသည်ဖြင့် အရပ်စကားနဲ့လည်း ညှိဇာတ်သွင်းကြွ ဝါတယ်။

ဒါတွေဟာဆိုရင် ကြောင်(သို့မဟုတ်) ကြောင်နက် တစ်ကောင် နဲ့ အကောင်းဆုံး ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင်တော့ ကြောင်နက်ကို ကိုယ် သိလိုတာတွေ မေးမြန်းလို့ ရပါပြီ။

ဥပမာအားဖြင့် ဒီကောင်လေး (သို့မဟုတ်) ဒီကောင်မလေးက ငါ့ကို ပြန်ကြိုက်မလား။ ငါ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုထားတာ အောင်မလား။ ငါ အလုပ် လျှောက်ထားတာ ရမလား။ ဒီကိစ္စကို ငါ လုပ်ထားတယ်။ အောင် မြင်နိုင်မလား စသည်ဖြင့် ကိုယ် သိလိုတာတွေကို ကြောင်နက်နဲ့ အမေး အဖြေ လုပ်လို့ရပါပြီ။

ကြောင်ဘက်က ပြန်လည်အဖြေပေးတဲ့ ကြောင်အော်သံကို မှတ်သားထားပြီး တစ်ကြိမ် အော်ရင် ဖြစ်မယ်။ နှစ်ကြိမ်အော်ရင် မသေချာဘူး။ ဘာအသံမှ ထွက်မလာဘူးဆိုရင် ဒီကိစ္စဟာ မဖြစ်မြောက်နိုင်ဘူး စသည်။ စသည်ဖြင့် နမိတ်ကောက်နိုင်ပါတယ်။

မီးခိုးရှောင်

ဇေဇာတ်ီပညာရှင်(၂၆)

ခေတ်သစ်ကို

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ် (၂၆)

ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်လာပြီဆိုရင် သင်ဟာ သင့်ရဲ့ရှင်နုနုအဖြစ်တဲ့ Astral Body နဲ့ ဝိညာဉ်လောကကို လေ့လာရပါမိတော့မယ်။ ဒီနေရာမှာ သင့်အနေဖြင့် သိထားသင့်တဲ့ အချက်များစွာ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေက -

၁) သင်ဟာ အရင်ထက်ပိုပြီး စိတ်အာရုံ စူးစိုက်နိုင်စွမ်းတွေ၊ စိတ်ကူးမြင်ယောင်နိုင်စွမ်းတွေ ရှိရပါမယ်။

၂) ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီးတိုင်း ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ရေးမှတ်နိုင်ဖို့အတွက် စာအုပ်တစ်အုပ်ထားပါ။ ဝိညာဉ်လွှင့်ခရီးစဉ် ပြီးဆုံးတိုင်းမှာ ဖြစ်ပျက်မှုတွေကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်း ပြတ်သားစွာ မှတ်သားလာနိုင်လေ။ သင့်ရဲ့အဆင့်ဟာ တိုးတက်လေ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

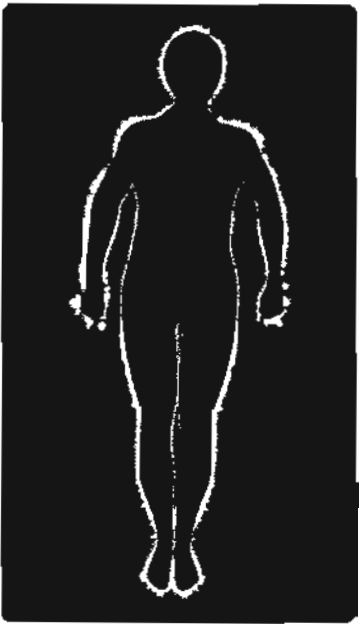
၃) အများစုက ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်ပြီဆိုတာနဲ့ အရင်ဆုံး ကိုယ်နဲ့ သိက္ခမ်းတဲ့လူတွေဆီကို သွားချင်ကြပါတယ်။ ဒါက လူတိုင်းလိုလိုပါပဲ။ ဥပမာအားဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့ချစ်သူ၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းဆီ သွားလိုတယ်။

ဒီလို သွားလာလိုချင်ပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို သွားနိုင်ဖို့ဆိုရင် သင့်မှာ သင်သွားလိုတဲ့ လူရဲ့ပုံရိပ်(သို့မဟုတ်) သွားလိုတဲ့နေရာရဲ့ပုံရိပ်ကို ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ပြတ်ပြတ်သားသား ပေါ်ထွက်လာအောင် အာရုံပြုနိုင်တဲ့

စိတ်ကူးမြင်ယောင်နိုင်စွမ်း ရှိဖို့တော့ ထိုအပ်ပါတယ်။

ဒီလို ပြုနိုင်ပြီဆိုရင် သင် သွားလိုတဲ့လူဆီ (သို့မဟုတ်) သွားလိုတဲ့ နေရာဆီကို ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီး ထားနဲ့ ချက်ချင်း သွားနိုင်ပါတယ်။

၄) ဝိညာဉ်လောကကို သွားမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့လည်း ဆုံကောင်း ဆုံနိုင်ပါ့မယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ကိုယ့်ကို သူတို့က မနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ထဲကနေ ဝိညာဉ်ခန္ဓာ ပတ်လည်ကို အဖြူရောင် အလင်းတန်းနဲ့ ကာကွယ်ထားနိုင်ပါတယ်။

မကောင်းဆိုးဝါးတွေဟာ အလင်းရောင်ကို ကြောက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ သင့်ဆီ လာရဲမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အဖြူရောင် အလင်းတန်းဟာ လျှပ်စစ် သံကွန်ရက် ကာလိုက်သလိုမျိုးပါပဲ။

စိတ်ကူးမြင်ယောင်တဲ့နည်းကို အသုံးပြုပြီး ကိုယ့်ရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးကို ငွေရောင်အလင်းတန်းနဲ့ လွှမ်းခြုံကာကွယ်နည်းကို သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်ခရီးစဉ်မှာရော၊ ကိုယ့်ရဲ့ပြင်ပ လူ့လောကမှာပါ ယုံကြည်မှု ရှိရင် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ပြင်ပလောကမှာရှိတဲ့ စိတ်ယုတ်မာရှိတဲ့ သင့်ရဲ့ပျိုငံဆက်တွေပါ သင့်ကို ပြုစားနှောင့်ယှက်၊ အန္တရာယ်ပြုတာတွေ လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက သုတအနေဖြင့် ဖော်ပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ကတော့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ကြောက်ရွံ့တဲ့ အဆောင်၊ လက်ဖွဲ့တို့တို့တိုယ်မှာ ဝတ်ဆင်ပြီးတော့လည်း ကာကွယ်ထားကြပါတယ်။

၅) အကောင်းဆုံးကတော့ မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့ မဆုံချင်ဘဲ သူတို့အကြောင်းကို လုံးဝ မတွေ့ရပါပဲ။ ဒါဆို သူတို့ကို မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ သူတို့

ဟာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နေကြသူမျိုးတွေ ပါ။ သင့်ကို ဂရုစိုက်နေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်လို့ မဆုံမဖြစ် ထိပ်တိုက်ကြုံရရင်လည်း သူတို့ကို ဂရုစိုက်ဟန် မပြပါနဲ့။ ဒါဆို သူတို့ ကိုယ့်အနား မကပ်ရဲပါဘူး။

ဒါမှမဟုတ် ဘဲ သင့်ဘက်ကနေ ကြောက်တတ်ဟန်၊ သူတို့ကို စိတ်ဝင်စားဟန် ပြနေရင် တော့ သူတို့က ဖြစ်ခြောက်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို ဖြောက်လှန့်လာရဲရင်လည်း သင့်ဘက်က ကြောက်

စရာ မလိုပါဘူး။ သူတို့က သင့်ကို ဘာမှ ထိခိုက်အောင် မလှုပ်နိုင်ပါဘူး။

သူတို့ကို မကြောက်မလန့်နဲ့ ပြန်လည် ရင်ဆိုင်လိုက်ရင်၊ သူတို့လုပ်ဆောင်သမျှကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကြည့်နေရုံနဲ့ သူတို့အနားက ခွာသွားပါလိမ့်မယ်။ အဓိကက ကိုယ့်မှာ ကြောက်စိတ် မမွေးဖို့ရယ်။ သူတို့အကြောင်းကို ခေါင်းထဲက ထုတ်ထားဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၆) နောက်တစ်ချက်က ဝိညာဉ်လောကထဲမှာ ဆုံးပါးခဲ့ပြီးတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ဒီဘာ၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း ရင်းနှီးသူ ဝိညာဉ်လောကသားများနဲ့ လည်း ဆုံနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်က သူတို့နဲ့တွေ့ချင်ရင် တွေ့ချင်တယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူးထားရုံနဲ့လည်း တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ လူ့လောကမှာ လူ ပြန်ဝင်စားနေတယ်။ ဒါမှမဟုတ် တခြား ဘုံနေရာတစ်ခုခုကို ရောက်နေပြီဆိုရင်တော့ တွေ့နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို ဆုံတွေ့ရာမှာ သင့်ဘက်က သတိထားဖို့က သူ

ထို့ဟာ အစစ်အမှန်တွေ ဖြစ်နိုင်သလို၊ တစ်ခါတလေ မကောင်းဆိုးဆိုးတွေက ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးသူ၊ ဒီဘဝတွေမျိုး အယောင်ဆောင်ထားတာမျိုးလည်း ရှိတတ်တယ်ဆိုတာကို သိထားဖို့ လိုပါတယ်။

၇) ဒီလို ကိုယ့်မိဘ၊ ဆွေမျိုးတို့နဲ့ တွေ့ရင် ကိုယ့်ဘက်က အများကြီး ယုံကြည်မှုထားဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူတို့ဟာ ကိုယ့် မိဘအရင်း ဖြစ်နေရင်တောင် လူ့ဘဝတုန်းကလို လူစိတ်ဆိုတာမျိုး ရှိကောင်းမှ ဖို့ပါတော့မယ်။ သူတို့မှာ ပရလောကသား စိတ်တွေ ရှိနေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ယခင်ကလို "ကိုယ့်မိဘ၊ အဖေ အမေပဲ" ဆိုပြီး အပြည့်အဝ ယုံကြည်စိတ်ချလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

၈) ဝိညာဉ်လွှင့်ရာမှာ စေချင်း Astral Plane ရုပ်နမူနာဘုံမှာ ဆင်ဟာ မိနစ် အနည်းငယ်လောက်သာ နေနိုင်ပြီး သင့်ရဲ့ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာဆီ ပြန်ရောက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာလို့ ဒီလိုပြန်ရောက်ရသလဲဆိုတော့ တွန့်ပဲတို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖိဝနာရီရှိနေလို့ အချိန်အကန့်အသတ်နဲ့သာ ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိညာဉ်လွှင့်တာကို အချိန်ထိပ်မကြာအောင် ဖိဝနာရီက ထိန်းချုပ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင် ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာရဲ့ဆွဲဝင်အားကြောင့် သင့်ဝိညာဉ်ဟာ သင့်ကိုယ်ထဲ ပြန်ရောက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ဝိညာဉ်လွှင့်တဲ့ အတွေ့အကြုံ များလာတော့မှ၊ တဖြည်းဖြည်း ရင့်ကျက်လာတော့မှသာ နာရီ တချို့ အချိန်ကြာသည်အထိ သင် ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၉) ဝိညာဉ်လွှင့်တဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ဆိုရင် ဝိညာဉ်လွှင့်

စဉ်မှာ ကြုံရမယ့် တုန်ခါမှု (Frequency) လှိုင်းနှုန်းများအကြောင်းကိုလည်း သိဖို့ လိုပါတယ်။ ဝိညာဉ်လွှင့် ခရီးသွားတဲ့အခါ၊ အဆင့်မြင့် အလွှာတွေမှာ လှိုင်းနှုန်း အမြင့်တွေ ရှိသလို၊ အဆင့်နိမ့် အလွှာတွေမှာ လှိုင်းနှုန်းအနိမ့်တွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် နေရာအလိုက် တုန်ခါမှု အနည်းအများကို ကြုံရလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိထားရပါမယ်။

၁၀) ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်တဲ့ လူတွေဟာ အများအားဖြင့် အသက်

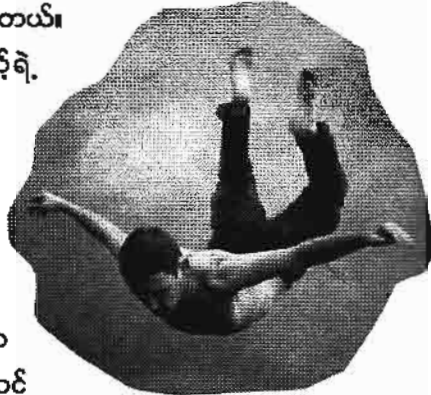
ရှည်တတ်ကြပါတယ်။ အကြောင်းရင်းက သူတို့ဟာ - "စကြာဝဠာရဲ့ အသက်ဓာတ် ခွန်အား" (သို့မဟုတ်) "အာကာသဓာတ်" ကို ဝိညာဉ်လွှင့်စဉ်မှာ စုပ်ယူခွင့် ရရှိ လို့ ဒီအရာက ကိုယ်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကို အထူးကောင်းမွန်စေပါတယ်။ ဝိညာဉ်မလွှင့်ခင်မှာ ခြေလျှော့အနားယူတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းကလည်း ကိုယ်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေပါတယ်။

၁၁) ဝိညာဉ်လွှင့်စဉ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ကိုယ်ရဲ့ အနာဂတ်၊ အတိတ်တို့ကို ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ရှေ့ဖြစ်မယ့် အကြောင်းအရာမျိုးတွေကို တီးမိခေါက်မိ နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအပိုင်းတွေဟာ နည်းနည်းတော့ ပြောရခက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးဟာ ကိုယ်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ကြိုတင်ကြည့်လို့ ရပေမယ့် အဲဒါတွေဟာ အရာခပ်သိမ်းတော့ ကိုယ်ကြည့်ဖို့ သိခဲ့တဲ့အတိုင်း တကယ် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့တော့ ကျိန်းသေ မပြောနိုင်ပါဘူး။ အနာဂတ်ဆိုတာ လမ်းကြောင်း၊ လမ်းခွဲများစွာနဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ အနာဂတ်ကို ကြည့်နိုင်ပေမယ့် တစုတစောင်းသာ ကြည့်ခွင့်ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၂) အနာဂတ်ကို ကြည့်လို့ရပေမယ့် အမြဲတစေတော့ ရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တစ်ဘက်မှာ ကံမွန်ယာမ လို့ခေါ်

တဲ့ ကံတရားက ရှိနေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စကယ်လို့ ကိုယ်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အနာဂတ်ကာလမှာ မကောင်းတာ တစ်ခုခုကို တွေ့ခဲ့မိပြီဆိုရင် ငါဟာ ဘာတွေ လုပ်ခဲ့လို့ ဒီလို အနာဂတ်မျိုးဆီ ဦးတည်နေရသလဲဆိုတာကို သုံးသပ်ပြီး ပစ္စုပ္ပန် ကာလမှာ အချိန်မီ ပြုပြင်နိုင်ရင်တော့ သင်တွေ့ရှိခဲ့တဲ့ အနာဂတ်ဟာ ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါဟာလည်း အမြဲတစေ ပြောင်းလဲရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကံတရား (Kama) ရှိနေတဲ့အတွက် ပြင်ချိန်မရတဲ့၊ ပြင်ခွင့် မပေးတဲ့၊ မတွေ့လိုက်နိုင်တဲ့ အနာဂတ်မျိုးဆိုတာလည်း နှိုင်းပါလိမ့်မယ်။

၁၃) ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ဟာ တခြားသော ရင်းနှီးတဲ့ သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေတွေဆီကို သွားရောက်လည်ပတ်နိုင်တယ်လို့ အရှေ့ပိုင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဒီလို သွားရောက်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ သူ့ရဲ့ အတွေးစိတ်ကူး၊ အိပ်မက်ထဲမှာ စကားသွားပြောလို့ ရပါတယ်။ အသိပေးလို့ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ အတွေးအခေါ်၊ အိပ်မက်၊ စိတ်ကူးတွေကို တော့ ချုပ်ကိုင်လို့ မရနိုင်ဘူးဆိုတာ သိထားရပါမယ်။

ပြီးတော့ သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီး မိသားစုဝင်တွေ အိပ်ပျော်နေတာတွေကိုလည်း ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တွေမှာ သူတို့ရဲ့ ရုပ်ကြမ်း ခန္ဓာရဲ့အပေါ် (၄၊ ၅) ပေအကွာမှာ ငွေကြိုးမျှင်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်ခန္ဓာ လွှင့်နေတာကို တွေ့နိုင်သလို၊ တချို့ကျတော့ အိပ်မက် မက်ပြီး ချစ်နအလွှာထဲမှာ ခရီးနှင်နေတာတွေကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် သင့်လို အသိစိတ်မကပ်တဲ့အတွက် သူတို့ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်နေမှန်း မသိကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၄) ဝိညာဉ်လွှင့်ခရီးစဉ်မှာ သင်ဟာ ရုပ်နုနယ်ပယ် Astral

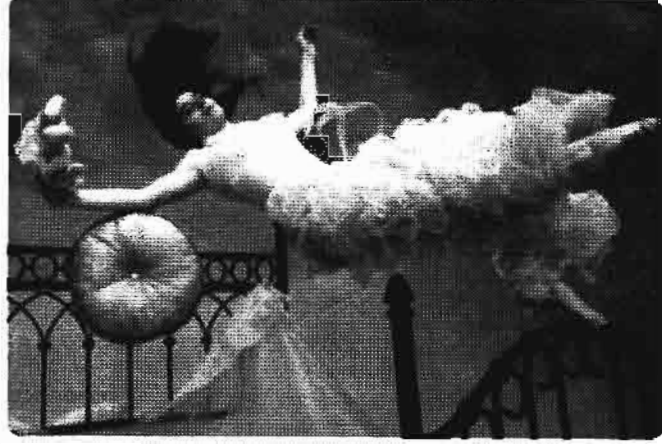

Plane အကြောင်းကို ပိုမိုပြီး သိလာပါလိမ့်မယ်။ အမျိုးမျိုး ခေါ်ကြတဲ့ ရုပ်နု နယ်ပယ် (သို့ မဟုတ်) လိပ်ပြာအလွှာဟာ ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင် ရပ်တည် နေတဲ့ ရုပ်ကြမ်းအလွှာနဲ့ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ပေါင်းစပ် တည်ရှိနေတာကို သင်သိလာ ပါလိမ့်မယ်။

ဒီ အလွှာ နှစ်ခု ကို ခွဲခြားဖို့ သတ်သတ်မှတ်မှတ် စည်းခြားထားတာမျိုး မရှိပါဘူး။ လူတို့ရဲ့ သာမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ အလွှာပါးလေးနဲ့ ခြားထားလို့ လူတွေ မမြင်မတွေ့နိုင်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရုပ်ကြမ်းအလွှာမှာ တည်ရှိနေတာတွေ အားလုံး ကို လိပ်ပြာအလွှာမှာ မြင်တွေ့နိုင်သလို၊ ရုပ်နုခန္ဓာဘုံအတွင်းမှာ ရုပ်ကြမ်း ခန္ဓာဘုံထဲက လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ စိတ်ကူး၊ အတွေးအခေါ်၊ အိပ်မက် တွေကိုပါ တွေ့မြင်နိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါတရံမှာ ရုပ်ကြမ်းအလွှာဖြစ်တဲ့ လူ့လောကရဲ့ တချို့ နေရာတွေမှာ ဝိညာဉ်တွေ၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို လူတွေအနေဖြင့် မြင်တွေ့ရတယ်ဆိုတာက ဒီအလွှာနှစ်ခုဟာ ပေါင်းစပ် တည်ရှိနေတယ် ဆိုတာကို ပြသတဲ့ သာဓကတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၅) ဝိညာဉ်လွှင့်ရင်းနဲ့ သင်ဟာ ဆရာသခင် တွေ့နိုင်ပါတယ်။ "တပည့် အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ဆရာအရှင်ဟာ သူ့အလိုလို ပေါ်ထွန်းလာပါ လိမ့်မယ်" ဒီအတွက် ပူနေစရာ မလိုပါဘူး။ သင့်ကို ကူညီမယ့် မိတ်ဆွေ ကောင်း၊ ဆရာသမားကောင်းတွေကို ဝိညာဉ်လွှင့်ခရီးစဉ်မှာ တွေ့နိုင်ပါ တယ်။ ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာရှိတဲ့ လူ့လောကအတွင်းမှာ ဘယ်တော့မှ ဆရာ မရှာ ပါနဲ့။ အလိမ်အညာတွေပဲ ရှိပါတယ်။

၁၆) ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းရဲ့ ကောင်းကျိုး နောက်တစ်ခုကတော့ သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်တတ်လာရင် တစထက်တစ အသက်ရှင်နေထိုင်မှု အကြောင်းတွေကို ပိုပြီး လေးလေးနက်နက် နားလည်လာပါလိမ့်မယ်။ တိုယ့်ရဲ့ ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုလည်း အရင်ထက် ဂရုစိုက်လာလိမ့် မယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ထိခိုက်စေမယ့် အရက်သောက်၊ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲခြင်း၊ အစားအသောက်တွေကို အလွန်အမင်း စားသောက်တာတွေ ကို ရှောင်ကြဉ်လာပါလိမ့်မယ်။

၁၇) ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းဟာ သင့်ရဲ့ လူ့လောကထဲက အလုပ် အကိုင်၊ အကြံအစည်များနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကောင်းစွာ အကျိုးပြုစေတယ် ဆိုတဲ့ အချက်ကိုလည်း သိလာပါမယ်။

သင်ဟာ အနုပညာသမား တစ်ယောက်ဖြစ်ရင် ဝိညာဉ်လွှင့် တတ်လာပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အနုပညာ ဖန်တီးမှုတွေ ပိုမို အားကောင်း လာမယ်။ စာရေးဆရာဖြစ်ရင် အတွေးအခေါ်ပိုင်းတွေ အရင်နဲ့ မတူတော့ သဲ ထူးခြား ဆန်းသစ်လာမယ်။ စီးပွားရေးနဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေမှာ ဆိုရင် လည်း ဝိညာဉ်လွှင့်ကြည့်ရှုတတ်ခြင်းဖြင့် ဒီလုပ်ငန်းဟာ ကိုယ်နဲ့ အကျိုး ပေးမလာ။ မပေးဘူးလား။ ဘယ်လို အောင်မြင်မှုတွေ ရအောင်လုပ်မလဲ စတဲ့ အချက်များကို ပိုမို နားလည်လာပါလိမ့်မယ်။

၁၈) နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဝိညာဉ်လွှင့်တယ်ဆိုတာကို

ဝိညာဉ်လွှင့်တယ်လို့ပဲ ယေဘုယျ နားလည် စေချင်ပါတယ်။ ဝိညာဉ်လွှင့်တာဟာ ဘာ တန်ခိုးသတ္တိမျိုးကိုမှ ရယူပိုင်ဆိုင်အောင် လေ့ကျင့်တာ မျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိညာဉ်လွှင့်တာဟာ တကယ်တော့ ကိုယ့်ရဲ့ အသိပညာတွေကို တိုးတက်လာအောင် လုပ်ဆောင်တဲ့ အသိပညာရပ် တစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အိန္ဒိယသက်ပြီး ရှင်းရမယ်ဆိုရင် သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင် လာခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ အကြောင်းတွေကို ပိုမို နားလည် လာမယ်။ လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ် ကာလတွေမှာ ဘာတွေကို ပြင်ဆင် ထားသင့်တယ်ဆိုတာတွေကို နားလည် သဘောပေါက်လာမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ပြီးတော့ လူ့လောက သက်တမ်းကုန်ပြီးရင် ဘယ်ဆီကို ဆက်သွား ရမယ်ဆိုတာတွေကိုလည်း သိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉) သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းကို သိထားရင် သာမန်လူတို့ကို သို့ သေရမှာ၊ ဘဝတစ်ပါးကို ကူးပြောင်းရောက်ရှိမှာတွေကို ကြောက်လန့် နေတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ အလွန်ကောင်းတဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိညာဉ်လွှင့် အတွေ့အကြုံရှိထားရင် သင့်ရဲ့ အသိစိတ်ထဲမှာ ငါဟာ ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာကြီး မပါဘဲနဲ့လည်း ဆက်လက် ရပ်တည်နိုင်တယ် ဆိုတာကို နားလည် သဘောပေါက်ထားပြီး သင်ဟာ သံသရာ မပြတ် သရွေ့ ဘယ်တော့မှ မသေနိုင် သူဆိုတာ သိသွားပါလိမ့်မယ်။

၂၀) နောက်တစ်ချက်ကတော့ လူ့ဘဝကံကုန်၊ သေနေစေလို ခန္ဓာကိုယ်ကနေ အပြီးတိုင် ဝိညာဉ်ထွက်ခွာတာနဲ့ ဝိညာဉ်လွှင့်တာ မတူ ဘူးဆိုတာကိုလည်း သိရပါလိမ့်မယ်။ သေနေစေလို လူသေပြီဆိုရင် ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာနဲ့ ဝိညာဉ်ခန္ဓာကြားက တွဲဆက်ထားတဲ့ ငွေရောင်ကြိုး ဖျင်လေးဟာ လုံးဝ ပြတ်တောက် ပျောက်ကွယ်သွားပါပြီ။ အဲဆိုရင် လူ ဟာ သေဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီ။

ဝိညာဉ်လွှင့်တာကတော့ အဲဒီငွေကြိုးမျှင်လေးဟာ မပြတ်ဘဲ သင့်ရဲ့ ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာနဲ့ တွဲဆက်နေတဲ့အတွက် သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်ခရီး တို့ ဘယ်လောက်ဝေးဝေးကိုပဲ သွားသွား။ သင့်စိတ် ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာဆီ ပြန် ရောက်လိုက်တာနဲ့ အချိန်မရွေး ကိုယ့်ရဲ့ ခန္ဓာအိမ်ထဲကို ပြန်ဝင်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ ငွေကြိုးမျှင်လေးကို သင် ဝိညာဉ်လွှင့်စဉ်မှာ မကောင်းဆိုး ဝါးတွေကလည်း လာမဖြတ်နိုင်ပါဘူး။ သင့်ရဲ့ ကံတရားရှိတဲ့အတိုင်း ငွေ ကြိုးမျှင်လေးဟာ တည်ရှိနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေရောင်ကြိုးမျှင် (Silver Cord) ဟာ သင် မွေးဖွားလာတဲ့အချိန် တာတည်းက ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ ဝိညာဉ်ကို တွဲဆက်ပေးထားတဲ့ ကြိုးမျှင်အဖြစ် နိုင်မာစွာ ပါလာပြီးသားပါ။ သင်အသက်ရှင်သန်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ရှိနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၁) လူတချို့ဟာ ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တစ်ခုခု

ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ တခြားသော ထိတ်လန့်စရာ တစ်ခုခုကို ကြုံ
လိုက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ဝိညာဉ်လွင့်သွားတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်
မှာ သူ့ဝိညာဉ်ခန္ဓာဟာ ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာကိုယ်ကနေ ခေတ္တ ခဏ ထွက်ခွာ
သွားပါတယ်။

ဒါကို သတိလစ်သွားတယ်။ မေ့မြောသွားတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဟာ မျောသွားပြီး သူ့ကို စိုးရိမ်စွာ စောင့်ကြည့်နေတဲ့ လူ
တွေကို ပြန်မြင်တတ်ခြင်း။ ဒါမှမဟုတ် ဝိညာဉ်လောကထဲမှာ သေဆုံးပြီး
လူတွေကို မြင်တွေ့တတ်ပါတယ်။ ဒါတွေကို သူ ပြန်သတိရလာရင် ပြန်
ပြောပြတတ်ကြပါတယ်။

အခုလို သူ သတိပြန်လည်လာတဲ့ အချက်က သူ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့
တွဲဆက်ထားတဲ့ ငွေကြိုးမျှင် မပြတ်သေးတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပြီး
ဒါဟာ ဝိညာဉ်လွင့် လို့ ရတယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အကောင်းဆုံး
သက်သေပြနိုင်တဲ့ ဥပမာတစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၂၂) နောက်တစ်ချက်ကတော့ သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွင့် ခရီးသွား
တဲ့ နေရာမှာ အဆင့်မြင့်အလွှာတွေကို သွားမယ်လို့ စိတ်ကူး ရည်မှန်းထား
ပါ။ အဆင့်နိမ့်အလွှာသွားမယ်လို့ စိတ်မကူးပါနဲ့။ မြင့်မြတ်တဲ့အလွှာမှာ
အဲဒီက စွမ်းအင်တွေကို စုပ်ယူနိုင်ပါတယ်။

အဆင့်မြင့်အလွှာက သူတွေနဲ့လည်း ပျော်ရွှင်စွာ ကာမ ဆက်ဆံ

နိုင်ပါတယ်။ ဒီလို ဆက်ဆံလို့
သင့်မှာ ဘာ အန္တရာယ်၊ ဘာ
ထိခိုက်မှုမျိုးမှ မရှိနိုင်ပါဘူး။
အဆင့် နိမ့် အလွှာမှာတော့
သင့်စိတ်ကို ချောက်ချားစေ
လို့ အရာတွေပဲ ရှိပါလိမ့်မယ်။

၂၃) ဝိညာဉ်လွင့်တာ
တို သင်ဟာ ကိုယ့်ကို ဘယ်သူ
မှ အနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်
တဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ အိပ်မက်
ကျင့်စဉ်နဲ့ လေ့ကျင့်လို့ ရပါ
မယ်။ ညဘက် မှ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ မနက် အစောပိုင်းနဲ့ ဝေ့
ဆယ်ခင်းတွေမှာပါ လုပ်နိုင်
ပါတယ်။

သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွင့်
အင်အားရင့် အတွေးရှင်းရမယ်။ သိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားတစ်ရပ်
ရှိရမယ်။ စိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်းဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မျိုးတွေမှာ လွင့်လို့ မရ
နိုင်ဘူး။ ပင်ပန်းပြီး အိပ်ပျော်သွားလို့ မရဘူး။ စိတ်လန်းဆန်းပြီး စွမ်းအား
အပြည့်ရှိတဲ့အချိန်မှာသာ ဝိညာဉ်လွင့်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက်
မပေးနိုင်။ ထိတ်လန့်သွားအောင် လာမနီးနိုင်။ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း
သူတိလစ်စွာရှိတဲ့ အချိန်မျိုးတွေမှာ လုပ်ဆောင်ပါ။ ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ခိုင်း
လုပ်အပ်ဆိုတော့ ရှေးလူကြီးများ ပြောတတ်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိပါတယ်။
အိပ်ပျော်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို နှိုးတဲ့အခါမှာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း
နှုတ်ခန်းမိစေလို့ သတိပေးတတ်ကြပါတယ်။

ဒါဟာဆိုရင် အိပ်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ အိပ်ပျော်ချိန်မှာ
ဝိညာဉ်လွင့်နေတတ်ပါတယ်။ ရုတ်တရက် လှုပ်နှိုးလိုက်တဲ့အခါ သူ့ရဲ့

တွဲထွက်နေတဲ့ ဝိညာဉ်ခန္ဓာဟာ အထိတ်တလန့်နဲ့ ရှုပ်ကြမ်းခန္ဓာထဲကို ချွတ်တရက် ပြန်လည် ပူးပေါင်းရတဲ့အတွက် အဆင်မပြေ၊ အသားမကျ တွေဖြစ်ပြီး လူဟာ လန့်နိုးလာတဲ့အခါတွေမှာ စိတ်တိုတတ်၊ မကျေမနပ် တွေ ဖြစ်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၄) သင်ဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်လာခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်နဲ့ ဆက် နွယ်နေတဲ့ ကိုယ့်မိသားစုဝင်တွေရဲ့ အနာဂတ်တွေကိုပါ ကြည့်ပြီး ထူးခြား တာ တစ်ခုခုရှိနေရင် သတိပေး ကာကွယ်မှုတွေ ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းက သင့်စိတ်တွေကို တည်ငြိမ်လာစေပါမယ်။ အေးချမ်းလာစေမယ်။ အရေးတကြီး ကိစ္စတစ်ခုခုကြုံရင်တောင် မှန်မှန် ကန်ကန်နဲ့ ဆုံးဖြတ်တတ်စေပါလိမ့်မယ်။ ဉာဏ်ပညာမြင့်မားပြီး တန်ဖိုးရှိ တဲ့ ဘဝကို ရစေပါလိမ့်မယ်။

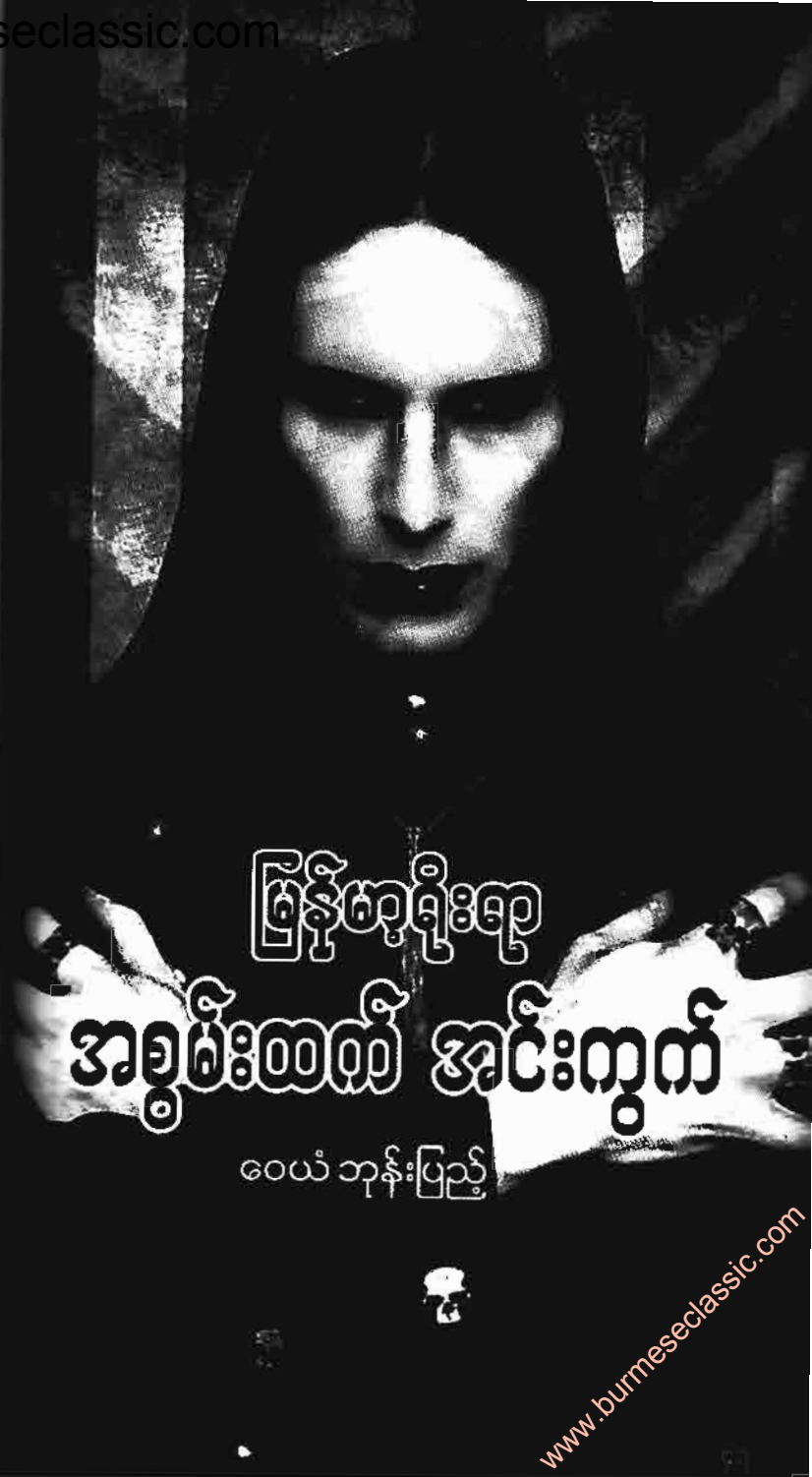
ကဲ... ဒါကတော့ ဝိညာဉ်လွှင့် အတတ်ပညာပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရော၊ ဝိညာဉ်လွှင့်စဉ်မှာ သင်ကြုံဆုံရမယ့် ဝိညာဉ်လောက အခြေအနေ တွေကိုပါ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်လမှာတော့ အိပ်ငွေ့ချ ခြင်း အတတ်ပညာ၊ အချိန်နဲ့ စရီးသွားခြင်း အတတ်ပညာတို့ကို ဖော်ပြ ပေးပါမယ်။

"God Bless You, See you again Next Month."

နောက်လမှာ ပြန်ဆုံကြပါမယ်။

?

မြန်မာ့ရိုးရာ

အစွမ်းထက် အင်းကွက်

ဝေယံ ဘုန်းပြည့်

*** အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်စွဲ၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရား ***

မြန်မာ့ရိုးရာပေဒင်ပညာနှင့် ဂန္ထီရပညာ၊ လောကီပညာရပ်များတွင် "အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်စွဲ၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရား" ဟူ၍ ရှိလေ၏။

၁) အကွက်ချပြီး သရော်ဂဏန်း၊ ကိန်းပြည့်များ ရေးထားသည်ကို "အင်း" ဟု ခေါ်လေသည်။

၂) အကွက်ချပြီး ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁ အကွရာနှင့် အခြားသော ၈၈ များ ရေးသားစီရင်ထားသည်ကို "အိုင်" ဟု ခေါ်၏။

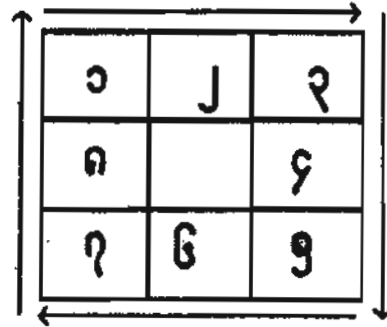
၃) ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ထန်းရွက်၊ ပေရွက်များပေါ်တွင် သိဒ္ဓိဝင်စာများ ရေးသားထားပြီး ခါးတွင် ပတ်ထားသည်ကို "ခါးလှည့်" ဟု ခေါ်၏။

၄) အင်း၊ အိုင်များကို စနစ်တကျ ရေးချထားပြီး သိဒ္ဓိတင်ကာ လက်မောင်း၊ လည်ပင်းတွင် ချည်ဆွဲထားသည်ကို "လက်စွဲ" ဟု ခေါ်၏။

၅) "ဥုံ"မစ် . . "ဩောင်း"မပါ . . ရွတ်ဆို၊ မန်းမှတ်သည် သိဒ္ဓိဝင်စာကို "ဂါထာ" ဟု ခေါ်ပေ၏။

၆) "ဥုံ"မစ်ပြီး ရွတ်ဆိုသည်ကို "မန္တန်" ဟု ခေါ်၏။

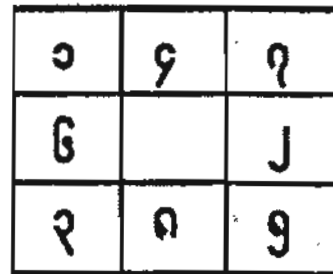
၇) "ဩောင်း" အစချီပြီး ရွတ်ဆို၊ မန်းမှတ်ခြင်းကို "မန္တရား" ဟု ခေါ်လေ၏။

*** ရှေ့ပတ်အင်း ***

အင်း၏ လက်ဝဲဘက်ထောင့် အပေါ်ဆုံးမှစ၍ နာရီလက်တံအတိုင်း တစ်ပတ်လည်အောင် အင်းကွက်အတွင်း သရော်ဂဏန်းဖြည့်စွက်သော ပုံကို "ရှေ့ပတ် အင်းကွက်" ပုံဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုလေ၏။

သရော်ဂဏန်း (၁)မှ (၈)အထိ အစဉ်အတိုင်း ဖြည့်ပြထား၏။ အထက်ပါနည်းအတိုင်း အင်းအဆဲသွင်းသော ပုံကို "ရှေ့ပတ်အင်းသွားစွဲ" ဟု ခေါ်ဆိုလေ၏။

*** မြင်းသွားပုံ အင်း ***

စစ်တုရင် ကစားသောအခါ မြင်းရွှေပုံ၊ မြင်းသွားပုံအတိုင်း၊ ရွှေလျားဂဏန်း ဖြည့်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာ L ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင် မြင်းသွားပုံ ဖြစ်သည်။ သရော်ဂဏန်း (၁)မှ (၈)အထိ

အစဉ်အတိုင်း (မြင်းသွားပုံ) နှင့် အင်းဖြည့်ပြထားလေ၏။ (၁မှ ၂ - ၂မှ ၃ - ၃မှ ၄ - ၄မှ ၅ - ၅မှ ၆ - ၆မှ ၇ - ၇မှ ၈) ယင်းသည် မြင်းသွားပုံ ဖြစ်၏။

၂	၉	၄
၇	၅	၃
၆	၁	၈

*** မြင်းဆင်း၊ မြင်းတက်ပုံ အင်း ***

အခေါ်အဝေါ် အမျိုးမျိုး ရှိလေ၏။ သို့သော် အင်းသွားပုံမှာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေ၏။

ဂဏန်း(၁)မှ (၉)အထိ အကွက်သွင်းရာတွင် (၁)မှ (၂)၊ (၂)မှ (၃)သို့ မြင်းသွားပုံနှင့် သွားလေ၏။ ထို့နောက် (၄)ကိုတက်၍ ဖြည့်ကာ (၄)၊ (၅)၊ (၆)ကို ထောင့်တန်းဆင်း၏။ (၆)မှ (၇)ကို (ဒဲ)တည့်တက်ပြီး (၇)နှင့် (၈)၊ (၈)နှင့် (၉)ကို မြင်းသွားပုံနှင့် သွားလေ၏။

မြင်းသွားနှစ်ခါ (ဒဲ)တည့်တက်၊ ထောင့်ဖြတ်ဆင်း၊ (ဒဲ)တည့်တက်၊ မြင်းသွားနှစ်ခါ ဤပုံအတိုင်း သွားသော နည်း ဖြစ်လေ၏။

အဆိုပါ အင်းကွက်ပါ ဂဏန်းတို့ကို ခေါင်းလိုက်ဖြစ်စေ၊ အလျားလိုက်ဖြစ်စေ၊ ခေါင်းတန်းဖြစ်စေ ပေါင်းပါက (၁၅)ပင် ရပေလိမ့်မည်။

ယခု အင်းကွက်ကို ပလတ်စတစ်လောင်း၍ ကိုယ်နှင့်မကွာ ထောင်ထားကြသည်များ ရှိနေကြလေ၏။ စီးပွားလာဘ်လာဘ ကောင်းခြင်း၊ အန္တရာယ်များ ကင်းပစေနိုင်သည်ဟု ဆိုကြလေ၏။

အဓိက တင်ပြလိုသည်မှာ "အင်း" အကြောင်းပါတည်း။

*** မြန်မာ့ရိုးရာ အင်းအတတ်ပညာ ***

မြန်မာ့ရိုးရာ အင်းအတတ်ပညာသည် အလွန်နက်ရှိုင်းပြီး

ထူထပ်ဝန်းလှပေ၏။ အင်း၏ မူလအခြေခံမှာ (၄)မျိုးရှိ၏။

က) ရထားပြေးအင်း

ခ) ခရုပတ်အင်း

ဂ) မြင်းသွားပုံအင်း

ဃ) မြင်းဆင်း၊ မြင်းတက်အင်း တို့ပင် ဖြစ်၏။

၁	၂	၃	၄
၅	၆	၇	၈
၉	၁၀	၁၁	၁၂
၁၃	၁၄	၁၅	၁၆

*** ရထားပြေးအင်း ***

နံပါတ်အစဉ်အတိုင်း အင်းကွက်အပေါ်ရုံး လက်ဝဲဘက် ထောင့်မှ လက်ယာဘက်သို့ တစ်တန်းပြီး တစ်တန်း၊ စနစ်တကျ ခြောင့်တန်းစွာ ဖြည့်သောအင်း ဖြစ်ပါ၏။

ပထမတစ်တန်းဖြည့်ပြီး၊ ဒုတိယအတန်း၊ ပြီး တတိယ . . ထောင့်ဖြင့် ဖြည့်သောနည်းဖြစ်လေ၏။ ဥပမာအဖြစ် (၁)ဂဏန်းမှ (၁၆) ဂဏန်း အထိဖြည့်ပြထား၏။ ၎င်း အင်းသွားပုံကို "ရထားပြေး"ဟု ခေါ်လေ၏။

မြန်မာ့ရိုးရာ အင်းပညာတွင် (အဘယဇာတက အင်း)ဟု အမည်ရသော ကိန်းပြည့်သရဖူ ဇယားကွက် ရှိလေ၏။ သမားရိုးကျ ဇယာတံဘဲ ထူးထူးခြားခြား စွမ်းပကားကို ပိုင်စိုးထားသော သရဖူဇယားကွက်ကို "အင်း"ဟုခေါ်ပေရာ "အင်းတကာ အင်း"တို့အနက်မှ အဓိပတိ၊ အထွဋ်အထိတ်ဖြစ်သော ဤ အင်းတော်ကြီး အကြောင်းအညစ်ကား...။

www.burmeseclassic.com

* အဘယဇာတက အင်းတော်ကြီး *

၁၆	၉	၆	၃
၅	၄	၁၅	၁၀
၁၁	၁၄	၁	၈
၂	၇	၁၂	၁၃

အဘယဇာတက ဘုရားရှိခိုးအတိုင်း ၁၆၊ ၉၊ ၆၊ ၃၊ ၅၊ ၄၊ ၁၅၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၊ ၈၊ ၂၊ ၇၊ ၁၂၊ ၁၃ ဂဏန်း (၁၆)လုံး ဖြည့်ရပါမည်။ ဘုရားရှိခိုးကို ရွတ်ဆို၍ ဖြစ်တော်စဉ် ဘဝအခါ အရေအတွက် သရုပ် ဂဏန်းကို အစဉ်အတိုင်း "ရထားပြေးအင်း" သွားပုံအတိုင်း ဖြည့်ရမည် ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဘေးကင်းသော ဘဝဖြစ် စဉ်များကို အာရုံယူ၍ အတုမရှိသော ပါရမီတော်များကို ဦးစိုက်၍ မွေးနံ့အလိုက် သစ်သားပြား၊ မွေးနံ့နှင့် ပတ်သက်သော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ ဓာတ်သတ္တုပြားတွင် ဖြည့်သည်ဟု ဆိုပေသည်။

အဆိုပါ အင်းအတွင်းရှိ သရုပ်ဂဏန်းများကို -

* ဒေါင်လိုက်၊ အတန်းလိုက် ပေါင်းပါက (၃၄)ရမည်။

* အလျားလိုက် ပေါင်းပါကလည်း (၃၄)ရမည်။

* နီးစပ်ရာအကွက် လေးကွက်အတွင်းရှိသော ဂဏန်းပေါင်း ပါကလည်း (၃၄)ရပေလိမ့်မည်။

ဤမျှ ထူးခြားသောအင်းကွက်တွင် သမာရီးကျ ထူးခြားမှု သာမက ထူးခြားသော စွမ်းရည်၊ စွမ်းပကားများ ခိုအောင်းလျက် ရှိနေ ပါလိမ့်မည်။

* အဘယဇာတက ဘဝ - ၁၃၆ *

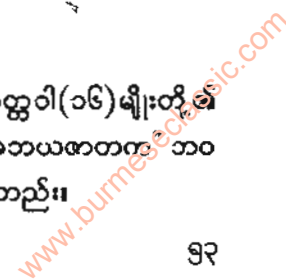
ပါရမီအလုံးစုံ ဖြည့်ဆည်းတော်မူစဉ် ကာလအတွင်း ထူးထူး ခြားခြား ဒေဝဒတ်၏ ဆန့်ကျင်နေသည့် ယုတ် ရန်ဘေးအန္တရာယ်ကင်း အာ အခြားသော ဘေးဥပါဒ် တစ်စုံတရာ ကျရောက်ခြင်းမရှိဘဲ အေးချမ်း စွာ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ၊ ပျော်ရွှင်စွာ၊ ဘေးဘယာတင်းဝေးပြီး ပါရမီ ဖြည့်ရ သော ဘဝတစ်ရာသုံးဆယ့်ခြောက် (၁၃၆)ဘဝသာ ရှိခဲ့ပါ၏။

ဤသို့ ထူးခြားရှားပါးသော (၁၃၆)ဘဝကို အဘယဇာတက (၁၃၆)ဘဝ ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားရှိလေ၏။

အဘယ ဇာတက (၁၃၆) ဘဝဟူသည်ကား -

- ၁။ ကြိုးကြာ (၁၆) ဘဝ
- ၂။ ဟသ် (၉) ဘဝ
- ၃။ ရိ (၆) ဘဝ
- ၄။ ကျေးညို (၃) ဘဝ
- ၅။ ကရဝိတ် (၅) ဘဝ
- ၆။ ကိန္နရီ (၄) ဘဝ
- ၇။ ဓာမရီ (၁၅) ဘဝ
- ၈။ မျောက် (၁၀) ဘဝ
- ၉။ ဆင် (၀၁) ဘဝ
- ၁၀။ နွား (၀၄) ဘဝ
- ၁၁။ သိန္နဲ (၁) ဘဝ
- ၁၂။ ကျွဲ (၈) ဘဝ
- ၁၃။ ဥဒေါင်း (၂) ဘဝ
- ၁၄။ သာလိကာ (၇) ဘဝ
- ၁၅။ ကြက် (၀၂) ဘဝ
- ၁၆။ ဝက် (၁၃) ဘဝ

ပါရမီတော်နစဉ်ကာလ အထက်ပါ သတ္တဝါ(၁၆)မျိုးတို့၏ အားချိုးချိုးနှင့် စုစုပေါင်း (၁၃၆)ဘဝသည် "အဘယဇာတက ဘဝ" ဖြစ်ပါ၏။ ဘေးဘယမရှိသော ဘဝများပေတည်း။

*** အတုမရှိ (အကြိုးကြာ ဘုရားရှိခိုး) ***

“ အစ ကြိုးကြာ ဆယ့်ခြောက်ခါ တည်
 ဟသာ ကိုးခြစ်၊ ခြောက်ခြစ်ကား ခို
 ကျေးညို သုံးခါ၊ သံသာကျူးတိတ်
 ကရဝိတ် ငါး၊ လေးပါး ကိန္နရီ
 စာမရီ ဆယ့်ငါး၊ မျောက်ကား တစ်ဆယ်
 ဆင်ဝယ် တစ်ဆယ့်တစ်၊ နွားခြစ် ဆယ့်လေး
 ကေး သိန္နဝ၊ ကျွဲအဋ္ဌနှင့်
 သံသာပြညောင်း၊ ဥဒေါင်း နှစ်ခါ
 သာလီကာ သတ္တ၊ ဒွါဒသ ကြက်
 ဝက်ကား ဆယ့်သုံး၊ ပေါင်းစုံများစွာ
 တစ်ရာသုံးဆယ့်ခြောက် ဖြစ်ဝယ်၌
 အန္တရာယ်တစ်၊ ဘေးမရှိသည်
 မုနိမြတ်လောင်း ဖြစ်တော်ပေါင်းကို
 ညွတ်ပျောင်းတုပ်ကွ၊ ပကာမဖြင့်
 ကြည်စွာသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏ ။ ”

ဤသည်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အတုမရှိသော “အဘယ
 ဇာတက” ဘုရားရှိခိုး ဖြစ်လေ၏ ။

*** ရှိခိုးကန်တော့ခြင်းအကျိုး ***

ရှိခိုးကန်တော့သောအခါတွင် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏
 ဘေးကင်းသော ဖြစ်စဉ်များကို အာရုံပြု၊ အသက်ကို ပစာနမထားဘဲ
 ဖြည့်ဆည်းခဲ့သော ပါရမီအရပ်ရပ်သည် မိမိအပါအဝင် သုံးဆယ့်တစ်
 ဘုံ(၃၁)ဘုံ ကောင်းစေရန်အတွက် ဟူ၍ သိရှိခံယူကာ အတုမရှိသော
 ဗုဒ္ဓရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို အာရုံပြု၍ ရွတ်ဆိုပါ။
 ထို့နောက် သစ္စာပြုပါလော့။

“ ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
 ကိုယ်တော်တိုင်သည်
 ပါရမီတော်ဖြည့်စဉ်တွင်
 မရေမတွက်နိုင်သော သဝဗျားတွင်
 ဒုတုဆင်းရဲကို ခံခဲ့ရပါသည်။
 ဤပြဆိုခဲ့သော (၁၃၆)ဘဝတို့တွင်ကား
 ဘေးဥပါဒ်ကင်း၊ အနှောင့်အယှက်ကင်း
 ပါရမီတော်ဖြည့်ခဲ့ကြောင်း ရဲဝံ့စွာ
 ပြောဆို၍ သစ္စာပြုပါသည်။
 ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ... ”
 ဆိုပြီး မိမိ လိုရာဆန္ဒပြုပါလော့။
 ထူးထူးခြားခြား အကျိုးအာနိသင်ကောင်းများ သစ္စာမှန်၍ ရ

ခြင်း ကြုံပေလိမ့်မည်။

*** ဂျူပီတာ အင်းပြား ***

16	3	2	13
5	10	11	8
9	6	7	12
4	15	14	1

ဂျူပီတာအင်းပြားတွင် ပါရှိသော -
 * ဒေါင်လိုက်ဂဏန်းများ ပေါင်းပါက (၃၄)ရ၏ ။
 * အလျားလိုက်တည်ရှိသော ဂဏန်းများ ပေါင်းပါကလည်း

(၃၄) ရ၏ ။

* ဒေါင့်ခြတ်တွင်ရှိနေသော ဂဏန်းများ ပေါင်းပါလျှင်လည်း

(၃၄) ရရှိလေ၏။

* နီးစပ်ရာ အကွက်လေးခုတွင်ရှိသော ဂဏန်းများ ပေါင်းလျှင်

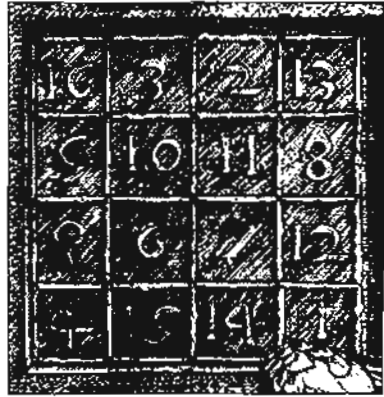
(၃၄) ရရှိ အကွက်ရှိသည်။ မရသောအကွက်လည်း ရှိပေ၏ ။

အဆိုပါ ဂျူပီတာ အင်းပြားကို အဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုပါက ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ လာဘ်ပွင့်ခြင်း၊ တန်ဖိုးစွမ်းအား ကြီးမားခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတယ်လို့ ဂရိပညာရှင်ကြီး "ပိုက်သာဂိုးရပ်စ်" က ဆိုပါတယ်။

(၁၅၁၄) ခုနှစ်တွင် ALBRECHT DURRER က အိပ်မက်အရ ဆွဲသော MELENCOLIA - I အမည်ရှိသော ပန်းချီကားကြီး။ ပန်းချီကားတွင် ရှိတ်ဆွဲထားသော "ဂျူပီတာ အင်းပြားကြီး" ကို တွေ့ရပေမည်။

ဤအင်းကွက်ကို အချစ်ပညာရှင်များက Magic Square of Durer "ဗြူးရာ၏ ဆံ့ဩဇွယ် စတုရန်း" ဟု၍ အနောက် နိုင်ငံတွင် ထင်ရှားစွာ သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏ ။

(၁၅၁၄) ခုနှစ်တွင် Albrecht Durrer အားလင်ဘရဲဗြူးရာ အမည်ရှိသော ဂျာမန် ပန်းချီ၊ ပန်းပုလုပ်သား ပညာရှင်ကြီးက တွေ့ရှိ၍ ဖော်ထုတ်ခဲ့သော ဇယားကွက်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ၎င်းအမည်နှင့် ဇယားကွက်ကို တွဲဖက် ခေါ်တွင်ခဲ့လေ၏ ။ ဗြူးရာသည် ၎င်း၏ အိပ်မက်မြင်မက်မှုကြောင့် ရရှိထားသော ဇယားကွက်ဖြစ်၏ ။

၎င်းအား ဂျူပီတာအမည်ရှိသော ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ ခုနက်မင်းကြီးက လူသားတို့အတွက် ပေးခဲ့သော "ဂျူပီတာ အင်းကွက်" ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ ပြောဆိုခဲ့လေ၏ ။ ထို့ကြောင့် Magic Square of Jupiter "ဂျူပီတာ အင်းပြား" ဟု ဂန္တီရ လိုက်စားသော အနောက်တိုင်း သားတို့က ဆို၏ ။

အနောက်တိုင်း ဂန္တီရဆရာများက ယခု ဂျူပီတာအင်းပြားကို ဆောင်ထားသော် အတိုက်အခိုက် အန္တရာယ်များ ကင်းရှင်းမည်၊ အလုပ်တွင် ထားရှိပါက လုပ်ငန်းတိုးတက် အောင်မြင်မည်၊ စီးပွားတက်မည်။ အရောင်းအဝယ်ပွင့်လန်းမည်ဟု ဆိုသောကြောင့် တက္ကတစ်ဝှမ်းရှိ ဂန္တီရ ဝညာလိုက်စားသူများက အဆောင်အဖြစ် ဆောင်ကြပါသည်။

တချို့က အင်းကွက်အတွင်း ကိန်းဂဏန်းများ ပေါင်းခြင်း (၃၄) ရရှိသောကြောင့် ဂျူပီတာ အင်းပြား နှင့် "အဘယ ဇာတက" အင်းတို့တို့ တူညီသည်ဟု ယူဆသူများလည်း ရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

*** တပူထူးခြားသော အဆောင်အင်းများ ***

ဇော်ပြုပါ အင်းလေးကွက်စလုံးသည် ဒေါင်လိုက်ဖြစ်စေ၊ အလျားလိုက်ဖြစ်စေ၊ ကန့်လန့်ဖြစ်စေ၊ ဂဏန်းအားလုံးကို ပေါင်းကြည့်ပါက အခြေသည် (၁၃၀) ရရှိလေ၏။

၎င်း အင်းကွက်လေးခုစလုံးသည် သူ့အကျိုးကို သူ့ဖြစ်စေ၍ လူတိုင်းဆောင်ထားသင့်ပေ၏။

၁	၄၈	၃၁	၅၀
၃၀	၅၁	၄၆	၃
၄၇	၂	၄၉	၃၂
၅၂	၂၉	၄	၄၅

အင်းကွက်(က)

အင်းကွက်(က)

ဂန္ထီရလိုက်စားသူများ လာဘ်ပွင့်၍ ဆောင်ကြလေ၏။

၅	၄၄	၂၅	၅၆
၂၈	၅၃	၈	၄၁
၄၃	၆	၅၅	၂၆
၅၄	၂၃	၄၂	၃

အင်းကွက်(ခ)

အင်းကွက်(ခ)

ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက် "ဝိယအဆောင်" အဖြစ် ဆောင်ကြသော အင်းဖြစ်၏။

၃၃	၁၆	၆၃	၁၉
၆၂	၁၉	၁၄	၃၅
၁၅	၃၄	၁၇	၆၇
၂၀	၆၀	၃၆	၁၃

အင်းကွက်(ဂ)

အင်းကွက်(ဂ)

ရန်အတိုက်အခိုက်နှင့် ကံကောင်းစေရန် ဆောင်ကြလေ၏။

၉	၄၀	၂၁	၆၀
၂၄	၅၇	၁၂	၃၇
၃၉	၁၀	၅၉	၂၂
၅၈	၂၃	၃၈	၁၁

အင်းကွက်(ဃ)

အင်းကွက်(ဃ)

ဉာဏ်အတတ်ပညာ ထူးခြားစေရန် ဆောင်ကြလေ၏။

ပယောဂ ပြတ်အင်း

၂	၃	၇	၂
၇	၀	၀	၃
၃	၀	၀	၇
၂	၇	၃	၂

* ပယောဂပြတ်အင်း *

သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲတွင် ဤအင်းကို ချ၍ ပြည်ဝင်အိုးအသစ် မြေအိုးမှာ ရေအပြည့်ထည့်၍ ပြုတ်ပြီး စုန်းရှူး၊ နတ်ရွေးတို့ကို တိုက်နိုင် ပါသည်။ အဖျားနှင့် ဖျဉ်းဆွဲသူတို့ကိုလည်း တိုက်နိုင်ပါ၏။

၁၀	၁၇	၁၂
၁၅	၁၃	၁၁
၁၄	၉	၁၆

ဈေးခေါ်အင်း

၆	၁၃	၈
၁၁	၉	၇
၁၀	၅	၁၂

ကုန်ရောင်းအင်း

* ဈေးခေါ်အင်းနှင့် ကုန်ရောင်းအင်း *

ဤ ဈေးခေါ်အင်းနှင့် ကုန်ရောင်းအင်းတို့ကို အမွှေးနံ့သာ စိမ်းပြီး မိမိရောင်းမည့် ပစ္စည်းပေါ်ပက်ဖျန်းပေးပါက အမြန်ရောင်း ထွက်ပါလိမ့်မည်။

* ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေဖို့ နံပေါ် နှင်းတော်အင်း *

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇

ဖေဖော်ဝါရီသားသမီးများအတွက်

၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈
၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉

ဤသပတေးသားသမီးများအတွက်

၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈
၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉
၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀

သောကြာသားသမီးများအတွက်

၃	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂
၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃
၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅

စနေသားသမီးများအတွက်

ရနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် အဆောင်အဖြစ် ဆောင်ထားနိုင်ဖို့ နံပေါ်၊ နဝင်းတော်အင်းကို ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

အကျိုးအာနိသင်မှာကား - အသက်ရှည် ကျန်းမာ၍ မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ လေဘေး၊ မိုးသူဘေး စသည့် ရန်သူမျိုးငါးပါးဘေးမှ ကင်းလွတ်စေခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းစေခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုးကင်းပစေ၍ ချမ်းသာသုခ အကျိုးရရှိစေပါလိမ့်မည်။

*** အထူးယတြာ ပြုလုပ်ရန် ***

မိမိနေနံအလိုက် ဖော်ပြပါဇယားကို ကူးယူ၍ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးနှင့် အမျှအတန် ဘေးအမျိုးမျိုး၊ ရောဂါဝေဒနာဖြစ်ပါက ဤနဝင်းတော်အင်းကို မိမိခေါင်းအုံးအောက်တွင် တစ်ရက်ထား၍ အိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် သန့်ပြန်သောနေရာတွင် စွန့်ပစ်ပေးပါ။ (၃)ရက်တိုင်တိုင် ပြုလုပ်ပေး၍ လိုရာဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။

၃၆ ၃၆ ၃၆

၉	၁၆	၁၁	၃၆
၁၄	၁၂	၁၀	၃၆
၁၃	၈	၁၅	၃၆

၃၆ (ပီယသိဒ္ဓိအင်း)

*** ပီယသိဒ္ဓိအင်း ***

၎င်းအင်းကို ရွှေပြား၊ ဓဋ္ဌပြားတွင် လက်ဖွဲ့ထိုး၍ ဆောင်သော် ဝိယအရာတွင် ထူးကဲစွာ ချစ်ခင်၊ နှစ်သက် စွဲမြဲစေ၏။

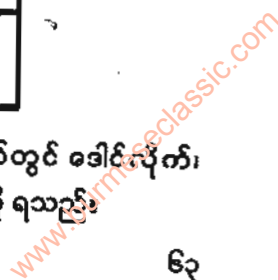
(ယောဆရာကြီး ဦးဖေသိန်းမှ ၁၃၀၂ - ရနစ်တွင် အသင့် ဖြစ်ထားခဲ့ပါသော ပီယသိဒ္ဓိ အဆောင်အင်းဖြစ်၏။ ပွဲတွေ့အင်းလည်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။)

*** အံ့ဖွယ်ထူးခြား အကွက်ဇယား ***

(အံ့ဖွယ်ထူးခြား အကွက်ဇယား)

4	9	2
3	5	7
8	1	6

ဂဏန်း(၁)မှ (၉)အထိကို ဇယားကွက်တွင် ခေါင်းလိုက်၊ အနံ့လန့်၊ ဘေးတိုက်ပေါင်းသော် (၁၅)ဂဏန်းကို ရသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ အစွမ်းထက် အင်းကွက်

- * ၄+၉+၂=၁၅
- * ၃+၅+၇=၁၅
- * ၈+၁+၆=၁၅
- * ၄+၃+၈=၁၅

- * ၉+၅+၁=၁၅
- * ၂+၇+၆=၁၅
- * ၄+၅+၆=၁၅
- * ၂+၅+၈=၁၅

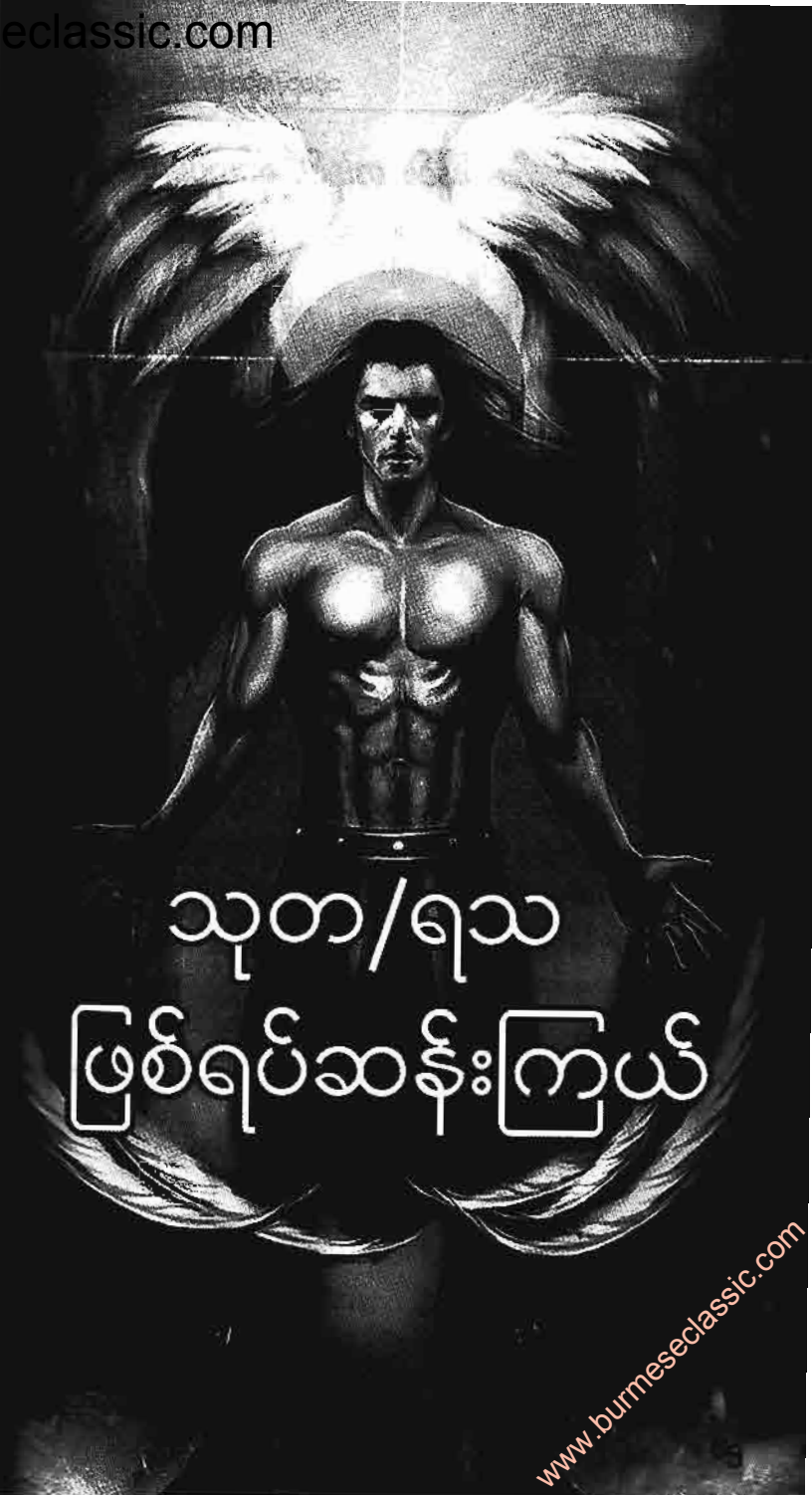
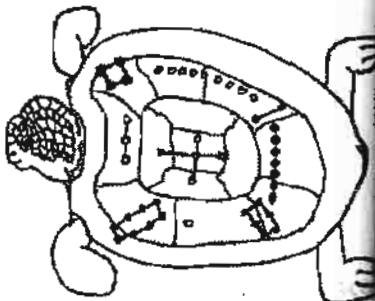
အရှေ့ဈေး စာပေ ယဉ်ကျေးမှု တို့၏ ဖခင်ကြီး ဖုဆီ (Fuhsi) မှ မြစ်ဝါ မြစ်အတွင်းက ပေါ်ထွက်လာသော လိပ် ကြီးတစ်ကောင်၏ ကျောအထက်မှ သရဖုံ ဂဏန်းများမှ တဆင့် ထူး ဂန္ထိရအစွမ်းကို ရခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြပါသည်။

ဖုဆီ တွေ့ခဲ့သော လိပ်ကျောစွဲ မှ သရဖုံ ဂဏန်းကွက်ကို ယနေ့တိုင် "အံ့ ဇွယ် စတုရန်းများ" အကြောင်း Magic-Square ရေးရာတွင် မပါမဖြစ် ထည့်သွင်း ရေး သားထားကြလေ၏။ ၎င်းဇယားကွက်ကို အနောက် တိုင်းတွင် "ဂဏန်း ဝေဒင် ဟောကွက်" အဖြစ် ဟောကြလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆရာကြီး ပီမိုးနင်း ရေးခဲ့သော ဂဏန်းဝေဒင် စာအုပ်တွင်လည်း ဤထူးခြားသော စတုရန်းကွက်ကို အခြေခံသည့် ဂဏန်းဝေဒင် ဟောကိန်းကို ပြန်ဆိုရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။

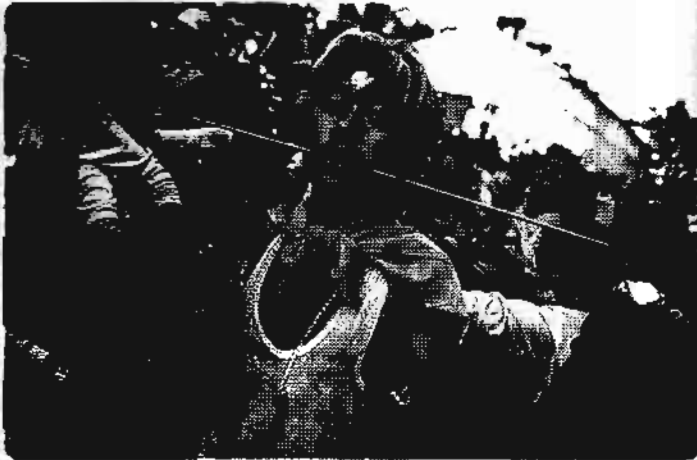
၎င်းဇယားကွက်ကို "တမုထူးခြားသော အဆောင်အင်း" အဖြစ် အသုံးပြုကြသည်များရှိ သည်။ ဤဇယားကွက်ကို ဉာဏ်ချ သုံးစွဲနိုင်ပါက ဤစကြာဝဠာ၏ လျှို့ဝှက်မှု ပေါင်းများစွာကို ရချေ မည်ဟု ဖုဆီ (Fuhsi) က ဆိုခဲ့ပါ လေသတည်း။

ဝေယံဘုန်းပြည့်

သုတ/ရသ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

သံချောင်းထိုး၊ မီးနှင့်၊ စားနှင့်၊ ရင်ထုပွဲများ

ဟိန္ဒူ၊ တမီးလ်၊ ဖရိုလ်လူမျိုးတို့သည် ဘာသာရေး ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှုတွင် စိတ်ရော၊ ဓန္ဒာကိုယ်ပါ နစ်နာ ယုံကြည်လက်ခံ လိုက်နာ ကြ၏။

လက်ခံယုံကြည် လိုက်နာ ကျင့်သုံးသော အကျင့် လုပ်ဆောင်မှု များကို "ဂန္ဓာရီ အတတ်" ဟုပြောကြပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက် တော်ကပင် အရှိန်အဝါ ကြီးမား ထွန်းကားခဲ့သည့် ပညာရပ် ဖြစ်သည်။

အယူတရား၏ လက်ခံယုံကြည်မှု ဖြစ်သည်။ သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်၊ ကောဝဋ္ဌသုတ်တော်၌ "အတ္ထိဓေါ ဘောဂန္ဓာရီ နာမ ဝိဇ္ဇာ" ဟု အစရှိသော ဒေသနာတော်ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း အကျယ်တဝင့် ဟော ကြားတော်မူခဲ့သည်။

- “ဂန္ဓာရီမည်သော အတတ်သည် ရှိ၏။
- စိန္တာမကိမန္တန်သည်လည်း ရှိ၏။
- ထိုမန္တန်သည် အထူးထူး အပြားပြားသော
- တန်ခိုးတို့ကိုလည်း ဖန်ဆင်းနိုင်သည်။
- သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကို သိနိုင်သည်သာတည်း”
- ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်ကပင်ရှိခဲ့သော ဂန္ဓာရီအတတ်သည်

စိတ်နှင့်သက်ဆိုင်သည်ဟုသည်မှာ အယုန်ဟု လက်ခံရပေမည်။

ဟိန္ဒူ၊ လူမျိုး၊ တမီးလ် လူ မျိုးတို့၏ စိတ်တန်ခိုးနှင့် သက်ဆိုင် သည့် ပွဲမှာ မီးနှင့်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ မီးခဲရဲပေါ်တွင် ဖြတ်သန်း ကြပေ သော် စိုးစဉ်းမျှ ဓန္ဒာကိုယ်ကို အပူ လောင်ခြင်း မရှိကြပါ။

ထိုမီးနှင့်ပွဲတွင် အဓိဋ္ဌာန် ဖြစ် နင်းသူများသည် ဓန္ဒာကိုယ် တွင် သံချောင်း (အပ်) ထိုးခြင်း၊ သံချိတ် ချိတ်ခြင်း၊ လျှာကိုအပ်စိုက် (သံချောင်းထိုး)ခြင်း၊ ပါးပြင်ကို ထုတ်ချင်းပေါက် သံချောင်းထိုးခြင်း ပြု နာထွင် လိုက်နာ ကျင့်ကြံမှုများ ရှိသည်။

- ထိုအချက်များကို သုတအနေဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။ သံချောင်းထိုး (အပ်စိုက်)ပြီး မီးပုံနှင့်သူတို့ လိုက်နာကြရသည့် အချက်များမှာ -
- ၁) အရက်၊ စေးလိပ် မသောက်ရ။
- ၂) အသားစားရှောင်၍ အသက်သတ်လွတ် စားရသည်။

- ၃) နံနက်စာကိုပဲ စားသုံးပြီး ညစာကို ရှောင်ရသည်။
- ၄) မည်သည့် ပုဆိုး၊ အင်္ကျီကိုမှ မဝတ်ရပါ။
- ၅) ရေဖျော် နနွင်းဆိုးထားသော ပိတ်အဖြူကိုသာ ဝတ်ရသည်။
- ၆) ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းတွင် အင်္ကျီမဝတ်ရပါ
(ပိတ်အဖြူ နနွင်းဆိုး၍ ပတ်)
- ၇) အိပ်ရာခင်းနှင့် မအိပ်ရပါ။ ခေါင်းအုံ၊ စောင် မသုံးရပါ။
- ၈) ဖိနပ် မစီးရ။
- ၉) သားမယားနှင့်အတူ အအိပ်အနေ မပြုရပါ။
- ၁၀) ထိုကဲ့သို့ (၁၁)ရက် ပြုလုပ်ရသည်။ (အမိဋ္ဌာန် ပြုရသည်)

အမိဋ္ဌာန် အောင်မြင်လျှင် အပ်စိုက်သော ဆရာ (သီးခြား)က အမိဋ္ဌာန်ဝင်ထားသူများကို နတ်ဆရာမှ မန်းမှတ် ရွတ်ဖတ် ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပြီးလျှင် အပ်များကို စိုက်ရသည်။ အပ်စိုက်ခံရသူကို နတ်ဆရာက မယ်တော်ပင့်ပေးခြင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များထံ ပင့်ပေးခြင်း၊ ဓမ္မတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးသည်။

အပ်စိုက်ခံသူ၊ အမိဋ္ဌာန်ဝင်သူများသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရန် အထူး လိုအပ်သလို၊ အပ်စိုက်ပေးသူနှင့် နတ်ဆရာကိုယ်တိုင်ပါ ဤအချိန်တွင် သန့်ရှင်းအောင် အမိဋ္ဌာန် ပြုထားကြရသည်။

မီးနင်းရန် အမိဋ္ဌာန်ထားသူ၏ ကိုယ်မှာ သံချောင်း (အပ်) စိုက်ရာတွင် (၁၀၈)ချောင်းထက် မပိုရဘဲ လျော့လျှင် စုံဂဏန်းဖြစ်ရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ အပ်စိုက်ရာတွင် ဓန္ဒာကိုယ်၌ အပ်စိုက်၍ ပန်းကြိုး အလှဆင်ခြင်း၊ လျှာကို ထိုးခြင်း၊ ဝါးကို နှစ်ဖက်ပေါက်ထိုးခြင်း၊ ကျောနှင့် ရင်ဘတ်တို့တွင် ချိတ်စွဲသော သံချောင်းနှင့် တွဲ၍ ဆွဲယူသော အလေးချိန်မှာ မိမိ၏ဆွဲအား ရှိသလောက် အလေးချိန်ကို ဆွဲရသည်။

မီးအိုးခေါင်းရွက် စားနှင့်မျှ

စားနင်းခြင်းမှာ နတ်ဆရာကိုယ်တိုင်နှင့် မီးနင်းသူထဲမှ အမိဋ္ဌာန်သူထားသူတို့က စားနင်းကြသည်။

ဝါးကို လှေခါးအဖြစ် ပြုလုပ်ပြီး နင်းတက်ရသော လှေကားဆံ (ရေခင်းတန်း)ကို ဝါးကို နှုတ်ယူပြီး စားကို အစားထိုးထည့်ထားခြင်း (စား

များမှာ အများတောက်၍ အလွန်မှ ထက်သော ဓားမကြီးများ ဖြစ်သည်)

ထို ဓားသွားအပေါ်တွင် သံပုရာသီးများကို ဓားသွား အနည်းငယ် မြှုပ်အောင် လုပ်၍ တင်ထားသည် (ဓားများသည် ပက်လက် ဖြစ်သည်)

ဓားနင်းသူသည် ခေါင်းပေါ်တွင် မီးအိုးကို ရွက်ထားပြီး ဓားလှေကားပေါ်ကို ပြေး၍တက်သည်လည်း ရှိသည်။ အနားမှကပ်၍ တက်သူလည်း ရှိသည်) ဓားပေါ် တက်နင်း

လိုက်သည်နှင့် ဓားသွားပေါ်မှ သံပုရာသီးများသည် ထက်ခြမ်းဖြစ်၍ ကျကုန်သည်။

ဓားတစ်လက်ပေါ်တွင် သံပုရာသီးများမှာ နှစ်လုံးမှ လေးလုံးအထိ တင်ထားသည်။ ဓားကိုလည်း လှေကားတစ်စင်းတွင် လေးချောင်းမှ ခြောက်ချောင်း (ဓားကို နှစ်စင်း၊ လေးစင်း၊ ခြောက်စင်းအထိ တတ်ထား

၏) ။ ဓားတွင် တင်ထားသော သံပုရာသီးက ထက်ခြမ်းကွဲ၍ ကျလာလျှင် ဘေးလူတို့က အလှအယက် ကောက်ယူပြီး ဆောင်ကြ၏ ။

မီးအိုးပိုက်၍ ဓားနင်းသူများကို ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စ၊ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များ အောင်မြင်မည်၊ မအောင်မြင်မည်ကို မေးမြန်းနိုင်သည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ဓလေ့၊ ဘာသာ၊ ယုံကြည်မှု အယူအဆ ထို့တွင် အာရုံစိုက်ခြင်းဖြစ်သည်မှတွင် အံ့ဩစရာ ကောင်းလွန်းသည့် ယုံကြည်ရန် ခဲယဉ်းပြီး မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များကို မီးနင်းပွဲ၊ ဓားနင်းပွဲများတွင် မြင်နိုင်သည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပြုလုပ်နေကြ ဟိန္ဒူရိုးရာ မီးနင်းပွဲများကို ရန်ကုန်မြို့ရှိ နေရာတော်တော်များများမှာ မတ်လနဲ့ ဧပြီလတို့မှာ ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး ရန်ကုန်တိုင်း၊ သန်လျင်မြို့တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အကြီးကျယ်ဆုံး မီးနင်းပွဲကြီး ရှိကြောင်း သိရသည်။

မဂိုလ်လူမျိုးတို့၏ ရင်ထုပွဲ

နောက်လူမျိုးတစ်မျိုးကတော့ မဂိုလ်လူမျိုးတို့၏ ရင်ထုပွဲခင် ဖြစ်၏ ။ ထိုပွဲတော်က သွေးထွက်သံယို အနာတရ ရှိသည်။ အမျိုးသမီးများပါ ပြုလုပ်ကြသည်။ ထိုရင်ထုပွဲသည် ဘာသာရေးပွဲတော် မဟုတ်

သင်္ကန်း၊ ထိုကြည်လတ်ခံမှ မိုးရာဇလေ့ပွဲတော်လည်း မဟုတ်ပါ။

ထမီး နိုင်ငံများက လူမျိုးအမျိုးတို့က မဂိုလ်ရင်ထုခြင်းကို လက်မခံကြပါ။ အကြောင်းရင်းမှာ နံ့မှာ တိုင်းပြည်အတွက်၊ လူမျိုးအတွက် အသတ်ပေး စွန့်လှူသွားသော စစ်မြေပြင်တွင် ကျဆုံးသူ မျိုးချစ်ရဲဘော်များကို လွမ်းဆွတ် ဂုဏ်ပြုပွဲ ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ရှေး မဂိုလ်ဘုရင်များက သူ၏ စစ်သည်တော်များ၊ ရှေ့တန်း စစ်ဖျတ်နာတွင် ကျဆုံးကုန်ကြသည်ကို အောင်းမေသတိရစွာဖြင့် ဂုဏ်ပြုပွဲ ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထိုပွဲကို မပါမနေရ အမိန့်ထုတ်ပြန်၍ ပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် ထိုပွဲတော်မှာ ရှေးအခါက အလွန် စည်ကားခဲ့သည်။

ရင်ဘတ်ကို လက်ဝါး၊ လက်သီးတို့ဖြင့် ရိုက်ပုတ်ထုခြင်းသည် အနည်းငယ် နာကျင်ရုံပင် ဖြစ်သည်။ ဂုဏ်ပြုပွဲနှင့်တူအောင် ပြုလုပ်ရမည်ဟု ဘုရင်၏အမိန့်က ထပ်မံထွက်လာသဖြင့် ယခင်က အမျိုးသမီးများပါ ပါဝင်ဆင်နွှဲနေရာမှ အမျိုးသမီးများ မပါတော့ဘဲ အမျိုးသားများပင် ဆင်နွှဲရာ၌ သံချွန်၊ သံပြား၊ ဓားသွားများကို လက်တွင် ကိုင်ပြီး ရင်ဘတ်ကို ထုရိုက်ကြသဖြင့် သွေးများထွက်ပြီး ဒဏ်ရာ အနာတရများ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့အပြင် ကျောကုန်းကိုပါ သံကြိုးတွင်းများ၊ ချိန်းကြိုးများဖြင့် ရိုက်ပုတ်လာကြသည်။ ထိုအချိန်မှ အစပြုခဲ့သော မဂိုလ်လူမျိုးတို့၏ ရင်ထုကျောထုပွဲ(ရင်ထုပွဲ)မှာ ယနေ့ခေတ်ကာလတိုင် ရောက်ရှိလာပြီး ကျင်းပပြုလုပ်နေကြသေးသည်။ သို့သော် ခေတ်မီလာသော ခေတ်ပညာတတ် မဂိုလ်လူငယ်တို့က ယနေ့ခေတ် မဂိုလ်ရင်ထုပွဲကို အားပေးခြင်း မပြုကြတော့ပေ။ တချို့သော နိုင်ငံကြီးများကလည်း လက်မခံကြတော့ပါ။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူမျိုး အသီးသီးတို့တွင် ဟိန္ဒူ၊ တမီးလ်၊ မဂိုလ် လူမျိုးတို့၏ မီးနင်းပွဲ၊ ဓားနင်းပွဲများ၊ ရင်ထုပွဲကဲ့သို့ အံ့ဩစရာ ကောင်းလှသော ရိုးရာအလိုက်ပွဲများ ရှိကြောင်း သိမှတ်ထားနိုင်ဖို့ သုတ ဖြစ်ရပ်ဆန်းအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နုမိတ်ကောက် အိမ်မြှောင်ကျ

ဝိုးယဉ်ထွန်း

။
 “အိမ်မြှောင်ကျတာကို
 နမိတ်ကောက်မယ်ဆိုရင်
 ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရွေး
 ကျရောက်တဲ့နေရာ၊ ကိုယ်အစိတ်အပိုင်း
 ဘယ်နေရာကို ကျရောက်သလဲဆိုတာသာ
 အရေးကြီးပါတယ်”

တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အိမ်မှ အပြင်မထွက်တော့ဘဲ စာရေး
 မည်ဟု အတွေးနှင့် စာအုပ်စင်မှ စာအုပ်များထဲတွင် မေ့မေ့နောက်နောက်
 နှင့် ရှာဖွေနေမိသည်။ လက်က စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ကိုင်မိလိုက်ချိန် ..

“ဆရာစိုး.. ဘယ်မှ မသွားဘူးလား”

မေးသံနှင့် အိမ်ပေါ်ကို တက်လာသော ကိုအောင်မြင့်၊ ဇလတပ်
 (ငြိမ်း)ကြောင့် စာအုပ်စင်နားမှ ရွာ၍ လက်ထဲမှ စာအုပ်နှစ်အုပ် ကိုင်ထား
 လျက် ..

“လာ .. ကိုအောင်မြင့်၊ ဒီနေ့ စာရေးဖို့အတွက် ဖတ်မလို့ဗျာ”

“ဘာကို ရေးဖို့၊ ဘာကို ဖတ်မှာလဲဗျ”

“အဲ .. ဟို .. ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖတ်ရင်းနဲ့ အတွေးပေါက်
 တာလေး ရေးမလို့ပါ”

“လက်ထဲက ဘာစာအုပ်လဲ ဗျ။ ထူထူနဲ့ ပါးပါးပါလား”

ကိုအောင်မြင့်က ပြောရင်းနှင့် လက်လှမ်းသာဖြင့် စာအုပ်စင်မှ ဆွဲ
 ထုတ်လိုက်သော စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ကိုအောင်မြင့်က စာအုပ်ကိုယူ၍ ကြည့်ပြီး ..

“ဟ .. ဆရာစိုးရဲ့ .. ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ငါ ဘုရင်နဲ့ ဟနမန်

စရိတကျမ်း ဆိုပါလား။ စာရေးဆရာကနေပြီး ဓာတ်ဆရာ၊ အခါပေး ဆရာ
 ဖျား လုပ်ဦးမလို့လား”

“ဟာဗျာ .. မဟုတ်ပါဘူး ကိုအောင်မြင့်ရယ်။ စာရေးဆရာဘဝ
 နဲ့တော့ ဘယ်ဘဝကိုမှ မလဲနိုင်ပါဘူးဗျာ”

ကိုအောင်မြင့်ရဲ့ ရယ်သံနှင့်အတူ ဟနမန် စရိတ ကျမ်းဆိုသည့်
 စာအုပ်ကို စာရွက်များ လှန်လိုက်သည်။

“အဲဗျ .. ဆရာစိုးဇေ .. တိရစ္ဆာန် ကျခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးဇရာ
 အသံ၊ အနံ့၊ အပြုအမူ မြင်တွေ့ထိမှုတွေအကြောင်းကို နမိတ်ဖတ်တဲ့
 အကြောင်းပဲဗျ။ ဒါဆိုရင်တော့ အတော်ပဲဗျာ။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ပက်
 လက်တုလားထိုင်နဲ့ ထိုင်ရင် ကိုယ်ပေါ်ကို အိမ်မြှောင်ကျ ကျလာတယ်။
 အမြဲတမ်း မဟုတ်သလို၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းရဲ့ ကိုယ်ပေါ်ကို
 တျတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အိမ်သားတွေနဲ့ လာလည်တဲ့ ဧည့်သည်တွေ
 ငါ အကျွန်ုပ်တို့ရယ် ဗျာ။ လုပ်စမ်းပါ ဆရာစိုးရယ်”

ကိုအောင်မြင့်က ဟနမန် စရိတကျမ်းစာအုပ်ကလေး လှမ်းပေး
 ရင်းနှင့် သူသိချင်တာကိုပါ မေးလာသည်။

“အင်း .. ခင်ဗျားက အတိတ်၊ နမိတ်၊ တဘောင်တွေ ယုံတော့
 လည်း ပြောပြရတာပေါ့ဗျာ။ ရှေးက လူကြီးတွေက သေသေချာချာ လေ့
 လာပြီး မှတ်တမ်းမှတ်ရာနဲ့ စာနဲ့ပေနဲ့ ထားခဲ့လို့ ခင်ဗျားတို့
 ကျွန်ုပ်တို့လို နှောင်းလူတွေ သိရတာပ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဗျာ .. အခုလို ရိုးရာ ဓလေ့
 သဉ်ကျေးမှုပါ ပျောက်ပြီး ရောယောင်လူစား
 မျိုးတွေကတော့ တန်ဖိုးမသိ၊ မှတ်သား
 ရမှန်း မသိတဲ့သူတွေ များလာတော့
 ပျောက်ပျက်သွားမှာစိုးလို့ ဆင့်ပွား ရေး
 ဆင့်ပါ တယ်”

“ကဲ .. ကဲ အိမ်မြှောင်ကျခြင်း
 အကြောင်းလေးကိုပဲ ကျွန်တော် လေ့လာ
 မိသလောက် ပြောပြမယ် .. ခင်ဗျားက

လိုက်မှတ်ပေါ့”
 “ဟုတ်ပါပြီ ဗျာ..”
 “အိမ်ခြံမြေ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရင်ဆုံး သတိထားရမှာက အိမ်ခြံမြေ ရဲ့ ဈေး သေး(မစင်၊ ကျင်ငယ်ရည်)တို့ က လူကို သေစေတယ်ဗျ။ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သဘာဝ အဆိပ် တစ်မျိုးပဲ။ အိမ်ခြံမြေ အပြီး နှစ်ခွ တို့၊ အိမ်ခြံမြေဖြူတို့ ဆိုရင် ဆေးဘက်ဝင်တယ်။

ပီယဆေးဘက်မှာလည်း ထည့်သုံးနိုင်တယ်။
 ဗျာနဲ့ ဇင်ကပ်အောင် စီရင်ပြုလုပ်နည်းမှာ အိမ်ခြံမြေအသေကို ထည့်ပြီး ဆေးအသုံးပြုလုပ်ကာ အဖျော်လုပ်ပြီး ဗျာမှာ သုတ်လိမ်းထားရင် အဲဒီဗျာကို ထိုင်မိသူဟာ ဗျာနဲ့ တင်ပါး တစ်သားတည်း ကပ်နေပေဘူတာ ပဲဗျ။ တချို့နယ်ဘက်တွေမှာ အဲလို သုံးမှုတွေ ရှိပါတယ်။ အိမ်ခြံမြေကျခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လေ့လာစူးစမ်းမိရင် ပိုပြီး သိရှိလာကြမှာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့... ပြောပါ... ဆရာစိုး”
 “အိမ်ခြံမြေကျတာကို နမိတ်ကောက်မယ်ဆိုရင် ယောကျ်ား မိန်းမ မရွေး ကျရောက်တဲ့နေရာ၊ ကိုယ်အစိတ်အပိုင်း ဘယ်နေရာကို ကျရောက်သလဲဆိုတာသာ အရေးကြီးပါတယ်။

- ၁) အိမ်ခြံမြေဟာ လူရဲ့ မျက်နှာပေါ် ကျခွဲရင် ပစ္စည်း တစ်ခုခု ရတတ်ပါတယ်။
- ၂) ကိုယ့်ရဲ့ ဦးခေါင်းပေါ်ကို ပြုတ်ကျခွဲရင် လက်ရှိ အခြေအနေ ထက် တိုးတက်လာတော့မယ်လို့ မှတ်ယူနိုင်ပါတယ်။
- ၃) မေးစေ့ကို ထိမယ်၊ ကျမည်ဆိုရင် ဂုဏ်သတင်း တိုးတက် ကျော်ကြားမယ်။
- ၄) ကိုယ့်ရဲ့ နားပေါ်ကို ကျလျှင်သော် လည်းကောင်း၊ ထိမိလျှင် သော်လည်းကောင်း ရွှေငွေ ရတနာပစ္စည်း ရတတ်တယ်။

၅) မျက်ခုံးပေါ်ဖြစ်စေ၊ မျက်လုံးပေါ် တို့ဖြစ်စေ အိမ်ခြံမြေကျခွဲ ရင် ငယ်ပေါင်း မိတ်ဆွေများနဲ့ ကြုံဆုံရမယ်။
 ၆) နှာခေါင်း၊ နှာယောင် ပေါ်ကို ကျခွဲရင် ရေမွှေး၊ မွှေးယုံ သော ရန် ရှိတဲ့ ပစ္စည်းများ ရတတ် ဖြစ်တယ်။

- ၇) ပါးစပ်ပေါ် ကျခွဲရင် အရသာရှိတဲ့ အစာ အဟာရများ တို့ စားသုံးရမယ်။
- ၈) လည်ပင်းပေါ်ကို ကျခွဲ ရင် ကြံစည် လုပ်ကိုင်ထားသမျှ ကိုယ့် အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည်တို့ဟာ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။
- ၉) ရင်ဘတ် (သားမြတ်)ပေါ်ကို ကျခွဲရင် ကာမဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝ လိမ့်မယ်။
- ၁၀) ရင်ဘတ်(သားမြတ် ကိုမထိ) ပေါ်ကို ကျခွဲရင် စီးပွားတိုး ထက်မယ့် နမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်တယ်။
- ၁၁) ကျောကုန်းပေါ်ကို ကျခွဲရင် မြေယာ၊ မြဲ ဝင်တတ်တယ်။
- ၁၂) ရင်ဘတ်ဘေး (နှံစောင်း)ပေါ်ကို ကျလျှင် မိတ်ဆွေကောင်း နှင့် တွေ့ရမယ်။
- ၁၃) ခါးပေါ်ကိုကျလျှင် ဝတ်ကောင်းစားလှများ ရရှိတတ်တယ်။
- ၁၄) ဇင် (စအို)ပေါက်နှင့် နီးကပ်စွာ အိမ်ခြံမြေကျလာလျှင် ဘေးဆိုး အန္တရာယ်များနှင့် တွေ့ရတော့မယ့် နမိတ်ဖြစ်တယ်။
- ၁၅) ပေါင်ပေါ်ကို ကျလာရင် စက်တတ်ယာဉ် ဂုဏ်ရိယာ ရတတ် ဖြစ်တယ်။ (ဥပမာ - ကား။ ယာဉ် စသည်ဖြင့်ပေါ့)
- ၁၆) ဒူးခေါင်းပေါ်ကို ကျရင်တော့ စီးပွားပျက်တတ်တယ်။ အထူး သတိပြုမိဖို့ လိုတယ်။
- ၁၇) ခြေသလုံးသားပေါ် အိမ်ခြံမြေကျရင်လည်း အလုပ်အကိုင်

များ ပျက်စီးရတတ်တယ်။

၁၈) ခြေခုံပေါ်ကျခဲ့ရင်တော့ ခရီးများများ သွားရ၊ ထွက်ရတတ်ပါတယ်။

ကဲ . . ဒီလောက်ဆိုရင် အိမ်မြှောင်ကျခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အတော်အသင့် ပြည့်စုံပါပြီနော် . . ကိုအောင်မြင့်ရေ”

“ပြည့်စုံပါပြီဗျာ . . ကျွန်တော် မကြားဘူးတာတွေ၊ မသိသေးတာတွေ အများကြီးပါတယ် ဆရာစိုးရေ . . ကျေးဇူး . . ကျေးဇူး”

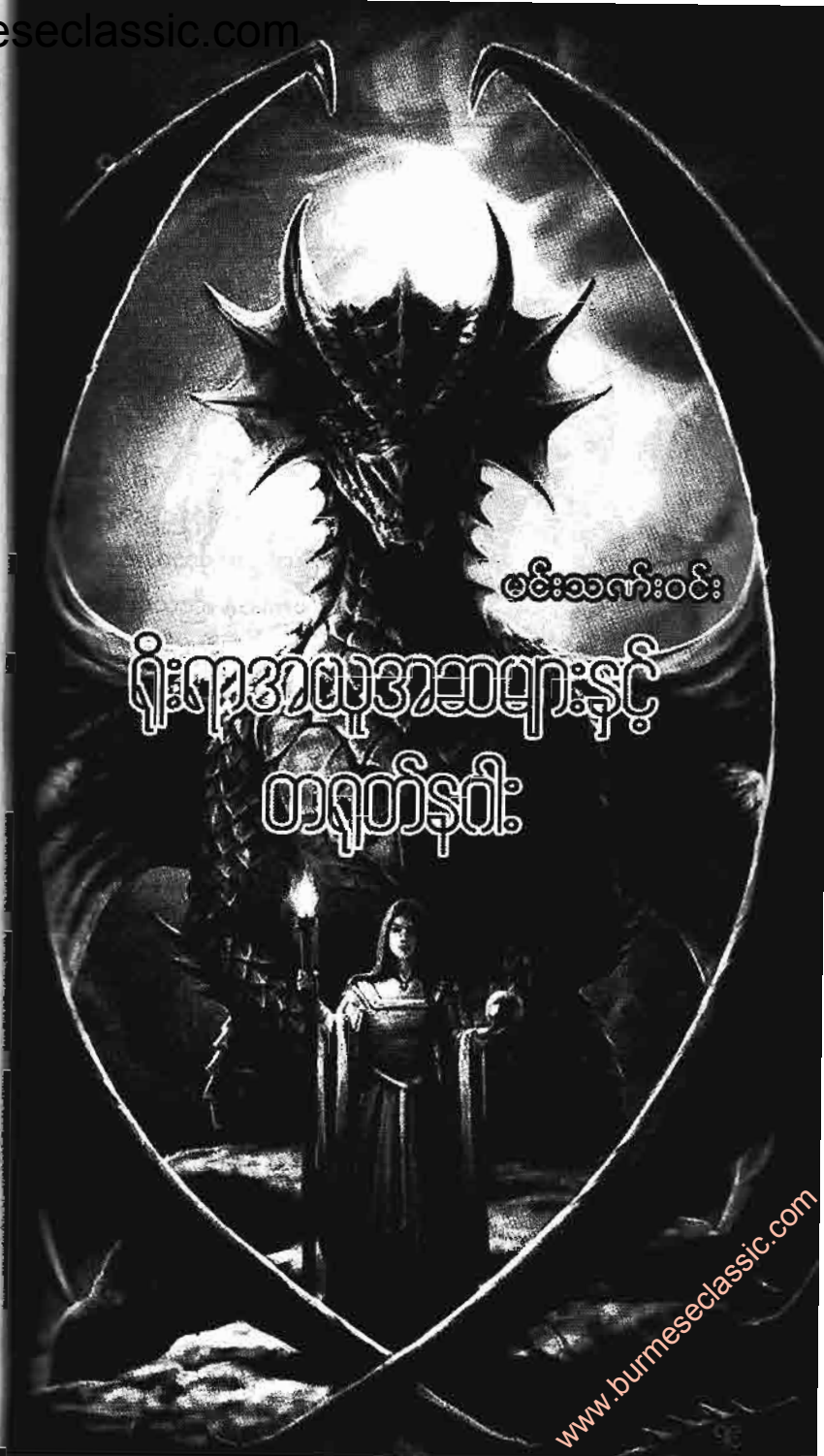
“အဟဲ . . ဒီလို ကျေးဇူးလောက်နဲ့တော့ မရဘူးဗျာ၊ ကိုအောင်မြင့်ကို ကျွန်တော်က လက်ဖက်ရည်ပါ တိုက်ပါဦးမယ်”

“ဗျာ..”

“အဟဲ . . ထမင်းလည်း ကျွေး၊ လမ်းစရိတ်လည်း ပေးတဲ့ ဗျာ”

“ဟား . . ဟား . . ဟား . . ကောင်းပါဗျာ၊ ကောင်းပါ့ . .”

ရိုးရာ မပျောက်ပျက် အသိဖက်နိုင်ကြပါစေ
စိုးယဉ်ထွန်း

မင်းဆက်ဝင်း

ရိုးရာအာဇာနည်များနှင့်
တရုတ်နတ်

တရုတ်နိုင်ငံတွင် ဟန်မင်းများခေတ်က ကျော်ကြားခဲ့သော စာရေးဆရာကြီး ဝန်လူးက အာရာရီစာအုပ် (၁၁၀၀ - ၁၁၁၀) ထဲတွင် နဂါးပုံသဏ္ဍာန်ကို သရုပ်ဖော်ရေးသားခဲ့လေ၏။

နဂါးဦးခေါင်းသည် ဒရယ်ချိုကဲ့သို့ ရှိ၏။ ဦးခေါင်းသည် ကုလားအုပ်ခေါင်းနှင့် တူ၏။ ဗျက်လုံးမှာ နတ်ပိဋ္ဌာမျက်လုံးနှင့် တူ၏။ လည်ပင်းမှာမူ မြေနှင့်တူ၍ ဝမ်းဗိုက်သည် စုံနှင့်တူ၏။ အကြေးခွံသည် ငါးကြင်းကဲ့သို့ ရှိ၏။ လက်မှာမူ လင်းယုန်ငှက်၏ လက်သည်းမျိုး ဖြစ်ပြီး ဖဝါးသည် ကျားဖဝါးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နားရွက်မှာမူ နွားနားရွက်နှင့် ဆင်ဆင်တူသည် ဟူ၏။

ရှေးနှစ်ပေါင်း (၃၅၀၀)ကျော်ကာလက "ခန်း" မင်းဆက်တွင် နဂါးပုံ ကြေးသွန်းအရုပ်များကို တွေ့ရှိခဲ့ရလေ၏။ ထိုအချိန်အခါမှစ၍ နဂါးကို တရုတ်လူမျိုးများက အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြသည် ဟု ယူဆရ၏။

မျက်မှောက်ခေတ်ကာလတွင် တရုတ်နိုင်ငံ၌ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊

စာဝန်းထိုး၊ ပုံနှိပ်၊ တံဆိပ်ခေါင်း၊ ဆံဆိပ်တုံး၊ သဘော့ယာဉ်များ၊ ထူရီယာပစ္စည်း၊ ပရိသောက၊ ကြွေထည်၊ မြေထည်နှင့် ဓဇ္ဇအကြွေအဝါး တို့တွင် အသုံးပြုထားသည် တို့ မြင်တွေ့ရလေ၏။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း သန်း (၅၀၂၅၀) ခန့်က "ကောင်းလွန်" အမည်ရှိသော သတ္တဝါ ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ ကောင်းလွန်သည် ဗိုင်နီဆော ဖြစ်သည်။ နဂါး၏ပုံကို ဖော်ရာတွင် မြေပုတ်သင်နှင့်မိချောင်းထို့ကို လူ၏ စိတ်ကူးဖြင့် စပ်ဟပ်ယူထားသည်ဟု ဆိုလို၏။

အစောဆုံး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တရုတ် ဒဿနပညာရှင် ချီဝန် (အေဒီ - ၁၀၀) က "နဂါးသည် အကြေးခွံရှိ တဲသတ္တဝါ တွေရဲ့ ဘုရင်ဖြစ်၏။ မြင်လိုက မြင်စေနိုင်၏။ ခန္ဓာတိုယ်ကို ကြီးစေနိုင်၏။ ဓနုဦးရာသီတွင် မိုးပေါ်ကို ပျံဝဲတတ်၏။ ဆောင်းဦးရာသီတွင် မြေပြင်ထက်ကို ဆင်းသတ်နိုင်၏။" ဟူ၍ ဖော်ပြ ညွှန်းဆိုထားလေ၏။ ချင်မင်းဆက် (၁၁၀၀ - ၁၂၀၀) တွင် နဂါးကို ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

ကိုင်ရီကျွန်းနန်းတော် (ယခုပြတိုက်) တွင် ရှိသော ခန်းမဆောင်တွင် တိုင် (၇၂) တိုင်ရှိသည်။ ထိုတိုင်များသည် ရွှေနဂါးနှင့် ရာဇဝလ္လင်ကို ပိုင်းရံထားကြသည်။ ပလ္လင်နှင့်အနီးဆုံး တိုင်ခြောက်ခုမှာ နဂါးပတ် ရုပ်လုံးကြွတွေကို လှပစွာ ထွင်းထုပြုလုပ်ထားရှိခဲ့၏။

မျက်နှာကျက်သည် ရွှေရောင်ယွန်းထည် ဖြစ်သည်။ လှပသော သစ်ထွင်းနဂါးများသည် ဖောင်းကြွရုပ်လုံးများက အသက်ဝင်နေသည် ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ နန်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် နဂါးတွေနှင့် လွှင်းနိုးနေ၍ "ရွှေနဂါးနန်းတော်" ဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်သည်။

"နဂါးသည် တိမ်ကို ရွှေလျားစေပြီး မိုးကို ရွာစေနိုင်သည်" ဟု

www.burmeseclassic.com

ယုံကြည်ကြသည်။ ရာသီဥတု ကောင်းမွန်စေရန်၊ ကောက်ပဲသီးနှံများ ရှင်သန်စေရန် တောင်သူလယ်သမားများသည် နဂါးဘုရင် ဘုံကျောင်းကို နှစ်စဉ် ဦးတိုက်ကာ ဆုတောင်းပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲတွေ ကျင်းပလေ့ရှိကြ၏။

တရုတ်လူမျိုးတို့သည် နဂါးတို့ လွန်စွာ နှစ်သက်ကြလေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့ကိုယ်သူတို့ နဂါးမျိုးနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသည်ဟု ဂုဏ်ယူငင့်ကြွားစွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်ဟူ၏။

တရုတ်အမျိုးသားတို့အဖို့ နဂါးသည် ဂုဏ်ယူစရာ မင်္ဂလာလာဘ်ခေါ်၊ အန္တရာယ်ကင်းပြီး တန်ခိုးကြီးမြတ်သော အကောင်အဖြစ် သဘောထားကြလေ၏။ ထို့ကြောင့် တရုတ်နှင့်နဂါးသည် လက်တွဲ ဖြစ်၍ မရနိုင်ပါ။

တရုတ်ကျေးလက် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်နှင့် သီချင်း၊ ကျေးလက်လက်မှု အနုပညာ ပန်းချီ၊ ပန်းပုများတွင် နဂါး မပါလျှင် မပြီးစဲ့ပါ။ နဂါးသည် နန်းတော် တံစက်မြိတ်တွင် တွဲလျားခိုလျက်ရှိနေလေ၏။

နဂါးကို တရုတ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေ၏ နံရံပေါ်တွင်လည်း မြင်တွေ့နိုင်သလို၊ ဘုရားကျောင်းကြီးတွေ၏ နံရံကြီးတွေပေါ်တွင် ရစ်ပတ်လျက် ရှိနေလေ၏။ လူ့အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းလေးတွေက အစ နဂါးမပါလျှင် မပြီးပါချေ။

နှစ်သစ်ကူး မင်္ဂလာအချိန်တွင် နဂါးရုပ်အကြီးကြီး ပြုလုပ်၍ လူ(၁၄)ယောက်၊ (၁၅)ယောက် ဝင်ကာ ကပြလေ့ရှိကြလေ၏။ တရုတ်ပြက္ခဒိန်တွင် နဂါးနှစ်သစ်သည် မင်္ဂလာအရှိဆုံး ဖြစ်၏။ တရုတ် ဗိသုကာတွင် ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ်၊ ရွှေနန်းလိမ်၊ ငွေနန်းလိမ်၊ ငွေခြည်ထိုးများ၌

ညွှန်ကွန်မြူးထားသော နဂါးရုပ်ပုံအမျိုးမျိုးကို မြင်တွေ့နိုင်ပေ၏။ ထို့ပြင်လည်း နဂါးမီးပုံး၊ နဂါးလှေ၊ နဂါးပန်းတန်၊ နဂါးတူး၊ နဂါးတံဆိပ်ခေါင်း စသော နဂါးအကြောင်းများကား ပြော၍ မဆုံးနိုင်လောက်အောင်ကို များပြားလှချေဘိတောင်း။

မျက်မှောက်ခေတ်၊ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ရေဘုံဘိုင်ခေါင်းကို ရေထွက်လာသော နဂါးဦးခေါင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲကြသည်။

သားယောကျာ်းလေး ဓမ္မေဗ္ဗာသောအခါ (နဂါး)ဟု အမည် ရှေ့ထင်ပေးလေ့ရှိသည်။ သို့ဖြင့် သားယောကျာ်းလေးသည် ပညာကောင်းမွန်ခြင်း၊ ပါးနပ်ခြင်း၊ အသိပညာ အလိမ္မာ ကြွယ်ဝခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ဖျတ်လတ်ခြင်းရှိမည်ဟု အသည်းစွဲအောင်ကိုပင် ယုံကြည်ကြလေ၏။

တရုတ်ပြက္ခဒိန် ပထမ (သို့မဟုတ်)ရက် ညနေတွင် တရုတ်လူမျိုးတို့သည် နဂါးအဝတ်များ၊ နဂါးမီးပုံးများ ဝတ်ဆင်ကိုင်တွယ်ကြပြီး လမ်းလျှောက်ထွက်ကြ၏။ ဘင်ကို ခေါက်၊ လင်းကွင်းကို ခတ်၊ ပုံးတိုထီးကြသည်။ တံခွန်တိုင်အလံများကို ထောင်ကာ စက္ကူမီးပုံးတွေကို တိုင်ဆွဲကြသည်။

ဆိုင်များရှေ့သို့ ရပ်သည်အခါ ဆိုင်ရှင်တို့က အမွှေးတိုင်းထွန်း၊ ဖျောက်အိုး၊ မီးရှူးမီးပန်းများ ပစ်ဖောက်ကာ နဂါးမီးပုံးတို့ ကြိုဆိုကြလေ့ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

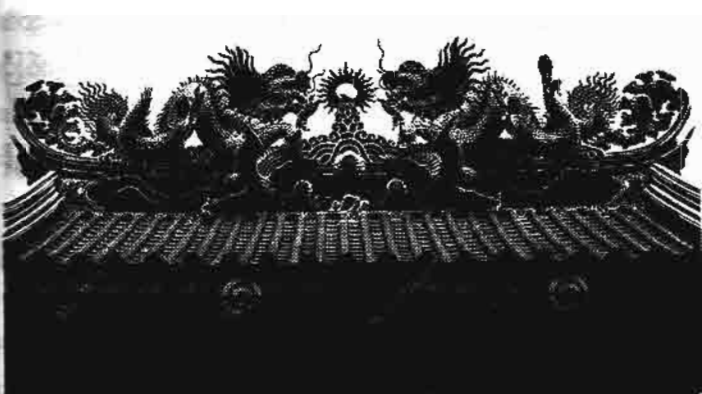

ဟန်မင်းဆက်၌ ကျောက်တုံးနံရံတို့မှာ နဂါးအကများကို မြင် တွေ့ရသည်။ နဂါးအကနှင့် နဂါးလှေပြိုင်ပွဲသည် တရုတ်နိုင်ငံမှတစ်ဆင့် ယခုအခါ အရှေ့တောင်အာရှဘက်ကို ရောက်ရှိလာခဲ့လေပြီ။

“နဂါး” နှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန မြန်မာစာအဖွဲ့မှ (၁၉၉၁ - ၉၃) စက်တင်ဘာလက ထုတ်ဝေပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသော (မြန်မာအဘိဋ္ဌာန်ချုပ် စာမျက်နှာ ၁၈၆) တွင် “နဂါး” ဟူသည်ကား ရှေးကျမ်းဂန်လာ မြွေကြီး တစ်မျိုး (ပါနာဂ) ဟု အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည်။

တဖန် စာမျက်နှာ (၁၈၇) ၌မူကား “နရား” နှင့် ပတ်သက်ပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရာ၌ “နရား” ဆိုသည်မှာ ခြေလေးချောင်း ပါရှိ သော နဂါးမျိုးစိတ်၊ အုတ်တိုင် စသည်တို့တွင် အလှအပ၊ မွမ်းမံထုလုပ် လေ့ရှိသဖြင့် တိုင်ဆင့်နရားဟု ခေါ်သည်ဟု ပြဆိုထားရှိသည်။

ရှေးခေတ်တွင်သာမက ယခုခေတ်တွင်ပင် တရုတ်လူမျိုးတို့ သည် အထူးသဖြင့် ယနေ့ မျက်မှောက်ကာလဝယ် ပင်လယ်ရပ်ခြား၊ နိုင်ငံရပ်ခြားဒေသများဖြစ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် စင်္ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ထိုင်း၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအို၊ အိန္ဒိယ၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ တရုတ်တိုင်ပေ(ထိုင်ဝမ်)၊ ဟောင်ကောင်၊ အာရှ၊ အရှေ့ တောင်အာရှတို့တွင် “နရား” ကို လာဘ်ကောင်အဖြစ်ဖြင့် ကိုးကွယ် လျက် ရှိကြလေ၏။

တရုတ်လူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုသော ဘုရားကျောင်း၊ ဆုန်းကြီးကျောင်းများ၏ ခေါင်မိုးပေါ်၌သော် လည်းကောင်း၊ တရုတ် ဘုရားကျောင်း၊ တရုတ်ဘုံကျောင်းတို့၏ အဝင်ဝပေါက် တံခါးမကြီး၊ တံခါးရွက်ကြီးပေါ်၌သော် လည်းကောင်း၊ ဘုရားကျောင်း၏ အုတ်နံရံပေါ် ၌သော် လည်းကောင်း၊ နရားရုပ်ပုံ ထုလုပ်ရေးဆွဲပြီး ရွှေရည်၊ ရွှေဆေး (ရွှေဆီဆေး) သုတ်လိမ်းထား၏။

တရုတ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ တရုတ်ဘုံကျောင်း အသီးသီးတို့၏ ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ရွှေရည်၊ ရွှေဆီဆေး သုတ်လိမ်းကျံထားသော နရား ရုပ် ထုထုလုပ်တည်ဆောက် ကိုးကွယ်ထားရှိထားလေရာ နေရောင်အောက် တွင် တဝင်းဝင်း၊ တလက်လက်ဖြင့် လွန်စွာ ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှ ဝေ၏။

(မှတ်ချက် - တရုတ် လူမျိုးတို့အနေဖြင့် နရားကို ဘုရား တစ်ဆူ သဖွယ် ကိုးကွယ်ခဲ့၊ ကိုးကွယ်လတ္တံ့ ဖြစ်ပါသည်။)

ရှေးခေတ် နှစ်ပေါင်း များစွာက နဂါးနှင့်နရားသည် အထက် ကောင်းကင်တွင် ဈာန်ကြွယူသန်း၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မြို့နယ် ရပ်ရွာ သို့လှည့်လည်ကာ အပူဇော်ခံ ထွက်လေ့ရှိသည်ဟူ၏။

ယင်းသို့ အပူဇော်ခံထွက်သောအခါ တရုတ်လူမျိုးများက

www.burmeseclassic.com

အရက်၊ ဝက်သား၊ ကြက်သား၊ ဘဲသား၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ ချက်ပြုတ်ပြီး သစ်သီးဝလံမျိုးစုံ တည်ခင်း၍ ဆီမီး၊ ဝေယာင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များတို့ဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ကြသည်ဟု ဆိုကြလေ၏။

ယင်းသို့ နဂါး၊ နရားကို ဆီမီးတို့ဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့လျှင် ကြီးပွားချမ်းသာ လာဘ်လာဘရွှင်၏။ ကုန်သည်များ ဈေးရောင်းကောင်း၏။ ဘေးရန်ကင်းရှင်းစေ၏။ မကောင်းဆိုးဝါးများ အနားမကပ်ဝံ့။ သားသမီး ထွန်းကား၏။ သက်ရှည်ကျန်းမာ၏။ ရောဂါ ဟူသမျှ ကင်းဝေး၏။ ဟူ၍ အယူအစွဲရှိကြ။ ယုံကြည်ကြလေ၏။

တရုတ်လူမျိုးတို့က နဂါး၊ နရားကို လာဘ်ကောင်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ တရုတ် ဘာသာစကားဖြင့် ဆိုရသည်ရှိသော် နဂါး၊ နရားဟူသည်မှာ "အပ်စွာ" ဖြစ်၏။ အနက်အဓိပ္ပာယ်သည်ကား "ဘေးကင်း လာဘ်ရွှင်" ဟု ဆိုလိုပါသည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့သည် နဂါး၊ နရား အပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည့် အားလျော်စွာ နဂါး၊ နရားကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားတည်တိုးကွယ်ကြသည်။

တရုတ်ပြည်ရှိ အာနန္ဒာ လွိုက်ဂူဘုရား(ဝါ) နဂါး၊ နရားကျောက်ဂူဘုရားသည် တရုတ်ပြည်တွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ စဉ်ဆက်မပြတ် လာရောက် ဝူးမြော် ကြည်ညိုလျက် ရှိနေပေသည်။

ယင်း နဂါး၊ နရား ကျောက်ဂူဘုရားသည် တရုတ်ပြည် ဈေးဝေတ်ဟောင်း မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော "လော့ယန်မြို့" LOYANG

၏ တောင်ဘက် မိုင် (၂၀)ကျော် အကွာအဝေးတွင် တည်ရှိပေ၏။ (နဂါး၊ နရား ရုပ်ပုံပါရှိသော ဘုရားစေတီ၊ ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ပါသည်။)

မှတ်ချက် - နဂါးသည် ခြေလက်မပါ၊ မြွေကြီး သဏ္ဍာန်ဆွဲသို့ ရှိ၏။ နရားမှာ ခြေလက်များ ပါရှိ၏။

နဂါးနှင့်ဆက်နွယ်၍ ဗဟုသုတဖြစ်စွယ် ဖော်ပြပါဦးမည်။ နဂါးတို့နေရာမှာ သမုဒ္ဒရာများနှင့် တောင်ကြီးတို့ အောက်ခြေဌာနေတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနည်းပိဋက၊ ပါရာဇိကကံ၊ အဋ္ဌကထာ၊ တေတ္ထပါရာဇိက တပေါဒေါ ဝတ္ထုအဖွင့်၌ ဝေသာရတောင်၏ အောက်တွင် မြေနေနဂါးတို့၏ နဂါးပြည်သည် ယူဇနာ (၅၀၀)ရှိ၍ နတ်ပြည်နှင့် တူ၏။

ယင်းနဂါးတို့ ဖျော်ဖြူးရာဖြစ်သော ရေအိုင်သည် ကြည်လင်အေးမြ မြိန်မြက်သော ရေရှိ၏။ ရေဖျော်၊ ရေညှိ ကင်းလေ၏။ တောင်းပွန်သော ရေဆိပ်ရှိ၏။ ဖျော်ရွှင်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ထုညှင်းဘီး ပမာဏရှိသော ဝေဒုမ္မာကြာတို့ ပွင့်ကုန်၏။

ငါးလိပ်များစွာတို့ ထည်ရှိကြ၏။ ထိုရေအိုင်မှ ထွက်သော တပေါဒါပြစ်သည် ဝဲကြီးနှစ်ရပ် အကြားမှ စီးဆင်းခဲ့ပြီး နောက် ရာဇကြိုဟ်ပြည်ကို လှည့်ပတ်စီးဆင်း၏ဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်တို့ တွေ့ရသည်။

ဝါးရာဝါးဆယ်အဝင် စတုတ္ထနိပါတ် ဒဗ္ဗရာဇာတ်၌ ဟိမဝန္တာတော၊ ဒဗ္ဗရတောခြေရင်းတွင် မြေနဂါးတို့ပြည် ရှိကြောင်း သိရ၏။

နဂါးသည် များသောအားဖြင့် ရေနဂါး၊ ကုန်းနဂါး၊ တောင်နေနဂါးဟူ၍ သုံးမျိုးရှိသည်။ သို့သော် အကျယ်အားဖြင့် ပွားသော် နဂါးမျိုးပေါင်း (၁၀၂၄)မျိုးရှိကြောင်း ဓမ္မဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ နာဂ သံယုတ် အဖွင့်၌ ရှိ၏။

ထက်လက်၍ နဂါးမျိုးများနှင့် နဂါး၏ အစွမ်းသတ္တိများကို ဖော်ပြရသည် ရှိသော် -

၁) ကဋ္ဌမုဒ နဂါးမျိုး

အကိုက်ခံရသော် ကိုယ်သည် ထင်းချောင်းကဲ့သို့ မကွေးမဆန့်နိုင်အောင် တောင့်တင်းသွားစေနိုင်၏။

၂) ပုတိမုဒ နဂါးမျိုး

အကိုက်ခံရသော် ကိုယ်သည် အမှည့်လွန်၍ ပုတ်သော သစ်သီးအလား အရည်ယိုစီးထွက်၏။

၃) အဂ္ဂမုဒ နဂါးမျိုး

အကိုက်ခံရသော် ကိုယ်သည် မီးလောင်သည်နှင့် မခြားမလောင်၍ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးလေ၏။

၄) သတ္တမုဒ နဂါးမျိုး

အကိုက်ခံရသော် ကိုယ်သည် မိုးကြိုးစက်မိသလို၊ ကွဲပြတ်ဖျက်စီးလေ၏။

၎င်းလေးမျိုးအပြင် ကိုက်ရုံဖြင့် အထက်ပါ သဘောမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော ဒဋ္ဌဝိသ နဂါးမျိုး၊ နာခေါင်း လေပူတ်ရုံဖြင့် အထက်ပါ သဘောလေးမျိုးကို ဖြစ်စေသော ခဲထပ်သမျိုး၊ ထိရုံမျှဖြင့် အထက်ပါ သဘောလေးမျိုးကို ဖြစ်စေသော ဗုဒ္ဓဝိသနဂါးမျိုးဟူ၍ အဆိပ်ထန်လေးမျိုး ဖြစ်ပြန်သောကြောင့် ယင်းလေးမျိုးဖြင့် အထက်ပါ လေးမျိုး ခြောက်လေသော် နဂါးမျိုး(၁၆) ဖြစ်လေ၏။

အထက်ပါ(၁၆)မျိုးသော နဂါးတို့သည် အဆိပ် လျှင်မြန်စွာ နှိမ်၏။ အဆိပ်မပြင်းထန်သော အာဂတ ဝိသနသောရဝိ နဂါး၊ အဆိပ်ဖြင်းသော်လည်း လျှင်မြန်စွာ မလာသော ယောရဝိသ နဂါး၊ နသောရဝိသ နဂါးဟူ၍ လေးမျိုးရှိပြန်သောကြောင့် နဂါးမျိုး(၆၄)မျိုး ဖြစ်သည်။

တဖန် ဥ၌ဖြစ်သော အဏ္ဏဇနဂါး၊ ကလလ ရေကြည်၌ ဖြစ်သော ဇာလာဗုဇနဂါး၊ အညိုကို စွဲ၍ဖြစ်သော သံသေဒဇနဂါး၊ ကိုယ်ဆင်ရှားဖြစ်လာသော သြပပါတိက နဂါးဟူ၍ ပဋိသန္ဓေ နေပုံအားဖြင့် လေးမျိုးစီရှိသောကြောင့် (၆၄ x ၄ = ၂၅၆)မျိုး ဖြစ်ပြန်၏။

ထိုမှတဖန် ရေနဂါး၊ ကုန်းနဂါးနှစ်မျိုး ဖြစ်ပြန်သဖြင့် ..

(၂၅၆ x ၂ = ၅၁၂) မျိုး ဖြစ်သည်။

ယင်း (၅၁၂) မျိုးတွင် ကာမဂုဏ်ခံစားသော မရူပိနဂါးမျိုး၊ ကာမဂုဏ် မခံစားသော အကာမရူပိနဂါး ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပြန်သောကြောင့် (၅၁၂ x ၂ = ၁၀၂၄) ဖြစ်လေရာ နဂါးမျိုးပေါင်း (၁၀၂၄)မျိုး ဖြစ်လေ၏။

ရိုးရာ အယူ
အစွဲများနှင့် သင်္ချိုင်း
ကြောင်းလာ အရေအရာ
ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်လာအရ
ရောပါရှိနေသည် နဂါး
သည် နှစ်သက်စွယ်ရာ
ရှိသလို၊ အာကာနှင့်
တန်ဆိုးသည်လည်း
ရှုပ်ပုံတွင် ထင်ဟပ်နေ

လေ၏။ နှစ်လိုစွယ်ရာ ဖြစ်စေ၊ ကြောက်မက်စွယ်ရာ ဖြစ်စေ၊ နဂါးသည်
ဒဏ္ဍာရီလာ သတ္တဝါဆန်းဖြစ်နေလေ၏။

တရုတ်အမျိုးသားတို့၏ နှလုံးသည်းပွတ်ကို အဆိုပါ သတ္တဝါ
ဆန်း နဂါးသည် ဆွဲကိုင် လှုပ်ရမ်းမှု ရှိနေသည်ကတော့ ဧကန် အမှန်ပင်
တည်း။ နဂါးနှင့် တရုတ်၊ တရုတ် နှင့် နဂါးတို့သည် ခွဲ၍မရ၊ တွဲ၍သာ
အတူနေကြလေ၏။

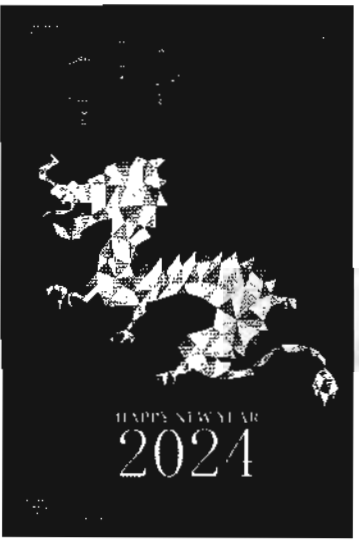

ရုပ်ပုံပေါ်လာရ တက်စု
(Tatsu)ဟူ၍ ခေါ်သော နဂါးနက္ခတ်
နှစ်တွင် ဇွားမြင်သူများသည် တရုတ်
အမျိုးသားများအတွက် အကောင်းဆုံး
နှစ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထီးသုံး၊ နန်းသုံး
အမှတ်အသားလည်း ဖြစ်နေလေ၏။
ကောင်းကင်ဘုံအထိ အမြင့်ဆုံးသွား
နိုင်သကဲ့သို့ ငရဲပြည်ထိလည်း ဆင်း
နိုင်သော သတ္တိလည်း ရှိသည်။ ချစ်သူ
ခင်သူ ပေါများသည်။ ထိုတွက်ကြောင့်
အိမ်ထောင်ဘက်လည်း များနိုင်၏။

ရည်မှန်းချက် မြင့်မား
အလောက် အောင်မြင်မှုရအောင်
စွမ်းထောင်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ စိတ်
အသာထား၊ ခြောင့်မတ်သည်။
အားတိုးရသူများ ဖြစ်သည်။

ဖက်ရှင် အလှဘက်တွင်
အမြင်ရှိသည်။ အလင်းရောင် နည်း
သော နေရာကို နှစ်ခြိုက်ကြသည်။
သမ္မတရား ထက်သန်သောသူ ဖြစ်
သည်။

စိတ်လွတ်၊ ကိုယ်လွတ်
နေတတ်သည်။ ရိုးသား ပွင့်လင်း
သည်။ အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်း၊ တွေးခေါ် စဉ်းစားတတ်သည်။
သူများ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မြင်လွယ်သော အရည်အချင်းများရှိသည်
ဟူ၍ နဂါးနှစ် မွေးဖွားသူများအတွက် အဟောပညာရပ်က ဆိုထားသည်။
နဂါးနှစ်တို့သည်ကား -
၁၉၀၄၊ ၁၉၁၆၊ ၁၉၂၈၊ ၁၉၄၀၊ ၁၉၅၂၊ ၁၉၆၄၊ ၁၉၇၆၊ ၁၉၈၈၊
၂၀၀၀၊ ၂၀၁၂၊ ၂၀၂၄ တို့ပင်တည်း။

မင်းသက်စင်း

2015

ဆံရှည်ချစ်သူ

နတ်လူသစ်

www.burmeseclassic.com

'အား! ..'

'အား! ..'

ကောင်မလေး အသံကုန်

စွတ်အော်တော့သည်။

ထိုမိန်းမက

သရဲသံ အစ်အစ်ကြီးဖြင့် -

'ငါ့ ဆံပင်တွေပြန်ပေး...'

ငါ့ဆံပင်တွေပြန်ပေး' ဟူ၍သာ

လူသားတိုင်းမှာ တန်ဖိုးအထားဆုံးအရာ တစ်ခုစီတော့ ရှိကြစမြဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တူညီကြသည် မဟုတ်လက်တောင်မှ အတိုအရှည်ရှိသေးသည် မဟုတ်လော။

(၁)

သူမ နာမည်က နေခြည် . . သူမ ဘဝမှာ အမြတ်နိုးဆုံးနှင့် တန်ဖိုးအထားဆုံးအရာကို ပြုပါဆိုလျှင် ဆံပင်ကို ပြုရပါလိမ့်မည်။ သူမ ဆံပင်က လေဘာတီ မမြရင်လို ဆံပင်တစ်ရပ်၊ လူတစ်ရပ်။ နောက်ပြီး ဆံပင်ရှည် ထားတယ်ဆိုတာက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အလှထက် ကျက်သရေရှိမှုကို ဖော်ပြနေသည် မဟုတ်လော။

ယခုဆိုလျှင် ဆံပင်က ခြေမျက်စိနားထိအောင် ရောက်နေပြီ။ ဆံပင်ကိုလည်း အုန်းဆီမွှေးမွှေးနှင့် သံလွင်ဆီကလွဲ၍ တခြား ဘာမှ မလိမ်း။ အဲဒါ ဟိုးဝယ်ဝယ်လေးကတည်းကနေ အခု အသက် (၃၀)ပြည့် သည် အထိပင်။

လမ်းသွားလျှင်ပင် ပုရိသ ယောက်ျားသားများအဖို့ မကြည့်ရ မနေနိုင်အောင် လှပ ရှည်လျားလွန်းလှသည့် ဆံပင်မျိုး။ မိန်းမသား

အချင်းချင်းဆို ပြောမနေတော့နှင့်။ သူမ ဆံပင်ကို ချိုးကျူးလို့ မဆုံး။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီဆံပင်ကို သူမ မြတ်နိုး။ တန်ဖိုးထားရတာ မမှားနိုင်ပေ။

နေ့တိုင်း ရေခိုးချိုးပြီးသည်နှင့် မှန်တင်ရုံရှေ့ထိုင်၊ မျက်နှာကို အလှပြင်တာထက် ဆံပင်ကို အုန်းဆီရွှဲရွဲလိမ်းပြီး ယုယုယယ လုပ်ရတာ ထည်း သူမ မငြီးငြူနိုင်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီဆံပင်က သူမဘဝ အတွက် တန်ဖိုးအထားဆုံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံး အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

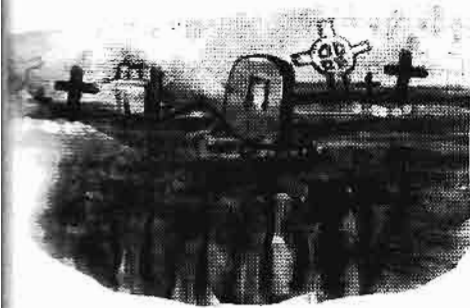
တစ်နေ့ . . . နေရာသီဆိုတော့ အတော့်ကို ပူပြင်းလွန်းလှသည်။ အိုက်စပ် ဖင်ရုံ လှသည်မို့ နေခြည်တစ်ယောက် ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး ရေကို စိမ်ပြေ၊ နပြေ ချိုးလိုက်တော့သည်။ တလက်စတည်း ခေါင်းကိုပါ လျှော် ဖစ်လိုက်သည်။

ရေခိုးချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ပြီးသည်နှင့် ဆံပင်ကို Hairdryer နှင့် ခူတ်ရန်လုပ်တော့ Dryer ပျက်နေသဖြင့် ပန်ကာကို နံပါတ်(၃) အထိ ထပ်ပြီး ပန်ကာလေနှင့် ဆံပင်ကို အခြောက်ခံနေလိုက်သည်။

ဆံပင်က အတော်ရှည်သည်မို့ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် အခြောက်ခံ နေရသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဖြန့်ချထားသည့် ဆံပင်စများက ပန်ကာ အတွင်း ဝင်ရောက်သွားပြီး ဆံပင်များကို ပန်ကာဒလက်များက အား ဖြင်းပြင်းနှင့် ဆွဲယူ ရစ်ပတ်သွားလေရာ နေခြည်တစ်ယောက် စူးစူး ဖီးဝါး နာကျင်စွာဖြင့် အော်လေတော့သည်။

အမှတ်မထင် ဖြစ်ပျက်သွားသည်မို့ ဆံပင်တွေကို ဘယ်လို ဆွဲထုတ်ရမှန်း မသိ။ အနားမှာလည်း အိမ်သူအိမ်သားတွေ မရှိ။ အကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ပန်ကာလှေတံကိုလည်း ပိတ်ဖို့ သတိ မရ။

ပန်ကာက ကြီးလည်းကြီးသလို၊ သံထည်ဒလက်များနှင့် အရှိန် စာလည်း နံပါတ်(၃)ဆိုတော့ အားက တော်တော်ကို ပြင်းလွန်းလှပြီး နောက်ဆုံး ခေါင်းတစ်ခုလုံး ဆောင့်ဆွဲခြင်း ခံရကာ ဦးရေပြားလန်ပြီး နေခြည်တစ်ယောက် ငြိမ်ကျသွားလေတော့သည်။

(၂)

အခေါင်းတွင်းမှာ တော့ နေခြည် အလောင်းထ မလှုပ်မယုက်။ နေခြည် မိအ တွေမျောလည်း သမီးဖြစ်သူ ဖန် အဖြစ်ဆိုးကို ယူကြုံးစေ ဖြစ်နေတော့သည်။ ထင်မှတ်

မထားတဲ့ အက်ဆီးဒင့်ကနေ နေခြည်တစ်ယောက် အသက်ပါ ပါသွား သည့် အားလုံးက စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြသည်။

နေခြည် တစ်ယောက် ဦးရေပြားလန်ပြီး သေဆုံးခဲ့ရသည်စို့ သူမ အမြတ်တန်းနှင့် ယုယလာခဲ့ သည့် ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေကတော့ သွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် နေခြည် အလောင်းဘေးနားမှာ နေရာယူလျက် သား။ နေခြည်ခေါင်းကိုတော့ဖြင့် ခေါင်းတုံးပုံစံမျိုး ခေါင်းစွပ်တစ်ခုကို စွပ်ထားလေသည်။

ခင်ခင်ဖြစ်သူက ဒီဆံပင်တွေကြောင့် သူ့သမီး သေခဲ့ရတာဆို ပြီး သွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် ဆံပင်ရှည်ကြီးကို ယူကာအဝေးသို့ လွှင့်ပစ် လိုက်လေတော့သည်။

“ရှု...ဝေ...ဝေ...ဝေ...ဝေ...”

အသုဘချရန် ကြေးစည်သံကြီးက ထွက်ပေါ်လာရာ နေခြည် အလောင်းကို အစိုးပိတ်ပြီး မီးသဂြိုဟ်စက်ထဲ ထည့်လိုက်ကြလေတော့ သည်။ အသုဘပို့ ပြီးဆုံးပြီးနောက် သချိုင်းတစ်ခုလုံးလည်း ခြောက် ကပ် တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။

မီးခိုးခေါင်းတိုင်မှာတော့ နေခြည် အလောင်းကို မီးရှို့ပြီး ထွက် ပေါ်လာသည့် မီးခိုးငွေ့များ တလူလူနှင့်။ မြော်... သခါရတရား။ တစ်နေ့ လူတိုင်း ဒီ မီးခိုးခေါင်းတိုင်ထဲမှာ ဇာတ်သိမ်းကြရမည် မဟုတ်ပါလော။

(၃)

ညနေ(၆)နာရီထိုးသည်နှင့် မီးသဂြိုဟ်စက်လည်း ပိတ်သွား

။

ဟမိစိုး သူ့လက်နက်ကြီးကို ထုတ်သုံးလေပြီ။
ဖော်ထားသည့် ဆံပင်ရှည်ကြီးကို ကောင်မလေးဆံပင်တွေမှာ ဖြတ်သင့်တာ ဖြတ်၊
ညှပ်သင့်တာ ညှပ်၊ ဆက်သင့်တာ ဆက်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ခွဲလေသည်။ ဒီအချိန်ကျမှ ဘယ်မသာကိုမှ ချလို့မရတော့။ မီးသဂြိုဟ် စက် ဝန်ထမ်းတွေလည်း တာဝန်ချိန်ပြီးဆုံးသည်နှင့် အသီးသီး ပြန်ကုန် ကြလေရာ နောက်ဆုံး ကျန်ရစ်ခဲ့သူက မီးသဂြိုဟ်စက်မှာ ဝေယျာဝစ္စ လုပ် ဝေးနေသည့် သန့်ရှင်းရေး မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ထို မိန်းမကြီးသည် သူ့တာဝန်ပြီးဆုံး၍ ပြန်အလာ မီးသဂြိုဟ် စက်ရှေ့နားရောက်တော့ -

“ဟင်!..”

ဆိုပြီး အံ့ဩဝမ်းသာ သွားလေတော့သည်။

အကြောင်းမှာ သူမ မြင်တွေ့လိုက်သည်ကား အင်မတန်မှ ရှည် လျားလွန်းလှသည့် ဆံပင်ရှည်ကြီး။ ဆံပင်အုံကြီးကလည်း ကောင်းလွန်း လှသည်မို့ သူမ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာ သွားတော့သည်။

“ကောင်းချက်တော် .. ဒီလိုဆံပင်မျိုး ငါ့နယ် တစ်ခါမှ မတွေ့ ဇူးဘူး။ အယ်... ဆံပင်က သွေးတွေနဲ့ပါလား။”

ဟု ဆိုကာ ဆံပင်မှာ စွန်းထင်းပေကျနေသည့် သွေးများကို ကိုင် မိပြီး ပြောလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“အို! .. သွေးပေတာ ဘာဆန်းလို့လဲ။ သေချာ ဆေးကြောပြီး ပြန်ရောင်းရင် ဈေးကောင်းရမှာပဲ အဟိ”

မိန်းမကြီးက တစ်ယောက်ထဲ သဘောတွေကျကာ ဆံပင်ရှည် ကြီးကို အိမ်သို့ ယူဆောင်သွားခဲ့သည်။ အိမ်ရှိသည့် အုတ်ကန်မှာ အေးသ အချာ သန့်စင် ဆေးကြောပစ်လိုက်သည်။ ရေနှင့် သေအချာ ဆေးကြော ပြီးသည်နှင့် စောစောက သွေးများလည်း ဆံပင်မှာ လုံးဝမရှိတော့။

“မနက်ကျမှ သွားရောင်းရမယ်”

ဟု ဆိုကာ ဆံပင်ရှည်ကြီးများကို အခြောက်ခံထားသည်။

ထိုမိန်းမကြီးသည် မီးသဂြိုဟ်စက်တွင် ဝေယျာဝစ္စ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်းအပြင် အားလပ်တဲ့ အချိန်တိုင်း ရပ်ကွက်တွေထဲ ဝင်ပြီး ဆံပင်တွေ လိုက်ဝယ်သည့် အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ကိုင်သေးသည်။ ဝယ်လို့ရလာသည့် ဆံပင်တွေကို သူ့ဖောက်သည် အလှပြင်ဆိုင်သို့ တဆင့် ပြန်ရောင်းခြင်းဖြင့် အပိုဝင်ငွေ ရှာလေ့ရှိသည်။

သူ့ဖောက်သည် အလှပြင်ဆိုင်ကတော့ ..

“မာမိစိုး”

ဆံပင်နှင့်မိတ်ကပ် အလှပြင်ဆိုင်

(၄)

“ဟယ် .. ကောင်းလိုက်တဲ့ ဆံပင်ကြီး ဟယ် .. ကဲ .. ပြောအန်တီကြီး .. များတို့ .. ဘယ် ဈေးပေးရမလဲ”

မာမိစိုးက ဆံပင်ရှည်ကြီးကို ကြည့်ပြီး ဈေးစကား ပြောခိုင်းလေတော့သည်။ မိန်းမကြီးက -

“ဟင်း .. ဟင်း .. အချင်းချင်းတွေပဲ မာမိစိုးရယ် .. မာမိစိကြည့်ပေးပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ မာမိစိုးက နှစ်ဦးနှစ်ဘက် မနစ်နာစေရန် -

“(...)ဈေးပေးမယ်လေ၊ များက .. ကြိုက်လွန်းလို့နော်”

“မဆိုးပါဘူး၊ ကဲ .. ဒါဆို”

“ရှော့ပါရှင် .. ဟောဒီမှာ နောက်လည်း ခွင်(ခွင်)လေး၊ ဘာလေး ရှိရင် ဖန်ခွဲဦးနော်”

“စိတ်ချ၊ ကဲ .. အန်တီ သွားပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ရှင်”

မိန်းမကြီးက သူ ရသင့်သည့်ဈေးကို ရပြီး ပြန်သွားတော့သည်။ မာမိစိုးကလည်း ဆံပင်ရှည်ကြီးကို အချို့အချောင်ဈေးဖြင့် တန်တန်ကြီး

ဇာလိုက်သဖြင့် အလွန် ကျေနပ်လျက်ရှိသည်။

ဆံပင်ရှည်ကြီးကို စပရေးချန်း၊ အမွှေးနံ့သာများ ချန်းပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ သိမ်းထားလိုက်တော့သည်။

“ဒီဆိုင်မှာလေ .. ဆံပင် ဆက်လို့ ရလားရှင်”

ဟု ဆိုကာ မာမိစိုးဆိုင်ထဲ ဝင်လာပြီး မေးလိုက်သူက ကောင်မလေး တစ်ယောက်၊ တိတိကျကျ ဆိုရလျှင် ခေတ်ဆန်သည့် သမီးမျိုး စတီလေးပေါ့။

“ရတာပေါ့ .. သမော်တကီး (သမီး)လေးရယ် .. ဟိုဘက်ထောင် လွန်သေး”

“မာမိ .. သမီး ဆံပင်တွေကလေး ပါးတယ် မာမိရဲ့ .. ဂေက .. ဂေကလည်း ကျွတ်တော့ ဆံပင်က ရှည်ကိုမလာဘူး၊ သမီးမှာ ဆံပင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အရမ်း စိတ်ညစ်ရတာပဲ”

ဟု ကောင်မလေးက သူ့ဆံပင်လေးတွေကို ကိုင်ပြီး ဝမ်းနည်းသံလေးဖြင့် ပြောရှာလေ၏။

“ဒါများ .. သမော်တကီးလေးရယ် .. ရွှေစိတ်တော် မပြုံးပါနဲ့၊

မာမိ တစ်ယောက်လုံး ရှိပါတယ်။ မာမိ .. အကောင်းဆုံး ကြည့်လုပ်ပေးပေါ့ဇယ်။ သမီးတို့ အစစ်မတွေ့ သိပ်လှချင်ကြတာ မာမိတို့က အတွင်းသိ .. အတွင်းသိ”

ဟု မာမိစိုးက အဲဒီလိုပြောလိုက်ရာ ကောင်မလေးမမျှ မျက်လုံးလေးများ ဝင်းလက်သွားပြီး ပျော်သွားလေတော့သည်။

စပါပြီ။

မာမိစိုး သူ့ လက်နက်ကြီးကို ထုတ်သုံးလေပြီ။ တခြားတော့ ဟေ့တယ်။ မကြာသေးခင်ကမှ လာရောင်းသွားသည့် မိန်းမကြီးဆီက ဝယ်ထားသည့် ဆံပင်ရှည်ကြီးကို ကောင်မလေးဆံပင်တွေမှာ ဖြတ်သင့်တာ ဖြတ်၊ ညှပ်သင့်တာ ညှပ်၊ ဆက်သင့်တာ ဆက်ပေးလိုက်လေတော့သည်။ အချိန်အတော်ကြာမှ ပြီးစီးသွားကာ မာမိစိုးက -

“ကဲ .. သမော်တကီး .. သယ်လိုလဲ ကြည့်လိုက်ပါဦး”

ဟုပြောလိုက်ရာ ကောင်မလေးက မှန်ထဲမှာ သူ့ဆံပင်တွေတို့

ကြည့်ပြီးနောက်-

“ဟယ် !.. လှ .. လှလိုက်တာ မာမီရယ် .. ဒါကြောင့် မာမီကို
ယုံကြည်လို့ လာခဲ့တာပေါ့။ ခု ဆံပင်တွေ ရှည်ပြီး ကြည့်ကောင်းသွားပြီ”
အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် ပြောလေတော့သည်။

မှန်ပါသည်။ ဆံပင်များမှာ အတော်ကို ရှည်လျားသွားပြီး အရင်
ကနှင့် ဘာမှ မဆိုင်အောင်ကို လှပသွားတော့သည်။

မာမီစိုးက စပရေး တစ်ချက် ဖျန်းလိုက်ပြီး -

“ကြိုက်ရဲ့လား .. သမီး၊ အဲဒါ .. မာမီ လက်စွမ်းကုန် သုံးထည်
လိုက်တာ”

မာမီဖြစ်သူက ကိုယ့်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်လိုက်သေး၏။

“ကြိုက်တာမှ ဟိုဘက်တောင်လွန်သေး .. မာမီရယ် ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်ဆို။ ဒါနဲ့ .. ဘယ်လောက်ကျလဲ ဟင် မာမီ”

“(...) ပဲပေးပါ သမီးရယ် .. ဆံပင်ကိုတော့ ဂရုစိုက်ပြီး လျှော်
နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ .. မာမီ”

ကောင်မလေးက ကျသင့်ငွေကို ရက်ရက်ရှောရှော ရှင်းပေးပြီး
မာမီစိုး ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ဒီနေ့ဟာ သူမဘဝအတွက်
အပျော်အရွှင်ဆုံးနှင့် ဝမ်းသာရဆုံး နေ့တစ်နေ့ပင် မဟုတ်လော။

(၅)

“လှ .. လှလိုက်တာ နှိုင်းရယ် .. ဆံပင်တွေက ရှည်ပြီး နက်
မှောင်နေတာပဲ။ ဒီဆံပင်ရှည်နဲ့ဆိုတာ နှိုင်းက လုံးဝကို ဂန္ထဝင် ဆန်သွား
ပြီကွာ”

ပြောလာသူက တာရာ၊ သူက နှိုင်းရဲ့ ချစ်သူလေး။

အရင်တုန်းကဆိုရင် နှိုင်းရဲ့ ဆံပင်တွေကို ကြည့်ပြီး တာရာ
အရမ်း စိတ်ပျက်ခဲ့ရဖူးသည်။ ဆံပင်ကပါးပြီး ခဏ၊ ခဏ ကျွတ်သည်မို့
ချစ်သူကို ဖက်လိုက်တာနှင့် ပုခုံးမှာ ဆံပင်တွေက ကပ်ပြီးသား။

ခေါင်းလေးကို ပွတ်လိုက်တာနှင့် ဆံပင်တွေက ကျပြီးသား။

ဟော .. အခု တာရာ လုံးဝကို မယုံနိုင်အောင်
ဖြစ် သွားခဲ့လေပြီ။ နှိုင်းရဲ့ ဆံပင်တွေက
အရင်လို မဟုတ်တော့။ ဆံပင်က အရှည်
နှင့်မို့ ခန္ဓာကိုယ် စတိုင်ပါ လုံးဝ လုံးဝ
မဟာဆန်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လေ
ပြီတည်း။

နှိုင်းက သူမ ဆံပင်တွေ
ကို ဆိုင်မှာ ဘယ်လို ဘယ်ပုံ လုပ်ခဲ့
တာကို တာရာကို ရှင်းပြပေးသည်။
ဒီတော့မှ တာရာ သဘောပေါက်သွား
သည်။

“အို .. ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နှိုင်း .. ဒီဆံပင်ပုံနဲ့ အရမ်းလိုက်
တယ်။ အရမ်းမိုက်တယ်။ ကိုယ်တော့ နှိုင်းကို အရင်ကထက်ကို ပိုကြွ
သွားပြီကွာ .. ဂယ်ကြီး ပြောတာ”

“အပိုတွေ .. သွားပါ။ အရင်တုန်းက ဒီလေသံမျိုး မဟုတ်ပါ
သွားနော် ဟွန်း”

နှိုင်းက လှပသော မျက်စောင်းလေးထိုးပြီး ချစ်သူကို စိတ်ဆိုး
ဟန်ပြသည်။ တာရာက ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ နှိုင်းရဲ့ ဆံပင်လေး
တွေကို လက်ဖြင့် ယုယုယယ ကျီစယ်ကစားရင်း ဆံပင်လေးတွေကို
အားရပါးရ နမ်းရှိုက်လိုက်လေတော့သည်။

“ဟင် !..”

ခနဲ အံ့သြပြီး-

“ဝေါ့ !..”

ခနဲ ထိုးအန်မလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

“ကိုကို .. ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင် .. ဘာဖြစ်လို့လဲ”

နှိုင်းက စိုးရိမ်စွာ မေးလေတော့ တာရာဖြေဖို့ အခက်တွေ့နေ
လေပြီ။ ဘယ်လို ပြန်ဖြေရပါမည်နည်း။ အော့အန်ချင်စရာ အနံ့ကြီး၊ ဒီ
ဆံပင်တွေက ရလိုက်တာလို့ ချစ်သူကိုတော့ မပြောရက်သေး။

“ဘာ .. ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး .. နှိုင်းရယ် .. ကိုကို အစာမကြေ ဖြစ်သွားလို့ပါ”

ဟု လိမ်ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ချစ်သူရဲ့ဆံပင်ကို မဝံ့မရဲနှင့် ကိုင်ကြည့်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်နမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

“အခု”

“ဝေ့..”

ဒီတစ်ခါမှာတော့ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့၍ အန်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ချစ်သူကိုလည်း မပြောချင်၍-

“ကို..ကိုယ်.. ပြန်တော့မယ်.. နှိုင်း”

ဟု ဆိုကာ တာရာတစ်ယောက် နှိုင်းရဲ့ ဘေးနားကနေ ခပ်သုတ်သုတ် လစ်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

“ကို...ကို... နေဦးလေ.. ကိုယ်”

နှိုင်းက နောက်မှနေ တစာစာ အော်ခေါ်သံကိုလည်း တာရာမကြားချင်တော့။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

တာရာတစ်ယောက် နှိုင်းဆံပင်ကို နမ်းတုန်းက ရရှိလိုက်သည့် အနံ့က အပုပ်နံ့ကြီးဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ သေချာအောင် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်နမ်းပြန်တော့လည်း အပုပ်နံ့ကြီးပဲ ရနေပြန်တာကိုး။

နံ့တာမှ လူသေကောင် အပုပ်နံ့ကြီးလို စူးစူးဝါးဝါးကို နံလိုက်တာမှ ဟန်မဆောင်နိုင်အောင် ထိုးအန်တာက သက်သေပဲမဟုတ်လော။

အပြန်လမ်းမှာတောင် အပုပ်နံ့လိုလို၊ သွေးညှို့နံ့လိုလိုတွေက ရလာပြန်သည်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရသလဲဆိုတာ တာရာ လုံးဝကို မစဉ်းစားတတ်။ သူပဲ နာခေါင်းရောဂါ ရနေသလား။ မနက်ဖြန်ခါကျမှ ဆေးရုံမှာ သွားပြ ကြည့်ရဦးမည်။

နား။ နာခေါင်းရောဂါမှာ သွားပြကြည့်တော့လည်း ဘာရောဂါမှ မရှိ။ အကုန်လုံး (Normal) အတိုင်းပင်။ တစ်ခုခုတော့ လွဲနေပါပြီ။ တာရာ စဉ်းစားပြီး အဖြေထုတ်မရ။ ထူးတော့ ထူးဆန်းသည်။ ဒီအပုပ်နံ့ကြီးက သူတစ်ယောက်ပဲရပြီး နှိုင်းက ဘာကြောင့် မရသနည်း။ တကယ်ဆို နှိုင်းက တာယက်ရှင်ပဲလေ။

(၆)

နှိုင်းတစ်ယောက် တာရာဆီကို ဖုန်းခေါ်တာ ခေါ်လို့မရ။ စက်ပိတ်ထားသည်ဆိုတာချည်းပဲ လာလာတိုးနေသည်။ မတတ်နိုင်။ မနက်ဖြန်ကျမှ ဆုံနေကြနေရာမှာ စောင့်နေမည်ဟု မက်ဆေ့ချ် ပို့ထားလိုက်တော့သည်။ ယခု လုပ်စရာရှိတာက ရေမိုး ချိုး၊ ဆံပင်လျှော်ဖို့။

ရေချိုးခန်းထဲဝင် .. ရေချိုး။ ဆံပင်တွေကို အသေအချာ လျှော်ပြီးနောက် ပြန်ထွက်လာကာ တဘက်နှင့်ဆံပင်တွေ ရေခြောက်အောင် သုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဆံပင်တွေ ရေသုတ်ပြီး အလှပြင်ရန် မှန်တင်ရုံရေ ထိုင်လိုက်တော့ နှိုင်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် နေရာထင် ကြက်သေ့သေသွားသည်။ အော်ဖို့ အသံပင် ထွက်မလာတော့။

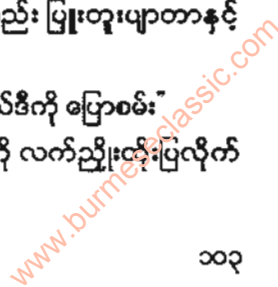
အကြောင်းမှာ ..

မှန်ထဲ၌ သူ့အရိပ် ပေါ်ရမည့်အစား ဆံပင်အရှည်ကြီးနှင့် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ပုံက ပေါ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မျက်နှာတိုလည်း သေချာ မမြင်ရ။ ဆံပင်များက ဖုံးအုပ်ထားလေသည်။ ကြည့်ရင်းမှ အဲဒီမိန်းမရဲ့ ခေါင်းကနေ သွေးများစီးကျလာလေရာ မျက်နှာကို လက်နှင့်ကာပြီး နှိုင်း လန့်အော်လိုက်မိလေသည်။

“အား !..”

နှိုင်း အော်သံကြောင့် မိဘနှစ်ပါးလည်း ပြူးတူးပျာတာနှင့် ရောက်လာပြီး-

“သမီး နှိုင်း .. ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင်၊ ဒယ်ဒီကို ပြောစမ်း”
ဖခင်က မေးလေတော့ နှိုင်း မှန်ပြင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

ဘာလဲ... သမီး။ မှန်က ဘာဖြစ်လို့လဲ... သမီး... ဘာမြင်လို့လဲ"

နှိုင်း လက်တိုဖယ်ပြီး မဝဲမရဲနှင့် မှန်ကို ကြည့်လိုက်မိသည်။ စောစောက အမျိုးသမီးပုံရိပ် မရှိတော့။ နှိုင်းတို့ သားအမိ၊ သားအဖ သုံးယောက်ပုံသာ မှန်ထဲမှာ ပေါ်နေသည်ကို နှိုင်း တွေ့မြင်ရသည်။ ထူးဆန်းလှချည်လား။

မိဘနှစ်ပါးကို နှိုင်း မြင်သမျှ အကုန်ပြောပြတော့ -

"သမီး စိတ်ထင်လို့ပါ။ အခု ဒီမှာ ကြည့်လေ... ဘာပေါ်လာလို့လဲ။ မှန်ထဲ... ဒယ်ဒီတို့ ပုံပေါ်နေတာ သမီး အမြင်ပဲလေကွယ်"

ဟု ဇစ်က နှိုင်းကို အားပေးပြီး -

"ဘုရားရှိခိုး အိပ်... သမီး"

ဟု ပြောပြီး နှိုင်း အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားကြတော့သည်။ ဘယ်လိုကြောင့် ဒယ်ဒီတို့က မမြင်ရတာလဲ။ အံ့ဩစရာ ကောင်းလှသည်။ ဒါ... ဒါဆို ဒီအမျိုးသမီးပုံရိပ်ကို သူ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ မြင်ခဲ့ရသည်ပေါ့။ ဘုရား... ဘုရား။

နှိုင်း ဘုရား တစ်ချော့ပြီ။

(၅)

အချိန်အားဖြင့် ည သန်းခေါင်ကျော် (၁)နာရီ၊ ကောင်းကင်ပေါ်ရှိ လမင်းရဲ့ အလင်းရောင်က အမှောင်ထုကို ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းမရှိ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်မဲလျက်ရှိကာ ပုရစ်သံ၊ ပုစဉ်းရင်ကွဲအသံများမှလွဲ၍ အခြား မည်သည့်အသံမှ မကြားရ။

ထိုအခိုက် -

"အု...အု...အု...အု"

"ဗူး...ဗူး...ဗူး...ဗူး"

ခွေးအူသံကြီးက ရောက်ချား၊ ဇွယ်ရာ ထွက်ပေါ်လာလေရာ ကြောက်ဆတ်သူများအဖို့ အားငယ်စရာ ကောင်းထွန်းလှသည်။ နှိုင်း အိပ်ကောင်းနေထုန်း ရှိသေး။ ဆံပင်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က လာရောက် ဆောင့်ဆွဲနေသဖြင့် လန့်နိုးသွားပြီး ဘယ်သူလဲဟု ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟင်!.."

နှိုင်း မျက်လုံးများပါ ကျယ်သွားသည်။ မိန်းမတစ်ယောက် သူ့အခန်းထဲမှာ ဘယ်က ဘယ်လို ရောက်နေသလဲ မသိ။ အခန်းတွင်း၌ မီးက ဖိတ်ထားသဖြင့် မည်သူမည်ဝါမှန်း တော့ သေချာမသိ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီမိန်းမက ဆံပင်ရှည်ကြီးနှင့်ဆိုတော့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်မှန်းတော့ နှိုင်း အသေအချာကို သိသည်။

"ဘယ်... ဘယ်သူလဲ"

နှိုင်း မေးလိုက်သည်။

"....."

ပြန်ဖြေသံ မကြားရ။

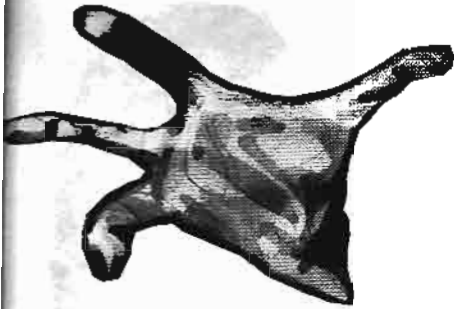
"မေး... မေးနေတယ်လေ၊ ဘယ်သူလဲလို့"

"....."

အသံပင် ထွက်မလာ။ ထိုမိန်းမက တရွေ့ရွေ့နှင့် နှိုင်း ဝှတင်နားကို လက်ကြီးနှစ်ဘက် ဆန့်တန်းပြီး လာနေရာ နှိုင်း လက်တိုင်ဖုန်းအလင်းရောင်ကို ဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟင်!.."

မှန်ထဲက အမျိုးသမီး။ သူမှ သူပါပဲ။ မျက်နှာကိုလည်း ဆံပင်ရှည်များက ဖုံးအုပ်ထားပြီး ထိုဆံပင်များကနေ သွေးများကလည်း စီးကျလာလေသည်။ အမျိုးသမီးသည် နှိုင်းဝတ်စုံများမှာ ရပ်တန့်သွားပြီး

ခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်း မော့လာလေသည်။ ထို့နောက် လက်ကြီး ဆန့်တန်းလာတော့ -

“အား ! . . အား ! . .”

နှိုင်း လန့်ပြီး ဘေးဘီဝဲယာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဘာမှ မရှိ။ အိပ်မက်မက်နေတာပါလား။ ဘုရား . . . ဘုရား ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တဲ့ မျက်နှာကြီး။ မျက်နှာတပြင်လုံးလည်း မီးလောင်ကျွမ်းထားစေချပြီး တော်တော်ကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ရှိလှသည့် မျက်နှာမျိုး။

နှိုင်း အိပ်မက်ကို ပြန်ပြီး ပုံမဖော်ရဲတော့လောက်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ဆက်အိပ်လို့လည်း ရမည် မဟုတ်။ နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ မနက်(၄)နာရီ ထိုးနေပြီ။ ထပြီး မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်နှင့် ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လိုက်တော့သည်။

(၈)

ထိုင်နေကြ ရံတန်းလေးမှာ နှိုင်း ထိုင်နေပြီး တာရာ အလာကို စောင့်နေလိုက်သည်။ တာရာမလာခင် မိတ်ကပ်လေး နည်းနည်း ပွတ်ဦးမှဟု စိတ်ကူးကာ အိတ်ထဲမှ ကရင်မ်ပတ်ကို ထုတ်ပြီး ဖွင့်လိုက်သည်။

“ဟင် ! . .”

နှိုင်း လန့်ပြီး ကရင်မ်ပတ်ပါ ပြုတ်ကျသွားသည်။ ကရင်မ်ပတ် မှန်ထဲ ဟိုအမျိုးသမီးပုံက ပေါ်လာသဖြင့် ဘေးဘီဝဲယာကို နှိုင်း ကြည့်လိုက်မိသည်။ မည်သူမှ မရှိ။

‘ဟင် ! . . အပုပ်နံ့ကြီးက ငါ့ဆံပင်တွေကနေ ရတာပါလား’ ရင်ထဲမှပင် ပျိုတက်လာသည်။ ဆံပင်က ဘာကြောင့် အပုပ်နံ့ကြီး ရနေသနည်း။ အပုပ်နံ့မှ လူသေကောင်အပုပ်နံ့ကြီးမျိုး။

“နှိုင်း ရောက်နေတာ ကြာပြီလား”

ဟု အသံကြားတော့မှ တာရာ ရောက်လာသည်။

“မကြာသေးပါဘူး . . . ကိုရယ်”

ဟု ဆိုကာ တာရာ ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းဝင်ပြီး ချစ်သူရဲ့ ရင်ငွေ့ဆို ရီလှလိုက်သည်။ တာရာ နာခေါင်းရှုံ့ပြီး -

“ရပြန်ပြီ . . ဒီအနံ့ကြီး”

ဟု ဆိုကာ နှိုင်းဆံပင်တွေကို နမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ထုတ်ပါတယ်။ အပုပ်နံ့က ဒီဆံပင်တွေက နေရတာ။

“နှိုင်း . . မင်းဆံပင်တွေကနေ ဘာအနံ့မှ မရဘူးလား”

“မရပါဘူး . . ကို ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင်။ နှိုင်း . . သံလွင်ဆီပဲ ဆိမ်းတာပါ”

ဆိုပြီး ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“တစ်ခုခုတော့ လွဲနေပြီ . . နှိုင်း။ ကိုယ်တော့ မင်းဆံပင်တွေ ဆို သိပ်မသကာချင်ဘူး”

“ကို စိတ်ထင်လို့ နေမှာပါ”

“ဒီဆံပင်တွေကို မင်းဘယ်ဆိုင်မှာ ပြုပြင်ခဲ့သလဲ နှိုင်း”

ဟု တာရာက မေးလိုက်ရာ -

“မာမီရိုး ဆိုင်မှာပါ”

ဆိုပြီး နှိုင်း ဖြေလိုက်သည်။

(၉)

“ဟယ် .. သားရယ် မာမီလည်း ဘယ်သိမှာလဲလို့၊ ဆံပင်တွေရောင်းတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ဆီက ဝယ်ခဲ့တာလေ၊ သူ ဘယ်ကလဲဆိုတာ မာမီ ဘယ်လိုသိမှာလဲလို့”

မာမီစိုးက တာရာအား ရှင်းပြသည်။ ဒါဆို ဒီ ဆံပင်ရစ်ဖြစ်က ဘယ်ကလာသနည်း။

“ဒါဆို မာမီ .. တကယ် မသိတာပေါ့”

“အော် .. သားရယ်၊ ကျားကိုက်ပါတယ်ဆိုမှ အပေါက်ကြီးနဲ့လား မေးနေရတယ်၊ မာမီကို လာမဝုန်းနဲ့နော် .. ဟွန်း ဆွဲစားပစ်လိုက်မယ်”

လူငယ်လေး တာရာ အနည်းငယ် တွန့်သွားသည်။ ဆက်ပြောနေလို့လည်း အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်။ မာမီစိုး ဆိုင်ထဲကနေ တာရာ လစ်ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။

နှိုင်း ရေမိုးချိုးပြီးတာတောင် မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ မထိုင်ရဲတော့။ မှန်ကြည့်ရမှာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လာသည်။ ဆံပင်တွေကို တဘက်နှင့်သာ အခြောက်သုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် -

“ဘယ်က အပုပ်နဲ့ကြီးပါလဲ”

နှိုင်း .. နာခေါင်း တရွံ့ရွံ့လုပ်ရင်း အပုပ်နဲ့ကို လိုက်ရှာသည်။ ကြွက်သေတွေလည်း မရှိ။ အနံ့ကြီးက စူးစူးဝါးဝါးနှင့် အော်ဂလီဆန်ချင်စရာ ကောင်းလွန်းလှသည်။ နှိုင်း အဖြေရှာတာ ရှာလို့မရ။

နောက်ဆုံးမှ -

“ဟင် ! .. အပုပ်နဲ့ကြီးက ငါ့ဆံပင်တွေကနေ ရတာပါလား”
ဟု ဆိုကာ ဆံပင်ကို အသေအချာ နမ်းကြည့်လိုက်သည်။
“အေ ..”

ရင်ထဲမှပင် ပျို့တက်လာသည်။ ဆံပင်က ဘာကြောင့် အပုပ်နဲ့ကြီး ရနေသနည်း။ အပုပ်နဲ့မှ လူသေကောင်အပုပ်နဲ့ကြီးမျိုး။

ဒါဆို .. ဒါဆို တာရာပြောတာ အမှန်ပေါ့။ ငါ့ ဆံပင်တွေက အပုပ်နဲ့ရတယ် ဆိုတာ။ နှိုင်း တစ်ယောက်ထံ ပဟေဠိ အဖြေညှိရင်။

ညအိပ်တော့ ဆံပင်ကို အဝတ်တွေနှင့် စည်းပြီး ဖြန့်ချထားလိုက်သည်။ အဲဒီ အပုပ်နဲ့ကြီးနှင့် အိပ်လိုလည်း ရမည်မဟုတ်။ နှိုင်း ဟိုဟိုဒီဒီ တွေးတောရင်း ဇုတ်လုံးများ မေးစင်းလာကာ အိပ်ပျော်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာလေသည်။

“ရှပ် .. ရှပ် .. ရှပ်”

အသံကြား၍ နှိုင်း ဇုတ်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်နှာကျက်မှာ ဟို အမျိုးသမီး။

နှိုင်း ထမလို့ ဟန်ပြင်တော့ ဖိအားတစ်ခုခု သူမအပေါ်ကို ဖိစီးထားလေရာ လှုပ်လို့ပင်မရ။ မျက်လုံးကြီး ပြူးလျက်သားသာ ကြည့်နေရသည်။

ဟို အမျိုးသမီး မျက်နှာကျက်ကနေ ဓနွာကိုယ်ကို လှန်ချိုးပြီး လေးဇက်ထောက်ပုံစံကြီးဖြင့် ဆင်းလာချေပြီ။

“ငါ့ ဆံပင်ရှည်တွေ ပြန်ပေး၊ ငါ့ဆံပင်ရှည်တွေ ပြန်ပေး”

ဟု ဆိုပြီး တောင်းလေရာ -

“မသိဘူး .. မသိဘူး .. ဘယ်က ဆံပင်ရှည်လဲ၊ အား ! ..”

နှိုင်း လန့်နိုးလာသည်။ အိပ်မက် .. တော်သေးသည်။ အိပ်မက်မို့လို့သာပဲ။ တကယ်ဆိုရင် အသက်ထွက်ရချည်ရဲ့။

(၁၀)

မနက်ရောက်တော့ နှိုင်း Breakfast ပင် မစား။ သင်တန်းထို အမြန် ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ လမ်းမှာ ခေါင်းထဲက ယားယံလာ၍ ခေါင်းကို တစ်ချက်ပွတ်လိုက်သည်။ ဘုရား၊ ဘုရား ဆံပင်တွေ ကျွတ်ချွတ်တာမှ နည်းတာ မဟုတ်။ ခေါင်းထဲမှာလည်း သန်းတွေ ပြေးလွှားနေ

သလိုမျိုး တစ္ဆေ၊ တစ်စိနှင့် ယားလိုက်တာမှလွန်ရော၊
 နေရင်း၊ ထိုင်ရင်းကို ဆံပင်တွေက သူ့အလိုလို ကျွတ်ကျလာ
 ပြန်သည်။ မဖြစ်ချေဘူး။ တာရာဆီကို ဖုန်း အမြန် ခေါ်လိုက်သည်။
 မကြာပါ..တာရာ ရောက်လာသည်။ တာရာက နှိုင်းဆံပင်တွေ
 ကို ကြည့်ပြီး-

“ဒီဆံပင်တွေရဲ့ဖြစ်ပုံကိုတော့ ကိုယ် သိလာခဲ့ပြီ နှိုင်း၊ ကိုယ့်
 ဘကြီး တစ်ယောက်က အဲဒီလိုဆံပင်မျိုးကို ချက်ချင်း ခေါင်းတုံး တုံးထစ်
 လိုက်မှ ရတာတဲ့”

ဟု တာရာက ရှင်းပြသည်။

“နှိုင်း.. နှိုင်း ကတုံး မတုံးချင်ဘူး ကို”

“မမိုက်စမ်းပါနဲ့ နှိုင်းရယ်၊ နှိုင်း ဒုက္ခရောက်မှာ စိုးလို့ပါ”

နှိုင်း တွေဝေနေရပြီ။ မတတ်နိုင်။ နှိုင်း တစ်ယောက် ဆံပင်
 ရှည်တာ မြတ်နိုးတတ်ပေမယ့် ..။

နှိုင်း သီလရှင် ခဏ ဝတ်လိုက်ရပါတော့သည်။ သူ မြတ်နိုးခဲ့တဲ့
 ဆံပင်ရှည်များဖြစ်တာကြောင့် နှမြောစိတ် ဖြစ်မိပြီး အလုံးအထည် မပျက်
 တမ်း ဖြတ်ပစ်ကာ တာရာကို ပေးလိုက်သည်။

တာရာကတော့ နှိုင်းရဲ့ ဆံပင်တွေကို နှိုင်းအတွက် ယကြာချေ
 တဲ့အနေနဲ့ကော၊ အပြီးတိုင် အစီအရင်အဖြစ်နဲ့ပါ သင်္ချိုင်းအတွင်းမှာ
 ဆံပင်ရှည်တွေကို ကြွတ်ကြွတ်အိတ်နှင့် ထည့်ပြီး မြေမြှုပ်ပစ်လိုက်
 လေတော့သည်။

အားလုံး ပြီးစီး၍ တာရာလည်း ပြန်သွားလေပြီ။

ဇာတ်လမ်းက ဒီမှာပြီးပြီလားဆိုတော့ မပြီးသေး။ ဆက်လက်
 ရှာဖွေကြည့်ပါဦး။

(၁၁)

“ဟဲ့ .. ဟိုခွေး ဘာတွေ ဖော်နေတာတုံးဟ”

သင်္ချိုင်းအစောင့်က ခွေးတစ်ကောင် ကျင်းတစ်ခုကို ဖော်ပြီး
 တစ်ခုခုကို ဆွဲနေတာ မြင်ပြီး ဝေါက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခွေးက ဖော်

ပြီး သင်္ချိုင်းအစောင့်နား လာရောက်ချထားသဖြင့် အစောင့်ကယူပြီး
 ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင် !.. ကြွတ်ကြွတ်အိတ်နဲ့ ထည့်ထားတဲ့ ဆံပင်ရှည်ကြီး
 တွေပါလား၊ အကောင်းအသန်တွေပါလား၊ နိပ်ဟ .. မိန်းမကို သွား
 ရောင်းရိုင်းရမယ်၊ ဒါဆို ငါ့အတွက်လည်း အရက်စိုးရမှာ”

ဟုဆိုတာ သူမိန်းမကို အဲဒီဆံပင်ထုတ်ကို ပေးပြီး သွား
 ရောင်းရိုင်းလိုက်သည်။ သူမိန်းမ သွားရောင်းသည့်ဆိုင်က -

“ဆံပင်တွေက ကောင်းလို့ ကျွန်မက ပြန်ဝယ်တာနော်၊ နောက်
 ပြီး အရှုပ်အရှင်းကင်းဖို့လည်း လိုတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သူက အလှူဇနတ်တီးရှင် မာမီစိုးပင်။

“စိတ်ချ .. ဒီဆံပင်တွေက သန့်ပြီးသား”

“ကျွန်မရဲ့ အိမ်ရှင် ကောင်မလေးက သီလရှင်ဝတ်လို့ သူ့ဆံပင်
 တွေကို မပစ်ရက်လို့ ကျွန်မကို ပေးလိုက်လို့ လာရောင်းတာပါ”

“ကောင်းပါပြီ ရှင်၊ အရှုပ်အရှင်း ကင်းရင် ပြီးတာပါပဲ၊ ကဲ ..
 ပြော ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

“(....) ပဲ ပေးပါ”

“ဟယ် !.. များလိုက်တာ၊ (....) ပဲ ပေးမယ်”

“သဘောပဲ ရှင်”

ဆံပင် အရောင်းအဝယ် တည့်သွားပြီ။ မာမီစိုးက ငွေရှင်းပေး
 လိုက်တော့ မိန်းမကြီးလည်း ပြန်သွားသည်။ မာမီစိုးလည်း လာရောင်းခဲ့
 သည့် ဆံပင်တွေကို သထားလိုက်သည်။

မကြာပါ။ ညနေစောင်းလောက်မှာ အသက် (၂၀)ကျော်
 အလန်းဖလားလေး တစ်ယောက် မာမီစိုးဆိုင်ထဲ ရောက်လာပြီး -

“မာမီ.. ဆံပင်ဆက်လို့ ရမလားရှင်”

ဟု မေးလိုက်ရာ -

“အရှည် ဘယ်လောက်လိုချင်လဲသာ ပြောလိုက်.. သမီး၊ ဖော်
 တိုပြောတာနော် .. ဟိ ဟိ”

“ခါးအထိပါ မာမီ၊ မဟုတ်ရင် သမီးဆံပင်တွေက ပဲ့လွန်းလို့

ပါ၊ ဆံပင်မကောင်းတော့ ရည်းစားကလည်း ခါနေတယ်”

“စိတ်ချ... ဟာမိနဲ့တွေ့ရင် လန်းသွားစေရမယ်”

ဟု ဆိုကာ မိန်းမကြီး လာရောင်းသွားသည့် ဆံပင်များနှင့် ကောင်မလေးဆံပင်တွေကို ဆက်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

အားလုံးပြီးစီး၍ ကောင်မလေးက သူ့အိမ်ပြန်၊ ရေချိုးခန်း ထဲဝင်ပြီး ရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ပစ်လိုက်သည်။ ရေချိုးပြီး အလှပြင်ရန် မှန်ရှေ့ထိုင်၊ မှန်ကို ကြည့်လိုက်ရာ မိန်းမတစ်ယောက် သူ့နောက်မှာ ရပ်ပြီး လက်နှစ်ဘက်ကိုလည်း ဆန့်တန်းထားသေးသည်။

မျက်နှာကို တော့ မမြင်ရ။ ဆံပင်ရှည်ကြီးများနှင့် ဖုံးအုပ် ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းမက မျက်နှာကို တဖြည်းဖြည်း မော့လာရာ ကောင်မလေးက အဲဒီမိန်းမ၏ မျက်နှာကို သေချာ မြင်တွေ့ လိုက်တော့သည်။

“အား!..”

“အား!..”

ကောင်မလေး အသံကုန် စွတ်အော်တော့သည်။ အော်လည်း အော်ချင်စရာပင်။ မျက်နှာကြီးက မီးလောင်ကျွမ်းထားသည့် မျက်နှာ မျိုးနှင့် ဆိုတော့ ကောင်မလေးလည်း အော်ပြီး နေရာမှာတင် တစ်ခါ တည်း မေ့လဲသွားတော့သည်။

ထိုမိန်းမက သရဲသံ အစ်အစ်ကြီးဖြင့် -

“ငါ့ ဆံပင်တွေပြန်ပေး... ငါ့ဆံပင်တွေပြန်ပေး” ဟူ၍သာ။

နတ်လူသစ်

အိမ်ရောင်းဖို့ အခက်တွေ့နေလျှင်

သန်လျင်
မောင်ကျောက်ခဲ

။
 “အိမ်ကို
 လာတော့ကြည့်ပါတယ်..
 ဦးလေး၊ ဈေးအလျှော့အတင်း
 ရှိတယ်လို့ ပြောတာတောင်
 ဈေးမအစ်ဘဲ
 ပြန်သွားတယ်.. ဦးလေးရယ်”

အိမ်ဌာန် ပုတီးစိတ်သည် (၄၅)ရက် အိမ်ဌာန် အောင်မြင်စွာ ပြီး၍ ပြုဖွယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ခေါက် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား လကျာ်ရစ် တစ်ပတ် ကြည်ညို ဖူးမြော်၍ အရှေ့ဘက်၊ ဘုရား စောင်းတန်းမှ ဆင်းလာခဲ့သည်။

အိမ်ပြန်ရန် ကားမှတ်တိုင်သို့ အသွားတွင် နောက်မှ ခေါ်သံ ကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်သည့် အိမ်ကိုဝမ်းကွဲ အိမ်ကိုဌေး ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်မှ -

“ဟာ ! .. အိမ်ကိုဌေး၊ မတွေ့တာ ကြာပြီ။ ဝမ်းသာတယ် အိမ်ကို လာ .. လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားမယ်”

“ဆိုင်မသွားပါနဲ့ ညီလေးရာ .. အိမ်ကိုအိမ်ကို လိုက်ခဲ့။ ဒီနေ့ အိမ်မှာ မုန့်ဟင်းခါး ချက်စားကြတယ်။ ကဲ .. အခု တစ်ခါထဲ လိုက်ခဲ့နော်” ဝမ်းသာအားရ ကျွန်ုပ်လက်အား ဆွဲ၍ ခေါ်နေသည်။

အိမ်ကိုဌေးတို့ ဘုရားရှေ့၊ ဝါးကျောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း အနားမှာ နေသည်မှာ နှစ်အတော်ကြာပေပြီ။ ကျွန်ုပ် မရောက်သည်မှာ (၃)နှစ်ပင် ကျော်လေပြီ။ အိမ်ကိုဌေးခေါ်ရာသို့ နှစ်ယောက်သား စကား ပြောရင်း လျှောက်လာရာ ဘယ်ချိုး၊ ညာချိုးဖြင့် အိမ်ကိုအိမ်သို့ ရောက် ခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်လျှင် တူမများ ကျွန်ုပ်အား တွေ့လျှင် -

“ဦးလေး .. မျက်စိလည်လာတယ် ဟေ့၊ ညီမလေးရေ .. မုန့် ဟင်းခါး ထည့်ခဲ့ပါ။ အကြော်ပါ ထည့်နော် .. ဦးလေး - မမူတို့ နေကောင်း ခဲ့လား။ ကြီးမေကြီးရော”

အိမ်ကိုသမီး အကြီးမက ဝမ်းသာအားရ မေးနေသည်။ ကျွန်ုပ် တို့ သမီးကြီးက ပိုခင်သည်။

“အားလုံး နေကောင်းပါတယ်။ အိမ်မှာ လူစုံနေကြပါလား .. အိမ်ကိုသားသမီးမြေးတွေ စုံနေပါလား။ အားလုံး ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ” ဟု မေးလျှင် -

“ဟုတ်တယ် .. ညီလေးရေ၊ မြေးကိုးယောက် အားလုံး ငါ့အိမ် ပို့ထားတယ်။ သူတို့ကတော့ အေးဆေးပဲ .. ငါ့မှာ အိမ်စောင့် မြေးထိန်း ဝေပျံ့ကွာ၊ မင်းရော ..”

“ကျွန်တော်က မြေး ငါးယောက်ပါ။ အားလုံး အဝေးမှာပဲ .. မြေး နှစ်ယောက်က ချင်းပြည်နယ်မှာ၊ သုံးယောက်က ရန်ကုန်မှာ၊ ကျောင်း စိတ်မပဲ လာကြတယ်”

ကျွန်ုပ်က ပြောပြလျှင် -

“အေးပေါ့ .. ညီလေးရာ၊ ကိုယ်က ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာတာကိုး၊ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ .. သမုဒယ အမျှင်လေးတွေပေါ့ကွာ။ အော် .. ဒါနဲ့ ညီလေး ဗေဒင်ဟောနေတယ်ဆို” ဟု မေး၏ ၊

“အိမ်ကို .. ဘယ်က ကြားတာလဲ”

“ဟာ ! .. မခင်စိန်ကို ညီလေး ယတြာပေးလိုက်တာ၊ အားလုံး အစဉ်ပြေသွားလို့ ညီလေးကို လကုန်ရင် ကန်တော့ရမယ်လို့ ငါ့ကို ပြော တာကွ”

“ဟုတ်တယ် .. အိမ်ကို၊ သူ့ယောကျာ်း အရက်ပြတ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ရတယ် အိမ်ကို”

ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် စကားပြောနေစဉ် အနားမှ နားထောင်နေကြသော တူ၊ တူမများထဲက အိမ်ကိုဈေးမက ကျွန်ုပ် အား -

“ဦးလေးက ဗေဒင်၊ ယတြာ ပေးတယ်ဆိုတော့ သမီးတို့ အခက်

အိမ်ရောင်းဖို့အခက်တွေ့နေလျှင်

အိမ်ရောင်းဖို့အခက်တွေ့နေလျှင်

အခဲကိုလည်း ကူညီပေးပါနော်”
“တူမကြီးတို့က စီးပွား
ရေး အဆင်ပြေနေသားပဲ။ ဘာ
အခက် အခဲရှိလို့လဲ”
ကျွန်ုပ် စကားဆုံးလျှင်
အစ်ကိုဌေးမှ -
“ဟုတ်တာပေါ့.. သမီး

“ဥပါဒ်အန်ကြောင့် ဥပါဒ်မရောက်ဖို့ ဘုရား ရှစ်ရိုး။ မေတ္တာပို့ပါ
သမီး” ဟု ပြောပြီးလျှင် -
“သမီး အခက်အခဲကို ဦးလေး ကူညီပေးမယ် .. သမီး ရည်ရွယ်
ချက်က မွန်မြတ်ပါတယ်။ သား ရှင်ပြုဖို့ပဲလေ .. သမီးလုပ်ရမယ့် ယတြာ
တ အိမ်ဘုရားမှာ လုပ်ရမှာ .. နံပြား ထောပတ်သုပ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဒံပေါက်
လှူပြီး ထွက်လိုတဲ့ အရာဝတ္ထုကို ကသစ်ညွန့် (ခ)ညွန့်ဖြင့် (ခ)ချက်ရိုက်
ရမယ် သမီး” ဟုပြောလျှင် -

သမီး အခက်အခဲကို သေသေချာချာ ပြောပြလိုက်လေ”

“ဦးလေး .. သမီး နားလည်အောင် ပြောပါ။ အရာဝတ္ထု ဆိုတာက

ထိုအခါ တူမမှ သူ့အခက်အခဲကို ပြောပြသည်။

..

“သမီး အခက်အခဲက အိမ်ရောင်းချင်တာပါ ဦး။ သမီးတို့ အရင်
က ရွှေပြည်သာမှာ နေတယ် ဦးလေး။ အခု အင်းစိန်၊ ပေါက်တောဝကို
ပြောင်းလာတာ (၆)လလောက်ရှိပြီ။ ရွှေပြည်သာက အိမ်ကိုရောင်းနေ
တာ အဆင်မပြေဘူး ဖြစ်နေတယ်”

“ထွက်လိုတဲ့ အရာဝတ္ထုက ရောင်းချင်တဲ့ သမီးအိမ်ပေါ့”
“သိပြီ .. သိပြီ။ အဖေတို့ အိမ်မှာ ည မအိပ်တော့ဘူး။ ကံ ..
ဇောကျာ်း ချက်ချင်းပြန်မယ်။ အိမ်ရောက်တာနဲ့ လုပ်မယ်။ ဒီက တစ်ခါထဲ
တသစ်ရွက် .. အဲ မှားလို့ .. ကသစ်ညွန့် ခူးသွားမယ်။ မြန်မြန်လုပ် ..
ဇောကျာ်း”

“ဈေးကလည်း အများကြီး ခေါ်မထားပါဘူး။ အခုခေတ် ပေါက်
ဈေးပါပဲ။ သမီးတို့အိမ်နဲ့ သုံးလေးအိမ်ကျော်က အိမ်က တည့်သွားပြီ။
သမီးတို့အိမ်နဲ့ တန်ဖိုး မကွာပါဘူး။ အိမ်ကိုလာတော့ ကြည့်ပါတယ် ..
ဦးလေး။ ဈေးအလျှော့အတင်း ရှိတယ်လို့ ပြောတာတောင် ဈေးမဆစ်ဘဲ
ပြန်သွား တယ် .. ဦးလေးရယ်”

ဟု အမြန်ပြောပြီး ပြောရန် ပြင်ဆင်သည်။ ကျွန်ုပ်မှ တူမအား -
“သမီး .. ပြန်ဖို့ ပြင်တာ ပြင်တာပေါ့ .. လုပ်ရမှာကိုလည်း
နားထောင်ဦး။ ကသစ်ညွန့်နဲ့ ရိုက်ရမှာက တစ်ရက် မဟုတ်ဘူး။ (ခ)ရက်
ထိတိ ရက်မပျက်၊ ဆက်တိုက် လုပ်ရမှာနော်”

“အိမ်ကလည်း အကွက်အကွင်း ကျပါတယ်။ လမ်းမကြီး
နောက်လမ်းပါ။ လမ်းထောင့်နဲ့ တစ်အိမ်ကျော်ပါ။ အိမ်က မြောက်ဘက်၊
မျက်နှာ လှည့်ပါ။ ရေ၊ မီး၊ အစုံပါ။ ဂရမ်လည်း ရှိပါတယ် ဦးရယ်။ အဲဒီ
အိမ်လေး အဆင်ပြေပြေ ထွက်သွားရင် သားလေးတွေကို ကျောင်းပိတ်
ရင် ရှင်ပြုပေးဖို့ပါ။ အိမ်ရောင်းမထွက်တာ အနှောင့်အယှက်များ ရှိလို့
လား မသိပါဘူး ဦးရယ်။ သမီးတို့ကို ဦးလေး ကူညီပေးပါနော်”

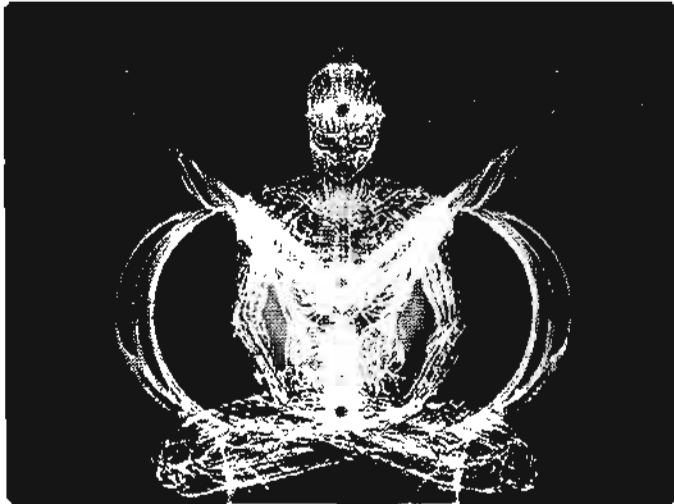
“အိမ်ဘုရားမှာ နံပြားထောပတ်သုပ် (ဝါ) ဒံပေါက်ကပ်လှူပြီး
အိမ်ကို ကသစ်ညွန့်(ခ)ညွန့်ဖြင့် (ခ)ချက်ရိုက်၊ (ခ)ရက်တိတိနော်၊ ပြီးရင်
အမြန်ဆုံး အိမ်ရောင်းထွက်ပါစေလို့ လေးလေးနက်နက် ဆုတောင်းပါ။
ဟုတ်ပြီလား .. သမီး”

အစ်ကိုဈေးမသည် သူတို့အခက်အခဲကို ကျွန်ုပ်အား အစ
အဆုံး ပြောပြသည်။ လူ့သဘာဝအလျောက် လုပ်သမျှ အဆင်မပြေရင်
နတ်လိုလို၊ စုန်းလိုလို၊ ဘာညာ ထင်တတ်ကြသည်။ တူမလေးအား
နားလည်အောင် ရှင်းပြရသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ .. ဦးလေး ပြောတဲ့အတိုင်း သမီးလုပ်ပါမယ်။ လော
လောဆယ် ဦးလေးကို ကန်တော့ပါတယ်” ဟု ပြောလည်း ပြော၊ ထိုင်၍
တန်တော့နေတော့သည်။

ဘဝအမောများ ပြေငြိမ်စေ
သန်လျင်မောင်ချောက်ခဲ

တန်ခိုးအစွမ်းပြနိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး

လူလောကအတွင်းမှာ တန်ခိုးအစွမ်းပြနိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ရှိပါတယ်။ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးရှိတယ်ဆိုတာကို သိကြပေမယ့် ဘယ်လို သိဒ္ဓိနဲ့တွေ့လဲ။ ဘယ်လို အစွမ်းသတ္တိတွေ ရသလဲဆိုတာကိုတော့ သိသူ နည်းပါးပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးအကြောင်းကို သုတ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် အဖြစ် ဖော်ထုတ်ပြရရင်တော့ ..

- ၁) ယောဗ္ဗန သိဒ္ဓိ - အိုမင်းသော ရုပ်ကို လွန်မြောက်နိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိ စွမ်းအင် ဖြစ်ပါတယ်။
- ၂) အာရောဂျ သိဒ္ဓိ - အနာရောဂါကို ကင်းရှင်းစေတဲ့ သိဒ္ဓိတူ၊ တစ်နိမ့် ဖြစ်ပါတယ်။
- ၃) အာယု သိဒ္ဓိ - အသက် အရမ်းရှည်တဲ့ သိဒ္ဓိ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသိဒ္ဓိကိုရရင် အသက်ရာတန်းကနေ ထောင် သောင်းထက် ပိုလွန်ပြီး အသက်ရှည်ပါတယ်။
- ၄) ဓန သိဒ္ဓိ - ရွှေငွေ မဟုတ်တဲ့ ဓာတ်ကို ရွှေ၊ ငွေအဖြစ်

ပြုလုပ်နိုင်စွမ်း တဲ့ ဓနသိဒ္ဓိ စွမ်းအင် ထူး ဖြစ်ပါတယ်။

၅) ဝိယ သိဒ္ဓိ - သတ္တဝါအပေါင်း ကြည့်ည့်၊ ချစ်ခင်စေတဲ့ သိဒ္ဓိ ထူး ဖြစ်ပါတယ်။ လူ သား အပေါင်း တိုယ့်နောက်ကို တ ကောက်ကောက် လိုက်စေမယ့် သိဒ္ဓိဖြစ်တယ်။

၆) ကာယ သိဒ္ဓိ - ဒီနေ့ခေတ်မှာ တော့ ထုတ်ပြီး၊ ဓားပြီးတာကို "ကာယ သိဒ္ဓိ" လို့ ခေါ်နေကြပါပြီ။ ဇာတ်နက်မျိုးစုံ ထိုးမဝင်၊ ခုတ်မရှု၊ ထိမနာစေဘဲ မီးနဲ့ အဆိပ်မျိုးစုံ ပြီးစေတဲ့ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ ဖြစ်ပါတယ်။

၇) ပထဝီ သိဒ္ဓိ - မြေတောင်တို့ကို ဖောက်ထွင်း သွားလာနိုင်ခြင်း၊ မြေကြောကို ရှုံ့နိုင်တဲ့ ပထဝီ သိဒ္ဓိတန်ခိုး ဖြစ်ပါတယ်။

၈) အာကာသ သိဒ္ဓိ - ကောင်းကင် မှာ ယုံ သန်း သွားလာနိုင်တဲ့ တန်ခိုးစွမ်းအား ပြနိုင်တာကို အာကာသ သိဒ္ဓိ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

၉) ဥဒက သိဒ္ဓိ - ရေပြင်ခရီးကို ကောင်းစွာ သွားလာနိုင်တဲ့ တန်ခိုးကိုတော့ ဥဒက သိဒ္ဓိလို့ ခေါ်ပါတယ်။

၁၀) ဣဒ္ဓိဝိဓ သိဒ္ဓိ - ကိုယ်ပျောက်စေနိုင်ခြင်း၊ မိမိ အလိုရှိတဲ့ ရုပ်ကလာပ်ကို ဇန်ဆင်းနိုင်ခြင်း စတဲ့ တန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို ပြနိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိကို ဣဒ္ဓိဝိဓ သိဒ္ဓိလို့ ခေါ်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

HP
Aung

2 0 1 5

မဲပဲတီ၏ ပရောဂျက်

စိုးစိုးနိုင်

။
 “အဟင်း.. ဟင်း.. ဟင်း..
 လာလေ ကိုကိုရဲ့ .. ဟင်း..
 ဟင်း.. ကြည့်မိန်းမပါဦး..
 မိန်းကားနေလိုက်တာ
 သူများ မလှဘူးလားလို့ ကြည့်ပါဦး”
 မိန်းမပျိုမှ ညှတတု လေးသံဖြင့်
 အပွန်းအား စပါးကြီးဖြောင့်
 သားကောင်အား ညှို့ပူ ဖမ်းစားသလို
 ခေါင်နေ၏ ။

ကျွန်မ အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာခဲ့သည်။ စင်စစ် လန့်နိုးလာသည် ဆိုခြင်းထက် အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုကြောင့် လန့်နိုးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ဖော့ရွေးများ ပျံ့နှံ့စိမ့်ထွက်နေလျက် မောဟိုဏ် နှမ်းနယ်နေသည်။

အိပ်မက်အကြောင်းကို စဉ်းစားမိလိုက်တော့ အိပ်မက်ထဲတွင် နက်မှောင်သော ဆံပင်ရှည်ကို ဖားလျားချလျက်နဲ့ အသက် (၃၀)အရွယ် ခန့် ရှပ်ရှည်ပြေပြစ်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၊ အဝါရောင် ရှည်ဝမ်းဆတ် ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏အရပ်က (၁၀)ပေခန့် မြင့်မား သည်ဟု ထင်မိသည်။

သူမက -

“ညီမလေး.. ညီမလေး၊ ဒီနေရာကနေ အပြန်ဆုံး ထွက်ပြေး တော့ .. ညီမလေးကို သူသတ်ဖို့ ပြင်နေပြီ”

“ဘယ်သူ့ကို ပြောနေတာလဲ အစ်မ”
 “ဘယ်သူရှိရမလဲ .. ညီမလေး ရည်းစားဆိုတဲ့ သူပေါ့”
 “သူ .. သူက ... အ .. အခု ဘယ်မှာလဲ”
 “သူက အခု ညီမလေးကို သတ်ဖို့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဓား သွေးနေတယ်လေ”
 “ရှင် ! ..”
 “ဒီနေရာမျိုးမှာ ညီမလေး တစ်စက္ကန့်တောင် မနေသင့် ထော့ဘူး၊ အခုပဲ ပြေးတော့ .. ညီမလေးရေ”
 “ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့”
 ထိုစဉ် အိမ်နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်ဘက်ဆီမှ ဓားသွေးသံ များကြောင့် ကျွန်မ လန့်နိုးလာပါတော့တယ်။
 “ရှိ .. ရှိ .. ရှိ”

ပထမ အိပ်မက်ထဲကလာသော အသံများလားဟု ထင်မှတ်မိ နေသော်လည်း အိပ်မက်မှ လန့်နိုးပြီး အသေအချာ နားစွင့်နေမိလိုက် တော့ အပြင်တွင် တကယ်ပင် တစ်စုံတစ်ယောက်မှ ဓားသွေးနေသည့် အသံများကို ကျွန်မ ကြားနေရသည်။

ကျွန်မ အိပ်ရာမှ ကပျောက်ကာ ထလိုက်မိသည်။ တိုက်၏ နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်ရှိရာသို့ အသာချောင်းကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ -

“အိုး ! ..”

အံ့ဩဖွယ်ရာ အိပ်မက်ထဲမှမိန်းမပျို သတိပေးသည့်အတိုင်း ဖင်း မီးဖိုခန်းထဲ၌ လူတစ်ယောက် အရှည်(၆)လက်မခန့် ရှိသော (လွှ သွားပုံ သဏ္ဍာန်) ဓားတစ်ချောင်းကို ဓားသွေးကျောက်ပေါ်တွင် ခြံနေအောင် သွေးနေသည်ကို သွေးပျက်ဖွယ် မြင်တွေ့နေရသည်။

ထိုအခါ ကျွန်မမှာ ဘာကိုမှ စဉ်းစားမနေနိုင်တော့။ မည်သည့် အစွမ်းကိုမှလည်း ယူမနေတော့။ ကျွန်မအတွက် အချိန်က “ရွှေအလား အရမ်း ရှားပါးနေပြီလေ။ တိုက်ခန်း၏ လှေခါးထစ်တွေအတိုင်း ငေးသက် သို့ ပြေးဆင်းလာခဲ့တော့၏။

ကျွန်မသည် ပြေးလွှားနေရင်းမှ အာရုံထဲတွင် ချစ်သူဖြစ်သော တိုအပ္ပနားနှင့် စတွေ့ခဲ့ရပုံများကို ပြန်စဉ်းစားနေမိ၏။

ကျွန်မနာမည် ချယ်ရီမေ ဖြစ်ပါသည်။

ချစ်သူ ကိုအပ္ပနားနှင့် Facebook ထဲတွင် Friend ဖြစ်ကြပြီး Viber မှတစ်ဆင့် ကျွန်မတို့ ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံး အတိုမျိုးပြောရလျှင် ကျွန်မတို့ ချစ်သူရည်းစားတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ပေါ့။

ကိုအပ္ပနားက ရုပ်ရည်မချောမောသော်လည်း ချမ်းသာသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ စကားအပြောအဆိုလည်း ကောင်းသည်။ ကျွန်မတို့လို မိန်းမချောလေးတွေ ကျ(ကြိုက်)လောက်အောင် ပြောတတ် ဆိုတတ်သူပင်တည်း။

တစ်နေ့ သူက Viber မှတစ်ဆင့် ကျွန်မကို ချိန်းတွေ့၏။ ကျွန်မတို့ တွေ့ဆုံကြသည့်နေရာက တာမွေမြို့နယ်ထဲရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်မှာ ဖြစ်သည်။ သူက ကျွန်မကိုပြောလာသည်မှာ -

“ဒီမှာ ညီမလေး အစ်ကို ပြောမယ်။ ညီမလေးဘဝက ဒီအတိုင်း နေလို့ကတော့ ဒီထက် ချမ်းသာလာဖို့ လမ်းမမြင်ဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ စိတ်ကူးမလွဲပါနဲ့ ညီမလေးရယ်။ ခေါင်းလေး တစ်ချက် ညှိတ်လိုက်ရုံနဲ့ ငွေသိန်း(၅၀)ကြီးတောင်ရမှာနော်။ အစ်ကို ပြောတဲ့အတိုင်းသာ လုပ်လိုက်စမ်းပါ အဟင်း...ဟင်း”

သူ့စကားတွေ သူ့မက်လုံးတွေကြောင့် ကျွန်မမှာ ဒွံဟစ်ထိမ်း များဖြင့် အချိန်အတန်ကြာ တွေဝေနေခဲ့မိသည်။ ခက်သည်က ကျွန်မက မျိုးရိုးစဉ်ဆက် မြန်မာလူမျိုး ငွေဘာသာစစ်စစ်။

တစ်ဘက်က ကြည့်ပြန်တော့လည်း အမေဖြစ်သူ ဈေးတောင် ခေါင်းရွက်၍ အရပ်တကာလှည့်ကာ ဈေးရောင်းချရခဲ့သော ဒက်တွေ ကြောင့် စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေကာ နာမကျန်း ဖြစ်နေသည်။

အဖေဖြစ်သူကလည်း မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို ဆိုက်ကား နင်းကာ ဖြေရှင်းခဲ့ရသူဖို့ ပင်ပန်းမှုကို ကာကွယ်ရန် အရက်သေစာ သောက်စားရင်း အရက်၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်နေရသူ။ ယခုအချိန်တွင် အသည်းရောဂါဖြင့် ဆေးရုံတင်ထားရ၏။

ဒီလို ပြဿနာတွေ ထို့ ဖြေရှင်းဖို့ ကိုအပ္ပနားမှ တော်လုံးပေးလာသော သိန်း(၅၀)ဆိုသည်မှာ နည်းသည် ငွေကြေးလား။

နောက် ဆုံးတွင် တော့ “နောင်ခါလာ နောင် ဈေး” ဟူသော စိတ်အမှတ် ဖြင့်သာ မျက်လုံး စုံမှိတ်။ အဲ ထိုကြိုက်ကာ လက်ခံလိုက် တော့သည်။

နောင်မှ မိမိအား

အမျိုးမျက်မ၊ သာသနာ မျက်မ၊ စုန်းပြုံးမဟူ၍ မည်သို့ပင် သတ်မှတ်ပါစေ၊ ခေါင်းငုံ့၍သာ ခံလိုက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တော့သည်။ နောက်တော့ သူတိုက်သည့် လက်ဖက်ရည်ကို သောက်ပြီး ခေါင်းတွေ နူးဝေလာသည်။ အရမ်း အိပ်ချင်လာသည်။

သည်နောက်ပိုင်း ဖြစ်ပျက်သမျှတွေတော့ ကျွန်မ ဘာတစ်ခုမှ သိတော့။ ယခု အိပ်မက်ဆိုးမက်၍ လန့်နိုးလာချိန်တွင်မှတော့ ကျွန်မ အစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသော တိုက်၏ အခန်းတစ်ခန်းထဲမှ မွေ့ရာ ဝုတ် အတ်သို့ ရောက်ရှိနေမှန်း သိရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

“စုန်း!..”

“ဝုန်း!..”

“အမယ်လေး!..”

အပြင်သို့ ထွက်သည့်အပေါက် လှေကားအောက်ဆုံး ထစ်နား ခြံဖို့သော အမှိုက်ပုံးတစ်ခုကို ကျွန်မအရှိန်ဖြင့် ဝင်တိုက်လိုက်မိသော အထဲက တိုက်အတွင်း ပဲ့တင် မြည်ဟိန်းသွားသည်။

ကျွန်မ၏ အတွေးစတိုသည်လည်း သားရဲတွင်းပမာ ကြောက် ရာကောင်းလှသော လက်ရှိပစ္စပွန်ဆီသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားကြ

လေပြီ။

ထိုအချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပင် ကျွန်မ နားနှစ်ဘက်အနား သို့ ထစ်စုံတစ်ယောက်မှ တိုးမျှင်းသလောက် ပီသလှသော အသံဖြင့် သတိပေး ပြောကြားလာပြန်၏။

“ပြေးလေ . . . ညီမလေး . . . ဆက်သာပြေး၊ ဘာမှ မကြောက်စိနဲ့။ ကျွန်တို့ကိစ္စ အစ်မ ကြည့်ရှင်းထားလိုက်မယ်”

မူလအသံပိုင်ရှင် အသံကို တစ်ဖန် ပြန်ကြားလာရပြန်ပြီဆို ကျွန်မ အရမ်း အားတက်သွားမိသည်။ သည်တစ်ခါကြားရသည့် ကယ် တင်ရှင် မိန်းမပျို၏အသံက အပြင်မှာ တကယ်ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနောက် လူစည်ကားရာ ကားလမ်းမကြီး၏ ဘေးတလျှောက် ဌ ခြေလှမ်းတို့ကို မရပ်သေးဘဲ ဆက်၍ ပြေးလွှားနေမိသည်။ လမ်း ဘေး ဝဲယာမှ ပျားပန်းခတ်မျှ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသော လူတချို့ထံ ပြေးလွှားနေသော ကျွန်မအား အထူးအဆန်းသတ္တဝါတစ်ကောင် သဖွယ် ဝေးမော ကြည့်ရှုနေကြသည်။

ကျွန်မ၏ ရွှံ့ထွေးနောက်ကျီနေသော အာရုံထဲ၌ နောက်ဆုံး ကြားရသည်က ဂျာနယ်စာစောင်များကို လက်ပွေ့ ရောင်းချနေသော ကောင်လေးတစ်ယောက်၏ အသံများသာ ဝေး၍ ဝေး၍ ကျန်ခဲ့ပါတော့ သည်။

“မူခင်း ဂျာနယ်တွေ ရမယ်နော် . . . မူခင်းဂျာနယ်တွေ . . . ချစ်သူ တိုက်တိုင်းလည်း မသောက်နဲ့၊ ချစ်သူခေါ်တိုင်းလည်း မလိုက် နဲ့၊ နယ်စပ်ကို ရောင်းစားခံရလိမ့်မယ်။ အသည်းတွေ၊ ကျောက်ကပ်တွေ ထုတ်ပြီး ရောင်းစားခံရလိမ့်မယ်။ လင်ကောင်မပေါ်ဘဲ ကလေးရလိမ့် မယ်။ အဆိုးဆုံးက မရကလမ်းကို ကြွပြန်းရလိမ့်မယ်”

တိုက်အောက်ဆီမှ အမှိုက်ပုံး လဲပြိုသံ၊ မိန်းကလေးတစ်ဦး ၏ အထိတ်တလန့် အော်သံတို့ကို တိုက်အမှတ်(၁၁၃)၊ (ခ)လွှာရှိ အခန်းထဲမှ မီးဖိုချောင်ထဲတွင် ဓားသွေးနေသော အပွန်းမှ အသံခစ် သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်မိသည်။

သူသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ အိပ်ဆေးခပ်၍ ခေါ်

လာသော မိန်းကလေးတစ်ဦးအား သတ် ၍ အသည်းတွေ၊ ကျောက်ကပ်တွေ ထုတ်ရောင်းစားရန် ဓားသွေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ထိုမိန်းကလေးအား ဇင်စစ်တွင် ချစ်လည်း မချစ်၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ပါ။ ထိုမိန်းကလေးဆီမှ ကာမ နှင့် နောက်ဆက်တွဲ နယ်စပ်ဒေသမှ ဇယ်လက်များဆီမှ ပေးလာမည့် ခေါ်လာ ငွေများကိုသာ အရယူလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထေမအဆင့် မိန်းမပျိုဆီမှ ကာမကို ဆော့ သူ အရယူပြီးပြီ။ ဆက်လက်၍ သူ၏ မျက်လုံးထဲတွင် ခေါ်လာ ငွေထုတ်ကြီးကိုသာ ပြေး၍ မြင်ယောင်နေမိ၏။

ထိုနောက် အပွန်းမှ သွေးလက်စဓားကို အသာချထားပြီး အသံထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ ခေါင်းကို အနည်းငယ် ဝဲကြည့်လိုက်၏။ ပြီးမှ မိန်းမပျိုကိုထားရှိရာ အိပ်ခန်းဘက်ဆီသို့ မသင်္ကာစိတ်ဖြင့် ချဉ်း ဆက်သွားလိုက်၏။

“ဂ္ဗီ..”

“ဟင်!..”

နဂိုကမှ ပြုံးနေသော အပွန်းမျက်လုံးအစုံတို့ ပို၍ ပြုံး ထွယ်သွားတော့သည်။ အခန်းထဲရှိ စုတင်ထက်တွင် သူခေါ်လာသော မိန်းမပျိုလေးကို လုံးဝမတွေ့ရတော့။

“အဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း”

ပို၍ ထူးဆန်းနေသည်မှာကား . . .

ရှက်တရက် ပျောက်ဆုံးသွားသော မိန်းမပျိုလေး၏ နေရာ ၏ မိန်းမပျိုလေးထက် ဆယ်ဆမက ချောမောလှပသော နောက်ထပ် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး ထပ်မံ ရောက်ရှိနေခြင်းပင်။

ယခုရောက်ရှိနေသော မိန်းမပျိုကား အဝါရောင် မျည်ထည်

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းဆက်ကို ကလိုကရီ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ လစ်လှုပ်နေသော နေရာများမှ သူ့အသားအရေက ရွေ့လိ ဝင်းဝါနေသည်။ ထိုသူမသည် သူ့အား ညှိယူ ဖမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိသော မျက်လုံးခွဲကြီးများဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

အပွန်းတစ်ယောက် တမဟုတ်ချင်းပင် အဆိုပါ အဝါရောင် မိန်းကလေးအနားသို့ ရောက်ရှိသွား၏။ သူ့ခေါ်လာသော "ချယ်ရီမေ" ဆိုသည့် မိန်းကလေး ပျောက်ဆုံးနေခြင်းကိုပင် သတိမရတော့။

"အဟင်း...ဟင်း...ဟင်း...လာလေကိုကိုရဲ့ ဟင်း...ဟင်း ကြည့်စမ်းပါဦး... စိမ်းကားနေလိုက်တာ... သူများ မလှဘူးလားလို့ ကြည့်ပါဦး"

မိန်းမပျိုမှ ညှိတုတု လေသံဖြင့် အပွန်းအား စပါးကြီးမြေမှ သားကောင်အား ညှိယူ ဖမ်းစားနေသလို သူမရှိရာသို့ ညှိယူခေါ်ငင် နေပြန်၏။ အိုင်တွေတိုင်း ခြေဆေး၊ မိန်းမပျိုတွေတိုင်း ခြေတော်တင် နေသော အပွန်းမှာ "ဗလမရှိသော်လည်း၊ ဇရီသူပီပီ" ထိုမိန်းမပျိုအနီး သို့ တမဟုတ်ချင်း ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။

"အို!... ဘာကြည့်နေတာလဲလို့... သူများတို့ ချစ်ကြမယ် လေ၊ လာပါ... လာလေ၊ အဟင်း...ဟင်း"

ထို့နောက် နတ်သမီးတမျှ လှပသော မိန်းမပျိုနှင့် ချစ်တင်း နှောရန် ကာမဘီလူး အပွန်းမှာ အသင့်ပြင်ပြီးသည့် အချိန်မှာတော့-
"အား!... ဘာကြီးလဲဟ"

ယခုမှ သူမမျက်နှာကို အနီးကပ် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် အပွန်းတစ်ယောက် အပျော်ကြူးမည် ရမ္မက်ဘီလူးအိပ်မက်ထို့ ကြက်ပျောက်၊ ငှက်ပျောက် ကွယ်ပျောက်ကုန်ကြလေပြီ။

"အမလေး... ကြောက်စရာကြီး... ကယ်တော်မူကြပါဗျို့"

"အဟင်း...ဟင်း...ဟင်း... ခုနတုန်းကတော့ သူများကို ချစ် ပါတယ်ဆို၊ အခုမှ ဘာကြောက်နေတာလဲ အစ်ကိုရဲ့ဟား...ဟား...ဟား"

တစ်သက်မပေစရာ သူမ၏ မျက်နှာပုံပန်းသဏ္ဍာန် ဆိုးရွားလှ

ခုံကြီးက မည်သည့်စာဆိုမှ ရေး ခဲ့နိုင်မည်မထင်၊ ကြည့်ပါဦး... ကြောခင် အချိန်လေး ထုန်းက နတ်သမီးတမျှ ထုပသော သူမ၏ ရော ဇောပြေပြစ်နေသော ချွတ် နှာလေးသည် ဆရာအခါ ရှတ်ချည်း မျက် ကျည်ပြလိုက်သလိုပင်။

၁) လက်ဇက်ရည် နန်းကန်လုံးအရွယ်မျှ ကြီးမားပြူး၊ အူယ်ထွက်နေသော သူမ၏ နီနီရဲရဲ ချွတ်လုံးကြီးနှစ်လုံး။

၂) တစ်တောင်ခန့် ရှည်လျား၍ အပြင်သို့ထွက်၍ ကျနေသော ညီညစ်ညစ် လျှာပြားကြီးတစ်ခု။

၃) ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးအရွယ်မျှ ကြီးမားပြီး တစ်ထွာခန့် ရှည်လျားသော ဖြူဖြူစွေးစွေး အရွယ်ကြီးနှစ်ချောင်း။

၄) တစ်ထွာခန့် ရှည်လျား၍ ချွန်ထက်နေကျသော လက် ချောင်း (၁၀)ချောင်း။

၅) အဆိုးဆုံးက မူလအရပ်ပေ အရွယ်အစားမှ တဖြည်း ဖြည်း မြင့်တက်လာရာ (၁၀)ကျော်၊ (၁၅)ပေမျှ ရှိလာသော အရပ်ရှည် ရှည်ကြီးက သူ့အပေါ်ကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် အုပ်မိုး၍ လာနေချေရာ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ဇောရွေးများ စိမ့်ထွက်လာနေသော အပွန်းမှာ ဆူညံ ခွတ်လောရိုက်နေသော အတွေးများနှင့်အတူ ပြေးပေါက်ရှာနေမိတော့ ၏။

"အား!... အမယ်လေး!... ကယ်ကြပါဦးဗျို့..."

"အော်... အော်... ကြိုက်သလောက် အော်စမ်း၊ အမျိုးကောင်း သမီးလေးတွေကို ငွေနဲ့များပြီး လိုက်ဖျက်ဆီးနေတဲ့ အမျိုးလုတ်၊ ဒီနေ

တော့ နင်နဲ့ ငါ တွေ့ကြုံပြီပေါ့၊ ငြောက် .. နင် အသေဆိုးနဲ့ ကာလနာ
ထိုက်ခင် ငါ့ရဲ့ နာမည်ကိုလည်း မှတ်သွားဦး၊ ငါ့နာမည်က သင်္ချိုင်း
မှန်သမျှတို့ အစိုးရတဲ့ သင်္ချိုင်းအရှင်သခင်မ မဖဲဝါဆိုတာ ငါပဲ ဟေ့”

“ငါက အခု .. နင်တို့ ပြောပြောနေကြတဲ့ ပရောဂျက် Project
အစီအစဉ်တစ်ခုကို လုပ်နေတယ်။ အဲဒါကတော့ ဒီမြန်မာပြည်ကြီးရဲ့
မြေပေါ်၊ မြေအောက်က လောကကြီးရဲ့ အလှတရားကို ဖျက်ဆီးနေကြ
တဲ့ နင်တို့လို မသမာသူတွေကို .. တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် အမှည့်
မြေ့မြေ့တဲ့ လုပ်ငန်းကို စတင်နေပြီလေ။ နင်ကတော့ ငါ့ရဲ့ ပထမဦးဆုံး
ဖောက်သည် နံပါတ်(၁)၊ ပညာပေးရမယ့်သူပေါ့”

“အား ! .. အမယ်လေး .. မလုပ်ပါနဲ့၊ ကြောက်ပါပြီဗျ ..”

သွေးပျက်စွာ အော်ဟစ်၍ အကူအညီတောင်းရင်း ခြေလှမ်းတို့
က ပိတ်ထားသော အခန်းတံခါးဆီသို့ ဦးတည်နေ၏။ ထို့နောက် တံခါး
လက်ကိုင်ဘုကို လှည့်ဖွင့်ကြည့်၏။ မရ၊ ထပ်မံ အားစိုက်၍ ဖွင့်ကြည့်
ပြန်၏။ တံခါးက ထူးဆန်းစွာ ဖွင့်မရတော့ချေ။

ထိုအချိန်တွင် မဖဲဝါမှ သူ့ကိုသတ်ရန် လက်ကြီးနှစ်ဘက်တို့
ဆန့်တန်း၍ တရွေ့ရွေ့နှင့် ချဉ်းကပ်လာနေချေပြီ။ ထို့ကြောင့် ကြံရာမရ
သည့်အဆုံး ပြုတင်းပေါက်ရုံရာသို့ ခြေကုန်သုတ် ပြေးရပြန်လေပြီ။

“အား ! .. မလာနဲ့ .. မလာနဲ့ .. ငါ့အနား မလာနဲ့”

“သွား ! .. သွား ! ..”

ပြုတင်းပေါက်ပေါင်ပေါ် ခြေအစုံရပ်ရင်း သွေးပျက်ချောက်
ချားစွာ အူတုန်သည်းတုန်ဖြင့် အော်ဟစ်နေမိ၏။

“အဟီး .. ဟီး .. အီး .. လူယုတ်မာကောင်”

“သေပေတော့”

“အား ! ..”

“ဝုန်း ! ..”

ကားလမ်းမကျယ်ကြီး နံသေး၌ လူအုပ်ကြီးတစ်စုက တစ်နဲ့
တရာကို ရပ်ကြည့်နေကြရင်း တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဝေဖန်နေကြ၏။
မူခင်း သတင်းထောက်များက ထိုအရာကို ဓာတ်ပုံတဖျတ်ဖျတ်နှင့် ရိုက်

နေကြပြီး မူခင်း ရဲအရာရှိများကတော့ သေမှုသေခင်းကို စုံစမ်းစစ်ဆေး
နေကြ၏။

“ဒီလူ ကြည့်ရတာ ဆေးစွဲနေပုံရတယ်ဗျ။ ဒါကြောင့်လည်း
ဆေးကြောင့်ကြောင့်ပြီး (၈)ထပ်တိုက် အမြင့်ပေါ်က ခုန်ချပြီး သတ်သေ
လိုက်တာ နေမှာပေါ့ဗျာ”

“ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ဗျာ .. သူ့အခန်းထဲမှာလည်း သူကလွဲပြီး
ဘယ်သူမှ ရှိမနေတဲ့ဥစ္စာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ”

“ဒါပေမယ့် ဒီက ရဲအရာရှိတွေရဲ့ စကားအရတော့ ဒီလူက
ဒိန်းမ တော်တော်မြှာပေ့တဲ့လူ၊ လူရွှင် တစ်ယောက်လိုတော့ သိရတယ်
ဗျ”

“ဒီလိုဆိုရင်လည်း မိကောင်းဖခင် သမီးပျိုလေးတွေအတွက်
ဒီထိအေးသွားရတာပေါ့”

မည်သို့ပင် ဆိုကြပါစေ၊ ထိုလူအုပ်ကြီးထဲတွင် အဝါရောင်
ခမ်းဆက်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးပါ အများနှင့်
အတူ ရောနှော၍ ရပ်ကြည့်နေသည်ကိုတော့ မူခင်းကိုသာ စိတ်ဝင်စား
နေကြသော ထိုလူအုပ်ကြီးနှင့် ရဲများမှ မည်သို့မျှ ဂရုတစိုက်နှင့် သတိ
ထားကြည့်နေကြမည် မထင်ပေ။ အမူမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ပင် နေကြပေလိမ့်
မည်။

သို့သော် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်နှင့် စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့
သိနေကြသော ထိုမိန်းမပျိုလေး၏ အမည်ကား ..။

ဤလောကတစ်ခွင် မကောင်းသူပယ်၍၊ ကောင်းသူ ကယ်
ဆင်နေသော သင်္ချိုင်းအရှင်သခင်မ ..

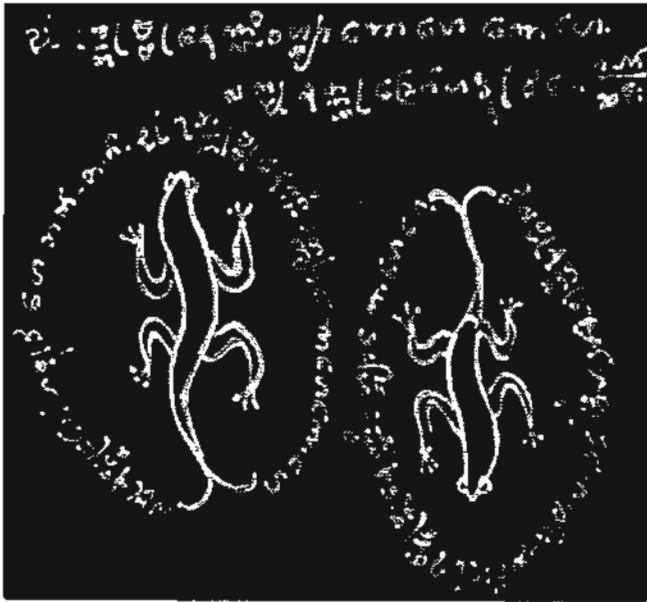
“သင်္ချိုင်းတစ်ရာ .. မဖဲဝါ” ပင်တည်း။

စိုးမိုးနိုင်

အိမ်မြှောင်အမြီးနှစ်ခွ အတက်အဆင်း အင်းစမ

မြန်မာ့လောကီပညာမှာ အင်းစမ အမျိုးမျိုးရှိရာမှာ အခု အင်းစမ ကတော့ ရှေးမြန်မာကြီးများ အသုံးပြုခဲ့ကြတဲ့ တန်ခိုးကြီးမားတဲ့ အင်းစမ ဖြစ်ပါတယ်။ အခု အိမ်မြှောင် အမြီးနှစ်ခွ တက်/ဆင်း အင်းစမကိုတော့ ပေါင်မှာ ရေးထိုးလေ့ ရှိကြပါတယ်။

အစွမ်းကား... အိမ်မြှောင်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ အမြင့်ကို တွယ် တက်၊ တွယ်ဆင်းရာမှာ လျှင်မြန်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါတယ်။ အခု အင်းစမကို ရှေးခေတ်က ခိုးသူ အများစုရဲ့ ပေါင်မှာ ရေးထိုးထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

အမြင့်တွေကို တက်ချင်ရင် ပေါင်မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ အိမ်မြှောင် အမြီးနှစ်ခွ အတက်ပုံကို လက်နဲ့ ပုတ်ပြီး အိမ်မြှောင် တက်/ဆင်း မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုကာ တက်ကြသလို၊ အုတ်တံတိုင်း (သို့မဟုတ်) အမြင့်ကနေ တွယ်ဆင်းမယ် ဆိုရင်လည်း ပေါင်မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ အိမ်မြှောင် အမြီး နှစ်ခွ အဆင်း အင်း စမပုံကို လက်နဲ့ပုတ်ပြီး မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုကာ ဆင်း

ရင် လွယ်လင့်တကူ ဆင်းနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ ရှိပါတယ်။

အိမ်မြှောင်တစ်ကောင် ထဲသို့ အမြင့်တွေကို တက်/ဆင်းရာ မှာ လွယ်ကူစေတဲ့ အင်းစမ ဖြစ်ပါ ထယ်။

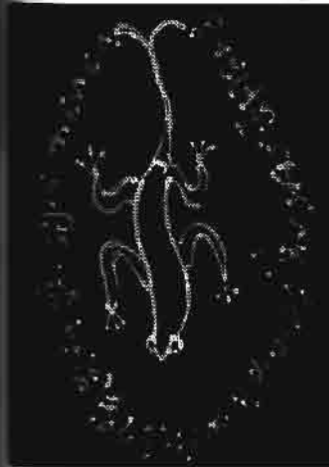
အိမ်မြှောင် အမြီးနှစ်ခွ အတက်/ ဆင်း အင်းစမ အနီးမန္တန်ကား

- "ဥဲ . . ရတန္တ | ဗျ နေ့ကို ဝတ္ထု ကောဟေ ကောဟေ -

လမ္မ နတ္ထံ၊ ဩော် ဟဗ္ဗုပိဟေ (တက်/ ဆင်း) ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်မြှောင် အမြီးနှစ်ခွ အတက်/ အဆင်းပုံကို ဆေးမုင် ရေးထိုး ချာမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံအတိုင်း ရေးထိုးရာ၌ အတက်ကို ညာဘက်ပေါင်း၊ အဆင်းကို ဘယ်ဘက်ပေါင်းမှာ ရေးထိုးကြပါတယ်။ မန္တန်ကို အိမ်မြှောင် အမြီးနှစ်ခွပုံရဲ့ ဘေးပတ်ချာလည်မှာ ပတ်ပေးရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိညာကံရှိသလို ချဲ့ထွင်ပြီးလည်း အသုံးချနိုင်ပါတယ်။ ရှေး ဘုကြီးတွေ ထားရှိခဲ့တဲ့ မြန်မာ့လောကီပညာရပ်များ ပျောက်ကွယ်သွား မှာရိုးတဲ့အတွက် သုတ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ကဏ္ဍကနေ အိမ်မြှောင်အမြီး နှစ်ခွ အတက်အဆင်း အင်းစမကို ဖော် ပြ ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခုံထောက်ကြီး ဦးဘလှနှင့်
 စိတ်စွမ်းအင်
 အညံ့ကြီး

။
 စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက
 ၎င်း၏အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို
 ထုတ်ကာ -
 'အို့.. အို့.. အို့'
 ဟု ဆိုကာ ပစ်ကျွေးလိုက်သဖြင့်
 စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှကို
 ဟောင်နေသော ခွေးမှာ
 အမြီးလေးနဲ့က
 ကောက်စားလိုက်လေတော့၏ ။

တစ်နေ့သည့် ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှတို့သည် နံနက်
 စာအဖြစ် ထမင်းကြော်နှင့် ကော်ဖီတို့ကို မြိန်ယုတ်စွာ စားသောက်ပြီး
 နောက် အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းတွင် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြင့် လွန်စွာမှ ဖိပ်ကျလို့
 နေလေ၏ ။

ထိုနေ့က တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ် အလုပ်တိုက်
 သို့ သွားစရာမလို၍ စာအုပ်ဖြင့် အချိန်ဖြုန်းနေရ၏ ။ စုံထောက်ကြီး ဦး
 ဘလှမှာမူ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖိပ်ခံ၍ ဖတ်ရှုနေရ၏ ။ ၎င်း
 ဖတ်သော စာအုပ်မှာ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လေ၏ ။

"ဗျို့.. ဦးဘအေးရေ .. တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ဟာ
 အတော့်ကို ထူးဆန်းအံ့ဩစွာကောင်းတယ်ဗျ"

ဟု ဆိုကာ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ဖတ်နေရင်းက စုံထောက်ကြီး
 ဦးဘလှက ကျွန်ုပ်အားမကြည့်ဘဲ အထက်ပါ စကားကို ပြောလိုက်၏ ။

"ဟုတ်လားဗျ .. ဘယ်လိုများ ထူးဆန်းနေလို့လဲဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီးဦးဘလှက -
 "ဒီလိုလေဗျာ .. အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ ခွေးတစ်ကောင် ဆိုပါ
 ကော့။ တစ်နေ့မှာ ခွေးတစ်ကောင် မွေးထားတဲ့ပိုင်ရှင်က သူ့ရဲ့အချစ်တော်

ခွေးလေးတစ်ကောင်ကို ကားပေါ်တင်ပြီး သူတို့နေတဲ့မြို့နဲ့ လွန်စွာမှ
 စေးလံတဲ့မြို့ကို လမ်းမှာတင် (၃)ရက်လောက် ကြာအောင် ခရီးသွားခဲ့
 ရတယ်ဗျ"

ဟု ပြောလိုက်ပြီးနောက် အသင့်ငဲ့ထားသည့် ရေခွေးကြမ်းကို
 မော့သောက်လိုက်လေ၏ ။ ထို့နောက် ၎င်းက ဆက်လက်ပြီး -

"ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ အဲဒီမြို့မှာ (၂)ရက်ခန့် နေပြီးတော့ သူတို့မြို့
 တို့ ပြန်လာတဲ့အခါ သူတို့နေထိုင်တဲ့ မြို့ရောက်ဖို့ အတော်ကြီး လိုသေး
 ထဲ့ နေရာ၊ တောဈေးလေး တစ်ခုကိုတွေ့တာနဲ့ ကားရပ်ပြီး ဈေးဆင်း
 ဝယ်တယ်။ ကားပေါ်မှာတော့ သူတို့ရဲ့ အချစ်တော်ခွေးလေးကို ကား
 စောင့်အနေနဲ့ ထားခဲ့ပြီး သူကချက်ချင်းပဲ သိပ်မကြာဘူး။ အလွန်ဆုံးရိုမှ
 ဖိနပ်ပိုင်းလောက်ပဲ ကြာတာ။ ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ပြီးတာနဲ့ ကားဆီကို ပြန်
 လာတဲ့အခါမှာတော့ .."

ဟု ပြောလိုက်ပြီး စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှမှာ ရေခွေးငဲ့၍
 သောက်ပြန်၏ ။

စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် တစ်ခွက် သောက်သည်နှင့် အား
 ဖရနိုင်သဖြင့် နောက်ထပ် (၂)ခွက်ကို ပူပူလောင်လောင်ကြီး မှတ်
 သောက်လိုက်ပြီးနောက် ဆေးတံကို ဆေးသားတွေနှင့် သိပ်ထည့်လိုက်
 ပြီး မီးညှိကာ သောက်လိုက်ပြန်၏ ။ သုံး၊ လေးဖွာလောက် ဖွာလိုက်ပြီး
 သည့်အခါ -

"ကားပေါ်မှာ သူ့အချစ်တော် ခွေးလေးကို မတွေ့ရတော့ဘူး
 ထဲ့" ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်မှာ -

"ဟာ .. ဘယ်ရောက်သွားလို့လဲ .. စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှရ"
 ထု မေးလိုက်ရလေ၏ ။

"ဘယ်ရောက်သွားသလဲဆိုတာ ခွေးပိုင်ရှင်လည်း မသိဘူး။
 ခွေးပိုင်ရှင်ကလည်း ဟိုရှာ .. ဒီရှာ၊ ဟိုမေး .. ဒီမေး။ မေးပေမယ့် ဘယ်
 သူ့ကိုမှ မေးလို့မရဘူး။ အဲဒီမှာ အချိန်တော်တော် ကုန်သွားပေမယ့် ခွေး
 လေးကို လုံးဝ ရှာမတွေ့ဘူးတဲ့။ ခွေးပိုင်ရှင်ဟာလည်း လွန်စွာမှ စိတ်
 ခကောင်း ဖြစ်မိတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ လက်လျှော့ပြီး သူ့နေထိုင်တဲ့

မြို့တို ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ပဲ ပြန်လာခဲ့ရတယ်”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ နားထောင်နေထဲ့ တွန့်ခွပ်မှာ လွန်စွာမှပဲ ရင်ထဲဆိုသွားရသည်။

“အဲဒီလိုနဲ့ပေါ့ . . အချိန်တွေ အတော်ကြာသွားပြီး မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက်ဖြစ်နေတဲ့ ဆောင်းညချမ်းကာလမှာ တဂျစ်ဂျစ်နဲ့ မြည်သံ ကြားရတဲ့ အသံကြောင့် ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ လန့်နိုးလာခဲ့တယ်။ အပြင်မှာ လည်း ရေခဲတမူ အေးစိမ့်နေတဲ့လေဟာ ပြတင်းပေါက်ကြားမှ ခုန်ပေါက် ကြိုးတူးပြီး ဝင်လာတယ်”

“အဲနဲ့ . . ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ မှန်အိမ်ကလေး အလင်းရောင်နဲ့ နာရီ ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တာ နံနက်(၄)နာရီခန့် ရှိနေပြီ။ နောက် သူ့ဟာ အိပ်ရာမှ ထလိုက်ပြီး ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် . . အိမ်ရှေ့က တံခါးဝမှာ တဂျစ်ဂျစ် ဖြစ်နေတဲ့အသံက ရပ်မသွားဘူးတဲ့။ ဒီတော့ ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ တောကောင် တစ်ကောင်များ ဖြစ်နေနေ့ သလား။ သူတို့ ယာတောကို မကြာခင် တောကြောင်များ မျက်စိလည် လမ်းမှားသလား။ ဒါမှမဟုတ် ကျားသစ်များပင် ရောက်လာတတ်သလား လို့ စဉ်းစားနေရင်းက ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ . . ”

ဟု ပြောလိုက်ပြီး စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် ရေခွေး တစ် ခွက်ကို သောက်လိုက်ပြန်၏ ။ ထို့နောက် ဆေးတံကိုမီးညှိ၍ သောက် လိုက်ပြန်၏ ။

“ခွေးပိုင်ရှင် စဉ်းစားလိုက်တာက . . တောကောင် တစ်ကောင် ကောင်ဆိုရင် လူသံကြားတာနဲ့ ရှောင်ပြေးသွားလေ့ရှိတယ်။ အခုတော့ သူ့ရဲ့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ် တဖြောက်ဖြောက်ကျနေတဲ့ နင်းရည်တို့အသံ မှ တစ်ပါး တစ်စုံတစ်ခု အသံတွေ မကြားရချေ။ သူ့နေတဲ့ အိမ်နဲ့ မလှမ်း မကမ်းစီက ခွေးဟောင်သံကြားရပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ကြက်တွန်သံ ဟာလည်း ပျံလွင့်လာတယ်။ အိမ်ရှေ့ တံခါးစီက တဂျစ်ဂျစ် ကုတ်ခြစ် တဲ့ အသံနဲ့အတူ ငြီးသံတစ်သံကြားတော့ ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ လွန်စွာမှ စိတ်ဝင်စားသွားတယ်”

ဟု ဆိုကာ ရေခွေးကြမ်းသောက်လိုက်၏ ။ ပြီးလျှင် ဆေးတံထိ

ဦးညိုလိုက်ပြန်၏ ။ ထို့နောက် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက -

“ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ သူ့လွန်စွာမှ စိတ်ဝင်စားရတဲ့ အကြောင်းက တော့ ပြီးခဲ့တဲ့ (၁)နှစ်ကျော်၊ (၂)နှစ်ကျော် နီးပါးခန့်က ပျောက်ဆုံးသွား ထဲ့ သူ့အချစ်တော် ခွေးရဲ့အသံနဲ့ သိပ်တူတာပဲလို့ အထင်နဲ့ စိတ်ဝင်စား ထား။ နောက်တော့ ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ တံခါးဝမှာ တဂျစ်ဂျစ် ကုတ်ခြစ်နေတဲ့ ဆံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်”

“ဒါပေမဲ့ . . ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ တံခါးလက်ကိုင်ကို ကိုင်ရင်း မဖြစ် နိုင်ဘူး။ ငါ့ခွေးလေးဟာ ဟိုး . . အဝေးကြီးမှာ ပျောက်ဆုံးသွားတာ။ ကွဲကွာ သွားတာလည်း (၂)နှစ်ပြည့်တော့မယ်လို့ စဉ်းစားပြီး လှည့်ကာ အိမ်ထဲ မြန်ဝင်မယ်လို့ အပြုမှာ တဂျစ်ဂျစ် ကုတ်ခြစ်နေရာကနေ ဟောင်သံ (၂)ချက် ပေါ်ထွက်လာတာကြောင့် ခွေးပိုင်ရှင်ဟာ တံခါးကို တကယ် ဖွင့်လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ . . ”

ဟု ဆိုလိုက်ပြီး စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် ရေခွေးကို ထပ် သောက်လိုက်ပြန်၏ ။ ဆေးတံမှ ဆေးသားများ ထပ်သိပ်လိုက်ပြီး မီးညှိ သောက်လိုက်ပြန်၏ ။

“(၂)နှစ်နီးပါးခန့် ကွဲကွာနေသော ခွေးလေးဟာ သူ့သခင် အပေါ်ကို အားရပါးရ ခုန်တက်လိုက်တယ်”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ -

“ဟာ . . အတော့ကို အံ့ဩဖို့ ကောင်းတာပဲများ၊ (၂)နှစ်နီးပါး ကြာအောင်နေပြီးမှ သူ့သခင်အိမ်ကို များမနေ ပြန်လာတာပဲနော်။ အဲဒီ အတောအတွင်း သူ့ကို ဘယ်သူ စားနား အစားတွေကျွေး ဆဲလဲ မသိဘူး”

ဟု ကျွန်ုပ်က ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက -

“ဒါကတော့ဗျာ .. တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ဆန်းကြယ်တဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ပဲဗျ .. ဦးဘအေးရ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“အင်း... ဒါကြောင့်လည်း မရမနေ သူ့သခင် နေအိမ်ကို ရောက်အောင် တောအထပ်ထပ်၊ တောင်အသွယ်သွယ် ဖြတ်ပြီး ရောက်အောင် လာခဲ့တာပဲနော်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက -

“အဲဒီလိုမျိုး တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ ထူးခြားတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှိသေးတယ်ဗျ .. ဦးဘအေးရ”

ဟု ပြောလိုက်ပြန်၏။

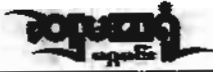
“ဟုတ်လားဗျ .. ပြောစမ်းပါဦးဗျာ .. ကျွန်တော်ဖြင့် ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မကြားဘူးပေါင်ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က တောင်းဆိုလိုက်သဖြင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ရေခွေးကြမ်းတစ်စွက် သောက်လိုက်ပြီး ဆေးတံကို မီးညှိဖွာခွက်လိုက်ပြီးနောက် -

“အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ယာတောတစ်ခုမှာ ကြုံတွေ့ရတဲ့ တိရိစ္ဆာန်တို့ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ပဲဗျ။ ယာတောပိုင်ရှင်တစ်ယောက် မွေးမြူထားတဲ့ ကြောင်ကြီးတစ်ကောင်ဟာ ဘယ်တော့မှ သူ့ သခင်အိမ်ကြီးကို စွန့်ပြီး သွားလေ သွားထ မရှိဘူးဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကြောင်မကြီးဟာ သူ့ရဲ့ သားသမီးတွေဖြစ်တဲ့ ကြောင်ပေါက်ကလေး(၄)ကောင်ကို တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ကိုက်ချီပြီး တစ်နေရာကို ထွက်သွားတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ပြီး စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှ ရေခွေးကြမ်း သောက်နေစဉ် ကျွန်ုပ်က -

“အလိုဗျာ .. မိမိ သခင်အိမ်ကို ခင်တွယ်တဲ့ ကြောင်မကြီးက ဘယ်လိုစိတ်ကူးမျိုးနဲ့ သူ့ ကလေးတွေကို တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင်

ထိုက်ချီသွားရတာလဲ။ ရူးများနေလားဗျာ”

ဟု မေးလိုက်ရလေ၏။

“ကြောင်မကြီးက ရွေးဘူးဗျ။ ထူးတာ .. ထူးတာမှ အတော့ကို ထူးဆန်းနေတာ။ အဲဒီလို ကြောင်မကြီး ထွက်သွားပြီး (၂)ရက်ခန့် အကြာမှာတော့ လေပြင်းမုန်တိုင်း ကျပြီး ယာတောအိမ်ကြီး လည်း ပြိုကျ ဖျက်စီးသွားခဲ့တယ်။ မိသားစု အချို့မှာလည်း ထိခိုက် ဒဏ်ရာရသူက ရပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို .. ဖြစ်ရင်ဆန်းကြယ်မှုတွေနဲ့အတူ ကြောင်မကြီးက သူ့ သားသမီး (၄)ကောင်ကို ကိုက်ချီပြီး သွားတာကို သတိရကြတော့တယ်”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်ပါဗျာ .. ထူးခြားတဲ့ ကြောင်မကြီးရဲ့ အပြုအမူကို အယ်သူကမှ နားမလည် .. ကြိုတင်ကျရောက်တော့မယ့် ကြမ္မာဆိုးကို ဧည့်ရှာရောသလား။ ထူးတော့ .. အတော့ကိုထူးဆန်းတဲ့ တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ပဲဗျာ”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာမှ အံ့ဩရလေတော့၏။

နယူးယောက်မြို့ တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ အာရီစတိုက် အက်ဆာဆိုသူနဲ့ အဖွဲ့ကလည်း တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်တဲ့ အာရုံ (ဆဋ္ဌမအာရုံ)ကို စနစ်တကျ စမ်းသပ်သုတေသန ပြုခဲ့ကြသေးတယ်ဆိုပဲဗျ” ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောရာ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ စွဲစိတ်ဝင်စားသဖြင့် ပြောပြစေရန် တောင်းဆိုလိုက်ရပြန်၏။

“(၁၉၆၃)ခုနှစ်မှာ ယူဂိုဆလားဗီးယားနိုင်ငံမှာ လွန်စွာမှ မြင်းထန်တဲ့ ငလျင်ကြီး လှုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ လူတွေလည်း အတော့ကို သေကြတယ်ဆိုပဲဗျ။ အိုးမဲ့၊ အိမ်မဲ့ဘဝတောင် ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ ပြီးလော့ တိရိစ္ဆာန်

အတော်များများလည်း သေကြေပျက်စီးကြတယ်။ အဲဒီလို ပြင်းထန်လှတဲ့ ငလျင်ကြီးမလှုပ်ခင် (၂)ရက်၊ (၃)ရက်လောက်မှာ အချို့သော တိရိစ္ဆာန်တွေဟာ နေရာပြောင်းကြပြီးတော့ ခွေးတွေဟာ နေရော၊ ညှဿီ ဆူကြတယ်။ ကျီးတွေ ပြိုကြတယ်။ မြေတွေ တွန်တယ်”

“ပြီးတော့ စကော့(ပ)ဈေးမြို့တလေးမှာရှိတဲ့ တိရိစ္ဆာန်ရုံမှ တိရိစ္ဆာန်တွေ အားလုံးဟာ ငလျင်မလှုပ်မီ အချိန်လေးမှာ လှုပ်လှုပ် ရှားရှားဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာမျိုး နမိတ်ပြတယ်ဗျ။ အမှန်ကတော့ တိရိစ္ဆာန်များ အားလုံးလိုလို ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအင် ရှိကြတာ၊ ဒါကြောင့်လည်း အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်က ပါမောက္ခကြီး ဒေါက်တာ ရောဘတ်မောရစ်က ထူးခြားတဲ့အာရုံ (ဆဋ္ဌမအာရုံ) ဟာ တိရိစ္ဆာန်လောကမှာ အများဆုံး တွေ့ရတယ်လို့ ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့တာပဲဗျ.. ဦးဘအေးရ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်လေတော့၏ ။

“တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ ထူးခြားတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ကတော့ဗျာ .. ပုံပြင်တွေ၊ ဒဏ္ဍာရီတွေ၊ နိပါတ်တော်တွေမှာတောင် သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးသိတယ်ပုံ၊ သူတို့ရဲ့ သခင်ကို ကာကွယ်ကြပုံ၊ လိမ္မာပါးနပ်မှုတွေကြောင့် ရိက္ခာအများရဲ့ တရားခံကို ခြေရာခံမိပုံတွေကို ကျွန်တော်စာတွေထဲမှာ ဖတ်ရှုတယ်ဗျ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်ကလည်း မိမိဇော်ဇော်၊ မှတ်သားဖူးတာတွေတွေကို လူတတ်ကြီး လုပ်လိုက်ရလေတော့၏ ။ ထိုအချိန်၌ -

“ဒေါက် .. ဒေါက် .. ဒေါက် .. ဒေါက်”

ဟူသော တံခါးခေါက်သံ ပေါ်ထွက်လာသဖြင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက -

“ဗျို့.. ဦးဘအေးရ စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြန်

တံခါးခေါက်တယ်။ အမှုတစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပြီနဲ့တူတယ်။ ကျုပ်လည်း အမှု မလိုက်ရတာ ကြာပြီဗျ။ ကြာပြီဆိုတာ အငြိမ့်မင်းသမီး လှလေးနော် အမှုပြီးကတည်းက ဆိုပါတော့။ ကျုပ်လည်းပျင်းနေတာနဲ့ အထောက်ပံ့ ။ ကိုသက်ပြင်းကို တံခါး ထစွင့်ပေးလိုက်ပါဗျာ”

ဟုဆိုကာ ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထိုင်ရာမှထ၍ တံခါးစွင့်လိုက်ရာ အမှန်ပင် စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်း ဖြစ်လို့ နေလေတော့၏ ။

စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှနှင့် အငြိမ့်မင်းသမီး လှလေးစိန် ပျောက်မှု ဝတ္ထုတိုကို 'ရဲမှုခင်းမဂ္ဂဇင်း' တွင် ရှာဖွေ၍ ဖတ်ရှုပါလော့။ (စာရေးသူ)

စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းသည် တုလားထိုင် အလွတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် -

“စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှရေ .. မဂျစ်လမ်း (ယခု သမိန်ဇရမ်းဆမ်း)က သူဌေးကြီးဦးလှမျိုးအိမ် အဖောက်ခံရလို့ပါဗျာ။ ဘယ်သူ့ ဆတ်ချက်ဆိုတာတော့ မသိရပေမယ့် တာမွေက ဖောက်ထွင်းစိတ္တ (၃) သောက်ကိုတော့ ခဏ ခေါ်ထားရတယ်”

ဟု စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းက ပြောလိုက်လေ၏ ။

“ကိုသက်ပြင်း ခဏ ခေါ်ထားတဲ့သူတွေက ဘယ်သူတွေများဗျ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက မေးလိုက်ရာ -
“ဖိုးအော်ရယ်၊ ငကျယ်ရယ်၊ မောင်ကို ဆိုတဲ့ ဖောက်ထွင်းစိတ္တ (၃)ယောက်ပါ”

ဟု စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းက ပြောလိုက်လေ၏ ။

“ကဲ .. ဦးဘအေးရေ .. ကျုပ်တို့ ဦးလှမျိုးအိမ်ကို သွားကြည့်ရအောင်ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်း နှင့်အတူ ဖောက်ထွင်းခံရသည့် ဦးလှမျိုးအိမ်သို့ ထွက်ခဲ့

ကြလေတော့၏ ။

ကျွန်ုပ်တို့ ဦးလှမျိုးအိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ အိမ်ထဲမှ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးထွက်လာရာ -

“စုံထောက်ကြီးတို့ ကြွပါ .. ကြွပါ”

ဟု ၎င်း၏ အိမ်ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်လေတော့၏ ။ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုး၏ အိမ်သည် လွန်စွာမှ သေသပ်လှပသော တိုက်ပုကလေး ဖြစ်လေ၏ ။ မြဲနှင့်၊ ဝန်းနှင့်ဖြစ်ကာ ပန်းအလှမျိုးစုံတို့လည်း စိုက်ပျိုးထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏ ။ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် အိမ်ထဲသို့မဝင်ဘဲ မြဲထဲမှ ပန်းမျိုးစုံကို လျှောက်ကြည့်ပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေ၏ ။

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် အိမ်နောက်ဖေးသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းနှင့် သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးတို့မှာ ၎င်းနောက် လိုက်သွားကြတော့၏ ။

“ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာ အဲဒီ ပြုတင်းပေါက်က ဝင်လာတာပဲဗျ”

ဟု သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက ပွင့်လျက်နေသော ပြုတင်းပေါက်ကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြလိုက်လေ၏ ။ ထိုအခါ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှတစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ ပြုတင်းပေါက် ပေါင်ပေါ်ကို တက်လိုက်ပြီးနောက် အပြင်သို့ ရုန်ချလိုက်လေ၏ ။

အပြင်သို့ရောက်သွားသည်နှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ကောက်လိုက်ပြီးနောက် ၎င်း၏အိမ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်လေ၏ ။ ထို့နောက် မြဲစည်းရိုးတိုင်များကို သေချာ ကြည့်ရှုပြန်၏ ။ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်နေရင်းက ဘယ်ထဲ ဘယ်လိုရောက်လာမှန်း မသိသော ခွေးတစ်ကောင်က စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှအား -

“ဝုတ် .. ဝုတ် .. ဝုတ်”

ဟု ဟောင်လိုက်သဖြင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ၎င်း၏

အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ထုတ်ကာ -

“အို .. အို .. အို”

ဟု ဆိုကာ ပစ်ကျွေးလိုက်သဖြင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှကို တောင်နေသောခွေးမှာ အမြီးလေးနဲ့ကာ ကောက်စားလိုက်လေ၏ ။

“ဗျို .. ဦးလှမျိုးဓရ .. ထန်းလျက်ခဲတွေရှိရင် လေး၊ ငါးလုံးလောက် ပေးစမ်းပါဗျာ .. ဒီခွေးလေးကို ကျွေးချင်လို့ပါ။ သူ့ခမျာ သနားပါထယ်”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှကပြောလိုက်ရာ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးလည်း အိမ်ဖော်တစ်ဦးအား ထန်းလျက်ခဲများတောင်း လိုက်ပြီးနောက် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှအား ပေးလိုက်လေ၏ ။ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် ခွေးလေး၊ ခွေးလွင့်တစ်ကောင်ကို ထန်းလျက်ခဲများ ကျွေးနေသဖြင့် သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက -

“ခင်ဗျားတို့ စုံထောက်ကြီးကလည်း ဘယ်လိုလဲဗျ၊ အမှုစုံစမ်းရအောင် လာတာလား၊ ခွေးဝဲစားကို ထန်းလျက်ခဲကျွေးဖို့ လာတာလားဗျ”

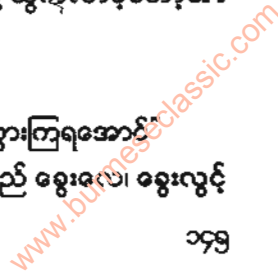
ဟုဆိုကာ အားနာမှုကင်းစွာနှင့် ပြောလိုက်ပြီးနောက် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်သွားလေတော့၏ ။ ထို့နောက် စုံထောက်အင်စပက်တော်တို့သက်ပြင်းလည်း ခေါင်းကို အသံမြည်အောင်ကုတ်ကာ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးနောက်သို့ လိုက်သွားတော့၏ ။

ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းတို့ထွက်သွားကြသည့်အခါ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှအား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ စုံထောက်ကြီးဦးဘလှမှာ ခွေးလေး၊ ခွေးလွင့်တစ်ကောင်ကို ပွတ်သပ်ကာ ထန်းလျက်ခဲတွေကို ကျွေးနေလေ၏ ။

ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ပျက်ကာ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့တော့၏ ။

“ကဲ .. ဦးဘအေးနဲ့ ကိုသက်ပြင်းတို့ သွားကြရအောင်” ဟု ဆိုကာ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် ခွေးလေး၊ ခွေးလွင့်

တစ်ကောင်ကံပွေ့ကာ ကားမောင်း၍ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်မှ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးသည် လွန်စွာမှ မကျေမနပ် ဖြစ်ကာ ဆီဆို၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့၏။

စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းသည် ကားကို မောင်း ထွက်လာသော်လည်း မည်သည့်နေရာကို မောင်းရမည်ကို မသိသဖြင့်-

“ဗျို... စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှ ကျုပ်က ဘယ်ကို မောင်းရမှာလဲဗျ”

ဟု ဒေါသအသံနှင့် ပြောလိုက်ရာ -
“ကျောက်မြောင်း ကျားကွက်သစ်ကို မောင်းဗျာ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်လေ၏။ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှသည် ကား၏နောက်ခန်း၌ ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်ကို ချောမြူနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က -

“ဦးဘလှ ခင်ဗျားဟာ ဘယ်လိုလဲဗျ။ ခွေးမွေးမယ်ဆိုလည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ခွေးကို မွေးမှပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်သော်လည်း စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှမှာ ကျွန်ုပ်၏ စကားကို ဂရုမထားဘဲ ၎င်း၏ ခွေးမျိုး၊ ခွေးသန့်ကို ပွတ်သပ်ပေးလို့ နေလေ၏။ ကျောက်မြောင်း ကျားကွက်သစ်သို့ ရောက်သည့်အခါ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက -

“ဗျို... ကိုသက်ပြင်း ဟိုး... ရှေ့က ဆေးအပြာရောင် သုတ်ထားတဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပါဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းမှာ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှပြောသည့်အတိုင်း ဆေးအပြာရောင်သုတ်ထားတဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ မော်တော်ကားကို ရပ်လိုက်လေ၏။

ဆေးအပြာရောင် သုတ်ထားသည့် အိမ်ထဲမှ လူငယ်တစ်ဦး ထွက်လာရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက မော်တော်ကားတံခါး ဖွင့်လိုက်ပြီး ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်ကို မော်တော်ကားပေါ်မှ တွန်းချလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်သည် ဘယ်သွားလို့၊ ဘယ်လာရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေပြီးနောက် ဆေးအပြာရောင် သုတ်ထားသည့် အိမ်ထဲမှ

ထွက်လာသော လူငယ်ကို မြင်သည်နှင့် ထအိအိမြည်ကာ ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်သည် လူငယ်အား ပြေး၍ ပွတ်သပ်လေတော့၏။

“ဟဲ့ ခွေး...ဟဲ့ ခွေး...ဟဲ့ ခွေး” ဟု ဆိုကာ လူငယ်က မောင်းထုတ်လိုက်လေ၏။

“မောင်းမထုတ်ပါနဲ့... စိုးကြီးရာ... မင်း သူ့ကို ထန်းလျက်ခဲ ကျွေးထားတဲ့အတွက် သူက မင်းကို ခင်နေတာပါ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက မော်တော်ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ ပြောလိုက်လေ၏။

“ဘယ်က ခွေးလဲ၊ ကျုပ်မသိဘူး... ကျုပ်မသိဘူး” ဟု ဆိုကာ ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်ကို ကန်ထုတ်လိုက်လေတော့၏။

“မလုပ်ပါနဲ့ကွာ သနားပါတယ်၊ သူ့ကို ထန်းလျက်ခဲကျွေးပြီး ခင်း မလှစ်လမ်းက သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးအိမ်မှာ ဖောက်ထွင်းပြီး ယူခဲ့တဲ့ ဝတ္တရားတွေ ဘယ်မှာလဲကွ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ “စိုးကြီး” ဆိုသော လူငယ်မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်၊

“ဟာ ဗျာ...” ဟုဆိုကာ ဖြစ်သွားလေတော့၏။

“ကဲ... ကိုသက်ပြင်းရေ... စိုးကြီးကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ပါဗျာ။ ဒီကောင် ဦးလှမျိုးအိမ်က ပစ္စည်းတွေ ဖောက်ထွင်းစိုးတာပဲဗျ”

ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် စုံထောက်အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းမှာ အမှုတစ်ခုကို မှန်အောင် ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်းမရှိပေမယ့် ဖော်ပြီးသား တရားခံကို တော့ လျှင်မြန်စွာ လက်ထိပ်ခတ်နိုင်စွမ်းရှိသည့်အလား

စိုးကြီး ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်လေတော့၏ ။

သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးသည် စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှအား ၎င်းပြောမှာ၊ ဆိုမှားပြောဆိုမိသည့်အတွက် တောင်းပန်ရင်း ၎င်း၏နေအိမ်၌ ကျွန်ုပ်အပါအဝင် စုံထောက်ကြီးဦးဘလှနှင့် စုံထောက် အင်စပတ်တော် ကိုသက်ပြင်းတို့အား ညစာစာတည်ခင်း၍ ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုလေတော့၏ ။

ညစာ စားသောက်ပြီးသောအခါ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းတွင် အချို့ရည်တည်းကြရင်း စုံထောက်အင်စပတ် ကိုသက်ပြင်းက -

“စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှရေ . . . တရားခံ ဖော်ထုတ်ပုံလေး ရှင်းပြပါဦးဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏ ။ ကျွန်ုပ်နှင့် သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးကလည်း လွန်စွာမှ သိချင်ကြသဖြင့် တောင်းဆိုကြရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက -

“ကျွန်တော်တို့ . . . ဦးလှမျိုးအိမ်ကိုရောက်တော့ ကျွန်တော် ဦးလှမျိုးတို့ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ပန်းပင်တွေကို လျှောက်ကြည့်တာ မှတ်မိမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်ရာ -

“မှတ်မိပါတယ်၊ ကျုပ်တောင် စုံထောက်ကြီးက ပန်းစိုက်တာ ဝါသနာပါတယ်လို့တောင် ထင်လိုက်မိတယ်၊ ဝါသနာပါလို့လား”

ဟု သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက ပြောလိုက်လေ၏ ။

“ပန်းစိုက်တာ ဝါသနာပါလို့ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ခြံတအပြင်မျက်နှာစာကသာ အုတ်ရိုးကာထားပြီး သေးက ကာရံထားတာတွေက အချို့နေရာတွေမှာ ပေါက်ပြဲနေတာ တွေရတယ်၊ ဒါကလည်း သူခိုးကို ဖိတ်ခေါ်နေသလိုပဲဗျာ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက -

“တိရစ္ဆာန်တွေမှာ မှတ်ဉာဏ်နဲ့ ထူးခြားတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်ဗျာ . . . ပြီးတော့ စိတ်တန်ခိုး လိုဆိုတဲ့ အခုံး၊ ဆဋ္ဌမအာရုံပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်ပါတယ် စုံထောက်ကြီးရာ . . . ကျုပ်လည်း ပေါက်ပြဲနေတာကို လုပ်မလို့ပါဘဲ၊ ဒါပေမယ့် အလုပ်တွေကများနေလို့ မလုပ်ဖြစ်တာပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။

“အဲဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ . . . ဦးလှမျိုးက နောက်ဖေး ပြုထင်းပေါက်က ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာက ဝင်လာတယ်ပြောပြီး ခင်ဗျားက ပြုထင်းပေါက်ပေါ်တက်ပြီး အပြင်ကိုရောက်တဲ့အခါ ခင်ဗျား ဘာကောက်ပြီး အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်တာလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ -

“ကျုပ် အိတ်ထဲ ကောက်ထည့်လိုက်တာ . . . တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ထန်းလျက်ခဲ တစ်လုံးပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်အင်စပတ်တော် ကိုသက်ပြင်းက -

“အော် . . . ဒါကြောင့် ဓွေးလေ၊ ဓွေးလွင့်က ဟောင်တော့ စုံထောက်ကြီး ပစ်ကျွေးလိုက်တာကိုး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။

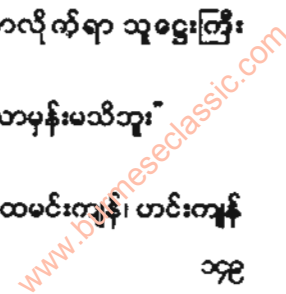
“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ဦးလှမျိုးဆီမှာ ထန်းလျက်ခဲတွေ ထပ်တောင်းပြီး ဓွေးလေ၊ ဓွေးလွင့်ကို စည်းရုံးလိုက်တာပါ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက -

“ဒီဓွေးက ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာမှန်းမသိဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။

“ဒါက ခင်ဗျားတို့ အိမ်ကလူတွေက ထမင်းကျွန်၊ ဟင်းကျွန်

တွေကို စွန့်ပစ်ရင်းကနေ အဲဒီခွေးက ပေါက်ပြဲနေတဲ့ ခြံစည်းရိုးကနေ ဝင်ပြီး ဝင်စားတာ။ ဒါလည်း သူ့ရိုး လမ်းပြသလိုပဲ။ ပြီးတော့ ဖောက်ထွင်း ဝင်မယ့် စိုးကြီးက ပေါက်ပြဲနေတဲ့ ခြံစည်းရိုးက ဝင်ပြီး ခြံထဲအရောက် မှာ ခင်ဗျားတို့ အိမ်က ထမင်းကျွန်း၊ ဟင်းကျွန်းတွေကို စားနေရတဲ့ ခွေး လေ၊ ခွေးလွင့်က ဘယ်မှမသွားတော့ဘဲ အိမ်ရဲ့ တစ်နေရာမှာ နေတာ။ သူ့ရိုးကို မြင်တော့ ဟောင်မယ်”

“ဒါကို သိနေတဲ့ သူ့ရိုးက ခွေးဟောင်တော့ ထန်းလျက်ခဲကျွေး မယ်။ ခွေးဆိုတာ ထန်းလျက်ခဲ အလွန်ကြိုက်တာ။ ခွေးကို ထန်းလျက်ခဲ ကျွေးလို့ကတော့ အဲဒီလူကို ပိုပြီးခင်တာ။ ကြည့်ပါလား။ ကျွပ်ထန်းလျက်ခဲ ပြုပြီး ကားပေါ်ခေါ် သွားတာ ငြိမ်လို့”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က -

“စိုးကြီး .. ဦးလှမျိုး အိမ်ဖောက် ထွင်းတယ်ဆိုတာ ဦး ဘလှ ဘယ်လိုသိတာလဲဗျ” ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“ဒါကလည်း ဒီလိုပါ။ ကိုသက်ပြင်းက ဦးလှမျိုးအိမ် အဖောက် ခံရတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တာမေ့က ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာတွေ ဖမ်းထားတယ် လို့ ပြောတယ်။ သူတို့ပြောတဲ့အထဲမှာ စိုးကြီးဆိုတဲ့ ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာ တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်တို့ကို သိလိုက်ရတယ်။ တကယ်တော့ ကိုသက် ပြင်း ဖမ်းထားတဲ့ ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာ(၃)ယောက်အပြင် စိုးကြီးဆိုတာ ရှိတာကို မေ့နေလို့ စိုးကြီးကို မဖမ်းတာ။ ဒါမှမဟုတ် စိုးကြီးကို အထင် သေးလို့နေမှာပါ” ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ စုံထောက် အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းက -

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ .. စိုးကြီးဟာ ဟိုတစ်ခါ ဖောက်ထွင်းမှု ဖြစ် ပြီးကတည်းက အတော်အတန် ငြိမ်သွားတာ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို မဖမ်းဘဲ လွတ်ထားခဲ့တာဗျ” ဟု ဝန်ခံစကားပြောလိုက်လေ၏။

“ဦးဘလှပြောသလို ကျုပ်က စိုးကြီး၊ ဦးလှမျိုးအိမ်ကို ဖောက် ထွင်းမယ်ဆိုတာ ကြိုတင်တော့ မသိထားပါဘူး။ ဒါလည်း ဟို(၃)ကောင် ကတော့ ဖမ်းထားတယ်။ ဘယ်အချိန် တွေတွေ၊ တွေလို့ရတယ်။ အပြင် မှာ ရှိနေတဲ့ စိုးကြီးကို အရင်တွေ့မယ်လို့ ဆိုပြီး စိုးကြီးရှိတဲ့နေရာကို သွား

ပြီး ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်ကို ကားပေါ်က တွန်းချလိုက်တာ။ အဲဒီခွေးက စိုးကြီးကို မြင်ပြီး အနံ့ခံကာ သူ့ကို ထန်းလျက်ခဲ ကျွေးတဲ့သူပဲ ဆိုပြီး စွတ်သပ်ပါလေရော”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ က ၎င်း စုံထောက်ပုံကို လွန်စွာမှ သဘောကျကြလေတော့၏။

“စိုးကြီးက ထွက်ပြေးရင်ရရိသားနဲ့၊ ဘာကြောင့် ထွက်မပြေး ထာလဲ” ဟု သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက မေးလိုက်ရာ -

“ဒါက ဒီလိုပါ .. တာမေ့အပိုင်မှာ ဖောက်ထွင်းမှုဖြစ်တော့ ထာမေ့က ဖောက်ထွင်းသမားတွေကို ဖမ်းမှာပဲ။ ဒါကြောင့် စိုးကြီးက သူ ဖော်သလို၊ သူ မလုပ်သလိုမျိုးနဲ့ ဘယ်မှမသွားဘဲ အိမ်မှာနေတာဗျ”

ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက်ရာ စုံထောက် အင်စပက်တော် ကိုသက်ပြင်းက -

“အေးဗျာ ခွေးလေ၊ ခွေးလွင့်သာ မကယ်ရင် အခု ဖောက်ထွင်းမှု တို့ ဘယ်လို စုံစမ်းရမှန်းတောင် သိမှာ မဟုတ်ဘူး” ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ခွေးဆိုတဲ့ တိရိစ္ဆာန်တွေဟာ အနံ့ခံကောင်းပြီး မှတ်ဉာဏ် လည်း သိပ်ကောင်းတယ်ဗျ” ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဘလှက ပြောလိုက် ရာ သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုးက -

“ဟုတ်လားဗျာ .. ကျုပ်တို့ကို ဝဟုသုတလေးအဖြစ် ပြောပြပါ လား” ဟု တောင်းဆိုလိုက်လေ၏။

“တိရိစ္ဆာန်တွေမှာ မှတ်ဉာဏ်နဲ့ ထူးခြားတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်ဗျာ .. ပြီးတော့ စိတ်တန်ခိုးလို့ဆိုတဲ့ အာရုံ၊ ဆဋ္ဌမအာရုံပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူဌေးကြီး ဦးလှမျိုး အား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့သတည်း။

လုံးစုံဗျားစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြပါစေသော် ..

ဘညိဋ္ဌကြီး

လူကိုစောင့်ရှောက်တဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ်များ

ရာဇဝင်တော်၊ ဇာတ်တော်များမှာ လူတို့၌ ကိုယ်စောင့်နတ်များ ရှိကြောင်း ဖော်ပြထားကြပါတယ်။ လောကပညတ္တိကျမ်းမှာ လူကိုစောင့်ရှောက်တဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ် (၁၄)ပါးရှိကြောင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။

ပထမ (၃)ပါးက ကိုယ့်ရဲ့ Human Body ကို စောင့်ရှောက်ပြီး ကျန်တဲ့ (၁၁)ပါးကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ပြုမူနေထိုင်မှုတွေကို မှတ်သားပေးစွမ်း စောင့်ရှောက်တဲ့ နတ်များလို့ ဆိုထားပါတယ်။

၁) ဦးခေါင်းကိုစောင့်တဲ့ နတ်

နံနက်ချိန်ခါမှာ ကြည့်ရှုမစ တတ်ပါတယ်။ နံနက်မှာ ဦးခေါင်းကို စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင် ပြုလေ့ရှိသူကို ပိုမို စောင့်ရှောက်ပါတယ်။ ကိုယ်စောင့်နတ်ဟာ ကြိုးတန်း၊ ကြိမ်တန်း၊ လှေကား၊ တံတား၊ ပုဆိုးထမိန်တန်းအောက်ကို ဝင်ခြင်းများကို အလိုမရှိပါ။ ဒီလိုလုပ်မိရင် သင့်မှာ သုန်းကန်နိမ့်ပါးသွားကာ စုန်းကစေ၊ သရဲသဘက်များ ဝင်စီးခြင်းနဲ့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ရောက်ရလေ့ရှိပါတယ်။ ပုဆိုး ထမိန်တို့ကို ဦးခေါင်းထက်တစ်စွပ်ချွတ်ဆင်ခြင်းကို လုံးဝ မနှစ်သက်ပါဘူး။

၂) ထိုက်ကိုစောင့်တဲ့ နတ်

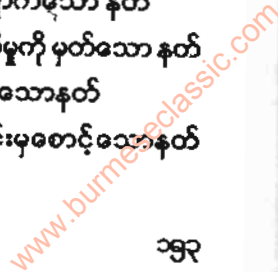
လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အခု ကိုယ်စောင့်နတ်က ဝတ်ပြီးသား အဝတ်ကို နှစ်ခါ ပြန်ဝတ်ခြင်းမျိုးကို မနှစ်သက်သလို၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရေမချိုးခြင်း၊ တစ်တိုက်ရည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှု မရှိသူများကိုလည်း မစောင့်ရှောက်တတ်ပါဘူး။

၃) ခြေကိုစောင့်တဲ့ နတ်

အခုနတ်ကတော့ ညဉ့်အခါ ကိုယ်ကိုဆေးကြောပြီး အိပ်ရာဝင်သူကို စောင့်ရှောက်တဲ့ နတ်လို့ သိရပါတယ်။ ခြေမဆေးဘဲ ခြေမသန့်ဘဲ အိပ်ရာဝင်သူများကို မနှစ်သက်သောနတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ကိုယ်စောင့်နတ်(၃)ပါးကို ရည်ရွယ်ပြီး မင်းရာဇာလျှောက်ထုံးမှာ ကြိုးတန်း၊ ကြိမ်တန်းအောက် မသျှိုးရာ၊ ခါးဝတ်ပုဆိုးကို အထက်အောက် ပြန်လှန် မဝတ်ရာ၊ ခြေမဆေးဘဲ အိပ်ရာမဝင်ရာလို့ ဆိုထားပါတယ်။

တစ်ဖန် ထပ်မံကျွန်ရှိတဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ် (၁၁)ပါးကတော့ ..

- ၁) သတ္တသာနတ် - နဖူးစာကို ရေးမှတ်ပေးသော နတ်
- ၂) သူရဿတီနတ် - ဉာဏ်ပညာကို ပွားစေသော နတ်
- ၃) သကျနတ် - စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးသောနတ်
- ၄) ပထိရာဇနတ် - အိပ်မက်ကို ပေးသော နတ်
- ၅) ဝိမသုရနတ် - အိပ်မက်ကိုပြသော နတ်
- ၆) ဇနသုရနတ် - အလှူပေးသည်ကို မှတ်သားသောနတ်
- ၇) ကာမစရနတ် - ကာမသုခကို ပေးသောနတ်
- ၈) ဇောတကနတ် - သွားလေရာ စောင့်ရှောက်သော နတ်
- ၉) တလျာကမိတ္တနတ် - ကောင်းသောစကားဆိုမှုကို မှတ်သော နတ်
- ၁၀) စန္ဒဒေဝီနတ် - ကျက်သရေကို စောင့်သောနတ်
- ၁၁) နရိန္ဒာဒေဝီနတ် - အိပ်တဲ့အခါ ခေါင်းရင်းမှစောင့်သောနတ် ဖြစ်ပါတယ်။

HP
Aung

2 0 1 5

အလောင်းအစား

ရန်ငြိအေ

။
 ကိုကျော်ဝင်းလည်း
 မြေပုံ တစ်ခု၊ နှစ်ခုကို
 လက်ဖြင့် ပုတ်၍
 'ဟေ့ကောင်တွေ... မင်းတို့
 ငါ့ နောက်လိုက်ခဲ့ကြ' ဟု
 ပြောလိုက်သည်။

ကိုကျော်ဝင်းမှာ စက်ရုံ တစ်ရုံမှ အလုပ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်
 သည်။ ညနေရုံးဆင်းတာနဲ့ သူငယ်ချင်းများနှင့် အရက်သောက်လေ့
 ရှိသည်။ အလောင်းအစားလုပ်သော ဝါသနာလည်း ပါသည်။ ဒီနေ့
 သူငယ်ချင်းတွေနှင့် အရက်သောက်ရန် ညနေ(၆)နာရီ ချိန်းထားသည်။
 ကိုကျော်ဝင်း အလုပ် မြန်မြန်လုပ်ပြီး ရုံးမှထွက်လာခဲ့သည်။

"ကိုကျော်ဝင်း... လာလေ၊ ခင်ဗျားကို စောင့်နေကြတာ"
 "အေးဗျာ... ကျွန်တော် နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်"

ကိုကျော်ဝင်းတို့ လူသိုက် အရက်သောက်ရင်း စကားပြော
 နေသည်မှာ ည(၁၀)နာရီ အချိန်ရောက်သည်ကို သူတို့မသိ။ အရက်ရှိန်
 ကြောင့် အိမ်ပြန်နောက်ကျနေသည်ကို မေ့နေကြသည်။

ဒီကြားထဲ အလောင်းအစား ဝါသနာကြီးသော ကိုကျော်ဝင်း
 တစ်ယောက် ဘယ်လိုအလောင်းအစား လုပ်ရင် ကောင်းမလဲဟု တွေးနေ
 သည်။ နောက်ဆုံး သရဲ၊ တစ္ဆေအကြောင်း အလောင်းအစားလုပ်ရန်
 စိတ်ကူးရလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် -
 "ကျွန်တော်တို့ ဒီအတိုင်း... အရက်သောက်နေရတာ ပျင်း

ဧရာ ကောင်းတယ်"

"ပျင်းဧရာကောင်းရင် ခင်ဗျားက ကပြမလို့လား"

"မဟုတ်ပါဘူး... အလောင်းအစား တစ်ခုခုလုပ်ရင် ကောင်း
 လေးလို့"

"ခင်ဗျားက ဘယ်လို အလောင်းအစားလုပ်ချင်လို့လဲ"

"ကျွန်တော်က သရဲ၊ တစ္ဆေတွေ အလောင်းအစားလုပ်မလို့"

"ဗျာ... သရဲ၊ တစ္ဆေတွေ အလောင်းအစား လုပ်မယ်၊ ခင်ဗျား
 တတော့ ကြံကြံဖန်ဖန် ပြောတော့မယ်၊ ခင်ဗျားပြောတာနဲ့ အရက်ရှိန်
 ထောင် ပျက်သွားပြီ"

"ခင်ဗျားက သရဲ၊ တစ္ဆေတွေကို ဘယ်လို အလောင်းအစား
 လုပ်မှာလဲ"

"ကိုကျော်ဝင်း... ခင်ဗျား သရဲ၊ တစ္ဆေတွေရှိတယ်ဆိုတာ ယုံ
 လား"

"ကျွန်တော်တော့ မယုံဘူး"

"ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ မယုံတာလဲ"

"ကျွန်တော်မှ မမြင်ဘူးတာ"

"ခင်ဗျား... မယုံမရှိနဲ့၊ သရဲ တကယ်ရှိတာ"

"ဟုတ်တယ်... ကျွန်တော်လည်း ယုံတယ်"

"ခင်ဗျားတို့ မြင်ဖူးလို့လား"

"မြင်လည်း မြင်ဖူးတယ်၊ ကြားလည်း ကြားဖူးတယ်"

"ဒါဆို... ခင်ဗျားတို့ သုံးယောက်နဲ့ ကျွန်တော် အလောင်းအစား
 လုပ်မလား"

"စိမ်လိုက်လေ၊ ဒါနဲ့ ဘယ်လို အလောင်းအစားလုပ်မှာလဲ"

"ကျွန်တော် အခု သင်္ချိုင်းကုန်းသွားပြီး သရဲတွေ ခေါ်ခဲ့မယ်၊
 ကျွန်တော့်နောက်က သရဲတွေပါလာရင် ကျွန်တော်ရုံးပြီ၊ ကျွန်တော်
 တစ်က သရဲတွေ မပါလာရင် ခင်ဗျားတို့ ရုံးပြီ၊ အဲဒီတော့ ရုံးတဲ့သူက
 အရက်တိုက်ကြော၊ ဘယ်လိုလဲ... လောင်းမှာလား"

"နေပါဦး... ခင်ဗျားက သရဲသွားခေါ်မယ်ဆိုတော့ သင်္ချိုင်းကုန်း

တို သွားရဲလို့လား။ သင်္ချိုင်းကုန်းမသွားဘဲ လမ်းတစ်ဝက်ကနေ ပြန်လာပြီး သရဲ မပါလာရင် ကျွန်တို့ရုံးမှာပေါ့”

“ခင်ဗျားတို့ ကလည်း ကျွန်တော့်ကိုတောင် မယုံကြည်ကြတော့ဘူး။ ကျွန်တော့်အကြောင်းလည်း သိသားနဲ့၊ ကျွန်တော်က ပြောပြီးရင် ပြောပြီးတဲ့အတိုင်း လုပ်တဲ့သူ။ ခင်ဗျားတို့ မပူစမ်းပါနဲ့ .. သင်္ချိုင်းတုန်းကို ကျွန်တော် တကယ်သွားမှာပါ”

“မင်းသွားမယ်ဆိုရင် ငါတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို ခေါ်သွားပါလား”

“နေပါစေ .. ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း သွားရဲပါတယ်”

ကိုကျော်ဝင်းသည် သတ္တိကောင်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ယခု အရက်ပါသောက်ထားသဖြင့် ပို၍ သတ္တိကောင်းနေသည်။ ကိုကျော်ဝင်း ည (၁)နာရီထိုးသောအခါ သူ့ကတိအတိုင်း သင်္ချိုင်းကုန်းကို ထွက်ခဲ့သည်။ တစ်လမ်းလုံး စွေးတွေ မနားမနေ ဟောင်နေကြသော်လည်း ကိုကျော်ဝင်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိပါ။

ကိုကျော်ဝင်းတို့ အရက်သောက်သော နေရာနှင့် သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ မဝေးလှပါ။ သင်္ချိုင်းကုန်းရောက်သောအခါ လရောင်အောက်တွင် မြေပုံတွေကို အထင်းသား မြင်နေရသည်။ ကိုကျော်ဝင်းလည်း မြေပုံတစ်ခု၊ နှစ်ခုကို လက်ဖြင့်ပုတ်၍ -

“ဟေ့ကောင်တွေ .. မင်းတို့ .. ငါ့ နောက်လိုက်ခဲ့ကြ”

ကိုကျော်ဝင်းပြောပြီး ခဏမှာပင် .. အပုပ်နဲ့ကြီး မခံနိုင်အောင် နံ့လာသည်။ ကိုကျော်ဝင်း ကြက်သီးထသွားသည်။ ကိုကျော်ဝင်း သင်္ချိုင်းကုန်း က ထွက်လာခဲ့သည်။ ကိုကျော်ဝင်းနှင့်အတူ အပုပ်နံ့က ပါလာသည်။ အပုပ်နံ့ရသော်လည်း အကောင်အထည်တော့ မဖြေပါ။ ကိုကျော်ဝင်း သူ့အပေါင်းအသင်းတွေဆီ ရောက်သောအခါ -

“ကဲ .. ဘယ်မှာလည်း မင်းတို့ပြောတဲ့ သရဲ၊ ငါ့နောက်မှာ တစ်ကောင်မှလည်း မပါဘူး”

“ဟာ ! .. ကိုကျော်ဝင်း ခင်ဗျားဆီက အပုပ်နံ့ ရသလိုပဲ”

“ကြံကြံဖန်ဖန် .. ငါ့ကိုယ်က ဘာဖြစ်လို့ အပုပ်နံ့ ရမှာလဲ”

“ဒါဆို ဘယ်ကနံတာလဲ”

“ငါလည်း မသိဘူး”

ကိုကျော်ဝင်း မသိချင်ယောင်

ဆောင်၍ ပြောလိုက်သည်။

“မဟုတ်မှလွဲရော ..

မင်းနောက်က သရဲတွေပါလာလို့ အပုပ်နံ့ နံတာ ဖြစ်ရမယ်။ မင်း .. ငါတို့ကို မလိမ်နဲ့နော်”

ကိုကျော်ဝင်းလည်း

နောက်ဆုံး မငြင်းသာတော့ဘဲ ဆူ ရုံးသဖြင့် အရက်တိုက်လိုက်ရသည်။ တိုကျော်ဝင်းတို့အဖွဲ့ မနက်(၄)နာရီမှ အိမ်ပြန်ကြသည်။ ကိုကျော်ဝင်း အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ရေချိုးပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်အိပ်လိုက်သည်။

“ကိုကျော်ဝင်း .. ရှင့်ကိုယ်က နံ့လှချည်လား”

“ဟာ .. မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါအခုပဲ ရေချိုးပြီးမှ အိပ်ရာဝင်တာပါ”

“ဒါဆို .. ဘယ်က နံတာလဲ”

“ငါ .. ဘယ်သိမှာလဲ”

ကိုကျော်ဝင်း၏မိန်းမ မရွှေ၊ ဘာမှထက်မပြောဘဲ ဝင်အိပ်လိုက်သည်။

ကိုကျော်ဝင်း ရုံးသွားရန် ပြင်ဆင်နေရင်း မရွှေကို မှာနေသည်။

“မိန်းမ .. ငါ ညနေ အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်။ အောင်မြင်တို့နဲ့ ချိန်းထားလို့”

“သိပ်ပြီး .. မိုးချုပ်အောင် မနေနဲ့ဦး”

“အေးပါ .. သိပ် မိုးချုပ်အောင် မနေပါဘူး”

ကိုကျော်ဝင်း သူ့မိန်းမကိုမှာပြီး ရုံးကို ထွက်သွားသည်။ မရွှေမှာ ကလေးတွေကို ညစာကျွေးပြီး၊ သူက မစားသေးဘဲ ကိုကျော်ဝင်းကို

စောင့်နေသည်။ ည (၈)နာရီထိုးတော့ ကလေးတွေ အိပ်သွားသည် အထိ ကိုကျော်ဝင်း ပြန်မလာသေးပါ။

မရွှေ ပြုတင်းပေါက်တံခါး ပိတ်ရန်သွားစဉ် ပြုတင်းပေါက် အပြင်ဘက်တွင် ဆံပင်ဖားလျားနှင့်မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက် ရသဖြင့် မရွှေ လန့်အော်လိုက်သည်။

“အမလေး.. လုပ်ကြပါဦး သရဲ သရဲ”

မရွှေ အော်ပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းကို ပြေးထွက်လာသည်။ မရွှေ မှာ ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်နေရင်း တုန်နေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် အိမ်ရှေ့တံခါးခေါက်သံ ကြားသဖြင့် မရွှေ ဝမ်းသာသွားသည်။ ကိုကျော်ဝင်း လာပြီထင်၍ တံခါးသွားဖွင့်လိုက်သည်။ အပြင်မှာ ကိုကျော်ဝင်းကို မတွေ့ရသဖြင့် တံခါး ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်ကာ ရှိသေးသည်။

“ခေါက် .. ခေါက် .. ခေါက်”

တံခါးခေါက်သံ ကြားလာပြန် သည်။ မရွှေ သွားဖွင့် လိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် အပြင်မှာ ဘယ်သူမှမရှိ။ မရွှေ စိတ်တိုသွားသည်။

“ဘယ်သူလာပြီး နောက်နေတာလဲ။ ဒီတစ်ခါ နောက်ရင် ငါ့အကြောင်း သိမယ်”

မရွှေ ကြိမ်းငါးရင်း တံခါးပိတ်နေစဉ် သူ့နောက်မှာ ဆံပင်ဖားလျားနှင့် မိန်းမတစ်ယောက် ရောက်နေသည်ကို သူမသိ။ မရွှေ တံခါးပိတ်ပြီး နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ စောစောကမိန်းမ ပျောက်သွားသည်။

သူ ကြောက်ကြောက်နှင့် ကုလားထိုင်ပေါ် ပြန်ထိုင်ပြီး ကိုကျော်ဝင်းကို ပြန်စောင့်နေသည်။ ခဏကြာတော့ တံခါးခေါက်သံ ကြားရပြန်သည်။ သည်တစ်ခါတော့ မရွှေ သွားမဖွင့်ရဲ။ ဒီအတိုင်း ထိုင်နေသည်။

“မရွှေ .. အိပ်ပြီလား။ တံခါးဖွင့်ပါဦး .. ငါ ကျော်ဝင်းပါ”

ကိုကျော်ဝင်း အသံကြားမှ မရွှေ တံခါး သွားဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ငါ တံခါးခေါက်နေတာ ကြာပြီ။ မင်း မကြားဘူးလား”

မရွှေ စောစောက သူ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ ကိုကျော်ဝင်းမှာ သရဲ၊ တစ္ဆေတွေ ယုံသူ မဟုတ်သဖြင့် မရွှေ ပြောတာကို မယုံ။

“မင်း စိတ်ထင်တာဖြစ်မှာပါ”

မရွှေ ဘယ်လိုပြောပြော ကိုကျော်ဝင်း မယုံ။ ကိုကျော်ဝင်းတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် ထမင်းစားပြီး အိပ်ရာထဲဝင် သွားကြသည်။ ည (၂)နာရီလောက် မရွှေ အိပ်ရာက နိုးလာသည်။ သူ့ထဲပြီး အပြင်ထွက်မည် လုပ်စဉ် အခန်းဝတွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မရွှေ “ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလား” ဟု မျက်လုံးပွတ်ကြည့်သည်။ တကယ်ပဲ အခန်းဝမှာ ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကိုကျော်ဝင်း .. ထပါဦး။ အခန်းဝမှာ ဘယ်သူလဲ မသိဘူး .. ရပ်နေတယ်”

“ဘယ်မှာလဲ”

“ဟိုမှာ .. ရပ်နေတယ်”

ကိုကျော်ဝင်း ကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှမတွေ့။ အခန်းဝက လူပျောက်သွားသည်။

“မင်း ပြောတဲ့သူ ဘယ်မှာလဲ .. ထင်ယောင်ထင်မှားနဲ့ လျှောက်ပြောနေတယ်။ အိပ်ရေးပျက်တယ်”

နေ့တိုင်း မရွှေ အမျိုးမျိုး အခြောက်ခံရသည်။ အခြောက်ခံရတိုင်း ကိုကျော်ဝင်းကို ပြောပြသော်လည်း မယုံ။ မရွှေသာ အပြစ်တင်ခံရသည်။ မရွှေတို့ သားအမိ အိမ်မှာ မနေရဲအောင် ဖြစ်နေသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ မရွှေတို့သားအမိကိုသာ ခြောက်သည်။ ကိုကျော်ဝင်းတို့တော့ မခြောက်။ မရွှေ စဉ်းစားရ ခက်နေသည်။

ကိုကျော်ဝင်း ခြံထဲတွင် ကြက်တွေ မွေးထားသည်။ ကြက်တွေမှာ အကောင်ပေါက်တာ မြန်သည်။ တစ်ခါ တစ်ခါရောင်းရင် မနည်း။ ဝင်ငွေကောင်းသည်။ ဒါပေမဲ့ အခု ကြက်တွေ တဖြည်းဖြည်း နည်းလာ

သည်ကို ကိုကျော်ဝင်း သတိထားမိသည်။

“မရွှေ အခု ကြက်တွေ ပျောက် ပျောက်နေတယ်။ သူ့ဦးဖျား ဝင်ဦးနေလား မသိဘူး”

“မနက်ပိုင်းတော့ ခြံထဲကို ဘယ်သူမှမဝင်ပါဘူး။ ညတော့ မပြောတတ်ဘူး”

“ငါတို့... ညဘက် သတိထားကြည့်ရင် ကောင်းမယ်”

ဒီနေ့ည လခိုက်ညဖြစ်၍ တစ်ခြံလုံးမှောင်နေသည်။ ဒီနေ့ ကိုကျော်ဝင်း အိမ်ကို အစောကြီး ပြန်လာသည်။ ညစာစားပြီး စာဖတ် နေသည်။ ကလေးတွေ အစောကြီး အိပ်ကုန်ကြသည်။ မရွှေလည်း မအိပ်သေးဘဲ တီဗွီထိုင်ကြည့်နေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ကြက်ခြံထဲက ကြက်တွေ အော်သံကြားရသဖြင့် ကိုကျော်ဝင်းတို့ နှစ်ယောက် နားစွင့် နေကြသည်။ ကြက်တွေအော်သံ နောက်ထပ် ကြားရပြန်သည်။

“မရွှေ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူလာခဲ့.. ငါတို့ သွားကြည့်ရအောင်”

ကိုကျော်ဝင်းနှင့် မရွှေတို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူ၍ ကြည့်လိုက် သည်။ ကြက်ခြံထဲတွင် လူတစ်ယောက် ကြက်တွေကို အစိမ်းလိုက် စားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သေးပတ်ပတ်လည်တွင် စားပြီးသား ကြက်အမွှေးတွေ ပြန့်ကျဲနေသည်။ ကြက်ခြံထဲက မြင်ကွင်းကြောင့် မရွှေ လန့်ခြန့်ပြီး အော်လိုက်သည်။

“အမလေး!.. သရဲ.. သရဲ”

မရွှေ အော်သံကြောင့် သရဲပျောက်သွားသည်။ ကိုကျော်ဝင်း အံ့ဩနေသည်။ သူ့မိန်းမ ပြောစဉ်က သူ မယုံ။ အခု ကိုယ်တိုင်တွေ့မှ ယုံသွားသည်။ ကိုကျော်ဝင်း ဘယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစား နေသည်။

စဉ်းစားရင်း သူ ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်ကို သတိရလိုက် သည်။ ကိုကျော်ဝင်း မနက်ဦးလင်းတော့ ဆရာတော်စီသွားပြီး အကိုအကြောင်း ပြောပြသည်။ ဆရာတော်က -

“ယခင်က တကာတို့အိမ်မှာ သရဲမရှိပါဘူး။ အခုမှ သယ်လို ရောက်လာတာလဲ။ တကာကြီး.. တစ်ခုခု အမှားလုပ်မိသေးလား”

ကိုကျော်ဝင်း စဉ်းစားနေရင်းမှ သူတို့ အလောင်းအစားလုပ်ခဲ့ မိသည်များကို သတိရလိုက်မိသည်။ ကိုကျော်ဝင်း ဆရာတော်ကို သူတို့ အလောင်းအစား လုပ်ခဲ့မိသည်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

“တကာကြီး.. တော်တော်မိုက်တာပဲ။ မလောင်းသင့်တာ တို့ အလောင်းအစား လုပ်တယ်။ စောစောသိရလို့ တော်သေးတယ်။ နောက်ကျရင် တကာတို့အသက်ပါ စိုးရိမ်ရတယ်”

“ဒါဆို.. တပည့်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ဘုရား”

“သူတို့ကို ခေါ်လာတဲ့နေရာ ပြန်ပို့လိုက်ပေါ့”

“တပည့်တော်က ဘယ်ကို ပြန်ပို့ရမှာလဲ ဘုရား”

“တကာကြီး ခေါ်လာတဲ့ သင်္ချိုင်းကုန်းကို ပြန်ပို့လိုက်ပေါ့”

“ဗျာ ..”

“တကာကြီး.. အခုမှ ဗျာ လုပ်မနေနဲ့။ အစက ဒီလို လောင်း ခြေး၊ စားခြေး လုပ်သင့်လား.. မလုပ်သင့်ဘူးလား။ မစဉ်းစားမိဘူး လား။ အခုတော့ တကာကြီးအိမ်က မိသားစုတွေ ဒုက္ခရောက်တော့မယ်။ အဲဒီတော့ မြန်မြန်သာ သွားပြန်ပို့လိုက်ပါ။ ကြာရင် မကောင်းဘူး”

ကိုကျော်ဝင်း အိမ်ကို အမြန်ပြန်လာပြီး သူခေါ်လာသော စကောင်းဆိုးဝါးများကို ဆရာတော်ပြောသည့်အတိုင်း သင်္ချိုင်းကုန်းကို ပြန်ပို့လိုက်သည်။ ကိုကျော်ဝင်း မကောင်းဆိုးဝါးများကို ပြန်ပို့လိုက် သည့် အချိန်မှစ၍ သရဲ၊ တစ္ဆေတွေကို မတွေ့ရတော့ပါ။

အရက်မှူးပြီး အပျော်သဘောဖြင့် အလောင်းအစား လုပ်မိ သော အမှားကြောင့် သူတို့မိသားစု ဒုက္ခရောက်ရန် အနည်းငယ်သာ လိုတော့သည်။ ကိုကျော်ဝင်း တစ်ယောက် ထိုနေ့မှစ၍ အလောင်း အစားလုပ်သော အကျင့် ပျောက်သွားပါတော့သည်။

ရေခဲမြေခဲချ

မြန်မာ့လောကီပညာနှင့် ဓာတ်သဘော

မြန်မာတို့၏ လောကီပညာ၊ စေးပညာရပ်တို့တွင် ဓာတ်ပညာ၊ ဓာတ်စကား ဆိုသည်များ ရှိပါသည်။ ထိုအချက်များကို သိရှိထားရန် လိုအပ်ပြီး အခြေခံ အချက်များကို ဖော်ပြပါမည်။

“အပ်ပျောက်လျှင် ဆင်နှင့် ရှာ၊ ဆင်ပျောက်လျှင် ဆန်ကောနှင့် ရှာ” ဟု ရှေးရှေး ဆရာကြီးများ၏ အဆိုအမိန့် ရှိခဲ့ပါသည်။ လျှို့ဝှက်ချက်များဖြင့် သိမှတ်သင့်သည်များကို ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစကား၏ အဓိပ္ပါယ်အမှန်မှာကား ..

အပ် မအပ် ဆင်ခြင်ပြီး၊ ထိုသို့ ဆင်ခြင်ရုံနှင့် မပြီးသေးပါ။ ဆန်ကောနှင့် ဆန်ပြာထုတ်သလို ထပ်မံ၍ ကောင်းသထက် ကောင်းအောင် စဉ်းစားရန်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကောက် မလွှဲရန်အတွက် အထူးပင် လိုအပ်ပါသည်။

ဤအချက်မှာ သုတအနေဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်ပြီး ဓာတ်သဘောအကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ရန် အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြပါမည်။

၁) အုန်းပင်ကို ထုံးသုတ်လျှင် အုန်းပင် သေ၏။

အုန်းပင်ကို သောမ၊ ပါပ ခွဲသော် အုန်းပင်သည် ပါပဖြစ်ကြောင်း

တွေ့ရသည်။ ရှင်သန် စေရန်နှင့် ပျက်စီးရန် စဉ်းစားသော် နာမ်စေး ပါပကို ရှုပ်စေးလုပ်၍ ပါပ (ပင်စည်)မှ သုတ်လိမ်းပေးသော် အုန်းပင် သေတာကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

၂) စံပယ်ကို ဝါးထောက်၊ ဝါးညှပ်လျှင် သေ၏။

စံ ပ ယ် သည် သက်မဲ့အများအရ သောမနဲ့ ဝါးညှပ်က နာမ်စေး ဖြစ်၍ ဝါးနှင့် ဝါးထောက်ပေးလျှင် စံပယ်ပင် သေပါသည်။

၃) ပိန္နဲပင်ကို အင်သားနှင့်ထောက်လျှင် အသီးများ ကြွေသည်။

၄) မာလကာပင်ပေါ် လူတက်လျှင် အသီးနည်း၏။

၅) ဘဲအော်လျှင် ပြာနှင့်ပက်က ဘဲအော်သံ မထွက်တော့ပါ။

၆) အုတ်ဖုတ်ရာတွင် ဇီး(ဆီး)ဖြူသား ထင်းကိုင်းပါလျှင် အုတ်ကျောက်တော့ပါ။

၇) ကြွေကို သံပုရာရည်နှင့် စိမ်လျှင် အရည်ပျော်၏။

၈) ဇီး(ဆီး)သီးပင်အောက်မှ မီးမြှိုက်(မီးဖို)လျှင် ဇီး(သီး)များ ချဉ်၏။

၉) နှင်းဆီပန်းပင်ကို ဝါးညှပ်ထောင်ပေးလျှင် ပို၍ ရှင်သန်သည်။

၁၀) ခရမ်းသီးပင် ရှင်သန်ကြီးထွားရန် အုတ်ခဲကို ပုံပေးရမည်။

၁၁) ဟင်းနုနွယ် သတ္တုရည်သည် မှန်ကို ကြေညက် အရည်ပျော်စေသည်။ ထိုအချက်များကို လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ပါက ရှုပ်စေး၊ နှမ်းစေးကို အတည့်စမ်းခြင်း၊ ပြောင်းပြန်စမ်းခြင်းဖြင့် ရှင်သန်ခြင်း၊ သေကြေချက်စီးခြင်းတို့ကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ လုပ်ဆောင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

မပန်းချစ်ကို ချစ်မိသူ

မောင်မောင်မိုးအောင်

ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူမည် ကြံနေစဉ် အိမ်ရှေ့ဘက်မှ ကားရပ်သံကြားလိုက်ရပြီး မမျှော်လင့်သော ဧည့်သည် ထစ်ဦး ကျွန်တော် အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင် အထုတ်အပိုး ဈေးဆွဲပြီး ဧည့်သည်က အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။

“ထောင်မှူးဦးတင့်ဝေဆိုတာ ဆရာပဲနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်.. ထိုင်ပါ။ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ပါလဲ”

။

မပန်းချစ်ဟာ
နှင်းဆီပန်း၊
သိပ်ကြိုက်တာတဲ့၊
နှင်းဆီရနံ့ပါတဲ့ ရေမွှေးကိုလည်း
အမြဲသုံးတတ်တယ်တဲ့၊ သူ့သွားလေရာ
ရေမွှေးနံ့က ရနေတော့တာပဲ။

“ကျွန်တော့် သားကိုစွန့် ဆရာမိ လာခဲ့တာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့... ကူညီနိုင်တဲ့ကိစ္စဆို ကူညီပါမယ်။ သားက ဘယ်မှာလဲ ။ ဘာအမှုနဲ့ ရောက်လာတာလဲ။ သူ့ နာမည်ကဧရာ ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

“ဆရာလက်အောက်က အဆောင်မှာ ရှိနေတာ .. ဆေးမှုနဲ့ ရောက်နေတဲ့ အေးမြတ်ပါ ဆရာ”

“ဪ... သိပြီ .. သိပြီ။ သူ လွတ်ဖို့ (၃)လလောက်ပဲ လိုတော့တာ။ လွတ်ဖို့ ရက်နီးနေပြီ။ ဘာလို ခုမှ ကျွန်တော့်ဆီလာရတာလဲ”

“ထောင်ဝင်စာတွေတော့ ကျွန်တော့်သားရဲ့ ပုံစံက မှုန် မဟုတ်ဘူးထင်လို့ပါ။ ဆေးမသုံးရတော့ စိတ်တွေ မှုန် ရှိပုံမရတော့ဘူး။ မျက်ကွင်းတွေလည်း ကျပြီး လူလည်း ပိန်ကျသွားလိုက်တာ”

“ဒီတော့ ကျွန်တော် ဘာကူညီပေးရမလဲ... ပြောပါ”

“ကျွန်တော်တို့မှာ ဒီ သားလေး တစ်ယောက်တည်း ရှိတာ .. ကျွန်တော်ကလည်း အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ ခရီးသွားနေရတော့ သားကို ဂရုမစိုက်နိုင်ခဲ့ဘူး။ မအေကို ကြောက်တာမဟုတ်ဘူး။ ခုတလော

သားပုံစံတွေ ပြီး တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ စိုးမိတယ်။ ဆေးကြောင်နေတဲ့ ပုံစံဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ ဆရာ နည်းနည်းလောက် ဂရုစိုက် ကြည့်ရှု။ စောင့်ရှောက်ပေးပါလို့”

“ဒီ အတွက်တော့ စိတ်ချပါ။ နေ့စဉ်လိုလို ကျွန်တော် စစ်ဆေးနေပါတယ်။ သိပ်ပြီး စိတ်မပူပါနဲ့”

“သား... ထောင်က လွတ်တာနဲ့ ဆေးရုံတက်ပြီး ဆေးဖြတ်ဖို့ စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ။ ဒီမှာ သားအတွက် မုန့်တွေနဲ့ အားဆေးတွေပါ ဆရာ။ ကျေးဇူးပြုပြီး သားကို ပေးပေးပါ ဆရာ။ ဒီမုန့်ပုံးက ဆရာကလေးတွေ အတွက်ပါ”

“မလုပ်ပါနဲ့... မုန့်ပုံး ပြန်ယူသွားပါ။ အေးမြတ်ကို ဂရုစိုက် ကြည့်ပါမယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာရယ် .. ထားခဲ့ပါရစေ။ ခုလိုလာပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးရတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ သွားခွင့်ပြုပါဦး ဆရာ”

ဧည့်သည်က အထုတ်အပိုးများ ထားပြီး ထွက်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့အထိ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးလိုက်သည်။ သူ ကားမောင်းထွက်မှ ကျွန်တော် အိမ်ပေါ် ပြန်တက်လာခဲ့သည်။ အေးမြတ်တို့ မိသားစုမှာ ဇွေကြေး ကြွယ်ဝပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း အေးမြတ် ထောင်ထဲရောက်စတာတည်းက ကျွန်တော် ခန့်မှန်းမိသည်။

အေးမြတ် ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့မိဘအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ပြောပြထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဇွေကို ထင်သလို သုံးဖြန်းနိုင်၍ အပေါင်းအသင်းများက ဆေးစွဲခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး မူးယစ်ဆေး သုံးစွဲမှုဖြင့် ထောင်ကျခဲ့ရသည်။

အေးမြတ်မှာ ကျွန်တော် တာဝန်ကျသည် အဆောင်တွင် ပြစ်ဒဏ် ကျခံနေရသူ ဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ ကားပစ္စည်းခိုးမှုဖြင့် မကြာခင် ထောင်ထဲရောက်လာသော ကုလားမှုတူး ဆိုသူလည်း ရှိနေသည်။ အေးမြတ်နှင့်တူ တစ်ခန်းတည်း အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

အေးမြတ်ခေင် ပြန်သွားပြီး ကျွန်တော် စဉ်းစားနေမိသည်။ ဆရာတလော အေးမြတ် အမှုအယာ ထူးခြားနေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်

သည်။ အေးမြတ်ကို သတိထားစောင့်ကြည့်ရန် မူတူးကို ကျွန်တော်မှာ ကြားထားပြီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်အဆောင်ကို တာဝန်ယူရသည့် ထန်းစီး မောင်ထွန်းကိုလည်း အေးမြတ်ကို သတိထား စောင့်ကြည့်ရန် မှာကြားထားပြီး ဖြစ်သည်။

ထောင်မှူး မှာထား၍ ကျွန်တော် အေးမြတ်ကို သတိထား စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာဝင်သည်အထိ အေးမြတ် မအိပ်သေးဘဲ ပြုတင်းပေါက်သံတိုင်များကြားမှ အပြင်ဘက်သို့ ငေးကြည့်နေသည်ကို သတိထားမိသည်။ အခုတလော အေးမြတ် အအိမ် အနေ နည်းလာသည်ကို သတိပြုမိသည်။

ဆေးသမား ဆေးမသုံးရ၍ ဆေးကြောင်နေသည်လား မပြော တတ်တော့ပေ။ နောက်ဆုံး အေးမြတ်ကို သတိမထားနိုင်တော့ဘဲ ကျွန် တော် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော် တစ်ရေးနီး၍ ကြည့်လိုက်ရာ အေးမြတ် ပြုတင်းပေါက်အနီးတွင် မတ်တပ်ရပ်နေဆဲဖြစ်သည်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။

“ဟေ့ကောင် .. အေးမြတ် ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ၊ အိပ်တော့ကွာ”

“ဪ .. မူတူး မင်းနီးနေလား။ ငါ မင်းကို ပြောစရာရှိတာနဲ့ အတော်ပဲ”

“ဘာပြောမလို့လဲ၊ ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန်ပြော .. ငါ အိပ်ချင် တယ်”

“အေးပါကွာ .. ခဏလေးပဲ နားထောင်ပေးပါ။ ငါ ပြုတင်း ပေါက်ကနေ ငေးကြည့်နေတုန်း ရုတ်တရက် နှင်းဆီပန်းနဲ့ ရလိုက်တယ်။ ငါ သတိထားပြီး ကြည့်နေတုန်း အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြတ်လျှောက်သွား တာ တွေ့လိုက်ရတယ်”

“အင်း .. ဆက်ပြောပါဦး”

“ငါ သဲသဲကွဲကွဲ မတွေ့ရပေမယ့် အဲဒီအမျိုးသမီးက ကိုယ်လုံး ပြည့်ပြည့်နဲ့ ချောမောတဲ့ပုံစံပဲ လို့ထင်တယ်။ ဆံပင်ရှည်ရှည်ကို ဇာ

လျား ချထားတာတွေ့ရတယ်”

“အေးမြတ်ရယ် .. မင်းဆေးကြောင်ပြီး ထင်ရာ မြင်ရာတွေ့ တာ ဖြစ်မယ်။ မင်းအိပ်တော့ .. ငါလည်း အိပ်တော့မယ်”

“ငါ အိပ်လို့ မရတော့ဘူး .. ဒီအမျိုးသမီး ပြန်လာဦးမယ် ထင် တယ်။ ငါ စောင့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ မင်း အိပ်ချင်အိပ်တော့ မူတူး”

အေးမြတ် ဆေးကြောင်နေသည်မှာ အမှန်ဟု ကျွန်တော် ထင် လိုက်သည်။ အေးမြတ် မိသားစုမှာ ကြွယ်ဝသူများ ဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။ အေးမြတ်အတွက် ရောက်လာသောစားသောက်ဖွယ်ရာများမှာ တန်ဖိုးကြီးများသာ ဖြစ်သည်။ အေးမြတ်ကလည်း သူ့စားတိုင်း ကျွန် တော်ကို ခွဲဝေပေးနေကြဖြစ်သည်။

ယနေ့ည အေးမြတ်မှအိပ်ဘဲ နှင်းဆီပန်းရနံ့ ပေးသွားသည့် အမျိုးသမီးကို စောင့်ကြည့်နေသည့်အကြောင်း ထောင်မှူး ဦးတင့်ဝေ လာလျှင်ပြောပြရပါဦးမည်။

“မင်းပြောတာ အမှန်ပဲလား .. မူတူး”

“ညဉ့်သန်းခေါင် အချိန်လောက်မှာ အေးမြတ် ကျွန်တော့်ကို ခြာပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ဆရာ့ကို ကျွန်တော် ပြန်ပြောပြခဲ့တာပဲ”

“အေးမြတ်ပြောတဲ့ အမျိုးသမီးကို မင်းရော .. တွေ့ ခဲ့လား”

“ကြုံကြုံဖန်ဖန် .. ဆရာရယ်။ အေးမြတ် ဆေးကြောင်ပြီး ထင် ရာ မြင်ရာပြောသွားတာပါ။ ကျွန်တော် မတွေ့မိပါဘူး”

“ကောင်းပြီ .. မူတူး အေးမြတ်ကို ဆက်ကြည့်ထားပါဦး။ ထူး ခြားတာတွေ့ရင် ငါ့ကို .. ပြန်ပြော”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ .. ကျွန်တော် ဆက်ကြည့်ထားပါ့မယ်”

ကျွန်တော် မှာထားသဖြင့် မူတူးက အေးမြတ်ကို စောင့်ကြည့် နေပြီး မနေ့ညက အဖြစ်အပျက် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောပြနေခြင်း ဖြစ် သည်။

ထောင်မှူးက အေးမြတ်ကို စောင့်ကြည့်ရန် မှာထားသဖြင့် စောင့်ကြည့်နေစဉ် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ ဝေလီဝေလင်း အချိန်မှ ကျွန်တော် တစ်ရေးနိုး လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော် နီးနီးချင်း အေးမြတ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

“မင်း... နီးလာပြီလား မှုတူး... ပြန် အိပ်ဦးမလို့လား”

“အေးလေ... မိုးမှ မလင်းသေးတာ ပြန် အိပ်လိုက်ဦးမယ်”

“မအိပ်ပါနဲ့ဦးကွာ... ငါ ပြောတာ နားထောင်ပါဦး”

“ဘာလဲ... နင်းဆီပန်းအနံ့ရပြီး အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြတ်သွားတာ တွေ့လိုက်တဲ့အကြောင်း ပြောမလို့လား”

“အေး... ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအကြောင်းပဲ။ ဒါပေမယ့်... ညက နည်းနည်း ထူးတယ်”

“ဘယ်လို ထူးတာလဲ”

“ငါ ကြည့်နေတုန်း... နင်းဆီပန်းအနံ့အတူ သူ ဖြတ်လျှောက် လာတယ်”

“အေးလေ... မနေ့ညကလည်း မင်း ဒီလိုပဲ တွေ့ခဲ့တာ မဟုတ် လား”

“မဟုတ်ဘူး... ဒီညတော့... ဒီမှာ... ဒီမှာလို့ ငါ အသံပြုလိုက် တယ်”

“ဟုတ်လား... မင်း အသံပြုလိုက်တာ သူ... ကြားရဲ့လား”

“ကြားသွားတယ် ထင်တယ်။ ငါ့ကိုတောင် လှည့်ကြည့်သွား တယ်။ သူ့ မျက်နှာ ငါ မြင်လိုက်ရတယ်။ တော်တော်... ရောတာပဲ။ ချစ်စို့ ကောင်းလိုက်တာ”

“အဲဒီ... အမျိုးသမီး မင်းကို လှည့်ကြည့်ပြီး ဘာပြောသွား သေးလဲ”

“ဘာမှတော့... ပြောမသွားဘူး။ ငါ့ကို ပြုံးပြသွားတယ်။ ငါ သူ့ ကို စောင့်ကြည့်နေတာ သူ သိသွားတဲ့ပုံပဲကွ”

“မင်းတော့... ဒုက္ခတွေ့တော့မယ် ထင်တယ်။ မင်း ဖြစ်ချင်တာ တွေ တွေးပြီး... မြင်နေတာ မဟုတ်လား”

“အနံ့တင် မဟုတ်ဘူးဆရာ... မနေ့ညက လူကိုတောင် တွေ့လိုက်တာတဲ့၊ သူ့ကိုတောင် ပြန်ပြီး ပြုံးပြသွားတယ်လို့ ပြောတယ် ဆရာ”

ကျွန်တော် ပြောသည်ကို အေးမြတ်က မည်သို့မျှ ဂရုမစိုက်ဘဲ သူ ပြောချင်ရာ သူ ဆက်ပြောနေသည်။

“ငါတော့... သူ့ကို ချစ်မိနေပြီ မှုတူးရာ။ နောက် ညတွေလာရင် ရင်းနှီးအောင် လုပ်ရမယ်။ သူလာရင် စကားပြောဖို့ ကြိုးစားမယ်”

“အင်း... အေးမြတ်... အေးမြတ်... မင်းတော့... ရူးတော့မယ် ထင်တယ်”

“ငါ လွတ်ဖို့ (၂) လလောက်ပဲ လိုတော့တယ်။ ငါ... ချစ်ကြောင်း သူ့ ကို ဖွင့်ပြောရမယ်။ လက်ခံတာ... လက်မခံတာ သူ့ အပိုင်းပေါ့ကွာ”

“ဒါတွေ... နောက်မှ စဉ်းစား။ မင်း ထောင်ကလွတ်တာနဲ့ ဆေးရုံ တက်ပြီး ဆေးဖြတ်ဖို့ လုပ်မယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်... ငါ့ အဖေက အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ ပြောထားတယ်”

“အင်း... မင်းတို့က ချမ်းသာတာပဲ။ ဆေးဖြတ်ဖို့ ဆေးရုံတက် လိုက်ပါ။ ငါလည်း ဒီတစ်ခါ လွတ်ရင် ကားပစ္စည်းတွေလိုက်နိုးတဲ့ အလုပ် မလုပ်တော့ဘူးလို့... ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

“အင်း... ဒါဆိုလည်း ကောင်းတာပေါ့”

ညက အေးမြတ်ပြောသော စကားများကို ထောင်မှူးကို ကျွန် တော် မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။ ထိုနေ့က ထောင်မှူးဦးတင့်ဝေ အစည်းအဝေး တစ်ခုရှိ၍ ကျွန်တော်တို့အဆောင်သို့ မလာဖြစ်ခဲ့ပါ။ တန်းစီးကသာ လာရောက် ကြည့်သွားခဲ့သည်။

မနေ့က အစည်းအဝေးတစ်ခုရှိနေ၍ ကျွန်တော် တာဝန်ကျရာ အဆောင်သို့ မသွားနိုင်ပါ။ ယခုမှ ရောက်လာခဲ့သည်။ ရောက်ရောက်ချင်း ပင်မတူးကို ကျွန်တော် မေးလိုက်သည်။

“မနေ့က ငါမလာနိုင်ဘူး မှုတူး.. အေးမြတ် အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ”

“ထမင်းလည်း ဟုတ်တိပတ်တိ မစားဘူး။ ညဘက်လည်း မအိပ်ဘူး ဆရာ .. ဆရာကြည့်ပါလား ဒီကောင် တော်တော်ပိန်သွားတယ်”

“ထမင်းစားအောင် မင်း.. ဝိုင်းပြောလေ။ ထမင်းမစားဘဲ မုန့်တွေပဲ စားနေလား”

“သူ့ မုန့်တွေလည်း ကျွန်တော့်ကို ကျွေးသေးတယ်”

“ဒီကောင် .. ညဘက် ဘာလို့ မအိပ်တာလဲ”

“အေးမြတ်ဆိုတဲ့ အကောင်က ပြုတင်းပေါက်က အပြင်ကို ငေးကြည့်နေခဲ့တာ”

“ဘာလဲ .. နှင်းဆီပန်းအနံ့ကို စောင့်နေတာလား”

“အနံ့တင် မဟုတ်ဘူး ဆရာ .. မနေ့ညက လူကိုတောင် တွေ့လိုက်တာတဲ့။ သူ့ကိုတောင် ပြန်ပြီး ပြုံးပြသွားတယ်လို့ ပြောတယ် ဆရာ။ မိန်းကလေးမျက်နှာက ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်တဲ့ .. ဆရာ။ အေးမြတ် အဲဒီ မိန်းကလေးကို ချစ်နေပြီတဲ့ .. နောက်တစ်ခါ တွေ့ရင် ချစ်ခွင့်တောင်းမယ်တဲ့”

“ဒီကောင်ရောဂါက မသေးပါလား။ ငါမေးတာတော့ ဘာမှ မပြောဘူး။ မင်းကိုတော့ ပြောတယ်။ အိပ်ရေးပျက်တာများတော့ ပိုပြီး ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေတာထင်တယ်”

မှုတူးကိုမေးပြီး အေးမြတ်ကို ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်သည်။ သိသိသာသာ ပိန်ကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“အေးမြတ် .. မင်း .. ထမင်း ကောင်းကောင်းမစားဘူးဆို ..

မုန့်တွေလည်း မှုတူးကို ကျွေးလိုက်တယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ .. ညဘက် မအိပ်ဘူးလား။ မင်းတော့ .. လုံးပါးပါးတော့မယ် ထင်တယ်”

“ကျွန်တော် .. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဆရာ”

“မင်း .. လွတ်ဖို့ရက် နီးလာပြီ။ ဘာမှ တွေးမနေနဲ့တော့ ..

ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ကွာ”

အေးမြတ်တို့ အခန်းမှ ပြန်အထွက်တွင် အေးမြတ်ကို သတိထား စောင့်ကြည့်ရန် မှုတူးကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် မှာခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော် အေးမြတ်တို့အဆောင်ရောက်တိုင်း မှုတူးကသာ အေးမြတ်အကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ အေးမြတ်ကိုမေးလျှင် လုံးဝ မပြောပါ။ မှုတူးပြောမှ အေးမြတ်အကြောင်း သိရသည်။

အေးမြတ်က ညဦးဝိုင်းတွေသာ စေ့စွာအိပ်ပြီး သန်းခေါင်နီးသည်နှင့် မအိပ်တော့ဘဲ ပြုတင်းပေါက်အနီး သွားရပ်နေပြီး အပြင်သို့ငေးကြည့်နေကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

အေးမြတ်ကို မည်သို့မျှပြော၍ မရသဖြင့် ကျွန်တော် လက်လျှော့ထားလိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် အေးမြတ် ထောင်မှလွတ်ရန် နှစ်ပတ်သာ လိုတော့သည်အချိန် ရောက်လာသည်။

ညဦးနက်သန်းခေါင်အချိန် အေးမြတ် စကားသံကြောင့် အိပ်စေ့နေရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ ထောင်မှူး အဆောင်ကို လာစစ်ဆေးစဉ် အေးမြတ်ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ရန် မှာသွားသေးသည်။ ယခု အေးမြတ် စကားပြောသံ ကြားနေရသည်။ မည်သူနှင့် စကားပြောနေသည်တို့ သိချင်၍ အသံမပြုဘဲ ကျွန်တော် ငြိမ်နေလိုက်သည်။

“ဒီမှာ .. ဒီမှာ ညီမ ညတိုင်းလိုလို ဒီက ဖြတ်သွားတာ တွေ့ရတယ်။ ညီမဟာ .. ဒီထောင်က ဝန်ထမ်းလား”

“ x x x x ”

“ဪ .. ဒါကြောင့် ဖြတ်သွားဖြတ်လာ တွေ့ရတာကိုး”

“ x x x x ”

“အိပ်ရေး အပျက်ခံပြီး ညတိုင်းလိုလို ညီမကို စောင့်နေတာ”

“ x x x x ”

“ညီမကို တွေ့ချင်လို့ပေါ့”

အေးမြတ် တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောနေသည်မှာ သေချာသည်။ ကျွန်တော် မလှုပ်ရှားသေးဘဲ အေးမြတ်ကြည့်ရာ ပြုတင်းပေါက် အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရပါ။ အေးမြတ် တစ်ဦးတည်း အသံကိုသာ ကြားနေရသော်လည်း တစ်ဘက်က ပြန်ပြောသည် အမျိုးသမီးအသံကို မကြားရပါ။ ကျွန်တော် ဆက်ပြီး နားထောင်နေလိုက်သည်။

“သွားတော့မလို့လား၊ အစ်ကိုလွတ်ဖို့ နှစ်ပတ်သာသာပဲ လိုတော့တယ်၊ နောက်ကိုတွေ့ ကြဖို့ မလွယ်တော့ဘူးလေ”

“x x x x”

“အစ်ကို ခင်မင်သလို ခင်မင်တယ်ဟုတ်လား၊ ပမ်းသာလိုက်တာ ညီမရယ်၊ ဒါနဲ့ ညီမနာမည်လေး ပြောခဲ့ပါလား”

“x x x x”

“ဟုတ်လား၊ နာမည်နဲ့ လိုက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ညီမလာတိုင်း နှင်းဆီပန်းနဲ့ရ ရနေတာကိုး၊ စိတ်ချပါ၊ ဘယ်သူမှ မပြောပါဘူး”

“x x x x”

“တားလို့မရလည်း သွားတော့လေ၊ နောက် ညတွေမှာ အစ်ကို စောင့်နေမယ်နော်”

“x x x x”

“စိတ်ချ.. အစ်ကိုက တွေ့ချင်နေတဲ့သူဆိုတော့ စောင့်ရမှာပေါ့၊ ပြီးတော့ ညီမကို ပြောစရာရှိလို့ပါ”

အေးမြတ် စကားသံ တိတ်သွားသည်။ အပြင်ဘက်မှ လမ်းလျှောက်သံလိုလို၊ ကြွက်ပြေးသံလိုလို တရှုပ်ရှုပ် အသံကြားလိုက်ရသည်။

“ပျော်လိုက်တာ” ဟု ဆိုကာ အေးမြတ် သူ့အိပ်ရာပေါ် တက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အေးမြတ် အိပ်ပျော်မည် မထင်ပါ။ တစ်ခုခု တွေးနေမည်မှာ သေချာသည်။ အေးမြတ်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော် မှေးကနဲ အိပ်ပျော်သွားသည်။

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည် မသိတော့ပါ။ လှုပ်နှိုးခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် အနီးတွင် အေးမြတ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ထစမ်းပါဦး.. မူတူး”

“ငါ မင်းကို ပြောစရာရှိတယ်”

“အိပ်ပါဦးလား.. အေးမြတ်၊ ဘာအရေးတကြီး ပြောစရာရှိလို့လဲ”

“ညက ငါ့သူနဲ့ တွေ့တယ်၊ သူ့ငါ့ကို စကားပြန်ပြောတယ်၊ သိပ်ချစ်ဖို့ ကောင်းတယ်”

ကျွန်တော် မသိချင်ယောင်ဆောင်၍ အေးမြတ်ကို မေးလိုက်သည်။

“မင်းက ဘာတွေပြောပြီး သူက ဘာတွေ ပြန်ပြောတာလဲ”

“ငါမေးတာ သူပြန်ပြောတယ်၊ သူက ဒီထောင်က ဝန်ထမ်းထဲ၊ ပြီးတော့ သူ့လာတိုင်း နှင်းဆီပန်းနဲ့ရနေတာက သူ့အမြဲတမ်း နှင်းဆီပန်းပန်ထားလို့တဲ့၊ ပြီးတော့ သူ့နာမည်လည်း ငါသိရပြီ”

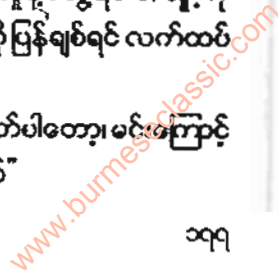
“ဟုတ်လား.. သူ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

“သူက နှင်းဆီပန်း သိပ်ကြိုက်တာတဲ့၊ သူ့နာမည်က မပန်းချစ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ သူ့နာမည် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့တဲ့၊ မင်းကိုတော့ ခင်မင်နေလို့ ပြောပြတာ၊ ထောင်မှူးဦးတင်ဝေကိုလည်း မပြောနဲ့နော်”

အေးမြတ်.. မင်း တော်တော်ကြောင်နေပါလား၊ ထောင်တလွတ်ရင် စေးမြတ်ဖို့လုပ်တော့၊ မင်းပုံက ယဲ့ယဲ့ပဲ ကျန်တော့တယ်၊ တျန်းမာရေးလည်း ဂရုစိုက်ဦး အိပ်ရေးပျက်ခံပြီး ညည ပြုတင်းပေါက်နားသွား မရပ်နဲ့ကွာ”

“ငါ သူ့ကို ချစ်နေပြီ၊ နောက်တစ်ခါ သူနဲ့တွေ့ရင် ငါ သူ့ကို ချစ်နေတဲ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်မယ်၊ သူ့ငါ့ကို ပြန်ချစ်ရင် လက်ထပ်လှူဝယ်ကွာ”

“ကဲ.. မင်းရဲ့ မပန်းချစ်အကြောင်း တော်ပါတော့၊ မင်းကြောင့် ငါ အိပ်ရေးပျက်တာ များနေပြီ၊ အိပ်လိုက်ဦးမယ်”

နောက်တစ်နေ့တွင် ထောင်မှူးဦးတင့်ဝေ ရောက်မလာပါ။ အေးမြတ်အကြောင်း ပြောပြမည် စိတ်ကူးထားသော်လည်း မပြောလိုက်ရပါ။ ပြောပြလျှင်လည်း ယုံမည်မဟုတ်ပေ။ အေးမြတ် ရူးကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေသည်မှာ သေချာသလောက်ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော် ထောင်မှူးက မှာထားသဖြင့် ကျွန်တော်အေးမြတ်ကို သတိထား စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရပြန်သည်။

တစ်ည ကျွန်တော်တစ်ရေးနိုးချိန် အေးမြတ် ပြုတင်းပေါက်သံတိုင်ကိုင်ကာ စကားပြောနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အေးမြတ် အသံကိုသာ ကြားနေရသည်။

“ဒီည မပန်းချစ်လာတာ စောသားပဲ”

“x x x x”

“ပြောစရာရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မပန်းချစ်ကို ချစ်နေမိတာ ဖွင့်ပြောမလိုပါ”

“x x x x”

“စောနေမှန်းသိရက်နဲ့ နောက်ကျမှာစိုးလို့ ဖွင့်ပြောလိုက်ရတာ”

“x x x x”

“နောက်နှစ်ရက်ဆိုရင် ကျွန်တော်လွတ်တော့မှာ”

“x x x x”

“ဘာပြောတယ်.. ကျွန်တော် လွတ်မယ့်ရက် မပန်းချစ်သိနေတယ်ဟုတ်လား၊ အေးပေါ့လေ .. မပန်းချစ်ဟာ ဒီက ဝန်ထမ်းဆိုထားသိတာ မဆန်းပါဘူး”

“x x x x”

“ဟာ!.. ဝမ်းသာလိုက်တာ မပန်းချစ်၊ ကျွန်တော့်အချစ်တို့ လက်ခံတယ်ပေါ့၊ ကျွန်တော့်ကို တကယ် လက်ထပ်မှာနော်၊ ဟုတ်လား”

“x x x x”

“စိတ်ချ .. မပန်းချစ်နဲ့အတူ လာနေမယ်၊ မပန်းချစ်ရှိတဲ့နေရာ ကျွန်တော်လိုက်နေမှာပေါ့”

“x x x x”

“ကတိပေးပါတယ် .. မပန်းချစ်တောင်းတဲ့ ကတိပေးတယ်”

“x x x x”

“ဟာ!.. ကျွန်တော့်လောက် ဖျော်တဲ့သူရှိမယ် မထင်တော့”

“ဟဲ့”

“x x x x”

“ကတိ ပေးပြီးပြီလေ .. ထောင်ကလွတ်တာနဲ့ ကျွန်တော့် ဒီသေတွဲကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်တော့မယ်”

တိတ်ဆိတ်နေသောညတွင် အေးမြတ်အသံက ကျယ်လွန်းသည်ဟု ထင်မိသည်။ ကျွန်တော် အေးမြတ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အေးမြတ် လက်နှစ်ဖက်အပြင်ထုတ်ပြီး တစ်ခုခု ပွေ့ဖက်ထားသည့် ဖြစ်လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“သိပ်ချစ်တယ် .. မပန်းချစ်ရယ်”

“x x x x”

“သွားတော့မလို့လား၊ နေပါဦးလား .. မပန်းချစ်ရယ်”

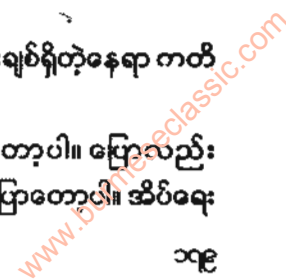
“x x x x”

“စိတ်ချ .. ကတိ တည်စေရမယ်၊ မပန်းချစ်ရှိတဲ့နေရာ ကတိ အတိုင်း လာခဲ့မယ်”

“x x x x”

ကျွန်တော်ဆက်ပြီး ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။ ပြောလည်း နှုတ်မဟုတ်သဖြင့် အေးမြတ်ကို ကျွန်တော်မပြောတော့ပါ။ အိပ်ရေး

မရှိတော့ပါ။

ပျက် မခံလိုတော့သဖြင့် ကျွန်တော် ဆက်အိပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဆက် အိပ်စဉ် အေးမြတ်ထံမှ မသဲမကွဲ စကား ပြောသံကြားနေရဆဲ ဖြစ်သည်။ ဂရု မစိုက်နိုင်တော့ပါ။

ကျွန်တော် မှေးကနဲ အိပ်ပျော် သွားတော့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ပင် မနက်စောစော အိပ်ရာမှ နိုးနိုးချင်း အေးမြတ် ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါ သည်။

“သိပ်ပျော်တယ် . . မူတူး ရယ်၊ မပန်းချစ်က ငါ့ကို အခြေပေး

လိုက်ပြီကွ”

“ဟုတ်လား . . ဘယ်လို အခြေပေးခဲ့တာလဲ”

“သူ ငါ့ကို ချစ်ပါတယ်တဲ့၊ ငါ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတော့ သူ လက်ခံလိုက်ပြီ၊ ဒါပေမယ့်”

“ဆက်ပြောလေ၊ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ”

“သူနဲ့အတူ လိုက်နေနိုင်မှ လက်ထပ်မယ်တဲ့၊ သူနဲ့ လိုက်နေ ခို့ ကတိတောင်းတယ်”

“အဲဒီတော့ မင်းက ဘယ်လိုပြန်ဖြေလိုက်လဲ”

“ငါက မပန်းချစ်ကို ချစ်တာကိုး . . သူတောင်းတဲ့ကတိ တေ လိုက်တာပေါ့”

အေးမြတ်ပုံစံက တက်ကြွ၊ ပျော်ရွှင်နေသော်လည်း လူမှု ပိန်ချုံးနေသည်။ အအိပ်ပျက်၊ အစားပျက်ဖြင့် ကျန်းမာရေးချို့ နေသည်မှာ သိသာလှသည်။ သို့သော် သူ့စိတ်က တစ်စုံတစ်ခုအောင် မျှော်လင့်ချက်ကြောင့် ပျော်ရွှင်နေသည်။ အေးမြတ် အခြေအမူ မကောင်းတော့ကြောင်း ထောင်မှူးလားလျှင် ပြောပြရပါမည်။

အခန်းထဲ ကျွန်တော်ဝင်လိုက်သည်နှင့် ရိုသေမှုဖြင့် မူတူးက တော်တော် ထရပ်လိုက်သော်လည်း အေးမြတ်က အိပ်ရာမှမထဘဲ ထဲလျောင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အေးမြတ် မျက်ကွင်းများ ချိုင့်ဝင်နေပြီး လူမှာလည်း သိသိသာသာ ပိန်ကျသွားသည်။

“အေးမြတ် . . ညဘက် မအိပ်ဘူးလား၊ မင်းပုံစံကြည့်ရတာ အခြေအနေမကောင်းမှန်း သိသာတယ်၊ ဆရာဝန်နဲ့ပြော ဖြစ်တော့မယ်”

“ကျွန်တော် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“ဘာမှမဖြစ်ဘူးသာ ပြောတယ်၊ မင်းပုံစံက လူနာပုံပေါက်နေ ပြီး သန်ဘက်ခါ မင်းလွတ်တော့မယ်၊ မပျော်ဘူးလား”

“သိပ်ပျော်တာပေါ့ . . ဆရာ၊ ဆရာပြောတာထက် ပျော်စရာ တောင်းတာ ရှိသေးတယ်”

“ဘာအတွက် ပျော်စရာလဲ . . ပြောပါဦး”

“ဟာ ! . . မေ့သွားလို့ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး၊ မပန်းချစ်က ဘယ်သူ့ နှုမပြောခဲ့လို့ မှာထားတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ကတိပေးထားတယ်”

“ဘယ်က မပန်းချစ်လဲ . . ဘာ ကတိပေးထားတာလဲ”

“ပြောလို့ မဖြစ်ပါဘူး . . ဆရာ၊ ကျွန်တော် မပြောပါရစေနဲ့” ကျွန်တော် မည်သို့မေးမေး အေးမြတ်မပြောပါ။ မနေသာ

အာဘတ် နောက်ဆုံး မူတူးကိုသာ မေးရတော့သည်။ မူတူးက သူ့သိသမျှ ကြားသမျှ မြင်သမျှ ကျွန်တော့်ကို အသေးစိတ်ပြောပြသည်။

“အေးမြတ် . . လုံးဝ မအိပ်ဘူး ဟုတ်လား၊ အစားလည်း အာဘတ်ကောင်း မစားဘူးဆိုတော့ ခုလိုဖြစ်နေတော့တာပေါ့”

“ခုလိုဖြစ်ရတာ အေးမြတ်ပြောပြောနေတဲ့ မပန်းချစ်ကြောင့် ဖြစ်တာပဲထင်တယ်၊ ညတိုင်း မပန်းချစ်ဆိုပြီး တစ်ယောက်တည်း အစားတွေပြော ပြောနေတယ်၊ ပြီးတော့ . . အဲဒီမပန်းချစ်နဲ့ အတူနေဖို့

အတိပေးထားပြီလို့လည်း ပြောနေတယ် ဆရာ”

“အင်း . . အေးမြတ်စိတ်က ပုံမှန်မဟုတ်တော့ဘူး၊ မဖြင့်တော့ သူ့ထောင်ပိုင်ကြီးဆီ သတင်းပို့မဖြစ်တော့မယ်”

အေးမြတ် အခြေအနေ မကောင်းတော့သည်ကို ကျွန်တော် ခန့်မှန်းမိသည်။ အေးမြတ် စိတ်ဖောက်နေသည်ဟု ထင်သည်။ နောက်ဆုံး ထောင်ပိုင်ကြီးထံ သွားရောက်တွေ့ဆုံပြီး သတင်းပို့လိုက်သည်။

“ဆရာတင့်ဝေ တာဝန်ကျတဲ့အဆောင်ပဲ။ ဂရုစိုက်ပါ... အဲဒီအေးမြတ်ဆိုတဲ့ ကောင်လေးက မနက်ဖြန်လွတ်တော့မယ် မဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ သူ ဘာကြောင့် ခုလောက် သိသိသာသာ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ သွားရတာလဲ”

ကုလားမူတူး ပြောတဲ့အတိုင်း အေးမြတ်အဖြစ် အပြည့်အတိုက် ထောင်ပိုင်ကြီးထံ တင်ပြ အစီအရင်ခံလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ အေးမြတ်ဆေးကြောင်ပြီး ထင်ရာမြင်ရာ စိတ်ထဲစွဲတာကို ပြောနေတာလို့ ထင်ပါတယ်။ ညဘက်တွေမှာ နင်းဆီပန်းနဲ့ရပြီး မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောနေတဲ့ပုံပါပဲ။ အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ အေးမြတ် တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီးလာပြီး လက်ထပ်ဖို့ တောင် သဘောတူထားပြီတဲ့။ သူက ထောင်ကလွတ်ပြီး မကြာခင် အဲဒီမိန်းကလေးနဲ့ လက်ထပ်မယ်လို့လည်း ပြောတာတဲ့”

“နေပါဦး... ညတိုင်းလိုလိုလည်း ဖြတ် ဖြတ်သွားတယ်။ အဲဒီမိန်းကလေးက သူဟာ ထောင်ထဲက ဝန်ထမ်းလို့လည်း ပြောတယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်... ထောင်ပိုင်ကြီး ကာယကံရှင်ကိုတော့ ဘာမှ မေးလို့ မရဘူး။ ပြောလည်း မပြောဘူး။ ကျွန်တော် စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားတဲ့ ကုလားမူတူးက အသေးစိတ်ပြန်ပြောပြခဲ့တာ။ အေးမြတ်က ဘာမှ မပြောပေမယ့် အခန်းဖော်မူတူးကိုတော့ အားလုံး ပြောပြပါတယ်”

“အဲဒီကောင်မလေးပုံစံက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလဲ”

“ရုပ်ချောချော၊ ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့လို့ ပြောတယ်”

“ဟင် ! .. ဟုတ်လား၊ နာမည်ရော ဘယ်လိုလဲ”

“အဲဒီ ကောင်မလေးနာမည်က မပန်းချစ်တဲ့ ဆရာ”

“ဘာ .. မပန်းချစ် ဟုတ်လား”

ထောင်ပိုင်ကြီးမျက်နှာ ချက်ချင်း ပြောင်းသွားသည်။ အံ့

ထိတ်လန့်သည့် ပုံစံဖြစ်သွားသည်ကို ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟာ ! . . မဖြစ်ဘူး။

ဆရာတင့်ဝေကိုယ်တိုင် အမြန်သွားပြီး အေးမြတ်ကို သွားပြော။ အဲဒီမပန်းချစ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ဘာအထိ တောင်း တောင်း မပေးပါနဲ့လို့ . . . နောက်ကျသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ အမြန် သွားပြောပေးပါ”

ထောင် ပိုင် ကြီး ပုံ စံ က အစ်ဂုရုကို ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

“ဆေးသမားတစ်ယောက် ဆေးကြောင်ပြီး ထင်ရာမြင်ရာ လျှောက်ပြောနေတာကို ဆရာဘာလို့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေရတာလဲ”

“ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းသာ လုပ်ပါ။ အဲဒီ မပန်းချစ်ကို ဘာကတိ ဗုဒ္ဓပေးပါနဲ့လို့”

“အေးမြတ်က အဲဒီမပန်းချစ်နဲ့ အတူလိုက်နေဖို့ ကတိပေး ချိတ်ပြီတဲ့”

“ဘယ်လို ကတိပေးလိုက်တာလဲ”

“အေးမြတ်က မပန်းချစ်ကို လက်ထပ်ချင်တော့ မပန်းချစ်က သူနဲ့ အတူလိုက်နေဖို့ ကတိတောင်းတာတဲ့။ အေးမြတ်က မပန်းချစ် ထောင်းတဲ့ ကတိပေးလိုက်ပြီ ဆရာ”

“ဟင် ! .. ကတိပေးလိုက်ပြီလား။ ကျုပ်ပြောတာ နောက်ကျ သွားပြီ ထင်ပါရဲ့”

ထောင်ပိုင်ကြီးအဖြစ်ကို ကျွန်တော် မည်သို့မျှ နားမလည်နိုင် ထော့ပါ။ အဘယ်ကြောင့် မပန်းချစ်တောင်းသည့် ကတိပေးဖို့ ထောင်

ပိုင်ကြီး ပြောရပါသည်။

“သိပ်ပြီး စိတ်မပူပါနဲ့ ဆရာ .. မနက်ဖြန် အေးမြတ်လွတ်ရက်ပါ။ ပြဿနာတော့ရှိမယ် မထင်တော့ပါဘူး။ ထောင်ကလွတ်တာနဲ့ ဆေးရုံတက်ပြီး ဆေးဖြတ်မယ်လို့ အေးမြတ်အဖေ ကျွန်တော့်ကိုပြောထားသေးတယ်။ အဲဒီ မပန်းချစ်ကို ကတိပေးလိုက်တဲ့အဖြစ် ဆရာဘာလို့ ဒီလောက် စိတ်ပူနေရတာလဲ”

“ထားပါတော့လေ .. ကျုပ် ထင်ထားတာတွေ မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ပဲ ဆရာတောင်းရတော့မယ်။ မနက်စောစော ကျုပ်လာခဲ့မယ်။ အေးမြတ်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်ဦး”

ပဟေဠိဆန်စွာပင် ထောင်ပိုင်ကြီးအခန်းမှ ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့သည်။ မနက်ဖြန် အေးမြတ် လွတ်ရက်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်စိတ်ထဲ အပူအပင်မထားတော့ပါ။ အေးမြတ်က သူ ဆေးကြောင်ပြီး တွေ့ခဲ့သည့် မပန်းချစ်ဆိုသူကို ကတိပေးပြီး သားဖြစ်၍ ကျွန်တော်ပြောလည်း ဖူးမည် မဟုတ်တော့ပေ။

ဆေးသမားတစ်ယောက် ဆေးကြောင်ပြီး စိတ်ထဲ ထင်ရာမြင်ရာပြောခဲ့သည်ကို ထောင်ပိုင်ကြီး ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ ဖြစ်သွားသည့်အဖြစ် ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်တော့ပါ။

“ငါ သိပ်ပျော်တယ် .. မူတူး။ မနက်ဖြန် ငါထောင်ကလွတ်ပြီ”
“မင်းက ဒီက ထွက်သွားတော့ မင်းကောင်မလေးနဲ့ ဝေးပြီ”

“ဘယ်ဝေးပါ့မလဲကွာ .. ငါလွတ်တာနဲ့ ငါအဖေက ဆေးရုံတက်ပြီး ဆေးဖြတ်ပေးမယ်တဲ့။ ပြီးတော့ မပန်းချစ်နဲ့ လက်ထပ်ဖော်ကွာ”

“ဒီည သူ့ကို စောင့်နေဦးမှာလား”
“မစောင့်တော့ပါဘူး။ သူနဲ့လိုက်နေဖို့ ကတိပေးပြီး ပြီပဲ။ အခု မလာတော့ဘူး။ ဒီညတော့ စောစောအိပ်ရမယ်။ ငါ ဘယ်လိုပျော်မှန်း

မသိဘူး .. မူတူးရာ”

ပါးစပ်ကသာ သူပျော်ကြောင်းပြောနေသော်လည်း အေးမြတ် အိပ်ရာပေါ်မှ မထနိုင်တော့ပါ။ အေးမြတ် အားအင်ကုန်စမ်းပြီး လိုနေကြောင်း ကျွန်တော်သိသည်။ သူ့မျက်နှာ လူနာရုပ်ဖြစ်နေပြီ။ အေးမြတ် အိပ်ရာဝင်သွားသဖြင့် စောင့်ကြည့်ရန် မလိုတော့ဘဲ ကျွန်တော်လည်း စောစီးစွာပင် အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် တစ်ရေးနိုးချိန် အေးမြတ်ထံမှ ငြီးသံကြားရသည်။ သို့သော် အေးမြတ် တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဘဲ အိပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မပန်းချစ် မလာတော့ဘူးဆို၍ အေးမြတ် စိတ်ချလက်ချ အိပ်ရာဝင်သွားခဲ့သည် ထင်သည်။

မနက်ဖြန် ထောင်မှူးဦးတင်ဝေ လာသည့် အခါ ယခုည အေးမြတ် စောစော အိပ်ရာဝင်သွားကြောင်း၊ မပန်းချစ်ကို စောင့်မနေတော့ကြောင်း ပြောပြရပါမည်။

ယနေ့ အေးမြတ်လွတ်ရက် ဖြစ်သည်။ ထောင်ပိုင်နှင့် ကျွန်တော် အေးမြတ်တို့ အဆောင်ဘက်သို့ ခပ်စောစောပင် သွားခဲ့ကြသည်။ အေးမြတ်တို့ အခန်းရှေ့အရောက်တွင် တန်းစီးတစ်ဦးနှင့် မူတူးဆိုမျက်စိ၊ မျက်နှာပျက်လျက် ပြာယာခတ်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“မူတူး .. ဘာဖြစ်တာလဲ”
“အေးမြတ် .. ဆရာ .. အေးမြတ်လေ”
မူတူးက စကားရှေ့ဆက်မပြောနိုင်ဘဲ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေသည်။ အေးမြတ် အိပ်နေဆဲဖြစ်သည်။

“ကဲ .. မူတူး၊ အေးမြတ်အကြောင်း မင်း ဘာပြောချင်လို့လဲ”
“မနေ့ညက အေးမြတ် အစောကြီး အိပ်ရာဝင်သွားတယ်။ အိပ်ရာက သန်းခေါင်အထိ တစ်ခါမှမအိပ်တဲ့ အေးမြတ်၊ ဒီညတော့ ချစ်တုတ်မှ မလှုပ်နိုင်အောင် အိပ်ခဲ့တာ၊ ညကငြီးသံတော့ ကြား

လိုက်သေးတယ်။ အိပ်ရာဝင်စက ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ အိပ်ရာဝင်ခဲ့တာ”
“အေးလေ .. ဟုတ်ပါပြီ၊ ထောင်က လွတ်လာတော့မယ်ဆို တော့ သိပ်ပျော်တာ မဆန်းပါဘူး။ နေ့လယ် သူ့လွတ်တော့မှာပဲ။ အေး မြတ်ကို နှိုးလိုက်တော့”

“ကျွန်တော် နှိုးပြီးပြီ .. ဆရာ၊ အေးမြတ်ကို နှိုးလို့မရတော့ ဘူး ဆရာ”

“ဘာ .. အေးမြတ်ကို နှိုးလို့မရဘူး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် .. ဆရာ၊ အေးမြတ် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်ပြီး တောင့်တင်းနေပြီ ဆရာ”

ကျွန်တော်နှင့် ထောင်ပိုင်ကြီးတို့ တပြိုင်တည်းလိုပင် အေး မြတ် အိပ်ရာအနီးသို့ အတူရောက်သွားကြသည်။ ထောင်ပိုင်ကြီးက အေးမြတ်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး လက်ကောက်ဝတ်ကို စမ်းသပ်လိုက် သည်။

“ဟင်!..”

ဆိုပြီး ထောင်ပိုင်ကြီးက ..

“ထောင်မှူးကိုတင့်ဝေ တာဝန်ကျ ဆရာဝန်ခေါ်ပါ။ အေးမြတ် အသက်မရှိတော့ဘူး ထင်တယ်”

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အလုပ်ရှုပ်ရပါတော့သည်။

ထောင်ပိုင်ကြီးက တွေ့ချင်သည်ဆို၍ ကျွန်တော် ထောင်ပိုင် ကြီး ရုံးခန်းသို့ သွားရောက် သတင်းပို့လိုက်သည်။ ရောက်ရောက်ချင်း ထိုင်ဟုဆိုကာ ထောင်ပိုင်ကြီးက နေရာပေးသည်။

“အေးမြတ် သေသွားတော့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်း လုပ် ရတော့ ခပ်ဈားလည်း တော်တော်ပင်ပန်းသွားမယ် ထင်တယ်။ လွတ် မယ့်ရက်မှ ခုလိုဖြစ်ရတာ ကျုပ်လည်း စိတ်မကောင်းပါဘူး။ အေးမြတ် သေဆုံးရတာ ဆရာတင့်ဝေ ဘယ်လိုထင်မိလဲ”

“ညဘက် အိပ်လည်း မအိပ်၊ အစာလည်း မှန်မှန်မစားတော့

အားနည်းပြီး အပြင်က ရောဂါဝင်ပြီး သေရတာပဲ။ ဆေးမှူး မှတ်ချက်လည်း ဆရာတွေ့သားပဲ မဟုတ်လား”

“ဆရာတင့် ဝေ ထင်တာ လည်း မမှားပါဘူး .. ဒါပေမယ့် အေးမြတ်ပြောပြောနေတဲ့ မပန်းချစ် အကြောင်း ကျုပ်ပြောပြမယ်။ ဆရာ တင့်ဝေက ဒီထောင်ပြောင်းလာတာ မကြာသေးတော့ အရင်အကြောင်း တွေ ဘယ်သိပါဦးမလဲ”

“အေးမြတ် သေတာ အဲဒီ မပန်း ချစ်နဲ့ ပတ်သက်နေလို့လား။ အဲဒီ မပန်းချစ် ဆိုတာလည်း အေးမြတ် ဆေးကြောင့်ပြီး ထင်ရာမြင်ရာ ပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား ဆရာ”

“အေးမြတ်ပြောနေတဲ့ အဲဒီ မပန်းချစ်ဆိုတာ ဒီထောင်မှာ ထာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးတဲ့ အမျိုးသမီး ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပါ။ တကယ်ရှိခဲ့တာ”

“ဗျာ!.. မပန်းချစ်ဆိုတာ တကယ်ရှိခဲ့တာလား”

“အေးမြတ် တွေ့ခဲ့တဲ့အတိုင်း ဆံပင် ရှည်ရှည်၊ ရှုပ်ချောချော နှင်းဆီပန်း သိပ်ကြိုက်တဲ့ ထောင်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပေါ့။ သူ့နာမည် က မပန်းချစ်တဲ့”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော် ခုမှ သိရတယ်။ စိတ်ဝင်စားဖို့ တောင်းလိုက်တာ။ ဆက်ပြောပါဦး ဆရာ”

“ကျုပ်ကိုယ်တွေ့တော့ မဟုတ်ဘူး .. ကျုပ် ဒီထောင်ကို စပြောင်းလာစကတည်းက ကျုပ်ကို Handoverလုပ်ခဲ့တဲ့ ထောင်ပိုင် ကြီးပြောခဲ့တာ။ ကျုပ် မေ့သလောက်ဖြစ်နေမှ ခု အေးမြတ်ကို ခု ပါ လာတာ။ ထိုက်ဆိုင်လွန်းလို့ ကျုပ်အံ့ဩခဲ့ရတာ။ ကျုပ် ဒီထောင်မှာ ထာဝန်ကျတာ နှစ်တွေ မနည်းတော့ဘူး။ ကျုပ် ပင်စင်မသွားခင် ပြော

ပြခဲ့မယ်၊ နောက်လူတွေ ကြုံခဲ့ရင်လည်း ဆက်ပြီးပြောပြခဲ့ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့... မပန်းချစ်အကြောင်းသာ ဆက်ပြောပါဦး ဆရာ”

သိချင်စိတ်ကြောင့် ဆက်ပြောရန် ထောင်ပိုင်ကြီးကို ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်ုပ်ကို Handoverထောင်ပိုင်ကြီး ပြောပြခဲ့တာကတော့ ဝန်ထမ်း မပန်းချစ်ဟာ နှင်းဆီပန်း သိပ်ကြိုက်တာတဲ့၊ နှင်းဆီရနံ့ပါတဲ့ ခေမ္မာကိုလည်း အမြဲသုံးတတ်တယ်တဲ့၊ သူ့သွားလေရာ ခေမ္မာနံ့က ရနေတော့တာပဲ၊ တာဝန်တို သိပ်လေးစားတဲ့ ဝန်ထမ်းတဲ့”

“နေနေညည အချိန်မရွေး မပြီးမပြု အထက်ကခိုင်းသမျှ တာဝန်ကျခဲ့တာ၊ လုပ်ငန်းကိုလည်း သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီ မပန်းချစ်ဟာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း သွေးတိုးရောဂါ နဲ့ ရုတ်တရက် ဦးနှောက် သွေးကြောပြတ်ပြီး သေခဲ့ရတာ၊ မပန်းချစ် ရုတ်တရက် လဲကျပြီး သေခဲ့ရတာပါ”

“တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် .. ဆရာရယ်၊ ဆက်ပြောပါဦး”

“မပန်းချစ်သေပြီးနောက် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ သူ့ပိညာဉ်ဟာ သူ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ နေရာပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေခဲ့တာတဲ့”

“သူ့အလုပ်ကို သူ့စွဲပြီး သေသွားလို့များလား ဆရာ”

“ညဘက်တွေမှာ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ ရုပ်ချောချောနဲ့ ဝန်ထမ်း တစ်ယောက် သွားလာလှုပ်ရှားနေတာ တွေ့ခဲ့တဲ့သူက တွေ့ခဲ့တာတဲ့ တော်တော် လူပြော၊ သူပြော များခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ ခု အေးမြတ်အဖြစ်လို ဖြစ်ခဲ့လို့ တစ်ယောက်သေခဲ့ဖူးတာ”

“ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တာလဲ ဆရာ”

“ဦးမှုနဲ့ ထောင်ကျသူ တစ်ယောက်ပါ၊ အေးမြတ်လိုပဲ နှင်းဆီ ပန်းအနံ့ရပြီး မပန်းချစ်နဲ့ တွေ့တယ်၊ ခဏ ခဏတွေ့ ပြီး ချစ်ကြိုက် သွားလို့ မပန်းချစ်ကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းခဲ့တယ်၊ မပန်းချစ်က သူ့ အတူလာနေဖို့ ကတိတောင်းတယ်၊ လက်ထပ်ချင်တော့ အေးမြတ်လို့ မပန်းချစ်ကို ကတိပေးလိုက်တယ်၊ နောက်ပိုင်း အဲဒီ ထောင်ကျသူနဲ့ သေခဲ့တယ်”

“ဒီအခန်းထဲမှာပဲ သေခဲ့တာလား .. ဆရာ”

“မဟုတ်ဘူး၊ ထောင်ကလွတ်ပြီး (၁)လလောက်ကြာမှ သူ့ အိမ်မှာ သေခဲ့တာ၊ ထောင်ထဲမှာ မပန်းချစ်နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ လက်ထပ်ဖို့အကြောင်း၊ သူ့မိဘတွေကို ပြောထားခဲ့တာ။ သူတို့သား သေပြီး မပန်းချစ်အကြောင်း ထောင်ပိုင်ကြီးကို လာမေးတော့မှ ထောင် ပိုင်ကြီး အကြောင်းစုံ သိခဲ့ရတာ၊ မပန်းချစ်နဲ့ လိုက်နေဖို့ သူတို့သား မပန်း ချစ်ကို ကတိပေးခဲ့တာတဲ့၊ အဲဒီအကြောင်းတွေ ထောင်ပိုင်ကြီးက ကျွန်ုပ် ကို အသေးစိတ် ပြောပြထားခဲ့တာ”

“ဒါကြောင့် အေးမြတ်က မပန်းချစ်ကို သူ့နဲ့လိုက်နေဖို့ ကတိ ပေးခဲ့လို့ အရင်လူလိုပဲ သေခဲ့ရတာများလားလို့ ကျွန်ုပ်သံသယဝင်နေ တယ်၊ ဆရာတင်ဝေရော ဘယ်လိုထင်လဲ၊ ဒါတွေ ယုံကြည်မှုရှိရဲ့လား”

“ယုံနိုင်စရာတော့ မရှိပါဘူး၊ တိုက်ဆိုင်မှုလိုပဲ ထင်တယ်”

“ယုံတာ၊ မယုံတာ အပထားပေါ့ဗျာ .. ဆရာတင်ဝေက ဒီထောင်မှာဆက်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ဦးမှာဆိုတော့ သတိတော့ ဓလွတ်ကြစေနဲ့ဗျာ၊ သွားနိုင်ပါပြီ”

ထောင်ပိုင်ကြီးကို တိုက်ဆိုင်မှုဟု ကျွန်တော်ပြောခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင်မူ အေးမြတ်သေဆုံးခဲ့ရခြင်းသည် ..။

မောင်မောင်မိုးအောင်

စွန်ပစ်လိမ္မော်ခွံနှင့် ဆေးစွမ်းကောင်း

“နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဘက်ဝင်” လို့ဆိုပါတယ်။ အပင်တိုင်း အရွက်တိုင်း၊ အသီးအနှံတွေဟာ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းတွေ အသီးသီး ရှိသလို ဘယ်လိုအသုံးချမလဲဆိုတာ သိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

လိမ္မော်သီးများဟာ ဆောင်းရာသီရဲ့ သီးနှံတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ လူကြိုက်များပြီး ဈေးကွက်ကျယ်ပြန့်တဲ့ စိုက်ပျိုးပင်ဖြစ်တာကြောင့် စီးပွား ဖြစ် စိုက်ပျိုးကြပါတယ်။ လိမ္မော်သီးကို အသီးအမှည့်အတိုင်း စားသုံးကြ သလို၊ အရည်ညှစ်ပြီး လိမ္မော်ရည်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ယိုထိုးပြီး သား ရေစာ၊ ဧည့်ခံစာအဖြစ် စားသုံးကြသူများလည်း ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လိမ္မော်သီးကို စားသုံး၊ အသုံးပြုပြီးရင် လိမ္မော်ခွံကို တော့ စွန်ပစ်ကြတာ များပါတယ်။ ဒီလိုစွန်ပစ်တဲ့ လိမ္မော်ခွံမှာ Limonene လို့ခေါ်တဲ့ အနံ့သင်းယုံဆီ ပါဝင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တာပင်တိုင် ကလူကို ဆိုဒီတင်နင်ဓာတ်နဲ့ ပြာဓာတ်များလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သင်္သယံ ဟာ လိမ္မော်ခွံကို ဆေးအဖြစ် ကောင်းစွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။

လိမ္မော်ခွံခြောက်ကို အစာကြေစေး၊ ခံတွင်းအနံ့ကောင်းစေး (အပုတ်နံ့ပျောက်စေး)၊ လေဆေး၊ ဝမ်းပိတ်စေး(ဝမ်းတားစေး)များ ဖော်စပ်ရာမှာ အသုံးပြု ဖော်စပ်ကြပါတယ်။ လိမ္မော်ခွံမှရသော အဆီကို

အားဆေးမှာလည်း သုံးကြပါတယ်။ လိမ္မော်ခွံခြောက်ကို အမှုန့်ထောင်း ပြီး အော့အန်ခြင်း ပျောက်ကင်း ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ လိမ္မော်ခွံခြောက်ကို အမှုန့်ထောင်းပြီး အမှုန့်ကို နေရည်အချိန်မှန်မှန် စားသုံးပေး ခြင်း သန့်ထိုးခြင်း၊ တုတ်ထိုး ခြင်း ရောဂါများကို ပျောက်ကင်း နိုင်လို့ ကလေးများကို ကျွေးသင့်ပါ တယ်။

ယမကာရည်(အရက်)နှင့် လိမ္မော်သီးကို လေးစိပ်စိပ်(အခွံပါ) ဖြစ်စေ၍ အရည်ကို နေရည် တစ်နေ့ကို ဟင်းခပ်စွန်းသောက်လျှင် လေဆန် အားလေချုပ်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းပြီး နှုတ်မြန်ခြင်း (စားကောင်း) ဖြစ်စေပါတယ်။

လိမ္မော်ခွံကို သကြား(ထန်းလျက်)တို့နှင့် ယိုထိုးပြီးစားပေးပါက အစာကြေခြင်း၊ လိမ္မော်ခွံနဲ့ မျက်နှာကို ပွတ်ပေးပါက ညှင်း၊ ဝက်မြဲ နှင်းပူ အဖူးတို့အပါအဝင် အမှအပိန်အကွက်များ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ လိမ္မော်ခွံကို နေနှင့် ခြောက်သွေ့ အောင်လှမ်းပြီး အမှုန့်ထောင်းပါ။ အဲဒီအမှုန့်ကို သနပ်ခါးရည်ကျနှင့် ဖော် ပြီးလက်၊ ခြေ၊ လည်ပင်း၊ ရင်ဘတ်နှင့် အခြားနေရာများမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အညှို့ကွက်၊ အနီကွက်၊ အဖြူကွက် အစက်အပြောက်များပေါ်မှာ လိမ်း အသုံးပြု ပျောက်ကင်းပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် လိမ္မော်ခွံမှာ ဆေးဘက်အသုံးဝင်ပုံများ များစွာရှိတာ ကြောင့် လိမ္မော်သီးစားပြီး အခွံများကို စွန်ပစ်ခဲ့အစား သင့်သလို အသုံးပြု နိုင်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

မိုးပင်ထွန်း

သူငယ်ချင်း
တာဝန်ကျေပါတယ်

ဖောင်မြင့်စား (စိမ်းကလေး)

ကျွန်တော် (၁၀)နှစ်သားလောက်က ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို အစ်ကို
တစ်ကွဲကိုသိန်းအောင်က တစ်ပတ် တစ်ခါ၊ နှစ်ခါလောက် ဘိုကလေးပြုပေါ်
တွင်ရှိသော ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ လာတတ်သည်။ သူ လာလျှင် မုန့်စား
ရသည်။ ရုပ်ရှင် ကြည့်ရသည်။ ဒါကြောင့်မို့ သူလာလျှင် ကျွန်တော် အခု
ဇော်ပါသည်။

။

“သုခယ်ချင်း . .
မင်း တာဝန်ကျေပါတယ်။
ငါ့ကို ထားခဲ့တော့၊
မင်း အသက်သာ
လွတ်အောင်ပြေးတဲ့၊ ကျွန်ုပ်ထေ
စိတ်မကောင်းလိုက်တာ။
အမှန်က စောဒိုဆိုးက
အသက်မရှိတော့ဘူး။”

သူနေသည့် ဘုံကလေးမြို့ အောက်ဘက် စက်ဆန်း(စက်စု) ဆိုတဲ့ ရွာကနေ တစ်ပတ်တစ်ခါ၊ နှစ်ခါလာရသည့် အကြောင်းက သူ့ အိမ်က ကုန်စုံဆိုင်အတွက် ရောင်းချစရာပစ္စည်းတွေ လာလာဝယ်တာပါ။

သူ လာရင် ကျွန်တော် အရမ်းပျော်သည်။ တစ်နေ့လုံးမှ မုန့်နို့ တစ်မတ်ရတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ရှုပ်ရှင်လည်း ပြား (၅၀)တန်းက ကြည့်ရသည်။ မုန့်နို့လည်း လေး၊ ငါးကျပ် အမြဲရနေကြမို့ ကျွန်တော် ပျော်တာပါ။ ဒါကြောင့်မို့ သူ့ကိုပဲ ကျွန်တော် မျှော်နေတတ်သည်။

တစ်ရက် သူ ရောက်လာရင်း ကျောင်းပိတ်ရက်နှင့် ကြုံတော့-
“မောင်တင်ဝင်း . . ရွာကို အလည်လိုက်ခဲ့ပါလားကွ”

“လိုက်တော့ . . လိုက်ချင်တယ်။ အဖေ့အမေက ထည့်ဖို့ မလား”

“ငါ . . ပြောပေးပါ့မယ်ကွာ”

အဖေ့အမေကလည်း ကိုသိန်းအောင်က ကျွန်တော့်ကို ညီအစ်ကို အရင်းလို ချစ်မှန်းသိတော့ နှစ်ခါ မပြောရပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို စက်ဆန်း (စက်စု)ရွာကို အလည် ထည့်လိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရွာရောက်

တော့ အတွေ့ အကြုံ မရှိတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ချောင်းထဲ ရေဆင်းကူးလိုက်၊ လှေစီးလိုက်၊ ပုစွန်ဖောင်တွေပေါ် တက်ဆော့လိုက်နဲ့ ပျော်နေပါသည်။

ကျွန်တော့် အစ်ကိုက ကုန်စုံဆိုင်ရောင်းသည့်အပြင် ပျားရည်လည်း အရောင်းအဝယ် လုပ်ပါသည်။ စက်ဆန်းရွာ မရောက်မီ မိန်းမလှတျွန်းဆိုတာ ရှိပါသည်။ အလွန်နက်သော တောကြီး(ယခင်က) ဖြစ်ပါသည်။ ရေငံပိုင်ဦးရှင်ကြီး ရှုပ်ထူရှိသော တောကြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်ကတော့ ထိုမိန်းမလှတျွန်းကြီးကို အဝေးကကြည့်လိုက်လျှင် လမု၊ မဒမ၊ ကနစိုတောကြီးဟာ ကော်စေအခင်းကြီး ခင်းထားသလို တညီတညာတည်း ဖြစ်ပါသည်။ အခုတော့ သစ်ပင်များ ကျိုးတို့ကျဲတို့၊ ကွက်တိကွက်ကျား၊ ထင်းခုတ်သူတွေ၊ မီးသွေးဖုတ်သူတွေ များသောကြောင့် သစ်တောလည်း ဒဏ်မခံနိုင်တော့ ထန်တူပါသည်။

အဲဒီတောထဲက မဒမပင်တွေမှာ ပျားအုံတွေ အများအပြား စွဲပါသည်။ ဒန်အိုးဖုံး အရွယ်လောက်ကနေ ထမင်းစားပွဲ အရွယ်လောက်အထိ ပျားအုံများ ရှိတတ်ပါသည်။ ထိုပျားအုံများကို ပျားဖွတ်သမားများ စာဖွတ်ကာ ပျားရည်များကို ကျွန်တော့်အစ်ကို ကိုသိန်းအောင်က ဝယ်ယူ၍ မြို့ပေါ်တွင် တဆင့်ပြန်ရောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဲဒီအခါက ပျားရည်တစ်ပုံးမှ (၄)ကျပ်သာ ပေးရသည်။ ကျွန်တော့် အစ်ကိုအိမ်တွင် ပျားဖွတ်သမားများက ပျားရည်လာသွင်းသောအခါ ကျွန်တော့်ကို ထိပ်ပုတ်၊ ခေါင်းပုတ်နှင့် စကြ၊ နောက်ကြသည်။ ပျားဖွတ်သမားများသည် ပျားသောအားဖြင့် ကရင်လူမျိုးများသာ များသည်။

ထို ပျားဖွတ်သမားများထဲတွင် ကရင်အဘိုးကြီး စောရိုင်းစာ ကျွန်တော့်ကို အင်မတန်ခင်သည်။ သူ ပျားရည်လာသွင်းလျှင် ဆတ်ထားခြောက်များ၊ လိပ်ဥများ ကျွန်တော့်ကို လက်ဆောင်ပေးတတ်သည်။ သူ့အစ်ကိုမိ ပျားရည်လာသွင်းလျှင် လေးထောင့်ပုံး (၂၊ ၃)ပုံးခန့် ပါလာတတ်သည်။ သူ ပျားရည်ဖိုးရလျှင် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ကာ ရွာလယ်က

www.burmeseclassic.com

အကြော်ဆိုင်တွင် အကြော်ဝယ်ကျွေးတတ်သေးသည်။

တစ်ခါတစ်လေလည်း ကိုသိန်းအောင်နှင့်ထိုင်ကာ ရေခန်းကြမ်းသောက်ရင်း လေကန်နေတတ်သည်။ ထိုသို့လေကန်ရင်း ကိုသိန်းအောင်အား စောရိုမ်းပြောပြနေသော အကြောင်းများသည် ကျွန်တော် ဘေးမှထိုင်နားထောင်နေရင်း ကျွန်တော်အတွက် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာများ ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျွန်တော် စာရေးတတ်သည့် အချိန်ထိ မမေ့နိုင်သော အဖြစ်အပျက်များဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀) ကျော်က အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ကျုပ်တို့ .. ပျားဖွတ်တဲ့လူတွေမှာ ပျားဖွတ်တဲ့လေ့ တစ်ခုရှိတယ်ဗျ။ မိန်းမလှကျွန်းဆိုတဲ့ တောက .. အကျယ်ကြီးဆိုတော့ ကနစိုပင်၊ မဒမပင်တွေမှာ အုံဖွဲ့လေ့ရှိတဲ့ ပျားအုံတွေက တောထဲမှာ အများကြီးပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ .. ပျားဖွတ်သမားတွေက ဖွတ်တဲ့ရာဘီမရောက်ခင် ကြိုပြီးတော့ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အပင်တွေမှာ အုံဖွဲ့တယ်ဆိုတာ အရင်လေ့လာရတယ်”

“သူ့ အုပ်စုနဲ့သူ တောထဲမှာ ပျားအုံရှာကြရင်း .. ကိုယ်တွေ့တဲ့ အပင်ကို ဓားနဲ့ထစ်ပြီး အမှတ်အသား လုပ်ထားရတယ်။ ဆိုလိုတာက ဒီအပင်ကို ငါတွေ့ ပြီးပြီ .. တခြားလူ လာမဖွတ်နဲ့တော့လို့ .. ပြောတာနဲ့ အတူတူပဲ။ ဒါဆိုရင် နောက်မှလာတဲ့လူက အဲဒီ အမှတ်အသားကို တွေ့ရင် လာမဖွတ်တော့ဘူး .. အဲဒီ လေ့တစ်ခုတော့ ရှိတယ်”

“မသိအောင် ခိုးပြီးဖွတ်တာတို့ .. ဘာတို့လည်း မရှိဘူး။ သစ္စာလည်း ရှိကြတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ပျားဖွတ်ထွက်ကြရင်လည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သစ္စာရှိကြတဲ့ အဖော်တွေနဲ့ တွဲလေ့တွဲထရှိကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပျားရည်ဟာ အရသာ ရှိသလောက် ပျားဖွတ်ရတာ အင်မတန် အန္တရာယ်များလို့ပါပဲ”

“ကျုပ်တို့ .. လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ တော်တော်များများ

အသက်ဆုံးပါးခဲ့ရတယ်။ တချို့ဆိုလျှင် ကျားဆွဲခံရလို့၊ ဝံကုတ်ခံရလို့၊ ပျားဖွတ်ရင်း အပင်ပေါ်က လိမ့်ကျပြီး သေကြရတယ်။ ကျုပ်နဲ့ အင်မတန် ရင်းနှီးတဲ့ အမာရွာက စောလယ်ရူးဆိုရင် ပျားဖွတ်သွားမယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ သုံး၊ လေးရက်လည်း ပေါ်မလာ၊ တစ်ပတ်ကြာလည်း ပေါ်မလာ၊ ဆယ်လေး ငါးရက်လောက်ကြာတော့ လူစုပြီး လိုက်ရှာတော့ စောလယ်ရူးရဲ့ မြင်မကောင်းအောင် ပုပ်ပွနေတဲ့အလောင်းပဲ ပြန်ရတော့တယ်”

“စောလယ်ရူးက အပင်ပေါ်တက် ပျားဖွတ်ရင်း အပင်ပေါ်က အောက်ကို ပြုတ်ကျပြီး သေနေတာ။ ပြုတ်ကျပြီး အောက်က မဒမပင်ကလည်း ထိုးထားသေးတယ်။ ဒီလို အန္တရာယ်များတော့ ပျားဖွတ်ကြရင် သစ္စာအရှိဆုံးမိတ်ဆွေနဲ့ အဖော်လုပ်ပြီး သွားကြရတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်၊ တစ်ခုခု ဖြစ်ရင်ပါလာတဲ့ အဖော်က အိမ်အရောက် ပြန်ဖို့၊ သူ့မိသားစုလက်ထဲကို အပ်ရတာ အစဉ်အလာ တစ်ခုပဲ”

“ကျုပ် အတွေ့အကြုံအရ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်လောက်က မမေ့နိုင်တဲ့ အတွေ့အကြုံတစ်ခု ကြုံခဲ့ရတယ်။ အဖြစ်က ဒီလိုပါ။ ပျားဖွတ်ရာဆီရောက်တော့ ကျုပ်ရယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ သစ္စာအရှိဆုံးမိတ်ဆွေ စောခိုဆိုးတို့နှစ်ယောက် မိန်းမလှကျွန်းတောကြီးထဲကို ကိရိယာ အစုံအလင်၊ ခိုကွာအစုံအလင်နဲ့ ထွက်ခဲ့ကြတယ်”

“ကျုပ်တို့ မှတ်ထားတဲ့အပင်တွေကိုရှာရင်း ခိုးချုပ်သွားကြလို့ တောသရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်ပေါ်မှာ လင့်ထိုးပြီး အိပ်ကြမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ သစ်ပင်၊ ဝါးပင်တွေခုတ်ပြီး လင့်ထိုးကြတယ်။ လင့်ထိုးနေရင်း အောက်ကနေ ဟင်းမျိုး ကျားတစ်ကောင်က တပေါင်းပေါင်းနဲ့ လာဟိန်းနေတယ်။ လင့်က မြင့်လို့ တော်သေးတာပေါ့ ..

“နို့နို့ရင် လင့်ကို ခုန်မြီး ဆွဲတတ်ကြတယ်။ တစ်ညလုံးလည်း ကောင်းကောင်း မအိပ်ရပါဘူး။ ကျားက တစ်ညလုံး အောက်ကနေ လာချောင်းနေတယ်။ မိုးလင်းတော့ ကျားအရိပ် အခြေမတွေ့တာနဲ့ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်လင့်အောက်ကို ဆင်းလာကြတယ်။ မှတ်ထားတဲ့

အပင်တွေလိုက်ရှာကြရင်း တစ်နေရာရောက်တော့ ဆန်ကောပိုင်း လောက်ရှိတဲ့ ပျားအုံကြီးစွဲနေတဲ့ အပင်တစ်ပင် တွေ့တယ်”

“အဲဒီအပင်က ကျုပ်တို့လည်း မမှတ်ရသေးဘူး။ ဘယ်သူမှလည်း မတွေ့ရသေးတဲ့ အပင်ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်တို့လည်း ဇွတ်ကြမ့်ပြင်ဆင်ကြတာပေါ့။ ကျုပ်က အရင် အပင်ပေါ်တက်နေတဲ့ အချိန်မှာ အောက်က တက်လိုက်ဖို့ စောဒိုဆိုးက ပြင်ဆင်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်အချိန်က ချောင်းနေမှန်းမသိတဲ့ ကျားက စောဒိုဆိုးကို ဝင်ဆွဲပါလေရော”

“ကျုပ်က အောက်က အဖြစ်အပျက်ကို အပင်ပေါ်ကနေ အတိုင်းသား မြင်နေရတယ်။ ကျားက လက်ဦးသွားလို့ စောဒိုဆိုးလည်ပင်းခဲနေတုန်း ကျုပ်ဟာ .. ကျုပ် သူငယ်ချင်းကိုကယ်ဖို့ အပင်ပေါ်ကနေ အော်လည်း အော်ရင်း .. ကမန်းကတန်း ဆင်းလာခဲ့တယ်”

“သွေးနှံရပြီးတဲ့ ကျားဟာ ကျုပ်ကို လှည့်မကြည့်ဘူး။ စောဒိုဆိုးကိုပဲ မလွတ်တမ်း ခဲထားတယ်။ ကျုပ်က အသွားရှည်လှုံနဲ့ ကျားကို ထိုးတာတောင် ကျားက စောဒိုဆိုးကို မလွတ်ဘူး။ လှုံက ကျားဆီမှာ စိုက်နေတော့ ထင်းခုတ်စားနဲ့ ဝင်ခုတ်ပြီး သူငယ်ချင်းကို ဝင်လှရတယ်။ ကျားက ဒဏ်ရာရလို့ .. လှုံတန်းလန်းနဲ့ တောထဲဝင်ပြေးမှစဲ စောဒိုဆိုးကို ရတော့တယ်”

“ဒါပေမယ့် စောဒိုဆိုးက တံဆိုးသွားရှာတယ်။ လည်ပင်းစာလည်း ဟောင်းလောင်းပေါက်ကြီး၊ ဝိုက်ကလည်း ကျားကုတ်ထားလို့ ပွင့်နေပြီး အူတွေ ထွက်နေတယ်။ ဒဏ်ရာတွေ စာသွေးတွေဒလဟော၊ ကျုပ်စာပါလာတဲ့လုံချည်ဟောင်းတွေနဲ့ ဒဏ်ရာတွေကိုပတ်ပြီး စောဒိုဆိုးကို ထမ်းလာခဲ့တယ်။

တောထဲက မဒမုတ်၊ လမုတ်တွေ တို့မကြည့်အားဘူး။ ကျုပ် ခြေထောက်တွေလည်း ပေါက်ပြဲ၊ စုတ်ပြတ်လို့။ ကျုပ်ဟာ စောဒိုဆိုးကိုထမ်းပြီး လှေဆိပ်ကို ထွက်ပြေးလာခဲ့တယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ်နဲ့ကြုံရင် လူကိုတော့ အရယူပြီး သူ့ မိသားစုရှိရာကို ပို့ပေးရမှာက .. ကျုပ်တို့ရဲ့ သစ္စာရှိမှုပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် သိတယ်။ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ (ဟင်းမျိုး)ကျားဟာ ကျုပ်တို့နောက်တို့ နာကျည်းချက်နဲ့ လိုက်နေဦးမယ်ဆိုတာ ကျုပ် သဘောပေါက်ပြီး သား။ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ (ဟင်းမျိုး)ကျားက ကျုပ်တို့နောက်ကနေ လိုက်လာနေတယ်”

“လွတ်လမ်း တစ်နေရာရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ် တွေးမိတယ်။ ထမ်းမှာ ချောင်းကလေးတစ်ခုကို ဖြတ်ရမယ်။ ချောင်းက ဝါးပိုးဝါးဆစ်လုံးကို အောက်ကနေ တိုင်တွေထောက်ထားပြီး တစ်ဘက်ကို ဆူးရတဲ့ ဝါးတံတားလေး။ ဒါပေမယ့် လူဖြတ်သလို (ဟင်းမျိုး)ကျားက ဆည်း လိုက်ဖြတ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တံတားထိလိုက် ရောက်တာနဲ့ စောဒိုဆိုးကို ပုခုံးပေါ်ကချပြီး မီးတုတ်တစ်ခုကို မီးရှို့လိုက်တယ်”

“မီးရှို့ ပြီး အနား ပတ်ဝန်းကျင်က သစ်ကိုင်းခြောက်၊ သစ်ရွက်ခြောက်တွေကိုပါ ထည့်ပြီး မီးပုံရှိ လိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ စောဒိုဆိုးကို ထမ်းပြီး ဝါးတံတားပေါ်က ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့တယ်။ စောဒို

ဆိုးဆိက ကျတဲ့ သွေးတွေကတော့ ကျုပ် တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲနေတာပဲ။ တစ်ဘက်ထိပ်ရောက်တော့ စောဒိုဆိုးကို ချပြီး ဟိုဘက်ကမ်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ (ဟင်းမျိုး) ကျားဟာ မီးပုံကို လက်နဲ့ ပုတ်ပြီး ဖျက်နေတယ်။ တော်တော်တောင် ပျက်နေပြီ”

“အဲဒီချိန်မှာ အသစ် မရှိတော့တဲ့ စောဒိုဆိုးဟာ မျက်ဖြူ

ကြီး လန့်ပြီး ကျုပ်ကို စကားပြောတယ်။ သူ့ အသံကြားရတာ ကျုပ် ကြောက်စိတ် တဖြန်းဖြန်း ထသွားတယ်။ သူက ဘာပြောသလဲဆိုတော့ -

“သူငယ်ချင်း... မင်း တာဝန်ကျေပါတယ်။ ငါ့ကို ထားခဲ့တော့ မင်း အသက်သာ လွတ်အောင် ပြေးတဲ့ ကျုပ်လေ စိတ်မကောင်းလို့ပဲ တာ။ အမှန်က စောဒိုဆိုးက အသက်မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ် အဖြစ်ထိ တွေ့ နေရတဲ့ ဝိညာဉ်က သူ့ကိုယ်ထဲကို ဝင်ပူးပြီး ပြောနေတာ။ တချို့က သတ္တိရှိတယ်။ ကျုပ်လည်း ကျုပ်တို့ရဲ့ အစဉ်အလာကို အပျက်မခံနိုင်ဘူး။ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း အကျ မခံနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်က...”

“သူငယ်ချင်း... မင်းကို မင်း မိသားစုဆီ အရောက်ပို့ပေးမယ်။ ငါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ငါ သိက္ခာ အကျမခံနိုင်ဘူးကွ”

လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

“ကျုပ် အသိတစ်ခုထဲမှာ လွတ်လမ်းတစ်လမ်း ရှိသေးတယ် ဆိုတာ ကျုပ်တွေ့မိထားတော့ အချိန်မဆိုင်းဘဲ ဝါးတံတားကို တစ်ခုခု ခုတ်ချပစ်လိုက်တယ်။ ဝါးတံတားက ပျက်ပြီး ရေထဲကို ကျသွားချိန်မှာ (ဟင်းမျိုး) ကျားကြီးက မီးပုံကို ဖျက်ပြီး တံတားပေါ်တောင် လှမ်း တက်နေပြီ”

“ကျုပ် အကြံအောင်သွားတယ်။ တံတားပျက်သွားလို့ (ဟင်းမျိုး) ကျားက ဒီဘက်ကမ်းကို မျက်ထောင့်နီကြီးနဲ့ ကြည့်ပြီး တဟိန်းဟိန်း အောက်နေတယ်။ ကျုပ်လည်း နောက်ကို လှည့်မကြည့်တော့ဘူး။ ကျုပ် သူငယ်ချင်းကို အရထမ်းပြီး လှေဆိပ်ကို ပြေးခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ”

“ကျုပ် တာဝန်ကျေပါတယ် .. စောဒိုဆိုး အလောင်းကို သူ့ မိသားစု လက်ထဲကို အရောက် ထည့်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် စောဒိုဆိုး ထာ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ဘဝကို ရောက်နေတယ်နဲ့ တူပါတယ်”

“အခုဘာ ရက်မလည်ခင်မှာ သူ့ သမီးတစ်ယောက်ကို ဝင်ပူးပြီး ခြိတ်တယ်။ ကျုပ်တာဝန်ကျေတဲ့အကြောင်း .. ကျုပ်လို မိတ်ဆွေကောင်း အပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းနဲ့ ကျန်ရစ်တဲ့ သူ့ မိသားစုကို စောင့်ရှောက် ခဲ့တူပုံကို အပ်ပါတယ်ဆိုပြီး ငိုပြီးပြောတယ်”

ပျားစွတ်သမားကြီး စောဂျိမ်းပြောတဲ့ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက် တို့ ကျွန်တော် သေးက ထိုင်နားထောင်ခဲ့ရတာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် (၅၀) အတိုင်းလောက်ကပါ။ ခေါင်းထဲမှာ ရွဲနေတဲ့ အကြောင်းကလေးကို အခုလို အရေးတတ်မှ မှတ်မိသရွေ့ စာရေးပြရတာပါ။

မောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)

မြောက်နှင့်တူသော လူ
(လူမျှောက်)

မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)

။
 ငွေးကလေး အရောင်၊
 ဖင်တက် ခေါင်းတက်ဆိုသလို၊
 မျောက်ကြီးကို အနေချောင်ချင်လို့
 အရောင်လာမိသည်နှင့်
 မျောက်ကြီးသည်
 ကာမ အဆိပ်ဆူး ယစ်မှုးပြီး
 ဘီလူးသဘက် ပူးသလို၊ ပန်းအထူ
 ဖူးဖူးလေးကိုမှ ပက်ပက်ခက်ခက်..

နေ့မ .. ဟုတ်သည်။ နေ့မရယ်ပါ။ ရာသီက နေ့ .. နေ့ရာသီ၊ ဗု
 အိုက်တာ လွန်ပါရော။ အပြင်မှာလည်း ပူသည်။ နေ့မရင်ထဲမှာလည်း ပူ
 သည်။ နေ့ပူသည်ထက် ဆထက်ကဲပြီး ဆယ်ဆသာအောင် နေ့မရင်ထဲမှာ
 ပူလောင်နေသည်လေ။

အော်.. နေ့မဘဝက အကျည်းတန် အရှုပ်ဆိုးလွန်းလှပါသည်။
 အခြစ်က အများနှင့်မတူ၊ တမူထူးပြီး အခြစ်ဆိုးနှင့် ကြီးခဲ့ရသောကြောင့်
 အခုတော့ နေ့မဘဝ၊ ဘဝဆိုးကြီးနှင့် ဆုံခဲ့ရပြီပေါ့။ ကံမကောင်းလို့ ကံဆိုး
 လို့ပဲလို့.. ကံကိုပဲ ပုံချရမလို ခြစ်နေပါပြီကော။

ရင်ထုမနာ ခြစ်မိခြင်း၊ နာကျည်းခြင်း၊ ခေါ်သဖြင့် ပေါက်ကွဲခြင်း
 ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိခြင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ ရှာမိခြင်း၊ ပူဆွေးသောက ဗျာဝါဒ
 တောက်လောင်မိခြင်း စသည် စသည် ဝေဒနာတွေကို ရင်မှာ မခံစားနိုင်
 လောက်အောင် တစ်ပေ့တစ်ပိုက်ကြီးဖြင့် သေရွာအထိ ယူသွားမည်သူက
 နေ့မရယ်ပါလေ။

သဘာဝတရားအရ သဘာဝကျကျ နေ့မ ဘဝပျက်ခဲ့ရသည်
 ဆိုပါလျှင် နေ့မ ခံနိုင်ရည်စွမ်း ရှိပါသေးသည်။ ခုတော့လေ .. ခုတော့ နေ့မ
 ဘဝက သဘာဝမကျ၊ မလှမပသဲ ကာမကို ပေးဆပ်လိုက်ရလို့ နေ့မ ဘဝ

ပျက်ခဲ့ရတာပါ။

အို.. နေ့မ နူးသွားရင် ကောင်းမယ်၊ သွက်သွက်ခါအောင် နူးလေ
 ကောင်းလေပဲပေါ့။ ဘာဆိုသာမှ မသိရတော့ မခံစားရတော့ဘူးလေ။
 ခုတော့လည်း မနူးရုံတမယ် ကျန်ခဲ့တဲ့ နေ့မဘဝက မျက်ရည်ကို
 အဖော်ပြုပြီး ပူဆွေးသောက ဗျာပါဒတွေ ရင်နှင့်မမျှအောင် ခံစားနေရပါ
 ခဲ့ကော။

အင်း .. သေလိုက်တာကမှ ကောင်းပါသေးတယ်။ ခုတော့လေ ..
 အသေခင် နေ့မ ခံစားနေရသည့် ခံစားချက်တွေက မီးတောက်၊ မီးလျှံလို
 ပြင်းနေလေတော့ မခံစားနိုင်အောင်ပါပဲ။ ခံစားချက်ရယ်က ပြင်းလွန်းပါ
 သိတော့။

တစ်ချိန်တုန်းကတော့ နေ့မက မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးသမှု ပြု
 ထာပေါ့။ ရွာက အေးမ၊ ငွေးလှနဲ့ မိတုတ်၊ မိသေ၊ မိစွာတို့နဲ့အတူ ပဲခူးရိုးမ
 ထာထိုင်ပြီး ထင်းရွှေ၊ ထင်းစုတ်၊ ဂွီနုတ်၊ မျှစ်ချိုး၊ ပန်းစူး စသည့် အလုပ်
 ဆွဲကို လုပ်ခဲ့တာပေါ့လေ။

ဒါတင် ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ အိမ်မှုကိစ္စဖြစ်သည့် ချက်ခြင်း၊ ပြုတ်
 ခြင်း၊ လျှော်ခြင်း၊ ဇွတ်ခြင်း၊ ထင်းခွဲ၊ ရေခပ် စသည့် အလုပ်တွေကို မနား
 အင်း ဇယ်ဆက်သလို လုပ်ခဲ့ရသူပါ။ ဒါကြောင့်လည်း တစ်ဦးတည်းသော
 သမီး ယဉ်ကျေးအလိမ္မာလေး မိနွေကို ချီမလောက် ချစ်ခဲ့ကြတာပါ။

ခုတော့လည်း နေ့မသည် အလုပ်တွေကို မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။
 အလုပ်မှလည်း မလုပ်နိုင်တော့ဘူးလေ။ ဘာကြောင့်လဲ သိလား ..
 နေ့မမှာ ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာကြီးနဲ့မို့ပါ။ အစက နေ့မ ကိုယ်ဝန်ရတာကို
 အထိုက်အမြော် ဖျက်ချပါသေးတယ်။ အကြောင်းတရားက ပါလာတော့ ဘယ်
 ချီချက်မျက် မပျက်ခဲ့ဘူးပေါ့။

ကိုးလလွယ်လို့ ဆယ်လစွားရတော့မည့်အချိန်တောင် နီးနေပါ
 သေး။ နေ့မကိုယ်ဝန်က ကြားလို့မှမတော်၊ နားနဲ့ မနာသင့်တာကြောင့် ဖထိ
 နှာသင့်မယ့်ကိစ္စပါ။ သဘာဝကျကျ၊ လူနှင့်လူ၊ လှလှပပ ပေါင်းဖက်လို့
 သည် ကိုယ်ဝန်ဆို မပြောလိုပါဘူး။ ဖာစ်တိုင်ကပဲ တက် ဟား၊ ဖာစ်၊
 အကြောင်းလား။

ဇွေမအဖြစ်က သည်သို့ မဟုတ်ချေ။ မကြားဘူးတာကို ကြားဖူးအောင် ပြောလိုက်ပါရစေတော့။ မယုံရင်လည်း ပုံပြင်လို့သာ မှတ်လိုက်ပါတော့။ အများက ပုံပြင်ပါလို့ မှတ်ယူခဲ့ရင်တောင် ဇွေမ ခြေသာပါသေးတယ်။ အခုတော့... အခုတော့...

ဇွေမအဖြစ်က ဆန်းသည်၊ ကြမ်းသည်၊ အဖြစ်ကြမ်းခဲ့လို့လည်း ဇွေမဘဝ ကြမ်းခဲ့ရတာပေါ့။ အဆန်းတကြယ်မို့ အလွမ်းသယ်ပြီးထော့ပြောနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပုံပြင် မဟုတ်ပါ။ ဒဏ္ဍာရီ မဟုတ်ပါ။ တကယ်ဖြစ်ခဲ့သည် ဖြစ်ရပ်အမှန်ပါ။ မှတ်တမ်းတင် ကျန်တာမျိုးထော့ဇွေမ မလိုလားဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူနှင့်လူ မဟုတ်ဘူးလေ။

လူနှင့် တိရစ္ဆာန်၊ ဘယ်အကြောင်းကံက ဖန်လာသည် မသိတော့မှ တွေ့ရ၊ ကြုံမှ ကြုံရ၊ ဆုံမှ ဆုံရတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဇွေမသောကတွေ ပွားခဲ့ရတာပေါ့။ လူလေး မွေးမှာလား၊ တိရစ္ဆာန်ပဲ မွေးမှာလားနဲ့ လားပေါင်းများစွာ ရင်ထဲမှာ သောကပွားပြီးရင်း ပွားရင်းနှင့် နေလာရသူက ဇွေမမှ ဇွေမတစ်ယောက်ထဲရယ်ပါလေ။

ဟိုတစ်ချိန်တုန်းကတော့ သည်ရွာမှာ ဇွေမက အချောဆုံးအလှဆုံးပေါ့။ အလှပွဲတွေမှာဆိုရင် ဇွေမက ကွမ်းတောင်ကိုင်းပန်းတောင်ကိုင်းလေ။ မင်္ဂလာပွဲဆိုပြန်ရင် ဇွေမက သတို့သမီး အဆုံးအချောဆုံး၊ အလှဆုံးဖြစ်လို့လည်း ပိုးပန်းကြတဲ့ ကာလသားတွေက များများ၊ အများကြီးပါပဲ။

သည်အထဲကမှ သဲကိုကို့ကို ဇွေမ ချစ်ခဲ့မိတယ်လေ... နှစ်ယောက်သား အချစ်ကြီး ချစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဇွေမတို့၊ သဲကိုကို့တို့ နေကြသည့် ရွာသည် ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေနှင့် မနီးမဝေးလေးမှာပါ။

ချစ်သူနှစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင် အပြုံးခြင်းပြိုင်လို့ စကားထော့လှိုင်နေအောင် ပြောကြသည့်နေရာသည် သည်တောင်ခြေရင်း၏ အထဲအထဲ နည်းနည်းလေးဝင်မိလျှင် တော၏အစပ်၊ သည်နေရာတွင် ထူးထူးခြားခြား ကျွန်းပင်ကြီးကြီး၊ သစ်ပင်ထီးထီး ရှိ၏။

သီးခြား ထီးထီးကြီးရှိနေသော ကျွန်းပင်ကြီးကြီး၏အောက်တွင် ဇွေမတို့ချစ်သူနှစ်ဦး ချိန်းတွေ့ ကြသည်နေရာလေ။ ညအခါ၊ လသာသာ ညတွေမှာ ချိန်းတွေ့နေကြပေ။ ဇွေမတို့နေထိုင်သော ရွာလေးသည် ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေနှင့် နီးတာကြောင့် ညည ညညနက်ပိုင်းရောက်လျှင် တောနက်ကြီးအတွင်းမှ ဆင်အော်သံ၊ မျောက်အော်သံ၊ ကျားတိန်းသံ စသည်... စသည် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တို့၏ အော်မြည်သံတို့ကို အတိုင်းသား ကြားနေရပါပြီကော။

တစ်ခါတရံ ဆယ်ခါရုံမှ တစ်ခါရယ်ပါ။ တောနက်ကြီးအတွင်းမှ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ကောင်သည် တော၏အစပ် တောင်ခြေရောက်အောင် ထွက်လာတတ်သည်ကို မြင်ဖူးသူ၊ ကြုံဖူးသူ၊ ဆုံဖူးသူ ရှိကြသည်။ ဖြစ်တော့ဖြစ်သည်၊ ဖြစ်ခဲလွန်းသည်။

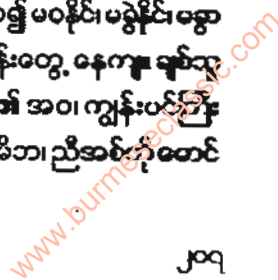
ဪ... ဇွေမနှင့် သဲကိုကို့တို့ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ချစ်သက်တမ်းသည်ပင် တစ်နှစ်ကြီးများတောင် ကျော်ခဲ့ပြီပဲ။

သည်... ည။ လပြည့်ညပေါ့။ ဖိုးလမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာနေတယ်လေ။ လမင်းကြီး၏ အလင်းရောင်သည် ကျွန်းပင်ကြီး၏ အောက်တွင် ချိန်တွေ့သော ဇွေမတို့ချစ်သူနှစ်ဦးကို အလင်းဆောင်ပေးနေသလိုပါပဲ။ အစ်နည်းအားဖြင့် မီးမောင်း၊ မီးဆလိုက်ကြီး ထိုးပေးနေသလိုပဲပေါ့။

သည်လပြည့်ညသည် အရင်အရင် လပြည့်ညများနှင့် မတူ၊ အမူထူးနေသလိုပါပဲ။ အချိန်သည် ကုန်လွယ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ ညညသည် နက်သည်ထက် နက်လာသည်။

ည... သန်းခေါင်ယံ တိုင်ခဲ့ပြီ။ စကားပြော၍ မဝန်၊ မခွန်၊ မခွာနိုင်ကြသော ချစ်သူနှစ်ဦးသည် လပြည့်ညတိုင်း ချိန်းတွေ့ နေကြ။ ချစ်သူနှစ်ဦးသည်... သည်တောင်ခြေ၊ သည်တောစပ်၏ အဝ၊ ကျွန်းပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဆိုမှဖြင့် နှစ်ဖက်သော မိဘ၊ ညီအစ်ကိုတော် နှစ်ဖျား အိပ်မောကျနေပြီပေါ့။

တစ်ရွာလုံးလည်း အိပ်မောကျ ကုန်ကြပြီပေါ့။ နွေမတို့ ချစ်သူ နှစ်ဦး သာလျှင် မအိပ်နိုင်ကြဘဲ သည်နေ ရာမှာ အချစ်ဇောတွေနှင့် နှစ်ခြော် နေကြသည်။

ခုမှပဲ လူချင်းခွဲပြီး ပြန် ခါနီးဆဲဆဲ၊ နှစ်ဦးသား နှုတ် ဆက်စကား ဆိုနေချိန်မှာ တောနက်ကြီး အတွင်းမှ ဘယ်က ဘယ်လို ရောက်လာမှန်း

မသိသော မျောက်ကြီး၊ မျောက်ထီးကြီးသည် နွေမနှင့် သဲကိုကိုတို့ ချစ်သူ နှစ်ဦး၏ အနီးသို့ ရောက်လာသည်။ နွေမနှင့် သဲကိုကိုတို့ နှစ်ယောက်သား၊ အကြောင်သား ဖြစ်သွားကြ၏။

အကြောက်ကြီး ကြောက်ပြီး ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ဖြစ်နေကြ သည်။ နွေမသည် သဲကိုကို၏ ရင်ခွင်နားသို့ ကပ်နေမိသည်။ သဲကိုကို၏ လည်း ချစ်သူနွေမကို တစ်တစ်ရစ်ရစ် ဖက်ထားလိုက်လေ၏။ သည်အချိန် တွင် မားမားမတ်မတ်ကြီး ရပ်နေသော မျောက်ကြီးသည် စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်းမှာပင် သူ၏ လက်ကြမ်းကြီးဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ ခပ်ရမ်းရမ်းပင် နွေမ၏လက်ကို ဆွဲဆောင်လိုက်၏။

နွေမ မထင်မှတ်ဘဲ ခံလိုက်ရ၏။ မျောက်ကြီး၏ လက်ကြမ်းကြီး ဖြင့် ဆောင်ဆွဲခံရခြင်းကြောင့် နွေမ၏ကိုယ်သည် တစ်ဘက်သို့ ယိုင်း၍ သွားသည်။ သဲကိုကို၏ ရင်ခွင်မှ ကွာသွားသည်။ နွေမ အကြောက်ကြီး ကြောက်နေသည်။ ယခုအချိန်ထိ မျောက်ကြီးသည် နွေမလက်ကို မလွှတ် သေး။ နွေမ၏လက် အတော့်ကို နာနေသည်။ ချစ်သူ သဲကိုကို ကို ကြည့်၍ နွေမ အော်လိုက်မိသည်။

“ကိုကိုရယ် . . . နွေမကို ကယ်ပါဦး”

ဟု ငိုသံပါကြီးဖြင့် နွေမအော်၍ သဲကိုကိုကို အကူအညီ တောင်း မိသည်။ အကူအညီ တောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မတောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ တိုက်

ပွေပသည် အော်ဟစ် ငိုယိုရင်း၊ ရန်ကန်ရင်းဖြင့် မျောက်ကြီး၊ ခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားရရှာသည် မြင်ကွင်းသည် လပြည့်ညတွင် အရပ်ဆုံး၊ အကျည်းတန်လွန်းပါသ်။

ရွှေမှာပင် ကိုယ့်ချစ်သူကို ရန်မှနေသော ရန်သူမျောက်ကြီးကို ဆစ်မီးဝါး အေးပစ်လိုက်ချင်သည်။

ချက်ချင်းပင် အနီးဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်၏။ လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုရန် သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်၊ ဝါးတို၊ ဝါးရှည်များ ရှိလေသလားဟု။ ဆာဆို ဘာမျှ မတွေ့ရ။ သစ်ရွက်များ ပြန့်ကျဲနေသည်ကလွဲ၍ အခြား ဘာ ဆို ဘာမျှ မရှိ။

သည်တော့လည်း သဲကိုကို ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရတော့သည်။

မျောက်ချင်းဆိုသလိုပင် မျောက်ကြီးကို ဝင်လုံးသည်။ လက်သီးဖြင့် မျောက် ကြီး၏ မျက်နှာကို အားရှိ ပါးရှိ ဆင့်ခါ၊ ဆင့်ခါ ထိုးသည်။ မျောက်ကြီး၏ အားကိုညာခြေဖြင့် အားကုန် ကန်ပစ်လိုက်၏။ မျောက်ကြီး အတော့်ကို အသွားပုံရသည်။

အခုမှပင် မျောက်ကြီးသည် နွေမ၏လက်ကို လွှတ်လိုက်သည်။ သူ့ထိလွှတ်ချင်းပင် နွေမ၊ သဲကိုကို၏ အနားသို့ ပြေး၍ ရပ်လိုက်မိသည်။ မျောက်ကြီးသည် သဲကိုကိုကို နာကျင်ခဲ ခဲပုံရသည်။ သူ၏ ခွန်အားဖြင့် အထင်းဝင်လုံးပြီး ကုတ်သည်၊ ခဲသည်။

မျောက်ကြီး၏တိုက်ကွက်သည် ကြမ်းလာသည်၊ ရမ်းလာသည်။ သဲကိုကို၏ ထိုးနက်ချက်သည် အားနည်းလာ၏။ ပျော့လာ၏။ မျောက်ကြီး ၏တိုက်ကွက်ကို မထိုးဖောက်နိုင်စေ။ သဲကိုကို၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကုတ် ချာခဲရာ၊ မြစ်ရာတို့ဖြင့် မြင်မကောင်း၊ သွေးအလူးလူး ဖြစ်၍ ဖေးဖော်

“ကယ်ကြပါဦး ရှင် . . . ကယ်ကြပါဦး”

ဟု နွေမ အသံကုန် ဟစ်အော်နေပါသော်လည်း အချည်းနီးသာ။
မည်သူမျှ မကြားနိုင်ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် မျောက်ကြီးသည် သူ၏လက်
ကြမ်းကြီးနှစ်ဘက်ဖြင့် အားရှိပါးရှိ သဲကိုကို၏ လည်မြိုကို ညှစ်ချလိုက်သိ
တော့သည်။

သဲကိုကိုသည် မျက်လုံးကြီး ပြူးထွက်ပြီး လျှာတစ်လစ်ဖြင့် ဇက်
ကိုးကူးသွားပါတော့သည်။ သဲကိုကို သေပြီ။ မျောက်ကြီး လက်ချက်ဖြင့်
သဲကိုကို သေရှာပြီလေ။

နွေမတစ်ယောက် အချစ်ကြီးချစ်ရသူ။ သဲကိုကို၏အလောင်းကို
ကြည့်ပြီး ချုံးပွဲချ ဝိုလိုက်မိပါသည်။ ချစ်သူ၏အလောင်းကို ကြည့်လိုမှ
အားမရနိုင်သေး။ ဝိုလိုမဝသေးခင် ခဏလေးအတွင်းမှာပင် မျောက်ကြီး
သည် သူ၏လက်ကြမ်းကြီးဖြင့် နွေမ၏လက်ကို ဆောင်ခါ ဆောင်ခါဆွဲပြီး
မပါဝါအောင် တောနက်ကြီးအတွင်းသို့ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

နွေမသည် အော်ဟစ် ဝိုလိုရင်း၊ ရုန်းကန်ရင်းဖြင့် မျောက်ကြီး
ခေါ်ရာနောက်သို့လိုက်ပါသွားရရှာသည့် မြင်ကွင်းသည် လပြည့်ညတွင်
အရှုပ်ဆိုး၊ အကျည်းတန်လွန်းပါသိ။

တောနက်ကြီး၏ အလယ်၊ အစွန်ဆုံးတစ်နေရာ၌ လူတစ်ဖက်
စာမျှ ရှိသော လွန်စွာကြီးမားသည့် ကျွန်းပင်ကြီး ကိုးပင် ဆယ်ပင်မျှသည်
ပူးပူးကပ်ကပ် ရှိနေ၏။ ထို ကျွန်းပင်ကြီး၏အလယ်တွင်ရှိသော အခြင့်
ဆုံးဟုထင်ရသော ကျွန်းပင်၏အလယ်လောက်တွင် (လှစ်စင်) တစ်နည်း
အားဖြင့် သစ်ခက်တဲကြီးကို ထိုးပြီး နွေမကို ထားသည်။

နွေမသည် မျောက်ကြီး၏ အမွေ ခေါ်ဆောင်မှုကြောင့် ဤနေရာ
အရောက်တွင် မျောက်ကြီးမှ ..

“ငှာ .. ငှာ .. ငှာ”

ဟု အသံကုန်အော်ပြီး အချက်ပေးလိုက်ဟန် တူပါသည်။ မျောက်
ငယ်ငယ်၊ မျောက်ကြီးကြီး၊ မျောက်သေးသေး၊ အားလုံးသည် အကောက်
အစိတ်သုံးဆယ်မျှ ရှိမည် ထင်၏။ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ရောက်ရှိလာကြ

သည်။

ဤမျောက်ကြီးသည် .. မျောက်ဘုရင်လား၊ မျောက်အုပ်စုမှ
မျောက်ခေါင်းဆောင်လား ဆိုတာတော့ နွေမ မသိ။ သိစရာလည်း လိုမည်
ထင်။ မျောက်ကြီးသည် အသံပြုပြီး မြေဟန်၊ လက်ဟန်ပြလိုက်သည်နှင့်
တောနက်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။ မကြာသောအချိန်မှာပင်
မျောက်အုပ်စု ပြန်ထွက်လာကြသည်။

ကြီးမား တုတ်ခိုင်သော သစ်ခက်ကြီးများကို မျောက်ကြီးကြီး
များက ထမ်းပြီး ယူလာ၏။ အတန်အသင့်ရှိသော သစ်လက်များကို
မျောက်ငယ်များက သယ်ဆောင်လာကြသည်။ သစ်ရွက်ကြီးကြီးများကို
မျောက်သေးသေးလေးများ ယူလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

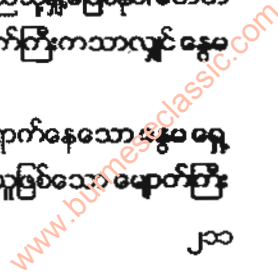
အနား မယူနိုင်၊ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သည်မျောက်အုပ်စုက
ဝင် နွေမနေနိုင်ရန် သစ်ခက်တဲကြီးကို ထိုးပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်း
သစ်ခက်တဲကြီးသည် ခိုင်ခံ့၏။ စေ့စေ့စပ်စပ် ပြုလုပ်ထားသောကြောင့်
နေပျောက် မထိုးနိုင်အောင် လုံခြုံပါပေ၏။

နေဖို့တင် မဟုတ်သေး။ နွေမ စားဖို့အတွက် ချက်ချင်း မျောက်
အုပ်စုကပင် သစ်သီး၊ သစ်ည၊ သစ်ဖုများကို ရှာဖွေပြီး ယူလာကြလေ၏။
မီးကျည်ထောက်တွင် ပျားရည်ထည်ပြီး နွေမ ရှေ့မှောက်သို့ အရောက်ပို့
ပေး၏။ ကျည်တောက်ကြီးကြီးဖြင့် ရေထည်ပြီး ယူလာပေး၏။

နွေမသည် သူ၏ချစ်ဦးသူ သဲကိုကိုကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်
ခဲ့သော မျောက်ကြီးကို မုန်းတီး၏။ စက်ဆုပ်၊ ရွံရှာ၏။ နာကျည်းမိသည်။
ယခု သူ့ကိုပါ အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်ခဲ့၍ တောနက်ကြီးအတွင်းသို့ရောက်
ခဲ့ရှာသည်။

တတ်နိုင်လျှင် မျောက်ကြီးကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားပစ်လိုက်ချင်
၏။ စိမ့်ညက်အောင် ချေလိုက်ချင်၏။ သို့သော် မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်။ မတတ်
နိုင်၊ တကယ်တတ်နိုင်သူက မျောက်ကြီး .. မျောက်ကြီးကသာလျှင် နွေမ
တို့မင်းမူလို့ အနိုင်ယူနေပြီကော။

ယခုအဖြစ်က တောနက်ကြီးအတွင်းရောက်နေသော နွေမ ရှေ့
ဖျားအတွက် နွေမ ဘယ်လိုမှ မတွေးရဲ။ နွေမ ရန်သူဖြစ်သော မျောက်ကြီး

ကို ခပ်စိမ်းစိမ်းပင် နေခဲ့သည်။ ထားရာမှာ နေသည်။ ကျွေးတာကိုလည်း မစား။ စားချင်စိတ်လည်း မရှိ။

အဟာပြတ်လျှင် အားအင်ချို့နည်းမည်ကို နွေမ တွေးမိသည်။

“ငါ.. အားရှိမှ ဖြစ်မှာ။ အားမွေးထားမှ သည်အတိုင်း နေလိုတော့ မဖြစ်ဘူး။ ငါ အနေချောင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အနေချောင်မှ လွတ်လမ်း ကို မြင်မှာ .. ထွက်ပေါက်ကို တွေ့မှာ” ဟု စဉ်းစားမိပါတော့သည်။

ယခင်ကနှင့်မတူ၊ ပျောက်ကြီးနှင့် ယဉ်ပါးအောင် နေလိုက်ပါ သည်။ ယခင်က အစာမစားခဲ့သော်လည်း ယခု စားလိုက်တော့ ထူးကဲပြီး ခိုမြိန်သော အရသာကို ထိတွေ့ ခံစားရသည်။ မစားဘူးသော သစ်သီး သစ်ညှို့၊ သစ်ဖုတွေက များပါသည်။

ပျောက်ကြီးက အရင် စားပြသည်။ ပြီးမှ နွေမ စားသည်။ အဆိပ်မသင့်ဘူးဆိုတော့ .. နွေမ စားပြပေါ့။

ပျားရည်ကို နွေမ သောက်သည်။ စမ်းချောင်းမှ ခပ်လာသည် ထင် ၏။ စမ်းရေ အေးအေးလေးကိုလည်း နွေမ သောက် သည်။ မျက်နှာသစ် သည် .. သူတို့လို တိရစ္ဆာန် ပျောက် ကြီး တို့လို ရေတော့ မချိုး။

သည်ကြောင့်ထင်ပါသည်။ မွှေအေးအင်တွေ ပြည့်ဝလာပြီပဲ။ နွေမ မလွဲသာလို့သာ တောနက်ကြီးထဲမှာ နေနေရသည်။ ရင်ထဲမှာ သောတာ တွေ ကို ကု ရေ ကု ရှာ ရယ် ပါ။ အသက်ထက် ချစ်ရသူ၊ သွားလေ သူ၊ သဲကိုကိုကို တစ်ရက်မှ ဈေး မရပါလေ။

ပူဆွေးခြင်းများစွာ

မြင့် မျက်ရည်ကို အဖော်ပြုပြီး နေခဲ့ရသည့် ရက်တွေက များလှပါပြီကော။ တစ်ခုတော့ ကောင်းသည်။ နွေမသည် ပျောက်ကြီးနှင့် ယဉ်ပါးအောင် နေခဲ့သည့် အတွက် အနေချောင်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပါ။ အဲ . . ဒါပေမယ့် တစ်ဘက်က အကြပ်တွေ့ ပြီး ဆိုးဝါးသော အခြေအနေကို ရင်ဆိုင်လိုက် ရပါပြီ။

မွှေးကလေး အရောင်၊ ဗင်တက် ခေါင်းတက်ဆိုသလို ပျောက် ကြီးကို အနေချောင်ချင်လို့ အရောင်လာမိသည်နှင့် ပျောက်ကြီးသည် ကာမ အဆိပ်ဆူး ယစ်မှုပြီး ဘီလူးသဘက်ပူးသလို၊ ပန်းအလှ ဖူးဖူးလေး တို့မှ ပက်ပက်စက်စက် အကြမ်းဖက်လို့ နင်းချေလိုက်ပါပြီကော။

ဟော . . ခုတော့လေ၊ ပန်းအလှ အမွေ အခြေခံလိုက်ရတာမို့ ကြော့ခဲ့ရပါပြီ။ ပန်းအလှလေး နွေမဘဝ၊ မလှမပနဲ့ ဘဝပျက်ခဲ့ရာပြီလေ။ ကြောက်ခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ နာကျည်းခြင်း၊ ရင်ထုမနာ ဖြစ်မိခြင်း စသည် .. စသည် သောကဗျာပါအတွက် နွေမရင်ထဲမှာ တစ်ပွေ့ တစ်ပိုက်ကြီး ခံခဲ့ရ ပါပြီ။

သည်လိုနှင့် တောနက်ကြီးထဲမှာ မျက်ရည်ကို အဖော်ပြုနေလာ ခဲ့သည်မှာ ရက်ပေါင်းကိုးဆယ်၊ သုံးလတိတိရှိခဲ့ပြီပဲ။ တကယ်တော့ နွေမ နေထိုင်ရာ တောနက်ကြီး၏အလယ်၊ အစွန်အဖျားကျသော ကျွန်းပင်ကြီး များအနီးသို့ ရောက်ရှိလာသူ ရှားပါးသည်။ သားသတ်မှဆိုးပင်လျှင် တော နက်ကြီး၏ တောအလယ်သို့ ရောက်ရှိပါသော်လည်း ဤအစွန်အဖျားကျ သောနေရာ၊ ကျွန်းပင်ကြီးများရှိသော နေရာသို့ မလာရောက်ကြချေ။ အရောက်အပေါက် နည်း၏။ မရှိသလောက်ပင်။

သည်တော့ နွေမတစ်ယောက်၊ ကူမည့်သူ မျှော်ရင်း .. မျှော်ရင်း မျှော်ရင်းဖြင့် ရက်တွေသာ ကုန်ခဲ့ရလေ၏။ ကူမည့်သူနှင့် အဝေးကြီး ဝေး ခဲ့ရပါပြီကော။

သည်နေတော့ဖြင့် နွေမအတွက် ပျော်ရက်လေလား၊ မော်ရက် လေလား မသိ။ ရက်စရာလိုသည်တောနက်ကြီးထဲက ထွက်ချက်လေလား

ဆိုတာ အသေအရာ သိရအောင်တံ
ကြွမှာက မျက်နှာသာ ပေးခဲ့ပြီလေ။
သည်နေသည်ရက်၊သည်နံနက်ခင်း
အချိန်လေးမှာပဲ သားသတ်မှဆိုတဲ့
သည် တောနက်ကြီးအတွင်းကို
ရောက် ခဲ့ကြပြီလေ။

ထူးထူးခြားခြားပင်
အရောက်အပေါက် နည်းသော
နွေမရှိရာ တောနက်ကြီး၏ အစွန်
အဖျားကျရာနေရာသို့ ရောက်လာ
ခဲ့ကြသည်။

နွေမ ကံကောင်းပြီပေါ့။

သားသတ်မှဆိုဟု ဆိုသော်လည်း သတ္တဝါများ သေစေနိုင်သော လက်နက်
ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်လာကြသော ခေတ်ပညာတတ်၊ တောကျွမ်းသည့်အစ
မှဆို ငါးဦး ဖြစ်သည်။

သူတို့ငါးဦးသည် သားသတ်လက်နက်များ ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်
၍ နွေမရှိရာ ကျွန်းပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ နွေမ သူတို့
ငါးဦးကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ထိပေါက်သလိုကို ဝမ်းသာသွားသည်။ ဝမ်း
သာလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

“အစ်ကို.. အစ်ကိုတို့ရယ်၊ နွေမကို ကယ်ပါ.. နွေမကို ကယ်ပါ
နွေမသည် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်၍ အကူအညီတောင်း
တော့သည်။ လက်နက်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားကြသော လူရွယ်ငါးဦး
သည် အံ့ဩသွားကြသည်။ တောနက်ကြီးအတွင်းတွင် မထင်မှတ်ဘဲ(လူ
သံ) မိန်းမတစ်ယောက်၏ အသံကိုကြားလိုက်ရတော့ အံ့ဩမှင်သက်သွား
သည်မှာ အမှန်။

“လူမှ ဟုတ်ရဲ့လား .. တောချောက်တာများလား”

ဟု လူရွယ်ငါးဦးစလုံး အတွေးဝင်မိကြသည်။ ပြီးတော့ .. ဟိုတို့
သည်သည် တောင်မြောက်လေးပါး လိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။

“နွေမက အစ်ကိုတို့ ရပ်နေတဲ့ ဘေးက သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှာ ရှိ
နေတဲ့ လင့်စင်ပေါ်မှာပါ။ အပေါ်ကို မော့ပြီး ကြည့်လိုက်ပါ အစ်ကိုတို့ရယ်၊
နွေမကို လာကယ်ပါ .. နွေမ ဒုက္ခလှလှရောက်နေတဲ့သူပါ..”

ဟု ဒုတိယအကြိမ် အသံကုန်ဟစ်၍ အော်ပြောလိုက်ပါသည်။
လူရွယ်ငါးဦးသည် အသံကြားကြားခြင်း အပေါ်သို့ မော့ကြည့်ကြလေ
သည်။ လူသားစစ်စစ်ဖြစ်သော နွေမကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ကြရသော
အခါမှ..

“ဟုတ်တယ်ဟေ့ .. ဟုတ်တယ်.. လူမှ လူအစစ်၊ မိန်းကလေး
.. မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်ပဲ၊ သူ့ နာမည်ကို တစ်ပြီး အကူအညီ
တောင်းနေတာ .. နွေမ တဲ့”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် နွေမရှိရာ ကျွန်းပင်ကြီးအပေါ်သို့ လူရွယ် ငါး
ဦး တက်သွားကြလေ၏။ နွေမကို တံကြီးအတွင်းမှ ခေါ်ယူ၍ တဆင့်လက်၊
စာဆင့်ကမ်းပြီး ချိပိုး၍ လည်းကောင်း၊ ကျောပိုး၍ လည်းကောင်း။ ခဲခဲ
သည်းယည်း အောက်သို့ ဆင်းခဲ့ကြရလေ၏။

အောက်သို့ ရောက်ရှိလာသောကြောင့် နွေမ အတိုင်းမသိ ဝမ်း
သာပါဘိ။ စကားပြောချိန် မရ။ မျောက်ကြီး အစာထွက်ရာနေချိန်မှ အချိန်
ပေးနိုင်၊ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် .. လူရွယ်ငါးဦးနှင့်အတူ တောဝသို့ မြေ
ရံတမယ် ခပ်သုတ်သုတ် လာခဲ့ကြလေ၏။

ချစ်ရသူ သဲကိုကို သွေးမြေကျခဲ့ရသောနေရာ၊ ကျွန်းပင်ကြီး
အောက်ရောက်တော့ နွေမ ကျွန်းပင်ကြီးကို တစ်ဖမ်းမိကြည့်ရင်း ငိုချင်လာ
မိသည်။ သို့သော် အလွမ်းသယ်နေလို့ မဖြစ်သေး။ အတူပါလာသော
လူရွယ်ငါးဦးသည် နွေမကို ဖေးဖေးမမဖြင့် နွေမတို့ နေထိုင်ရာ ရွာ၊ အိမ်
အထိ လိုက်ပို့ကြလေ၏။

အမှန်ဆိုရလျှင် .. သဲကိုကိုနှင့် နွေမတို့ နှစ်ယောက်လုံးတို့
ဇီဝိတ္ထန်တစ်ကောင်ကောင်၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားကြတာ သူ့စာ
တာ ရှုက သေစာရင်းသွင်းထားကြလေ၏။

သဲကိုကို၏ အလောင်းကို ရွာသားများ တွေ့ခဲ့ကြသည်။ တောတွင်းအနံ့လိုက်ရှာပါသော်လည်း နွေမ၏ အလောင်းကို မတွေ့ရ။ မမြင်ရသို့ကြောင့်... နှစ်ယောက်လုံး သေဆုံးသွားကြပြီဟု တထပ်ချ ယူဆထားသောကြောင့် နှစ်ယောက်လုံးအတွက် ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်၍ အမျှအတန်းပင် ပေးဝေပြီး ဖြစ်နေကြပါပြီကော။

ခုတော့ဖြင့် ခုလို... နွေမကို လူရွယ်ငါးဦးမှ အိမ်တိုင်ယာရောက်လိုက်ပို့ကြသောအခါ နွေမ၏ မိဘနှစ်ပါးသည် အံ့ကြရင်း၊ ဝမ်းသာခြင်း၊ များစွာ... များစွာ ဖြင့် သမီးဖြစ်သူ နွေမကို ဖက်၍ ပိုကြလေတော့သည်။ နွေမ မသေဘဲ၊ ရွာကို ပြန်ရောက်လာသည့် သတင်းစကားသည် တစဟုတ်ချင်း တောမီးပမာ ယုံနှံသွားလေတော့၏။

တဆင့်စကား၊ တဆင့်နားဖြင့် တစ်ရွာလုံး သိကုန်ကြပြီ။

“နွေမ မသေဘူးဟေ့... နွေမတစ်ယောက် ရွာပြန်ရောက်နေပြီတဲ့” ဟု တစ်ရွာလုံး ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

နွေမတစ်ယောက် တောနက်ကြီးအတွင်းမှ မိမိရွာ၊ မိမိနေထိုင်ရာ၊ မိဘနှစ်ပါးရှိရာ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သည်နေ့သည်ကား နွေမ ကိုးလတိုင်တိုင် လွယ်ထားရသော သန္ဓေသားကို မွေးဖွား သန့်စင်သော နေ့ ဖြစ်သည်။

နွေမအိမ်အတွင်းရှိ အိမ်ခန်းတွင်းဝယ် နွေမကို မွေးဖွားပေးမည်ဖြစ်သော တောအရပ်လက်သည်နှင့် နွေမ၏ မေမေ။ နွေမ မေမေ၏ ညီမဖြစ်သူ တစ်ရွာထဲနေ နွေမ၏အဒေါ်၊ သည်သုံးဦးသာ ရှိသည်။

“နာတယ်... အမေရယ်... သမီး ငိုက် အတော်ကို နာတယ်၊ မခံစားနိုင်တော့ဘူး အမေရယ်” ဟု ရှုံ့ခဲ့၍ ပြီးပြီးည၊ ည၊ ပြောနေရှာသည်။

“ခဏလေး... ကြိတ်မှိတ်ပြီး သည်းခံပါ သမီးရယ်... မကြာခင် နွေတော့မှာပါ” ဟု အရပ်လက်သည်မှ အားပေးစကား ပြောရှာပါသည်။

“အမလေး... နာတယ်... အမေရေ... နာတယ်” ဟု ထပ်ပြောပြီး ငိုနေပါတော့သည်။

“မွေးဖွား
ခါနီး မပိုရဘူး . .
သမီးရဲ့၊ တိတ် . .
တိတ် မပိုနဲ့၊ စိတ် ကို
ထင်းထားမှပေါ့ . .
မွေးခါနီးပြီ၊ မွေးပါ
တော့မယ်ကွယ်”

နွေမ၏ ဒေါ်လေးဖြစ်သူမှ အားပေး စကားထပ်ပြောသည်။ နှစ်သိမ့်သည်။ မေမေနှင့်ဒေါ်လေး နွေမကို ကြည့်ပြီး လုံးဝ စိတ်မကောင်းကြ။

မှန်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အရပ်လက်သည် အဒေါ်ကြီး ပြောခဲ့သလို နွေမ မွေးခဲ့ပြီပေါ့။ မွေးဖွားပေးခဲ့သော အရပ်လက်သည်၏ ထက်ဝယ်၌ ရှိနေသော နွေမ၏ရင်သွေးလေးကို နွေမ မေမေနှင့် နွေမ အဒေါ်တို့က စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေကြသည်။

အရပ်လက်သည်သည် သူ့လက်တွင်း၌ ရှိနေသော နွေမ၏ ရင်သွေးငယ်လေးကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ပြီး . .

“ဟယ်! . . ကလေးလေးက မျောက်ခေါင်းနဲ့ မျောက်ရုပ်ကလေး တော့... လူမျောက်ကလေး... လူမျောက်ကလေး၊ တကယ့် မျောက်ရုပ် မျောက်မျက်နှာပဲ...”

ဟု ပါးစပ်ကို လက်ဝါးလေးအုပ်ပြီး တအံ့တကြာဖြင့် တိုးတိုး ပြောလိုက်သော်လည်း မထင်မှတ်ဘဲ အသံထွက်သွား၏။

မွေးဖွားပြီးခါစ နွေမသည် သွေးနုသားနုဖြစ်သည်။ အားကုန် ညှစ်ပြီး မွေးဖွားခဲ့ရခြင်းကြောင့် ပင်ပန်း နွမ်းနယ် မောဟိုက်နေသည်။ အားအင် တုန်ခမ်းနေ၏။ ချွေးစ၊ ချွေးနုလေးများသည် မျက်နှာပေါ်တွင် အပြည့် အနာယူထားသည်။ နွေမ၏ မေမေသည် သမီးဖြစ်သူ၊ နွေမ၏ မျက်နှာမှ ချွေးစများကို အမွှေးနုနု၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါဖြင့် ခပ်ဗွေ သုတ်ပေးနေသည်။ အဒေါ် ဖြစ်သူကလည်း အားပေးစကားပြောရင်း ယပ်တောင်

အသေးလေးဖြင့် ခပ်ပါးပါးလေး ခပ်ပေးနေ၏။ နွေမသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသည့်ကြားမှ အသက်ကို မှန်မှန်ရှုနေစဉ် အရပ်လက်သည် ပြောလိုက်သောစကားသံကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရ၏။ နွေမ အကြားအာရုံကောင်းပုံရသည်။

အဆုံးစွန်အထိ စိတ်ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားနေရရှာသော နွေမသည် သည်အသံ၊ သည်စကားကို မီးသီးစွာ ကြားလိုက်ရသောအခါ -

“အင်း... ငါ... ငါ... ဒီကလေးနဲ့ ဒီဘဝခရီးကို ဘယ်လိုဆက်ရဖို့ ဘယ်လို စခန်းသွားရပါမလဲ။ ဒီကလေးကြောင့် ငါသိက္ခာကျတော့မယ်။ လူပုံအလယ်မှာ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရတော့မယ်။ လူတောထဲကို ဘယ်လိုတိုးရပါမလဲ။ ငါ... ငါ... ရှက်တယ်... ရှက်တယ်... ရှက်တယ်”

ဟု အတွေးကြီးတွေးပြီး အဆွေးကြီး ဆွေးနေမိသည်။ “ရှက်တယ်... ရှက်တယ်” ဟု ဆိုသည့်နေရာတွင် အတွေးဝင်ရင်းမှ အသံပါ ထွက်သွားသောကြောင့် သုံးယောက်သား အံ့ဩကုန်ကြသည်။

နွေမ ပိုပြီး... ရှက်ကြီးတဝင် ငိုနေပြီ။ နွေမမေမေနှင့် အဒေါ် ဖြစ်သူတို့ ပြာယာခတ်ကုန်ကြ၏။

“သမီး... မငိုနဲ့... မငိုနဲ့... သမီး ဘာဖြစ်လို့တုန်း၊ သမီး မေမေနဲ့ အဒေါ် အနားမှာ ရှိပါတယ်။ အားတင်းထားစမ်းပါ... သမီးရယ်... အားတင်းထားစမ်းပါ”

နွေမမေမေနှင့် နွေမအဒေါ်တို့ ဘယ်လိုပင် အားပေးစကားတွေနှင့် နှစ်သိမ့်နေပါသော်လည်း...။ နွေမသည် ငိုနေရင်း... ငိုနေရင်းမှ အဆုံးအစွန်ထိ အတွေးကြီးတွေးပြီး အဆွေးကြီးဆွေးကာ မီးတောက်မီးလျှံလိုပူပြင်းစွာ ခံစားနေရရှာသော နွေမသည် မခံမရပ်နိုင်အောင် ခံစားချက်ကြီးမားစွာဖြင့် ခံစားနေရင်းမှ ထပ်ဆင့် ခံစားလိုက်ရသောအခါ...။

နွေမ ငိုနေရင်းမှ အငို ရပ်သွားလေ၏။ အငိုလည်း ရပ်၊ ဇက်လည်း အကျိုး၊ ဆိုးလိုက်သည့် နွေမ ဘဝ။ နွေမ ဆုံးရှာပြီလေ။ နွေမ၏ မိဖာနှစ်ပါး ရင်ကိုးအောင် ခံစားရတော့မည်။ အခု ကြည့်ပါဦး... နွေမ ဇေဇေမေမေနှင့် နွေမ အဒေါ် ငိုလိုက်တာမှ လွန်ပါရောလား။

လက်သည် အဒေါ် ကြီးမှာလည်း နွေမအတွက် စိတ်မကောင်းစွာ။ မျက်နှာမှာ မျက်ရည်တွေ ဝဲလို့ပါ။

အမှန်က... နွေမကို မွေးဖွားပေးသော အရပ်လက်သည်၏ လက်ဝယ်၌ ရှိနေသော ရင်သွေးငယ်လေးသည် အသေလေး ဖြစ်၏။ အသေလေးကို မွေးဖွားပေးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

“ဟယ်!... ကလေးလေးက အသေလေး တော့” ဟု အရပ် လက်သည်မှ ပြောမိခဲ့ပါလျှင်...။

နွေမ သေချင်မှ သေမည်။ သေသေချေးချ မသေ၊ လူနှင့် လူချင်း၊ သဘာဝတရားအရ သဘာဝကျကျ၊ လှလှပပ မွေးဖွားသန့်စင်သူများ ဆိုလျှင် ဤကဲ့သို့...။

“ဟယ်!... ကလေးလေးက အသေလေးတော့” ဟု ပြောသံကြားလိုက်သည်နှင့် မီးနေသည်သည် သွေးနသားနနင့်ဖြစ်သောကြောင့် သွေးတက်ပြီး သေသွားနိုင်၏။

နွေမ ဘဝက သည်သို့ မဟုတ်ချေ။ “ကလေး အသေလေး” ဟု ကြားခဲ့ သိခဲ့ပါသော်...။

“အင်း... အခုမှပဲ ငါ ဝင့်ကျွတ်တော့တယ်။ ငါ့ဘဝ တစ်ကစလို ချဉ်ပေါ့။ စိတ်သစ်၊ လူသစ်နဲ့ ဘဝသစ်ကို ထူထောင်ပြီး တစ်မြို့ တစ်ရွာ ပြောင်းပြီး နေလိုက်ရင် ငါ့ဘဝ သာသာယာယာဖြစ်ပြီလေ။ ငါ့ဘဝမှန်ကို ဘယ်သူတွေ သိတော့မှာလဲ”

ဟု အတွေးဝင်ပြီး ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရသော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းများစွာ... များစွာတို့သည် ပပျောက်သွားဖွယ်ရာ ရှိ၏။ သည်ကြောင့်...။

BURMESE CLASSIC

နွေမ မသေနိုင်၊ ခုတော့ဖြင့် .. နွေမ မွေးဖွားခဲ့သည် ရင်သွေးကလေးငယ် “မျောက်နှင့်တူသော လူ” ၊ “လူမျောက်” ကလေးသည် အသေလေး မွေးခဲ့မှန်း မသိလိုက်ရှာ။ အဖြစ်မှန်ကို မသိလိုက်ရဘဲ သွားရှာသော နွေမကိုယ်စား၊ ဘယ်သူ့ကို အပြစ်မြင်ရမှာလဲ။ ဘယ်သူ့တို့ အပြစ်တင်ရမှာလဲ။

မွေးဖွားပေးခဲ့သော အရပ် လက်သည်ကိုလား .. ၊ ကံတရားကိုလား၊ တကယ်တော့ ကံစီရာကို နွေမခံလိုက်ရသည်မှာ အမှန်။ အခု နွေမ သေပြီလေ။ တကယ်တော့ နွေမ အတိတ်ဘဝက တင်ကံ့ရစ်ခဲ့သော ဝဋ်ကြေးတို့သည် ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် အပြီးအပိုင် အကြေဆပ်လိုက်ရပါပြီ။ သည့်အတွက်ရယ်ကြောင့် .. ၊

သွားလေသူ နွေမကိုယ်စား ရာတောင်းပေးလိုက်ချင်ပါသည်။

“ဒီဘဝမှာတင်မက နောင် .. နောင် .. ဘဝဆက်တိုင်း၊ ဘဝဆက်တိုင်း ဝဋ်ကြေးရှိသော် ကြေပါစေ၊ အတုံ့အလှည့် ရှိသော် ပြေပါစေ၊ ကြေပါစေ .. ပြေပါစေတော့ရယ်လို့သာပေါ့”

နွေမဘဝက အဖြစ်ဆိုးခဲ့ရလို့ ဘဝဆိုးရရှာတာပါ။ ဖြစ်ရပ်က အမှန်တို့ တင်ကံ့စေမည့် မှတ်တမ်းလည်း မတင်စေချင်ပါ။ ကဗ္ဗည်းလည်း မထိုးစေချင်ပါ။ အံ့ဩစရာ ကောင်းလွန်းပါဘိ။ ဆန်းကြယ်လွန်းလှပါ၏။ မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်လောက်အောင် ဂစ္ဆီရ ဆန်လွန်းလှပါဘိတော့။

ကြော် .. ခုတော့လည်း နွေမ၊ ပန်းလိုလှသည့် နွေမ၊ နွေမ ဘဝ ဇာတ်သိမ်း မလှပါတကား။

သုစိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)

